

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/500

z dnia 13 marca 2025 r.

nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 16 lutego 2024 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 3 stycznia 2024 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów kół („skarżący” lub „EUWA” – Association of European Wheel Manufacturers). Skargę złożono w imieniu unijnych producentów niektórych aluminiowych kół jezdnych zgodnie z art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego Komisja powiadomiła rząd Maroka ⁽³⁾ o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi i zaprosiła rząd Maroka do konsultacji zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a 16 lutego 2024 r. Komisja opublikowała memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów ⁽⁴⁾. W dniu 12 lutego 2024 r. odbyły się konsultacje z rządem Maroka. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) 17 listopada 2021 r. Komisja wszczęła odrębne dochodzenie antydumpingowe dotyczące tego samego produktu pochodzącego z Maroka („odrębne dochodzenie antydumpingowe”) ⁽⁵⁾. Komisja stwierdziła, że na rynku unijnym występuje dumping produktu objętego postępowaniem, a 11 stycznia 2023 r. nałożyła ostateczne cła antydumpingowe w wysokości od 9,0 % do 17,5 % ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 1483 z 16.2.2024, s. 1.

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd Maroka” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje Radę Państwa oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽⁴⁾ Numer TRON: t24.001626.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 464 z 17.11.2021, s. 19.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/99 z dnia 11 stycznia 2023 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/99/oj (Dz.U. L 10 z 12.1.2023, s. 1).

1.2. Zainteresowane strony i wniosek o zachowanie anonimowości

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, rząd Maroka, rząd Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) (⁽⁷⁾), innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła ich do wzięcia w nim udziału.
- (6) Rząd ChRL został poproszony o pomoc i współpracę w dochodzeniu. Rząd ChRL nie wystąpił jednak z wnioskiem o uznanie go za zainteresowaną stronę i nie podjął żadnej współpracy.
- (7) Z obawy przed odwetem ze strony klientów skarżący wystąpili o zachowanie poufności ich nazw. Komisja uznała, że faktycznie istnieje poważne ryzyko odwetu, i przyjęła, że nie należy ujawniać nazw skarżących. W celu skutecznego zapewnienia anonimowości nazwy innych producentów unijnych również zostały potraktowane jako poufne, aby uniknąć identyfikacji nazw skarżących przez dedukcję.

1.3. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (8) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (9) Komisja otrzymała uwagi dotyczące wszczęcia dochodzenia od rządu Maroka, Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Samochodów („ACEA”) i skarżącego.
- (10) Z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem przedstawicieli służb Komisji wystąpiły trzy strony: rząd Maroka, ACEA i grupa Renault.
- (11) W uwagach z 8 kwietnia i 16 maja 2024 r. (⁽⁸⁾) oraz na posiedzeniu wyjaśniającym, które odbyło się 17 maja 2024 r., rząd Maroka twierdził, że niniejsze postępowanie narusza niektóre postanowienia Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (⁽⁹⁾) („układ o stowarzyszeniu”) oraz Umowy między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustanawiającej mechanizm rozstrzygania sporów (⁽¹⁰⁾) („umowa o rozstrzyganiu sporów”). Według rządu Maroka na mocy art. 8 i 9 układu o stowarzyszeniu wszelkie cła, w tym cła wyrównawcze, są zakazane. Rząd Maroka twierdził, że wyjątki od tych postanowień przewidziano jedynie w art. 24–27 układu o stowarzyszeniu, w których dopuszcza się wprowadzenie środków antydumpingowych lub ochronnych, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Komisja nie może natomiast powoływać się na art. 36 układu o stowarzyszeniu w ramach obrony pozytywnej w celu uzasadnienia nałożenia ceł wyrównawczych. Jest to sprzeczne z art. 2 ust. 1 umowy o rozstrzyganiu sporów, ponieważ takie środki wykraczałyby poza zakres tego postanowienia i zakres uprawnień organu arbitrażowego, podczas gdy wyraźnie wymieniono jedynie środki antydumpingowe dozwolone na mocy art. 24 układu o stowarzyszeniu.
- (12) Komisja nie zgodziła się z tym. Chociaż w art. 8 i 9 układu o stowarzyszeniu przewidziano odpowiednio zakaz nakładania nowych ceł lub opłat o skutku równoważnym w handlu dwustronnym oraz prawo przywozu do UE produktów pochodzenia marokańskiego bez takich ceł i opłat, istnieją wyjątki od tych zakazów. Takie wyjątki określono nie tylko w art. 24–27 układu o stowarzyszeniu, jak twierdzi rząd Maroka, ale również w art. 36 tego układu.

(⁽⁷⁾) W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

(⁽⁸⁾) Numer TRON: t24.003099 i t24.003771.

(⁽⁹⁾) Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2, z późniejszymi zmianami. Wersja skonsolidowana znajduje się na stronie [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:02000A0318\(01\)-20190719](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:02000A0318(01)-20190719).

(⁽¹⁰⁾) Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 2.

- (13) W szczególności art. 36 ust. 3 układu o stowarzyszeniu stanowi, że przepisy dotyczące wykładni i stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu („GATT”) są przepisami mającymi zastosowanie do oceny zgodności z układem o stowarzyszeniu subsydiów zakłócających konkurencję lub grożących takim zakłóceniem zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) układu o stowarzyszeniu w przypadku braku szczegółowych przepisów wykonawczych przyjętych przez Radę Stowarzyszenia na podstawie art. 36 ust. 3. Komisja zauważyła, że do tej pory nie przyjęto żadnych takich przepisów wykonawczych. Ponieważ odpowiednie przepisy wykonawcze art. VI GATT obejmują Porozumienie WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, a także rozporządzenie podstawowe (które wdraża takie przepisy do prawa UE), Komisja stwierdziła, że są to bez wątpienia odpowiednie przepisy prawne mające zastosowanie do toczącego się postępowania przeciwko Maroku w pełnej zgodności z układem o stowarzyszeniu.
- (14) Komisja zauważyła ponadto, że rząd Maroka nie określa w swojej argumentacji, które przepisy prawa materialnego mają zastosowanie do subsydiów wchodzących w zakres toczącego się postępowania. Rząd Maroka utrzymuje jedynie, że wszelkie należności celne przywózowe lub opłaty przywózowe o skutku równoważnym są sprzeczne z art. 8 lub 9 układu o stowarzyszeniu, stwierdzając, że jakiegokolwiek cło wyrównawcze nie jest zgodne z tymi postanowieniami. Argument ten jest z logicznego punktu widzenia bezpodstawny, ponieważ oznaczałoby, że subsydia objęte art. 36 ust. 1 lit. c) układu o stowarzyszeniu nie tylko nie podlegają rygorom rozporządzenia podstawowego i odpowiednim zasadom WTO, ale wręcz są prawnie dozwolone, nawet jeżeli zakłócają konkurencję lub grożą jej zakłóceniem i spełniają pozostałe merytoryczne wymogi tego przepisu. Innymi słowy, nieprzyjęcie przez Radę Stowarzyszenia przepisów wykonawczych zgodnie z art. 36 ust. 3 automatycznie spowodowałoby, że wszystkie tego rodzaju subsydia zakłócające konkurencję byłyby zgodne z prawem, nawet jeżeli byłyby one sprzeczne z rozporządzeniem podstawowym i zasadami WTO wdrażającymi art. VI GATT. Oznaczałoby to odstępowanie od norm konsekwencję niepopartą żadnym przepisem prawnym w układzie o stowarzyszeniu ani jego historią legislacyjną.
- (15) Argument rządu Maroka oparty na art. 2 ust. 1 umowy o rozstrzyganiu sporów nie zmienia tych wniosków. Celem i zakresem tej umowy jest unikanie i rozstrzyganie wszelkich sporów wynikających wyłącznie z tytułu II układu o stowarzyszeniu. Tytuł II obejmuje art. 8 i 9 układu o stowarzyszeniu, ale nie obejmuje art. 36. Spory dotyczące pozostałych postanowień układu o stowarzyszeniu, w tym art. 36, są objęte art. 86 układu o stowarzyszeniu. Komisja zauważyła na wstępie, że postanowienia te dotyczą przepisów proceduralnych regulujących rozstrzyganie ewentualnych sporów dotyczących interpretacji i stosowania przepisów materialnych układu o stowarzyszeniu. To, czy umowa o rozstrzyganiu sporów lub art. 86 układu o stowarzyszeniu mają zastosowanie do potencjalnych sporów co do ostatecznej decyzji dotyczącej toczącego się postępowania w sprawie celów wyrównawczych, nie ma wpływu na mające zastosowanie przepisy prawa materialnego niniejszego postępowania. Jak wyjaśniono w motywach 12–14, Komisja stwierdziła, że mającymi zastosowanie przepisami są przepisy rozporządzenia podstawowego i odpowiednie zasady WTO wdrażające art. VI GATT. Komisja zauważyła, że żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie przesądza o prawie rządu Maroka do wyboru najwłaściwszej jurysdykcyjnej lub alternatywnej metody rozstrzygania sporów, w tym w ramach układu o stowarzyszeniu lub umowy o rozstrzyganiu sporów w przypadku ewentualnych sporów dotyczących ustaleń zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
- (16) Rząd Maroka argumentował również, że zasadniczo wniosek nie zawiera wystarczających dowodów do wszczęcia dochodzenia antysubsydijnego zgodnie z wymogami orzecznictwa WTO. W szczególności rząd Maroka argumentował, że skarga nie zawiera konkretnego dowodu na to, że dwaj producenci eksportujący działający w Maroku skorzystali z domniemanych programów subsydiowania. Twierdził, że domniemane subsydia przyznane producentom eksportującym mają w najlepszym wypadku charakter spekulacyjny i nie spełniają kryteriów określonych w art. 11.2 i 11.3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („Porozumienie SCM”).
- (17) Dokładniej rzecz ujmując, rząd Maroka twierdził, że nie ma wystarczających dowodów na to, że dwóch znanych producentów eksportujących otrzymało dotacje od rządu Maroka, oraz że w skardze nie wykazano w wystarczającym stopniu, że dotacje te zostały udzielone za pośrednictwem organów publicznych. Ten sam argument przedstawiono w odniesieniu do zwolnień podatkowych i preferencyjnych pożyczek udzielanych przez banki marokańskie. W tym względzie rząd Maroka argumentował, że w skardze nie wskazano żadnej oferty bankowej ani płatności ze strony banków jako dowodu na preferencyjne udzielanie kredytów producentom eksportującym. W odniesieniu do subsydiów związanych z udostępnianiem gruntów rząd Maroka stwierdził, że dokumenty wskazane w skardze dotyczą nieaktualnych informacji od marokańskiego Trybunału Obrachunkowego z 2016 r., w których wspomina się o finansowaniu, które wykracza poza okres badany w dochodzeniu i nie jest związane z producentami eksportującymi. Jeżeli chodzi o szczególny charakter, rząd Maroka argumentował, że w skardze nie ma dowodów na to, że dwaj producenci eksportujący byli częścią sektora motoryzacyjnego wspieranego przez rząd Maroka.

- (18) Rząd Maroka twierdził ponadto, że wyrównanie domniemanego chińskiego wsparcia finansowego przyznanego Maroku jest sprzeczne z zasadami WTO oraz że Komisja nie uzyskała wystarczających dowodów przed wszczęciem dochodzenia, aby przypisać domniemane chińskie finansowanie rządowi Maroka.
- (19) Komisja nie zgodziła się z tymi twierdzeniami. Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skarga zawiera odpowiednio dostępne skarżącemu informacje. Normy prawne dotyczące dowodów wymaganych w celu wszczęcia dochodzenia („wystarczające dowody”) są inne od tych, które są wymagane do ostatecznego stwierdzenia istnienia subsydiowania, szkody lub związku przyczynowego. W konsekwencji dowody, których ilość lub jakość jest niewystarczająca do uzasadnienia ostatecznego stwierdzenia istnienia subsydiowania, szkody lub związku przyczynowego, mogą być jednak wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (20) Komisja odnosi się również do memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, w którym szczegółowo przeanalizowano program subsydiowania wskazany w skardze i stwierdzono, że na etapie wszczęcia dochodzenia dostępne są wystarczające dowody wskazujące na istnienie domniemanego subsydiowania. Ogólnie rzecz biorąc, jak podkreślił również skarżący w swoich uwagach dotyczących wszczęcia postępowania, o istnieniu szeregu subsydiów przyznanych przez rząd Maroka producentom eksportującym świadczy podpisanie dwustronnej umowy inwestycyjnej z obydwojema producentami eksportującymi. Dokładna treść tej umowy nie jest jednak odpowiednio dostępna skarżącemu, ponieważ jej treść jest poufna i znana wyłącznie rządowi Maroka i producentom eksportującym, w związku z czym należy poddać ją dalszej analizie po wszczęciu postępowania. Podobnie, indywidualne oferty bankowe i transakcje płatnicze z bankami zwykle nie są publicznie dostępne, a zatem skarżący nie miał do nich odpowiedniego dostępu.
- (21) Jeżeli chodzi o udostępnianie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, Komisja zauważyła, że nabycie gruntów nastąpiło w momencie rozpoczęcia działalności przez producentów eksportujących, tj. w 2018 r. Sprawozdania z 2016 r. nie należy zatem uznawać za nieaktualne. W każdym razie skarga opierała się nie tylko na tym sprawozdaniu, lecz również na planie rozwoju przemysłu, który wyraźnie obowiązywał w momencie nabycia gruntów, oraz na fakcie, że producenci eksportujący są zlokalizowani w specjalnych strefach ekonomicznych, które podlegają szczególnym przepisom.
- (22) Jeżeli chodzi o włączenie producentów eksportujących do sektora motoryzacyjnego, z dowodów przedstawionych w skardze wynika już, że rząd Maroka podzielił sektor motoryzacyjny na osiem ekosystemów, które obejmują nie tylko gotowy samochód, ale również jego poszczególne części. Jeden z tych ekosystemów obejmuje układ napędowy i skrzynię biegów samochodów, w tym również koła.
- (23) Ponadto w odniesieniu do domniemanego chińskiego wsparcia finansowego, którego otrzymanie przypisuje się rządowi Maroka, Komisja zauważa, że w memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów jasno wyjaśniono podstawę prawną tego programu subsydiowania zatwierdzoną przez Sąd. W memorandum omówiono również elementy istotne dla wspomnianego przypisania otrzymania wsparcia przez rząd Maroka, w tym fakt, że szefowie państw i ministrowie po obu stronach uznali i z zadowoleniem przyjęli chińskie inwestycje i kapitał w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku. Oba rządy zaangażowały się w dyskusje na najwyższym szczeblu, wydały wspólne oświadczenia i formalnie zawarły umowy partnerstwa w celu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku i programów dotacji w Maroku objętych tą inicjatywą. W ramach tej inicjatywy wielokrotnie wyraźnie wymieniano projekt inwestycyjny CITIC Dicastal. Komisja stwierdziła zatem, że skarga zawierała wystarczające dowody dotyczące subsydiów udzielonych w kontekście współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. W związku z tym argumenty rządu Maroka zostały odrzucone.
- (24) Ponadto rząd Maroka twierdził, że skarżący nie wykazał rzeczywistego związku przyczynowego między przywozem aluminiowych kół jezdnych z Maroka a domniemaną szkodą dla unijnego przemysłu aluminiowych kół jezdnych. Rząd Maroka twierdził, że skarżący nie zbadał obiektywnie wpływu przywozu na unijny przemysł aluminiowych kół jezdnych. Ponadto utrzymywał, że przywóz z państw trzecich oceniono w sposób nieodpowiedni, a z analizy zmian wielkości sprzedaży wynika, że producenci unijni całkowicie stracili udziały w rynku na rzecz przywozu z Turcji. Rząd Maroka twierdził również, że skarżący nie uwzględnił innych czynników, takich jak spadek popytu na aluminiowe koła jezdne i wzrost kosztów aluminium w okresie badanym.

- (25) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem i argumentowała, że skarżący w rzeczywistości ustalił wyraźny związek przyczynowy między przywozem aluminiowych kół jezdnych z Maroka a szkodą poniesioną przez unijny przemysł aluminiowych kół jezdnych. Analiza skarżącego obejmuje badanie wpływu przywozu z państw trzecich z uwzględnieniem znacznego wzrostu wywozu aluminiowych kół jezdnych z Maroka na rynek UE, który doprowadził do znacznego tłumienia cen i zakłóceń na rynku. Jak wykazano poniżej w sekcji 5.2, przywóz z Turcji i innych państw trzecich nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. Ponadto skarżący przeprowadził analizę, dokładnie uwzględniając inne potencjalne czynniki, takie jak spadek popytu na aluminiowe koła jezdne i wzrost kosztów aluminium. Jednak same te czynniki nie mogą w pełni wyjaśnić szkody dla przemysłu unijnego, która uległa znacznemu nasileniu w wyniku gwałtownego wzrostu przywozu z Maroka.
- (26) Rząd Maroka przedstawił również uwagi na temat praktycznie wszystkich wskaźników szkody uwzględnionych w skardze, twierdząc, że wnioski skarżącego dotyczące szkody nie obejmowały obiektywnej oceny opartej na dowodach potwierdzających wystąpienie szkody i nie były zgodne z wymogami art. 15 Porozumienia SCM. Ponadto rząd Maroka twierdził, że skarżący nie przedstawił wystarczających dowodów na istnienie związku przyczynowego między przywozem aluminiowych kół jezdnych z Maroka a domniemaną szkodą dla przemysłu Unii.
- (27) W tym względzie Komisja zauważyła, że twierdzenie rządu Maroka wykracza poza wymogi określone w art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ zadaniem Komisji na etapie wszczęcia dochodzenia jest zbadanie dokładności i adekwatności dowodów przedstawionych przez skarżącego, aby ustalić, czy są one wystarczające i uzasadniają wszczęcie dochodzenia. Ponieważ Komisja faktycznie wykonała to zadanie, argument rządu Maroka został odrzucony.
- (28) Na podstawie wszystkich powyższych argumentów Komisja odrzuciła argumenty rządu Maroka.

1.3.1. *Komentarze otrzymane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń*

- (29) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka zauważył, że układ o stowarzyszeniu nie zawiera żadnego postanowienia dotyczącego subsydiów, które byłoby równoważne z art. 24 układu o stowarzyszeniu. Ponadto art. 36 układu o stowarzyszeniu nie stanowi ogólnego wyjątku w odniesieniu do wszelkich naruszeń układu i jest częścią tytułu IV – Płatności, kapitał, konkurencja i inne postanowienia dotyczące gospodarki. W związku z tym art. 36 nie ma zastosowania do innych przepisów, w szczególności tych zawartych w tytule II dotyczącym swobodnego przepływu towarów.
- (30) Rząd Maroka utrzymywał, że zgodnie z umową o rozstrzyganiu sporów spory dotyczące art. 36 układu o stowarzyszeniu wchodzą w zakres art. 86 układu o stowarzyszeniu, w przeciwieństwie do naruszeń art. 8 i 9 układu o stowarzyszeniu, które wchodzą w zakres umowy o rozstrzyganiu sporów. Rząd Maroka zauważył, że Komisja nie odniosła się do argumentu, że nie można powoływać się na art. 36 w ramach obrony pozytywnej dotyczącej zobowiązań wynikających z art. 8 i 9 układu o stowarzyszeniu. W tym celu powołał się na dwustronny spór dotyczący zakazu wywozu drewna między UE a Ukrainą w odniesieniu do odpowiednich postanowień układu o stowarzyszeniu UE–Ukraina⁽¹¹⁾.
- (31) Rząd Maroka twierdził również, że nie wykazano, iż Komisja jest uprawniona do zastosowania środków zgodnie z art. 36 ust. 6 układu o stowarzyszeniu. W szczególności ujawnienie nie zawiera żadnych ustaleń co do istnienia sytuacji przewidzianej w art. 36.1 lit. c) układu o stowarzyszeniu, a mianowicie informacji, że rząd Maroka przyznał oficjalną pomoc, która zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów. Według rządu Maroka Komisja nie wykazała w tym kontekście, że GATT ma zastosowanie do przedmiotowych domniemyanych programów subsydiowania. Mianowicie żadne z postanowień GATT nie przewiduje możliwości zrównoważenia subsydiów transnarodowych.
- (32) Rząd Maroka stwierdził ponadto, że nawet przy założeniu, że istniały praktyki niezgodne z art. 36 ust. 1 lit. c), art. 36 ust. 6 stanowi, że środki można wprowadzać w ramach GATT, co należy interpretować w zgodzie z postanowieniami tytułu II dotyczącego swobodnego przepływu towarów. Ponieważ w tytule II dotyczącym swobodnego przepływu towarów nie przewidziano możliwości nałożenia tariff celnych na handel dwustronny ze względu na subsydiowanie, odesłanie do art. 36 ust. 3 układu o stowarzyszeniu do środków przewidzianych w GATT należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono stosowanie wyłącznie środków zaradczych przewidzianych w części III Porozumienia SCM (konsultacja i rozstrzyganie sporów), a nie do części V tego porozumienia (to znaczy do jednostronnych ceł wyrównawczych).

⁽¹¹⁾ Sprawozdanie końcowe organu arbitrażowego ustanowionego na podstawie art. 307 układu o stowarzyszeniu między Ukrainą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, „Ograniczenia stosowane przez Ukrainę przy wywozie niektórych produktów z drewna do Unii Europejskiej”, 11 grudnia 2020 r.

- (33) Komisja nie zgodziła się z tym. Wbrew twierdzeniom rządu Maroka Komisja oparła swoje wnioski na konkretnych podstawach prawnych przedstawionych w motywach 12–15. Argumenty, na które powołuje się rząd Maroka, opierają się na wybiórczych cytatach zawartych w tym uzasadnieniu, wyjętych z pełnego kontekstu prawnego i rozumowania.
- (34) W odniesieniu do argumentu, zgodnie z którym art. 36 układu o stowarzyszeniu nie może zostać wykorzystany jako obrona pozytywna również na podstawie dwustronnego sporu dotyczącego zakazu wywozu drewna między UE a Ukrainą, Komisja zauważyła, że rząd Maroka zgodził się z jej interpretacją zawartą w motywie 15, zgodnie z którą spory wynikające z art. 36 reguluje art. 86 układu o stowarzyszeniu, w przeciwieństwie do art. 8 i 9, które są objęte umową o rozstrzyganiu sporów. Komisja zauważyła ponadto, że art. 36 ust. 6 akapit drugi układu o stowarzyszeniu wyraźnie stanowi, że praktyki niezgodne z art. 36 ust. 1 lit. c), które bezsprzecznie obejmują subsydia będące przedmiotem niniejszego postępowania, mogą podlegać odpowiednim środkom przyjętym zgodnie z GATT i jego innymi odpowiednimi instrumentami. Jak wyjaśniono w motywie 13, odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie do subsydiów będących przedmiotem niniejszego postępowania są art. VI GATT i Porozumienie SCM, które je wdraża, ponieważ zostały one transponowane do rozporządzenia podstawowego UE. Powoływanie się przez rząd Maroka na dwustronny spór między UE a Ukrainą nie ma znaczenia z prawnego punktu widzenia nie tylko w świetle tych rozważań, ale również dlatego, że dotyczy innej umowy dwustronnej między UE a Ukrainą, która jest znacznie nowsza i nie zawiera przepisu takiego jak art. 36, ponieważ zawiera odrębny rozdział 2 dotyczący środków ochrony handlu. Układ UE–Ukraina zawiera szczegółowe zasady dwustronnego rozstrzygania sporów mające zastosowanie wyłącznie między tymi stronami. Ponadto, nawet gdyby faktyczne przepisy prawa materialnego i przepisy proceduralne zawarte w układach były całkowicie identyczne, choć tak nie jest, decyzja organu arbitrażowego ustanowionego na mocy układu o stowarzyszeniu UE–Ukraina byłaby wiążąca wyłącznie dla stron w tym kontekście. Ze wszystkich tych względów Komisja odrzuciła ten argument rządu Maroka.
- (35) W odniesieniu do twierdzenia rządu Maroka, że Komisja nie wykazała istnienia sytuacji przewidzianej w art. 36 ust. 1 lit. c) układu o stowarzyszeniu, Komisja powtórzyła swoje wnioski zawarte w motywach 13–15. Przedmiotem niniejszego postępowania jest art. 36 ust. 1 lit. c), ponieważ dotyczy on oficjalnej pomocy jako różnych form subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które zakłócają konkurencję i powodują szkodę dla przemysłu UE, i które są wyraźnie regulowane odpowiednimi postanowieniami art. VI GATT, Porozumienia SCM i rozporządzenia podstawowego UE zgodnie z art. 36 ust. 3 i art. 36 ust. 6 układu o stowarzyszeniu. Ponadto twierdzenie rządu Maroka, że tzw. „subsydia transnarodowe” nie są objęte układem o stowarzyszeniu, ponieważ nie są przewidziane w GATT, jest błędne z prawnego punktu widzenia, o czym świadczy wniosek zawarty w sekcji 3.5, zgodnie z którym w rozporządzeniu podstawowym zezwala się na przypisanie wkładów finansowych innemu członkowi WTO. Argument ten został zatem odrzucony.
- (36) W odniesieniu do twierdzenia rządu Maroka, że postanowienia art. 36 ust. 6 i art. 36 ust. 3 układu o stowarzyszeniu należy interpretować w związku z postanowieniami tytułu II dotyczącego swobodnego przepływu towarów, Komisja zauważyła, że postanowienia te są odrębne i regulują różne sytuacje leżące u ich podstaw. Tytuł II układu o stowarzyszeniu dotyczy swobodnego przepływu towarów i zawiera w art. 8 i 9 dotyczącym przepływu towarów przemysłowych zakaz nakładania nowych ceł lub opłat o skutku równoważnym, jak wyjaśniono również w motywie 12. Postanowienia te odzwierciedlają postanowienia art. I–III GATT dotyczące swobodnego przepływu towarów wraz z odpowiadającymi im zakazami podlegającymi pewnym zasadom i wyjątkom. Natomiast art. 36 układu o stowarzyszeniu jest częścią innego tytułu IV dotyczącego „Płatności, kapitału, konkurencji i innych postanowień dotyczących gospodarki” i dotyczy między innymi zakłóceń konkurencji spowodowanych pomocą publiczną, w tym subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Dotyczy to sytuacji nieuczciwego handlu i zniekształconych zachowań gospodarczych spowodowanych takimi subsydiami przyznawanymi przez rząd jednej ze stron. W związku z tym są one regulowane art. VI GATT, Porozumieniem SCM oraz rozporządzeniami podstawowymi UE. Te szczególne zasady mają zastosowanie do tych szczególnych sytuacji, które są odmienne i stanowią wyjątek od swobodnego przepływu towarów. Jeżeli chodzi o twierdzenie, jakoby art. 36 ust. 3 i 6 układu o stowarzyszeniu zezwalał jedynie na odwołanie się do części V Porozumienia SCM, postanowienia te nie ograniczają w sposób wyraźny ani dorożumiany zakresu odpowiednich zasad i przepisów GATT wdrażających postanowienia GATT, w tym Porozumienia SCM. Argument ten opiera się również na błędnej interpretacji i błędnym rozumieniu rzekomej interakcji między postanowieniami tytułów II i IV układu o stowarzyszeniu, jak wyjaśniono powyżej. Na tej podstawie argumenty rządu Maroka zostały odrzucone.

- (37) W swoim wniosku złożonym po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Maroka zauważył, że Komisja niesłusznie odrzuciła w dokumencie dotyczącym ujawnienia większość argumentów rządu Maroka dotyczących nielegalnego wszczęcia dochodzenia ze względu, między innymi, na brak wystarczających dowodów na subsydiowanie wyrządzające szkodę. Zdaniem rządu Maroka Komisja broniła swojego stanowiska, powtarzając twierdzenia zawarte w dokumentach wszczynających postępowanie, w szczególności w odniesieniu do wystarczającego charakteru dowodów subsydiowania do wszczęcia postępowania lub ograniczając się do odrzucenia argumentów prawnych, uzasadniając to tym, że nie musiała przeprowadzać ocen żądanych przez rząd Maroka na etapie wszczęcia postępowania. Rząd Maroka zwraca uwagę, że nie odniesiono się w ogóle do kilku kluczowych argumentów, na przykład dotyczących faktu, że na etapie wszczęcia postępowania Komisja zaakceptowała niewystarczające i niedokładne informacje skarżącego na temat istnienia subsydium w formie należności celnych przywozowych i VAT-u od przywożonych towarów. Według rządu Maroka pokazuje to, że Komisja wszczęła dochodzenie bez wiedzy na temat dokładnego zakresu programów, które zamierzała zbadać.
- (38) Komisja nie zgadza się z oceną rządu Maroka. Jak widać w motywach 20–23 powyżej, Komisja nie tylko przedstawiła ogólne twierdzenia, ale również podała konkretne przykłady i argumenty w celu odparcia twierdzeń rządu Maroka. W odniesieniu do konkretnej kwestii subsydiów w formie należności celnych przywozowych i VAT-u od przywożonych towarów Komisja zauważyła, że pierwotne uwagi rządu Maroka dotyczyły jedynie zarzucanego braku szczególnego charakteru. W tym względzie Komisja odsyła do skargi i do memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów; w skardze i memorandum wyraźnie podkreślono, że program ten został uznany za szczególny na podstawie (między innymi) szczególnych warunków określonych w ustawie nr 19-94 i Dahir nr 1-95-1 z dnia 26 stycznia 1995 r. dotyczących utworzenia spółki w specjalnej strefie ekonomicznej. Szczególny charakter został dodatkowo potwierdzony w trakcie dochodzenia, jak przedstawiono w sekcji 3.7 poniżej.
- (39) Rząd Maroka wskazał również, że dane zawarte w skardze są nieaktualne, ponieważ są starsze niż sześć miesięcy.
- (40) Komisja zauważyła, że okres dochodzenia wykorzystany do celów skarg często różni się od okresu zastosowanego w samym postępowaniu, biorąc pod uwagę czas, jaki upłynął między złożeniem skargi a wszczęciem dochodzenia. W rozporządzeniu podstawowym nie ustanowiono żadnego obowiązku prawnego dotyczącego okresu, z którego mają pochodzić dane zawarte w skardze, lecz przewidziano, że skarga powinna zawierać odpowiednio dostępne skarżącemu informacje. Komisja uznała, że dane zawarte w skardze były wystarczająco aktualne, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (41) Ponadto rząd Maroka wskazał, że Komisja nie skonsultowała się z rządem Maroka w sprawie nowych programów subsydiowania ujawnionych w trakcie dochodzenia, co stanowi naruszenie art. 13.2 Porozumienia SCM. Rząd Maroka nie został zatem poinformowany o możliwości omówienia zamiaru Komisji, żeby wyrównać finansowanie preferencyjne, jakie rzekomo zapewniają niektóre podmioty przedsiębiorstwu Dika Morocco Africa S.A („DMA”) ani nie otrzymał takiej możliwości.
- (42) Domniemane nowe programy subsydiowania, na które zwrócił uwagę rząd ChRL, dotyczą subsydiów otrzymanych przez DMA w ramach współpracy dwustronnej między rządem Maroka a rządem ChRL. Fakt, że takie subsydia mogły przybrać formę finansowania preferencyjnego, podkreślono już przed wszczęciem postępowania w sekcji D.3 skargi, a także w sekcji 4.2 memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów. W trakcie dochodzenia nie ujawniono zatem żadnych nowych programów, które wymagałyby dalszych konsultacji z rządem Maroka. W każdym razie subsydia otrzymane w ramach procesu współpracy dwustronnej między rządem Maroka a rządem ChRL uwzględniono w kwestionariuszach i procesie uzupełnienia braków, a także podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Maroka. Rząd Maroka miał zatem dostateczną możliwość zapoznania się z tymi kwestiami również w trakcie dochodzenia. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (43) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że Komisja nałożyła nieuzasadnione obciążenie na grupę Dicastal, rozszerzając zakres programów subsydiowania objętych dochodzeniem, zakres przedsiębiorstw powiązanych, do których zwrócono się o przedstawienie informacji, a także przewidując krótkie terminy na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w pytaniach w kwestionariuszu. Według przedsiębiorstwa DMA Komisja naruszyła art. 12.1, 12.1.1 i 12.8 Porozumienia SCM.

- (44) Komisja odrzuciła ten argument. W kwestionariuszu dla współpracujących producentów eksportujących jasno określono przedsiębiorstwa powiązane z producentem eksportującym, które były zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na konkretne sekcje kwestionariusza. Dotyczyło to między innymi każdego przedsiębiorstwa powiązanego zaangażowanego w dostarczanie producentowi eksportującemu środków trwałych, materiałów do produkcji, kapitału, pożyczek, gwarancji lub innych rodzajów finansowania, a także zaangażowanego w zakup lub dzierżawę gruntów. Odpowiedzi należało udzielić w ciągu 30 dni od poinformowania stron przez Komisję, że zrezygnowała ona z kontroli wyrywkowej producentów eksportujących zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który wdraża art. 12.1.1 Porozumienia SCM. Ponadto, w związku z należycie uzasadnionym wnioskiem, grupie Dicastal znacznie przedłużono termin. Grupa udzieliła jednak jedynie częściowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw powiązanych zaangażowanych w wyżej wymienioną działalność. Komisja otrzymała wymagane informacje dopiero po złożeniu kilku wniosków o usunięcie uchybień. Oczywiście Komisja nie przyznała dodatkowych 30 dni na udzielenie odpowiedzi na wezwania o udzielenie dodatkowych informacji, ponieważ przedsiębiorstwom należącym do grupy Dicastal zapewniono już wystarczająco dużo czasu na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w odniesieniu do ich pierwotnej odpowiedzi. W związku z tym Komisja ani nie rozszerzyła zakresu przedsiębiorstw, do których zwrócono się o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ani nie wyznaczyła przedsiębiorstwom należącym do grupy krótkich terminów na udzielenie odpowiednich odpowiedzi.
- (45) Ponadto, jak wspomniano w motywie 42, Komisja zbadała programy subsydiowania objęte skargą i memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów. W związku z tym Komisja uznała, że nie nałożyła dodatkowego obciążenia na grupę Dicastal.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (46) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (47) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie dobrała próbę producentów unijnych. Komisja dobrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktów podobnych w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Uwzględniono również zasięg geograficzny. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni włączeni do próby reprezentują 27 % szacowanej całkowitej wielkości produkcji Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (48) Uwagi na ten temat otrzymano od skarżącego. Po przeanalizowaniu otrzymanych uwag Komisja stwierdziła, że jedno z przedsiębiorstw uwzględnionych we wstępnym doborze próby nie było producentem produktu podobnego. W związku z tym Komisja postanowiła zmienić próbę.
- (49) Komisja dokonała ostatecznego doboru próby zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Kryteria wyboru były reprezentatywne w odniesieniu do wielkości produkcji produktu podobnego w Unii w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. Ostateczna próba producentów unijnych stanowi ponad 22 % całkowitej wielkości produkcji znanych producentów unijnych produktu podobnego i 24 % szacunkowej całkowitej wartości sprzedaży produktu podobnego w UE, a także zapewnia dobry rozkład geograficzny. Ostateczna próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (50) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (51) Żaden ze znanych importerów niepowiązanych nie dostarczył wymaganych informacji ani nie wyraził zgody na włączenie go do próby.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Maroku

- (52) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Maroku do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Królestwa Marokańskiego w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (53) Dwóch producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne.

1.5. Indywidualne badanie

- (54) Żaden producent eksportujący z Maroka nie zgłosił wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (55) Komisja przesłała kwestionariusze trzem objętym próbą producentom unijnym, skarżącemu oraz trzem znanym użytkownikom i dwóm producentom eksportującym. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽¹²⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (56) Komisja wysłała kwestionariusz rządowi Maroka.
- (57) Kwestionariusz skierowany do rządu Maroka zawierał szczegółowe kwestionariusze skierowane do: (i) funduszy rządowych udzielających wsparcia producentom eksportującym objętym dochodzeniem, w szczególności do funduszu Hasan II oraz Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji, (ii) każdej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych producentom eksportującym objętym dochodzeniem, oraz (iii) stref rozwoju przemysłu, w których zlokalizowani są producenci eksportujący objęci dochodzeniem.
- (58) Rząd Maroka poproszono o zebranie odpowiedzi udzielonych przez te podmioty i o przesłanie ich Komisji.
- (59) Komisja otrzymała odpowiedzi od producentów eksportujących, trzech objętych próbą producentów unijnych, trzech użytkowników i rządu Maroka.
- (60) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożone przez producentów eksportujących i rząd Maroka nie zawierały wszystkich informacji wymaganych w kwestionariuszu. Komisja zwróciła się do producentów eksportujących i rządu Maroka o przekazanie pozostałych informacji w pismach w sprawie uzupełnienia braków.
- (61) Bez uszczerbku dla stosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja zgromadziła i poddała kontroli krzyżowej wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, określenia wynikłej szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Trzech producentów unijnych. Nazw tych producentów nie ujawnia się ze względów poufności zgodnie z motywem 7 powyżej.

Producenci eksportujący i ich przedsiębiorstwa powiązane w Maroku i Chińskiej Republice Ludowej („ChRL”)

- Hands 8 S.A., Tanger, Maroko („przedsiębiorstwo Hands 8”)
- Dika Morocco Africa S.A. („przedsiębiorstwo DMA”), Kenitra, Maroko i powiązane z nim przedsiębiorstwa („grupa Dicastl”):
 - Dika Morocco Castings („przedsiębiorstwo DMC”), Kenitra, Maroko;
 - Changsha Dicastal Technology Co., Ltd („przedsiębiorstwo Changsha Dicastal”), Changsha, prowincja Hunan, ChRL;

⁽¹²⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2716>.

- Dicastal (Asia) Investment Holdings Company Limited („przedsiębiorstwo Dicastal Asia”), Qinhuangdao, prowincja Hebei, ChRL;
- CITIC Dicastal Co., Ltd („przedsiębiorstwo CITIC Dicastal”), Qinhuangdao, prowincja Hebei, ChRL;
- CITIC Dicastal (Hong Kong) Investment Holdings Company Limited („przedsiębiorstwo Dicastal HK”), Qinhuangdao, prowincja Hebei, ChRL.

Użytkownicy

- Grupa Renault, Paryż, Francja
- Stellantis, Paryż, Francja

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany.

- (62) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2020 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.8. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (63) W dniu 18 października 2024 r., na podstawie art. 12 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (64) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do celów sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (65) W odpowiedzi na decyzję Komisji o niewprowadzaniu środków tymczasowych Stowarzyszenie Europejskich Producentów Kół (EUWA) poinformowało Komisję o swoim ubolewaniu z powodu decyzji o niewprowadzaniu tymczasowych środków wyrównawczych⁽¹³⁾. W swoim oświadczeniu EUWA zwróciło się do Komisji o nałożenie ceł wyrównawczych z mocą wsteczną na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego, oczywiście pod warunkiem że dochodzenie Komisji pozwoli stwierdzić, że cła wyrównawcze są uzasadnione.
- (66) Komisja przyjęła wniosek do wiadomości, ale odrzuciła go ze względu na fakt, że warunki określone w art. 16 rozporządzenia podstawowego dotyczące nałożenia cła z mocą wsteczną nie zostały spełnione, w szczególności ze względu na fakt, że w tym przypadku nie doszło do rejestracji i nie nałożono ceł tymczasowych.

1.9. Ostateczne ujawnienie

- (67) W dniu 23 stycznia 2025 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz produktu objętego postępowaniem („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi w tej sprawie. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (68) 29 stycznia 2025 r. rząd Maroka zwrócił się do rzecznika praw stron o interwencję w odniesieniu do niektórych rzekomo poufnych informacji, które pochodzą od niego, ale nie zostały formalnie przedłożone do akt sprawy w formie dokumentów, w szczególności „Planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku między rządem Królestwa Marokańskiego a rządem Chińskiej Republiki Ludowej” („planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku”). Chociaż dokument został udostępniony służbom ds. instrumentów ochrony handlu podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu, aczkolwiek w sposób nieformalny, rząd Maroka argumentował, że dokument ten był udostępniany wyłącznie na potrzeby konsultacji na miejscu, ale nie w celu zabrania go i dostarczenia do Brukseli, ponieważ naruszałoby to poufny charakter przedmiotowych informacji.

⁽¹³⁾ Numer TRON, t24.009219 – 23.10.2024.

- (69) Na tej podstawie rzecznik praw stron zalecił następujące działania: „Służby ds. instrumentów ochrony handlu powinny usunąć wszelkie odniesienia do przedmiotowych informacji z dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia dostępnego dla wszystkich zainteresowanych stron poprzez wycofanie obecnego dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia i zastąpienie go nową wersją z należyтым poszanowaniem prawa do poufności rządu Maroka, a także poprzez zwrócenie się do wszystkich zainteresowanych stron postępowania o usunięcie poprzedniej wersji dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia. Służby ds. instrumentów ochrony handlu powinny również zniszczyć fragmenty planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku zawarte w załączniku 12a do sprawozdania z weryfikacji i nie uwzględnić ich w aktach dochodzenia”.
- (70) W odniesieniu do domniemanego poufnego charakteru planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku Komisja przypomniała, że zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego informacje, które są przekazywane na zasadzie poufności, są traktowane jako takie, jeżeli zostanie wykazana uzasadniona przyczyna. Komisja zauważyła, że rzecznik praw stron uznał, iż taki odpowiedni powód został wykazany i że w związku z tym z dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia należy usunąć wszelkie informacje, które powinno się traktować jako poufne. Komisja odpowiednio zmieniła dokument ujawniający ogólne ustalenia.
- (71) W odniesieniu do zalecenia dotyczącego zniszczenia fragmentów planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku zawartego w załączniku 12a do sprawozdania z weryfikacji i nieuwzględnienia go w aktach dochodzenia Komisja zauważyła, że bezsporne jest, iż wspomniany dokument został udostępniony służbom Komisji podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w siedzibie rządu Maroka. Bezsporne jest również, że w swoich uwagach do pisma na podstawie art. 28 rząd Maroka wyraźnie odniósł się do faktu, że służby Komisji otrzymały dostęp do tego dokumentu w celu zweryfikowania jego treści i skutków dla przedmiotowego dochodzenia, jak opisano również w motywie 94 poniżej. Załącznik 12a sprawozdania z weryfikacji miał w pełni chronić poufność informacji uzyskanych na miejscu, a ujawnienie informacji leżących u ich podstaw wyłącznie rządowi Maroka również miało zapewniać pełną ochronę poufności, jednak Komisja zniszczyła załącznik i pominęła go w ramach akt sprawy.
- (72) W związku z tym, bez uszczerbku dla powyższego działania, Komisja zauważyła, że podejmowane przez rząd Maroka próby usunięcia z poufnych akt fragmentów dokumentu udostępnionego służbom Komisji z zachowaniem poufności kwalifikowały się jako odmowa dostępu lub w inny sposób niedostarczenie niezbędnych informacji lub próby utrudnienia dochodzenia w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (73) Po ostatecznym ujawnieniu uwagi przedstawili współpracujący producenci eksportujący w Maroku, rząd Maroka, Europejskie Stowarzyszenie Producentów Samochodów („ACEA”) oraz skarżący. Rząd Maroka i DMA zwróciły się również z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem Komisji.
- (74) Rząd Maroka twierdził w tym względzie, że Komisja nie zapewniła zainteresowanym stronom rzeczywistej możliwości przedstawienia uwag na temat ujawnienia ustaleń, wskazując w szczególności na odrzucenie wniosku rządu Maroka o przedłużenie terminu na przedstawienie uwag i przyznając jedynie jednodniowe przedłużenie, co jest rzekomo niezgodne z art. 12.1 Porozumienia SCM, oraz uniemożliwiła rządowi Maroka przedstawienie Komisji na piśmie wszystkich dowodów, które rząd Maroka uznał za istotne w odniesieniu do różnych kwestii objętych dokumentem ujawniającym ustalenia.
- (75) Komisja nie zgodziła się z tym. Komisja przypomniała, że termin przedstawienia uwag przez strony został ustalony zgodnie z art. 30 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Komisja zauważyła ponadto, że zgodnie z pkt 9 zawiadomienia o wszczęciu postępowania przedłużenie terminów może zostać przyznane wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach i pod warunkiem przedstawienia odpowiedniego powodu. W takich przypadkach termin może zostać przedłużony o maksymalnie trzy dni. Rząd Maroka nie wykazał istnienia takich wyjątkowych okoliczności. Komisja uznała również, że wniosek wpłynął na bardzo późnym etapie postępowania, a zatem gdyby został uwzględniony, w odniesieniu do całego wnioskowanego okresu, zagroziłoby to zakończeniu postępowania na czas. Komisja zgodziła się jednak na przedłużenie terminu na przedstawienie uwag. Argument ten został zatem odrzucony.
- (76) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że Komisja naruszyła art. 12.4 Porozumienia SCM, ujawniając poufne dane dotyczące grupy Dicastal. W tym względzie przedsiębiorstwo przypomniało swoje uwagi z dnia 24 stycznia 2025 r., w których zwróciło się o zachowanie poufności w odniesieniu do szeregu informacji zawartych w dokumencie ujawniającym ogólne ustalenia.

- (77) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo DMA zwróciło uwagę Komisji, że niektóre poufne dane zostały zawarte w dokumencie ujawniającym ogólne ustalenia. Komisja szybko przeanalizowała ten argument i wniosła zmiany do dokumentu ujawniającego ogólne ustalenia w celu ochrony informacji poufnych zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja szybko poinformowała zainteresowane strony, że rozesłano nowy dokument ujawniający ogólne ustalenia, i zwróciła się do tych stron o zniszczenie poprzedniej wersji dokumentu.
- (78) Ponadto przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że Komisja naruszyła art. 22.5 Porozumienia SCM, bezpodstawnie wykorzystując w protokole dochodzenia następujące informacje: a) poziom odniesienia dla pożyczek, b) rating ryzyka kraju OECD dla Maroka, c) adres właściciela przedsiębiorstwa Wisdom, d) dokumenty wymienione w przypisach z wykorzystaniem łączy internetowych, do których przedsiębiorstwo DMA i powiązane z nim przedsiębiorstwa nie miały dostępu.
- (79) Komisja nie zgodziła się z tym. Poziomy odniesienia dla pożyczek i rating ryzyka kraju OECD ujawniono zainteresowanej stronie w ramach ujawnienia informacji dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa. Adres właściciela przedsiębiorstwa Wisdom to informacje dostępne w domenie publicznej za niewielką opłatą za pośrednictwem rejestru przedsiębiorstw w Hongkongu⁽¹⁴⁾. Dokumenty, o których mowa w przypisach, zostały udostępnione w otwartych aktach dochodzenia w dniu ostatecznego ujawnienia. Dodatkowe dokumenty wykorzystane przez Komisję w celu ustosunkowania się do uwag zainteresowanych stron, a także skarga rządu Maroka dotycząca ujawnienia informacji poufnych opisanego w motywie 68 zostały udostępnione w otwartych aktach po otrzymaniu uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia. Dostęp do niektórych źródeł (łącza internetowe) był faktycznie ograniczony geograficznie do adresów IP z ChRL. W takich przypadkach przedsiębiorstwa należące do grupy Dicastal mające siedzibę w ChRL miały jednak dostęp do tych źródeł informacji. W każdym razie przedmiotowe informacje zostały zawarte w pakiecie dokumentów ujawnionym 23 stycznia 2025 r.
- (80) Ponadto przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że Komisja naruszyła art. 22.5, ponieważ nie odniosła się również do odpowiedzi grupy Dicastal a) na pierwsze pismo na podstawie art. 28 (zob. motyw 110) i b) uwagi dotyczące źródła finansowania przedsiębiorstwa Changsha Dicastal.
- (81) Komisja nie zgodziła się z tym. Komisja odniosła się do odpowiedzi grupy Dicastal na pierwsze pismo na podstawie art. 28 w motywach 280–305 poniżej, które zostało już uwzględnione w dokumencie ujawniającym ogólne ustalenia. W uwagach dotyczących źródeł finansowania przedsiębiorstwa Changsha Dicastal grupa Dicastal próbowała wykazać, że przedsiębiorstwo Changsha Dicastal nie otrzymało żadnych dotacji od rządu ChRL, pożyczek od chińskich banków lub instytucji finansowych ani od przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, które mogłyby zostać wykorzystane do sfinansowania jego inwestycji w Maroku. Komisja nie zakwestionowała tych twierdzeń. Zamiast tego w motywach 221, 257, 259 i 371 Komisja odniosła się do kwestii finansowania przedsiębiorstwa Changsha Dicastal przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w celu pozyskania środków na inwestycje w Maroku.
- (82) Ponadto po ostatecznym ujawnieniu ACEA, DMA i rząd Maroka twierdziły, że ich prawo do obrony nie zostało zagwarantowane, twierdząc, że w niektórych ograniczonych obszarach nieopatrzonych klauzulą poufności odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą nie przedstawiono rzeczywistego podsumowania. Twierdziły one również, że nieopatrzone klauzulą poufności wersje sprawozdań z weryfikacji Komisji również nie zapewniały im prawa do obrony.
- (83) Komisja zauważyła, że strony te na żadnym wczesnym etapie postępowania nie przedstawiły żadnych uwag na temat jakości nieopatrzonych klauzulą poufności odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Ponadto nie wyjaśniły one, w jaki sposób i które prawa do obrony nie zostały zapewnione w nieopatrzonych klauzulą poufności wersjach producentów unijnych objętych próbą ani w nieopatrzonych klauzulą poufności wersjach sprawozdań z weryfikacji. Ponadto nie zażądały one nieuwzględniania jakichkolwiek informacji przekazanych poufnie ze względu na domniemane brakujące streszczenia nieopatrzone klauzulą poufności. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

⁽¹⁴⁾ Rejestr przedsiębiorstw w Hongkongu. Dostępny na stronie <https://www.e-services.cr.gov.hk/>.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (84) Produktem objętym postępowaniem są aluminiowe koła jezdne do pojazdów silnikowych objęte pozycjami HS 8701 do 8705, nawet z akcesoriami oraz z oponami, pochodzące z Maroka, obecnie objęte kodami CN ex 8708 70 10 i ex 8708 70 50 (kody TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 i 8708 70 50 50) („produkt objęty postępowaniem”).
- (85) Aluminiowe koła jezdne są tradycyjnie sprzedawane w Unii za pośrednictwem dwóch następujących kanałów dystrybucji: rynek producentów oryginalnego sprzętu („OEM”), na który składają się głównie producenci samochodów, oraz rynek części zamiennych i zapasowych, który obejmuje na przykład dystrybutorów, sprzedawców detalicznych, warsztaty naprawcze itd. W okresie badanym produkt objęty postępowaniem z Maroka był sprzedawany wyłącznie na rynek OEM. Na rynku OEM producenci samochodów organizują przetargi na aluminiowe koła jezdne i są często zaangażowani w proces tworzenia nowego koła związanego z ich marką. Zarówno producenci unijni, jak i marokańscy eksporterzy mogą konkurować w tych samych przetargach.

2.2. Produkt podobny

- (86) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Maroka oraz
 - produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii i przez producentów z państw trzecich.
- (87) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Subsydia i programy subsydiowania wchodzące w zakres prowadzonych dochodzeń

- (88) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd Maroka:
- a) **Bezpośrednie przekazanie środków finansowych**
- 1) Dotacje udzielane w ramach następujących programów:
 - 1) Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji („IDIF”)
 - 2) Fundusz Hassana II
 - 3) Wsparcie w zakresie szkolenia zawodowego
 - 2) Finansowanie preferencyjne
 - 1) Przekazane przez rząd Maroka
 - 2) Zapewniane w kontekście współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka
 - 3) Ubezpieczenie kredytów eksportowych zapewniane w kontekście współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka
- b) **Utracone lub niepobrane należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych**
- 1) Zwolnienie z należności celnych przywozowych w strefach rozwoju przemysłu
 - 2) Zwolnienie z VAT w strefach rozwoju przemysłu
 - 3) Zwolnienia z innych podatków, ceł i środków administracyjnych mających zastosowanie w strefach rozwoju przemysłu

c) **Dostarczanie towarów lub świadczenie usług za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia**

1) Udostępnianie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (89) Komisja zbadała, czy subsydia te przyniosły producentom eksportującym korzyści finansowe lub rzeczowe zgodnie z definicją zawartą w art. 4 rozporządzenia podstawowego.

3.2. **Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów**

3.2.1. *Stosowanie art. 28 rozporządzenia podstawowego do rządu Maroka*

- (90) W swoim kwestionariuszu, w piśmie w sprawie uzupełnienia braków oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja wezwała rząd Maroka do przekazania pewnych informacji dotyczących współpracy dwustronnej między Chinami i Marokiem. Te wnioski o informacje obejmowały m.in. pytania dotyczące ram prawnych i instytucjonalnych oraz istnienia umów międzyrządowych między Chinami i Marokiem.
- (91) W szczególności rząd Maroka został poproszony w kwestionariuszu i w piśmie w sprawie uzupełnienia braków o przedstawienie wykazu dokumentów i umów dotyczących dwustronnej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. Rząd Maroka nie przedłożył jednak tych dokumentów. Zamiast tego rząd Maroka udostępnił do konsultacji na miejscu tylko jedną z tych umów zawartych od 2022 r. Ponadto Komisji brakowało również dokumentacji dotyczącej wdrożenia zawartych umów oraz mechanizmów konsultacji wprowadzonych w tym zakresie przez rząd ChRL i rząd Maroka, w tym w sprawie wspólnych projektów objętych planem wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku, które obejmują działalność przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku.
- (92) Ponadto przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które jest departamentem rządowym odpowiedzialnym za negocjowanie, podpisywanie i monitorowanie przedmiotowych umów, nie byli w stanie przedyskutować treści i kontekstu wnioskowanych dokumentów podczas wizyty weryfikacyjnej rządu Maroka.
- (93) Ponadto, mimo że zwrócono się o to w kwestionariuszu, jak również w piśmie w sprawie uzupełnienia braków skierowanym do rządu Maroka, rząd ten nie przedstawił umowy ramowej z 2015 r. mającej na celu zapewnienie wsparcia i pomocy podmiotom działającym w sektorze motoryzacyjnym. Umowa ta została podpisana przez rząd Maroka i przedstawicieli marokańskiego sektora bankowego, w tym AttijariWafa Bank, który udzielił pożyczki jednemu z producentów eksportujących.
- (94) W odpowiedzi na pismo na podstawie art. 28 rząd Maroka przedstawił umowę ramową zawartą z AttijariWafa Bank z 2015 r. Rząd Maroka podkreślił, że podczas wizyty weryfikacyjnej przedstawił również umowę o współpracy między Chińskim Państwowym Zakładem Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych a marokańskim Bankiem Handlu Zagranicznego, a także papierową kopię planu wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku przez rząd Królestwa Marokańskiego i rząd Chińskiej Republiki Ludowej („plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku”) z 5 stycznia 2022 r. oraz wyjaśnił, że ponieważ plan ten podpisano lata po zakończeniu inwestycji przez przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, nie ma on znaczenia dla dochodzenia. Rząd Maroka twierdził również, że żaden z tych dokumentów nie odnosił się do jakiegokolwiek współpracy między tymi dwoma rządami w zakresie produkcji aluminiowych kół jezdnych ani do przedsiębiorstwa DMA, a zatem nie stanowił informacji niezbędnych dla dochodzenia Komisji.
- (95) W odniesieniu do zalecenia rzecznika praw stron Komisja zauważyła, że rząd Maroka odmówił przedstawienia planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku, a zatem nie stanowi on części akt sprawy, jak wyszczególniono w motywie 70.
- (96) Jak wyjaśniono w motywie 72 powyżej, rząd Maroka próbował usunąć fragmenty planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku z poufnych akt po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisji. To zachowanie świadczy o tym, że dany dokument będący w posiadaniu rządu Maroka, jeżeli zostanie prawidłowo przedłożony zgodnie z wnioskiem, potwierdza ustalenia poczynione przez Komisję.

- (97) W rzeczywistości Komisja ustaliła, w oparciu o publicznie dostępne informacje, że plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku jest powiązany z „Protokołem ustaleń między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a rządem Królestwa Marokańskiego w sprawie wspólnego promowania Ekonomicznego Pasa Jedwabnego Szlaku i Morskiego Jedwabnego Szlaku morskiego XXI w.” („protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku”) z 2017 r. ⁽¹⁵⁾ oraz ze wspólnym oświadczeniem w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego między Marokiem a Chinami, w którym wspomniano również o wizycie państwowej Mohammeda VI, króla Maroka, i Xi Jinpinga ⁽¹⁶⁾, prezydenta Chin, do której doszło w maju 2016 r., których to dokumentów rząd Maroka nie dostarczył. W związku z tym Komisja uznała, że tekst planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku zawiera informacje istotne dla jej oceny w ramach niniejszego dochodzenia, wbrew temu, co twierdzi rząd Maroka. Dlatego też, a także z uwagi na fakt, że rząd Maroka nie przedstawił protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku, planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku oraz kilku innych dokumentów dotyczących współpracy dwustronnej, Komisja wykorzystała dostępne fakty do swoich ustaleń na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (98) Jeżeli chodzi o treść planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku, rząd Maroka stwierdził, że przedstawił ten plan w celu udowodnienia, iż marokański projekt przedsiębiorstwa DMA nie był objęty tym dokumentem oraz że w każdym razie dokument ten był nieistotny, ponieważ został podpisany po zakończeniu marokańskiego projektu przedsiębiorstwa DM, jak wyjaśniono w motywie 94. Na podstawie przepisów art. 28 oraz w świetle ustaleń zawartych w motywie 96 Komisja doszła do przeciwnego wniosku. W szczególności Komisja stwierdziła na podstawie okoliczności, w których dany dokument został dostarczony, a następnie usunięty, że plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku obejmował marokański projekt przedsiębiorstwa DMA i że był on istotny dla oceny projektu przedsiębiorstwa DMA, mimo że został podpisany później, ponieważ rząd Maroka nie próbowałby wycofać tego dokumentu z akt sprawy po dokonaniu oceny w jego ujawnieniu, gdyby nie zawierał on informacji potwierdzających te elementy. Co więcej, potwierdzają to dodatkowe dowody i ustalenia zawarte w motywie 97.
- (99) Rząd Maroka argumentował również, że Komisja powinna była rozpocząć dochodzenie od przesłania kwestionariusza rządowi ChRL, a następnie zweryfikowania go na miejscu w Chinach, a nie tylko od przesłania kwestionariusza rządowi Maroka. Ponieważ Komisja nie przesłała rządowi ChRL żadnego kwestionariusza ani nie zwróciła się do rządu ChRL o dostarczenie jakichkolwiek informacji przydatnych w niniejszym dochodzeniu, rząd Maroka nie mógł ujawnić jednostronnie poufnych umów podpisanych z rządem ChRL.
- (100) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniami rządu Maroka. Jak podkreślono w motywie 6 powyżej, na początku dochodzenia Komisja zwróciła się do rządu ChRL o pomoc i współpracę w dochodzeniu. Rząd ChRL nie udzielił jednak pomocy, nie zwrócił się o uznanie go za zainteresowaną stronę i nie zdecydował się na współpracę w dochodzeniu. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (101) Rząd Maroka twierdził ponadto, że na podstawie źródeł wtórnych nie można z różnych powodów wykazać, że rząd Maroka umożliwił przedsiębiorstwu DMA korzystanie z wkładów finansowych państw trzecich wynikających z domniemanej współpracy dwustronnej między rządem ChRL a rządem Maroka. Uwaga ta jest związana z oceną ustaleń dochodzenia przeprowadzoną przez Komisję, a nie z przedłożeniem niezbędnych informacji na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego, a zatem zostanie uwzględniona w szczegółowym uzasadnieniu Komisji przedstawionym w sekcjach 3.4 i 3.5 poniżej.
- (102) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka stwierdził, że przekazał Komisji wystarczające „niezbędne” informacje na temat braku współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL w odniesieniu do produkcji aluminiowych kół jezdnych w Maroku. Rząd Maroka utrzymywał, że żaden z dokumentów wymaganych przez Komisję nie zawierał informacji, które byłyby istotne dla niniejszego dochodzenia. Co ważne, rząd Maroka nigdy nie przytoczył inicjatywy Pasa i Szlaku jako warunku ani powodu inwestycji realizowanej przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w Maroku. Rząd Maroka nie przygotował również żadnego dokumentu potwierdzającego, że rząd ten ubiegał się o chińskie subsydia udzielone w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku w odniesieniu do inwestycji realizowanej przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w Maroku. W związku z tym, wobec nieuwzględnienia inicjatywy Pasa i Szlaku przez rząd Maroka w odniesieniu do inwestycji realizowanej przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w Maroku, rząd Maroka nie był zobowiązany do ujawnienia Komisji żadnych ściśle poufnych informacji dotyczących innej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. Ponieważ takie informacje nie wchodzą w zakres niniejszego dochodzenia, rząd Maroka uważa, że żądane informacje nie były „niezbędne” do celów dochodzenia, w związku z czym nieudzielenie tych informacji nie doprowadziło do braku dostępności dowodów.

⁽¹⁵⁾ Maroko i Chiny podpisują porozumienie w sprawie planu wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://www.moroccoworldnews.com/2022/01/346356/morocco-china-agree-on-morocco-china-belt-and-road-initiative> (ostatnie wyświetlenie 5 lutego 2025 r.).

⁽¹⁶⁾ Maroko i Chiny podpisują plan wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://diplomatie.ma/en/morocco-and-china-sign-joint-belt-and-road-implementation-plan> (ostatnie wyświetlenie 5 lutego 2025 r.).

- (103) Ponadto rząd Maroka twierdził, że Komisja nie mogła zastosować do rządu Maroka art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie skierowała kwestionariusza do rządu ChRL. Według rządu Maroka zwykle zaproszenie do współpracy w dniu wszczęcia postępowania nie jest równoznaczne z wezwaniem do udzielenia niezbędnych informacji. Rząd Maroka uważa, że w przypadku gdy zainteresowana strona nie została powiadomiona o informacjach, które jest zobowiązana przedłożyć, nie można twierdzić, że odmówiła dostępu do niezbędnych informacji lub że w inny sposób zataiła niezbędne informacje lub że znacznie utrudniła dochodzenie. W swoich instrukcjach Komisja nie wyraziła się jasno w odniesieniu do rodzaju informacji, o które zwróciła się do rządu ChRL, w związku z czym Komisja nie może wykorzystać dostępnych faktów⁽¹⁷⁾. Rząd Maroka zauważył, że we wszystkich poprzednich dochodzeniach dotyczących transgranicznego wsparcia finansowego, odnoszących się wyłącznie do rządu Egiptu i Indonezji, Komisja skierowała do rządu ChRL wnioski o udzielenie informacji.
- (104) Komisja nie zgodziła się z oceną rządu Maroka. Po pierwsze, jak wykazano w motywach 177–220, umowy dwustronne, których przedstawienia odmówił rząd Maroka, były konieczne do właściwego zbadania istnienia współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL, ponieważ stworzyły ramy, w których realizowany był projekt inwestycyjny przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Po drugie, Komisja uznała, że rząd ChRL został w wystarczającym stopniu poinformowany o wszczęciu dochodzenia i wezwaniu Komisji do współpracy. W tym względzie w dniu wszczęcia postępowania Komisja przekazała rządowi ChRL zawiadomienie o wszczęciu i wezwała go do współpracy z władzami Maroka. Komisja zwróciła uwagę rządu ChRL na sekcję 5.3 zawiadomienia o wszczęciu, w której Komisja wezwała władze ChRL do udziału w dochodzeniu. Rząd ChRL został zatem odpowiednio poinformowany o postępowaniu, w tym o fakcie, że jego współpraca będzie konieczna do celów dochodzenia. Rząd ChRL nigdy nie odpowiedział jednak na te komunikaty, ani nie zarejestrował się jako zainteresowana strona w dochodzeniu. Komisja wyjaśniła rządowi Maroka kroki, jakie podjęła w celu zaproszenia rządu ChRL do współpracy również podczas weryfikacji na miejscu. W tym względzie rząd Maroka potwierdził również, że rząd ChRL odmówił współpracy w postępowaniu, ponieważ nie wyraził zgody na przekazanie Komisji przez rząd Maroka wnioskowanych umów dwustronnych, w tym na przykład planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku z 2022 r. W związku z tym, wbrew twierdzeniom rządu Maroka, nie było dwuznaczności co do konieczności współpracy ze strony rządu ChRL i odmowy rozszerzenia jej na Komisję.

3.2.2. *Stosowanie art. 28 rozporządzenia podstawowego do przedsiębiorstwa DMA i powiązanych z nim przedsiębiorstw*

- (105) W toku dochodzenia stwierdzono nietypowe transakcje handlowe przedsiębiorstwa DMA i powiązanych z nim przedsiębiorstw z Wisdom Integration Investment Technology Co., Limited („przedsiębiorstwo Wisdom”), przedsiębiorstwem założonym w Hongkongu w listopadzie 2019 r., co do którego przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że nie jest powiązane z grupą Dicastal.
- (106) W szczególności zakupy wlewków aluminiowych od przedsiębiorstwa Wisdom dokonane przez przedsiębiorstwo DMA w 2023 r. i częściowo również w 2022 r. nie zostały opłacone do końca okresu objętego dochodzeniem. Ponadto wlewki te zostały sprzedane przedsiębiorstwu DMA po cenie znacznie niższej niż cena rynkowa. Przedsiębiorstwo Wisdom udzieliło również pożyczki przedsiębiorstwu Dicastal Asia, która została wykorzystana do zwiększenia jego wkładu kapitałowego w przedsiębiorstwie DMA.
- (107) Komisja ustaliła, że chociaż przedsiębiorstwo Wisdom formalnie ma siedzibę w Hongkongu, jego właściciel jest obywatelem Chin z adresem w Qinhuaangdao, tym samym mieście co siedziba przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Ponadto z dokumentów zebranych podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie DMA wynika, że siedziba przedsiębiorstwa Wisdom znajduje się pod tym samym adresem w Hongkongu co siedziby dwóch przedsiębiorstw grupy z siedzibą w Hongkongu, mianowicie przedsiębiorstw Dicastal Asia i Dicastal HK.
- (108) Podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie DMA przedstawiciele przedsiębiorstwa CITIC Dicastal wyjaśnili, że CITIC Dicastal poleciło przedsiębiorstwo Wisdom jako dostawcę wlewków aluminiowych przedsiębiorstwu DMA w związku z długoterminową współpracą z właścicielem Wisdom, który rzekomo jest ekspertem w dziedzinie aluminium.

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Meksyk – Środki antydumpingowe dotyczące ryżu, pkt 7.193-7.194.

- (109) Na podstawie powyższych informacji dostępnych w aktach sprawy, a także informacji przedstawionych podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie DMA, w piśmie w sprawie uzupełnienia braków z 10 września 2024 r. Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa Wisdom o udzielenie odpowiedzi na odpowiednie części kwestionariusza antysubsydyjnego. Ponadto Komisja zapytała o charakter stosunków prawnych i gospodarczych z właścicielem przedsiębiorstwa Wisdom oraz o adres, pod którym Wisdom faktycznie prowadzi swoją działalność. Komisja zwróciła się też o szczegółowe informacje dotyczące nieodzyskania pozostałego długu związanego z zakupem wlewków aluminiowych. Komisja zapytała o te elementy dotyczące przedsiębiorstwa Wisdom również podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie CITIC Dicastal.
- (110) Przedsiębiorstwo Wisdom odmówiło jednak współpracy, a grupa Dicastal odmówiła ujawnienia jakichkolwiek dodatkowych informacji wykraczających poza informacje, o których mowa w motywie 108. W związku z tym Komisja poinformowała grupę Dicastal o zamiarze zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kwestii opisanych w motywach 105–107 („pierwsze pismo na podstawie art. 28”).
- (111) W odpowiedzi na pierwsze pismo na podstawie art. 28 grupa Dicastal stwierdziła, że (i) nie jest związana z przedsiębiorstwem Wisdom oraz że (ii) informacje dotyczące Wisdom nie są konieczne. Komisja odrzuciła te argumenty i potwierdziła zamiar zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do tych kwestii. Ponieważ te twierdzenia i związane z nimi argumenty dotyczą istoty sprawy i ustaleń dotyczących kwestii objętych pierwszym pismem na podstawie art. 28 oraz zastosowania dostępnych faktów, omówiono je szczegółowo w sekcji 3.5.2.1.2.
- (112) Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo DMA zakupiło swój sprzęt produkcyjny od przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, które nie było producentem wspomnianych maszyn. Podczas weryfikacji na miejscu w Changsha Dicastal przedsiębiorstwo to odmówiło dostarczenia wykazu producentów tego oryginalnego sprzętu. Uniemożliwiło to Komisji dalsze zbadanie faktycznego źródła i wartości sprzętu dostarczonego do przedsiębiorstwa DMA.
- (113) Przedsiębiorstwo DMA nie zgłosiło również kodów towarów, pod którymi sprzęt został przywieziony, lub zgłosiło nieprawidłowe kody, w odniesieniu do znacznej liczby transakcji. Jednocześnie przedsiębiorstwo to nie zgłosiło kodu mającej zastosowanie stawki należności celnych przywozowych w odniesieniu do żadnej ze zgłoszonych transakcji. Chociaż Komisja podniosła tę kwestię podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie DMA, przedsiębiorstwo to nie uzupełniło brakujących informacji w zmienionej wersji odpowiedniej tabeli kwestionariusza antysubsydyjnego, którą przedsiębiorstwo przedłożyło pod koniec weryfikacji na miejscu. Uniemożliwiło to Komisji zweryfikowanie należności celnych przywozowych mających zastosowanie do tego przedsiębiorstwa, a tym samym zakresu subsydium w formie zwolnienia z należności celnych przywozowych od dóbr inwestycyjnych.
- (114) Komisja poinformowała grupę Dicastal o zamiarze zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego również w odniesieniu do kwestii wyjaśnionych w motywach 112 i 113 („drugie pismo na podstawie art. 28”).
- (115) W odpowiedzi na drugie pismo na podstawie art. 28 grupa Dicastal nie zgodziła się z oceną Komisji.
- (116) Po pierwsze, przedsiębiorstwo to twierdziło, że przedsiębiorstwo Changsha Dicastal, przedstawiając Komisji podczas weryfikacji na miejscu wykaz producentów oryginalnego sprzętu w odniesieniu do maszyn sprzedawanych przedsiębiorstwu DMA, umożliwiło zbadanie rzeczywistego źródła i wartości przedmiotowego sprzętu.
- (117) Po drugie, grupa Dicastal argumentowała, że wypełniła tabelę kwestionariusza antysubsydyjnego dotyczącą przywozu maszyn zgodnie ze swoimi najlepszymi możliwościami, ponieważ nie prowadzi ewidencji, która pozwoliłaby przedsiębiorstwu na dostarczenie informacji na temat stawek celnych i kodów wymaganych w tabeli. Grupa argumentowała również, że rząd Maroka przekazał Komisji wymagane informacje w odpowiedzi na kwestionariusz rządowy. Grupa Dicastal powtórzyła te argumenty również w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia.

- (118) Komisja nie zgodziła się z tym. Fakt, że Komisja mogła pobieżnie zapoznać się z wykazem dostawców maszyn podczas weryfikacji na miejscu, nie zmienia faktu, że Komisja nie mogła dokładniej zbadać tych przedsiębiorstw. Ponadto Komisja uznała, że przedsiębiorstwo DMA dysponuje wszystkimi informacjami niezbędnymi do określenia kodów towarów i cel mających zastosowanie do przywożonych maszyn. W szczególności przedsiębiorstwo posiada zgłoszenia celne przywozowe w odniesieniu do wszystkich przywożonych maszyn. W przypadku niektórych transakcji ewidencja przedsiębiorstwa zawiera nawet mające zastosowanie kody towarów w opisie aktywów zaksięgowanych w księgach rachunkowych. Należności celne są publicznie dostępne w marokańskich przepisach celnych, a zatem przedsiębiorstwo ma do nich łatwy dostęp, aby udzielić pełnej odpowiedzi w odpowiedniej sekcji kwestionariusza antysubsydyjnego.
- (119) W związku z tym Komisja potwierdziła zamiar zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kwestii przedstawionych w drugim piśmie na podstawie art. 28.

3.3. Kontekst preferencyjnej polityki realizowanej w odniesieniu do marokańskiego przemysłu motoryzacyjnego

- (120) Rząd Maroka wybrał sektor motoryzacyjny, w tym dostawy części samochodowych i akcesoriów, takich jak aluminiowe koła jezdne, jako kluczowy sektor, który należy rozwijać w kraju w celu poprawy jego sytuacji gospodarczej. Rząd Maroka wdrożył na przestrzeni lat szereg preferencyjnych strategii politycznych w tym zakresie. Polityka ta obejmuje szereg zachęt mających między innymi na celu przyciągnięcie inwestycji zagranicznych, finansowania i wiedzy fachowej do Maroka. Wzrostu gospodarczego nie można było osiągnąć wyłącznie wewnątrznie poprzez mobilizację zasobów krajowych. W planach rządowych i preferencyjnej polityce podkreślano potrzebę przyciągnięcia bezpośrednich inwestycji zagranicznych („BIZ”) i wykorzystania wolnego lub preferencyjnego dostępu Maroka do kluczowych rynków, takich jak Unia Europejska i Stany Zjednoczone.
- (121) W 2014 r. sektor motoryzacyjny zajmował bowiem trzecie miejsce pod względem krajowej produkcji przemysłowej, po sektorach fosforanów i przemysłu chemicznego, i drugie miejsce pod względem wywozu, po przemyśle chemicznym. Dzięki wysiłkom rządu Maroka w 2021 r. sektor motoryzacyjny znalazł się jednak na pierwszym miejscu pod względem wywozu i przychodzących BIZ. Co więcej dwie trzecie BIZ w Maroku w 2021 r. dotyczyło właśnie sektora motoryzacyjnego⁽¹⁸⁾. O znaczeniu inwestycji zagranicznych w sektorze motoryzacyjnym świadczy również liczba działań wspierających handel prowadzonych na rzecz tego sektora, który Marokańska Agencja Rozwoju Inwestycji i Eksportu („AMDIE”) zakwalifikowała jako „jeden z najbardziej strategicznych sektorów marokańskiej gospodarki”, stanowiący 18 % wszystkich działań podjętych w tym roku⁽¹⁹⁾.

3.3.1. Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu na lata 2009–2015

- (122) W 2008 r. król Mohamed VI wezwał rząd do przyjęcia strategii rozwoju sektorów przemysłu i usług oraz nowych technologii. Strategia ta miała na celu jak najlepsze wykorzystanie możliwości oferowanych przez globalizację pod względem przepływów inwestycyjnych. Ponadto król Mohamed VI podkreślił potrzebę zaangażowania sektora bankowego w rozwój krajowy i społeczny za pośrednictwem ustanowionego mechanizmu.
- (123) Pomysły te znalazły odzwierciedlenie w Pakcie Krajowym Rozwoju Przemysłu na lata 2009–2015, umowie społecznej zawartej między rządem Maroka z jednej strony, a Konfederacją Generalną Przedsiębiorstw Marokańskich i Profesjonalną Grupą Banków Marokańskich z drugiej strony. Rząd Maroka zidentyfikował w Pakcie Krajowym Rozwoju Przemysłu sześć strategicznych sektorów usług i przemysłu, w których Maroko ma wyraźną i możliwą do wykorzystania przewagę konkurencyjną, a jednym z tych sektorów jest przemysł motoryzacyjny.
- (124) Celem Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu w odniesieniu do przemysłu motoryzacyjnego było stworzenie sieci dostawców części dla producentów samochodów, przyciągnięcie do Maroka drugiego dużego zagranicznego producenta samochodów (obok Renault), a także przyciągnięcie producentów pojazdów specjalistycznych, które są pracochłonne ze względu na montaż małoseryjny.

⁽¹⁸⁾ Sprawozdanie roczne AMDIE z 2021 r. Dostępne pod adresem: <https://www.morocconow.com/wp-content/uploads/2023/04/Rapport-dactivite-AMDIE-2021-Francais-.pdf> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.).

⁽¹⁹⁾ Tamże.

(125) Oferta dla dostawców części obejmowała trzy środki:

- a) zachęty dla przedsiębiorstw zakładanych w wolnych obszarach celnych do celów wywozu, w 2021 r. przemianowanych na strefy rozwoju przemysłu (zwane dalej „strefami bezcłowymi”, „strefami wolnego handlu” lub „strefami rozwoju przemysłu”), oraz w formie dotacji na rozpoczęcie działalności z funduszu Hassana II w wysokości do 10 % całkowitej wartości inwestycji;
- b) rozwój wykwalifikowanych zasobów ludzkich, w tym szkoleń dostosowanych do potrzeb sektora motoryzacyjnego;
- c) ofertę nieruchomości zgodną z najwyższymi normami międzynarodowymi na specjalnych zintegrowanych platformach przemysłowych korzystających ze statusu wolnego obszaru celnego.

(126) W Pakcie Krajowym Rozwoju Przemysłu przewidziano dwie zintegrowane platformy przemysłowe o statusie wolnego obszaru celnego przeznaczonego dla przemysłu motoryzacyjnego, jedną w Tangerze i jedną w Kenitrze. Zachęty dla przedsiębiorstw zlokalizowanych w strefach rozwoju przemysłu zostały przewidziane w ustawach nr 19-94 i Dahir nr 1-95-1 z dnia 26 stycznia 1995 r. Takie zachęty obejmują między innymi zwolnienie z lub obniżenie podatku dochodowego od osób prawnych, podatku od działalności gospodarczej oraz zwolnienie z należności celnych przywózowych.

(127) Oprócz zachęt związanych z wolnymi strefami zintegrowane platformy przemysłowe oferują uzbrojone działki na wynajem lub sprzedaż, gotowe do użytku budynki na wynajem lub sprzedaż, usługi na miejscu (np. utrzymanie infrastruktury, ochrona, usługi gastronomiczne, świadczenia zdrowotne, bankowość, biuro podróży), punkt kompleksowej obsługi skupiający różne usługi rządowe dla inwestorów, optymalną łączność logistyczną itp.

(128) Pierwszym krokiem w realizacji tej strategii było zaangażowanie inwestycyjne koncernu Renault, który w 2008 r. rozpoczął budowę fabryki w wolnym obszarze celnym w Tangerze, która działa od 2012 r. ⁽²⁰⁾ W ramach Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu do Maroka przybyło wielu dostawców części, takich jak Yazaki, Leoni, Antolin, Delphi, Valeo ⁽²¹⁾.

(129) Mimo że wolny obszar celny w Tangerze został ustanowiony już w 1997 r. ⁽²²⁾, w ramach Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu w 2013 r. powstało Tanger Automotive City ⁽²³⁾. Te dwie strefy położone w Tangerze obejmują odpowiednio 400 ha i 517 ha. Wolny obszar celny Atlantyku w Kenitrze utworzono w 2011 r. na obszarze 488 ha ⁽²⁴⁾.

(130) W wyniku wdrożenia Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu powstało 110 000 miejsc pracy w latach 2008–2011, a eksport przemysłowy wzrósł o 22 %. Maroko stało się atrakcyjnym i konkurencyjnym kierunkiem dla światowych liderów branży dzięki rozwojowi infrastruktury w ramach Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu i korzystnej lokalizacji na skrzyżowaniu szlaków między Europą, Afryką, Bliskim Wschodem i Ameryką, a także łatwemu preferencyjnemu dostępowi do wielu rynków. Dzięki wdrażaniu Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu od 2009 r. BIZ wzrastał średnio o 23 % rocznie ⁽²⁵⁾.

3.3.2. Plan rozwoju przemysłu na lata 2014–2020

(131) W 2014 r. Pakt Krajowy Rozwoju Przemysłu zastąpiono planem rozwoju przemysłu na lata 2014–2020, który był w pełni zgodny z celami Paktu i miał na celu uczynienie tego przemysłu głównym źródłem wzrostu gospodarczego.

⁽²⁰⁾ Usine de Tanger. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.renaultgroup.com/groupe/implantations/usine-tanger> (ostatnie wyświetlenie 18 grudnia 2024 r.).

⁽²¹⁾ Oxford Business Group, Sprawozdanie dotyczące Maroka z 2018 r., „Przegląd branży: Nowy ekosystem”, s. 85–91. Dostępne pod adresem: <https://oxfordbusinessgroup.com/reports/morocco/2018-report/industry> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.).

⁽²²⁾ Wolny obszar celny w Tangerze. Informacje dostępne pod adresem: https://industrial-estate.gov.ma/fiche-zone.php?lang=en&id=447&nature_offer=-1&area=-1&area_max=0 (ostatnie wyświetlenie 18 grudnia 2024 r.).

⁽²³⁾ Tangier Automotive City. Informacje dostępne pod adresem: https://industrial-estate.gov.ma/fiche-zone.php?lang=en&id=305&nature_offer=-1&area=-1&area_max= (ostatnie wyświetlenie 18 grudnia 2024 r.).

⁽²⁴⁾ Wolny obszar celny Atlantyku. Informacje dostępne pod adresem: https://industrial-estate.gov.ma/fiche-zone.php?lang=en&id=500&nature_offer=-1&area=-1&area_max= (ostatnie wyświetlenie 18 grudnia 2024 r.).

⁽²⁵⁾ Plan rozwoju przemysłu na lata 2014–2020. Dostępne pod adresem: <https://www.mcinet.gov.ma/en/content/industrial-acceleration-plan-2014-2020> (ostatnie wyświetlenie 3 stycznia 2025 r.).

- (132) Celem planu rozwoju przemysłu było zwiększenie zatrudnienia osób młodych, zwiększenie udziału przemysłu w PKB, zwiększenie wywozu, poprawa BIZ oraz poprawa wydajności poprzez ukierunkowane wsparcie dla podmiotów przemysłowych. Połowa z 500 000 nowych miejsc pracy przewidzianych w planie rozwoju przemysłu miała zostać utworzona dzięki BIZ ⁽²⁶⁾. Po raz kolejny pokazuje to, że rząd Maroka polega na zasobach pochodzących z zagranicy, aby osiągnąć cele swojej strategii przemysłowej.
- (133) W ramach planu rozwoju przemysłu Maroko przyciągnęło drugiego ważnego zagranicznego producenta samochodów. W czerwcu 2015 r. przedsiębiorstwo Stellantis (wówczas grupa PSA) podpisało z grupą CDG protokół ustaleń dotyczący budowy fabryki do celów wywozu w wolnym obszarze celnym w Kenitrze ⁽²⁷⁾. Przedsiębiorstwo Stellantis zainwestowało 6 mld MAD (557 mln EUR), a w 2019 r. uruchomiło zakład o mocy produkcyjnej 200 000 pojazdów i 200 000 silników rocznie ⁽²⁸⁾.
- (134) Na podstawie wyników osiągniętych w ramach Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu rząd Maroka uznał, że należy ograniczyć rozdrobnienie przemysłu i utworzył ekosystemy przemysłowe. Rząd Maroka nadal traktuje przemysł motoryzacyjny jako jedną z kluczowych gałęzi przemysłu.
- (135) W ramach planu rozwoju przemysłu rząd Maroka stworzył w obrębie przemysłu motoryzacyjnego osiem ekosystemów ⁽²⁹⁾ obejmujących: okablowanie samochodowe, wnętrza/fotele samochodowe, akumulatory samochodowe, wytłaczanie metali, pozyskiwanie OEM i układ napędowy. Rząd Maroka podpisał umowy o wykonanie prac z poszczególnymi ekosystemami, w których wyszczególniono cele w zakresie wyników i zobowiązania rządu w odniesieniu do każdego częściowego podsektora przemysłowego, a także umowę o wykonanie dotyczącą środków horyzontalnych dla przemysłu motoryzacyjnego.
- (136) W lutym 2016 r. podpisano umowę o wykonanie prac dotyczącą ekosystemu układów napędowych między Ministerstwem Gospodarki i Finansów, Ministerstwem Przemysłu, Handlu, Inwestycji i Gospodarki Cyfrowej (zwanym dalej „Ministerstwem Przemysłu i Handlu”) oraz marokańskim stowarzyszeniem przemysłu motoryzacyjnego i handlu (Association Marocaine pour l'Industrie et le Commerce de l'Automobile, „stowarzyszenie AMICA”). Jak wynika z umowy inwestycyjnej podpisanej między rządem Maroka i przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, a także ze zmiany umowy o wykonanie prac z 2018 r., produkcja aluminiowych kół jezdnych stanowi część ekosystemu układów napędowych.
- (137) W umowie o wykonanie prac stowarzyszenie AMICA zobowiązało się do utworzenia 10 000 dodatkowych miejsc pracy, osiągnięcia wzrostu sprzedaży o 6,5 mld MAD i zapewnienia dodatkowych inwestycji o tej samej wartości, a także do zwiększenia integracji ekosystemu z gospodarką marokańską poprzez zwiększenie obecności lokalnych przedsiębiorstw. Z drugiej strony rząd Maroka obiecał zapewnić operatorom ekosystemu układów napędowych grunty po atrakcyjnych cenach, nawiązać kontakt z inwestorami zagranicznymi i zachęcić ich do inwestycji, w tym w celu tworzenia spółek joint venture z lokalnymi przedsiębiorstwami, skłonić banki inwestycyjne do wspierania inwestorów zagranicznych oraz zapewnić dotacje inwestycyjne. W ramach pionierskiej oferty dotację inwestycyjną wynoszącą zwykle 20 % wartości inwestycji zwiększono do 30 % dla pierwszych trzech przedsiębiorstw w czterech obszarach działalności (odlewnictwo żeliwa, odlewnictwo ciśnieniowe aluminium, odlewnictwo grawitacyjne aluminium, rafinacja aluminium).
- (138) Aby zapewnić jedno źródło finansowania realizacji planu rozwoju przemysłu, rząd Maroka utworzył w 2015 r. Fundusz Rozwoju Przemysłowego i Inwestycji jako specjalny rachunek przydziału środków z budżetu państwa ⁽³⁰⁾. Na realizację planu rozwoju przemysłu przeznaczono łącznie 3 mld MAD rocznie w latach 2014–2020. Zgodnie z umową o wykonanie prac początkowo na ekosystem układów napędowych przeznaczono kwotę 450 mln MAD. Umowę tę jednak zmieniono w październiku 2018 r. W związku z rozwojem produkcji aluminiowych kół jezdnych w Maroku budżet przeznaczony na ekosystem układów napędowych zwiększono niemal czterokrotnie do 1,71 mld MAD.

⁽²⁶⁾ Tamże.

⁽²⁷⁾ CDG: Wsparcie grupy PSA w tworzeniu fabryki samochodów w Maroku. Informacje dostępne pod adresem: <https://cdg.ma/en/cdg-cdg-supporting-psa-group-establishment-car-factory-morocco> (ostatnie wyświetlenie 3 stycznia 2025 r.).

⁽²⁸⁾ Grupa PSA Peugeot Citroën i Królestwo Marokańskie podpisały porozumienie w sprawie uruchomienia kompleksu przemysłowego. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.mcinet.gov.ma/en/content/psa-peugeot-citro%C3%ABn-and-kingdom-morocco-signed-agreement-implementation-industrial-complex-0#> (ostatnie wyświetlenie 3 stycznia 2025 r.).

⁽²⁹⁾ Plan d'Accélération Industrielle, s. 2. Dostępny pod adresem: https://attijarientreprises.com/sites/default/files/2022-03/Plan_d_Acceleration_Industrielle.pdf (ostatnie wyświetlenie 3 stycznia 2025 r.).

⁽³⁰⁾ Dekret nr 2-14-715 z dnia 2 Rabii 11436 (25 grudnia 2014 r.) wyznaczający urzędników zatwierdzających specjalny rachunek przydziału środków pod nazwą Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji.

- (139) Ponadto, aby umożliwić łatwy dostęp do dodatkowego finansowania podmiotom w całym przemyśle motoryzacyjnym, rząd Maroka i stowarzyszenie AMICA podpisały w lipcu 2015 r. umowę partnerstwa z kilkoma bankami ⁽³¹⁾, w tym z AttijariWafa Bank Group. Na podstawie umowy partnerstwa bank ma m.in. zapewniać przemysłowi motoryzacyjnemu linie kredytowe w walucie obcej w celu finansowania ich potrzeb operacyjnych według preferencyjnej stopy procentowej.
- (140) Ponadto 19 lutego 2018 r. rząd Maroka i przedsiębiorstwo Hands Corporation podpisali umowę inwestycyjną, na mocy której rząd Maroka zobowiązał się do zapewnienia przedsiębiorstwu Hands 8 zachęt, subsydiów i środków pomocy ukierunkowanych na poszczególne etapy tworzenia zakładu przemysłowego do produkcji produktu objętego dochodzeniem. Etapy tworzenia planu przemysłowego obejmowały różne rodzaje inwestycji i wydatków, w szczególności zakup gruntu, budowę budynków przemysłowych, zakup nowego sprzętu i powiązanego z nim oprogramowania, powiązaną pomoc techniczną w zakresie instalacji i testowania oraz szkolenia zawodowe.

3.3.3. Nowa karta inwestycji z 2022 r.

- (141) Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd Maroka wyjaśnił, że pierwsza karta inwestycji obowiązywała w latach 1995–2022, a oprócz niej stosowano zachęty przewidziane w planie rozwoju przemysłu na lata 2014–2020. Aby przedłużyć zachęty oferowane w ramach tych programów w bardziej efektywny sposób, utworzono nowe Ministerstwo Inwestycji, którego celem szczegółowym było ustanowienie nowej karty inwestycji i ujednolicenie wszystkich wcześniejszych programów zachęt. W międzyczasie rząd Maroka nadal stosował pierwszą kartę inwestycji i założenia planu rozwoju przemysłu na lata 2014–2020. Głosowanie nad nową kartą inwestycji, łączącą wszystkie poprzednie programy wsparcia, odbyło się w grudniu 2022 r., a karta weszła w życie w 2023 r. Przedsiębiorstwa, które zawarły umowy inwestycyjne przed wejściem w życie nowej karty inwestycji, mogą nadal korzystać z zachęt przyznanych na mocy poprzednich przepisów.

3.4. Współpraca między Marokiem a Chinami

3.4.1. Podstawa prawna

- (142) Odpowiednie umowy dwustronne i inne dokumenty podpisane na przestrzeni lat między rządem Maroka a rządem ChRL, a także oświadczenia złożone wspólnie obejmują:
- umowę w sprawie wspierania i wzajemnej ochrony inwestycji między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a rządem Królestwa Marokańskiego (27 marca 1995 r.);
 - umowę o współpracy gospodarczej i technicznej (2002 r.);
 - umowę o współpracy naukowo-technicznej (2006 r.);
 - umowy i protokoły ustaleń podpisane w listopadzie 2014 r. w kontekście Forum Ekonomicznego Chiny-Maroko, które odbyło się w Pekinie;
 - protokół ustaleń w sprawie współpracy w dziedzinie infrastruktury (2016 r.);
 - wspólne oświadczenie w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego między tymi dwoma państwami (podpisane przez króla Maroka Mohammeda VI i prezydenta Xi Jinpinga w maju 2016 r.), a także wynikające z niego oświadczenie w sprawie nawiązania strategicznej współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka;
 - protokół ustaleń między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a rządem Królestwa Marokańskiego w sprawie wspólnego promowania Ekonomicznego Pasa Jedwabnego Szlaku i Morskiego Jedwabnego Szlaku morskiego XXI w. (listopad 2017 r.);
 - protokół ustaleń w sprawie ustanowienia Rady Biznesowej ds. Jedwabnego Szlaku („Conseil d'affaires de la route de la soie”), podpisany w marcu 2018 r.;

⁽³¹⁾ W lipcu 2015 r. podpisano również umowę partnerstwa z Banque Central Populaire i Banque Marocain du Commerce Extérieur, a w czerwcu 2023 r. z Crédit Agricole du Maroc. Dostępna pod adresem: <https://www.maroc.ma/en/news/automotive-industry-ministry-professional-association-sign-agreement-support-operators> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

- umowę ramową w sprawie współpracy w zakresie finansowania i ubezpieczeń między chińskim państwowym zakładem ubezpieczeń kredytów eksportowych („Sinosure”) a marokańskim Bankiem Handlu Zagranicznego („BMCE”), 25 kwietnia 2019 r.;
- plan wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku między rządem Królestwa Marokańskiego a rządem Chińskiej Republiki Ludowej, 5 stycznia 2022 r.;
- protokół ustaleń w sprawie ustanowienia projektu przemysłowego w zakresie produkcji kół aluminiowych w Królestwie Marokańskim zawarty między Królestwem Marokańskim a przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, wrzesień i grudzień 2017 r.;
- umowę inwestycyjną dotyczącą ustanowienia projektu przemysłowego w zakresie produkcji kół aluminiowych w Królestwie Marokańskim zawartą między Królestwem Marokańskim a przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, 26 lipca 2018 r.

3.4.2. *Wprowadzenie i okoliczności faktyczne współpracy dwustronnej: dokumenty o charakterze prawnym i programowym*

- (143) Oprócz udzielania subsydiów i realizacji innych preferencyjnych polityk, jak wyszczególniono w poprzedniej sekcji, rząd Maroka dążył również do przyciągnięcia inwestycji, preferencyjnego finansowania i wiedzy fachowej z państw trzecich, które nimi dysponowały. Naturalnym partnerem w tym zakresie są Chiny, biorąc pod uwagę istnienie kompleksowego programu preferencyjnego o nazwie „Jeden pas, jedna droga”, znanego również jako inicjatywa Pasa i Szlaku. Jednocześnie Chiny mają ugruntowanego producenta aluminiowych kół jezdnych, CITIC Dicastal, przedsiębiorstwo należące do grupy CITIC ⁽³²⁾.
- (144) Maroko zyskało pozycję śródziemnomorskiego ośrodka produkcyjnego i przyciąga inwestorów dzięki swojemu położeniu geograficznemu, rozwiniętej infrastrukturze i swobodnemu dostępowi do kluczowych rynków za pośrednictwem szeregu umów o wolnym handlu, w szczególności dostępu do rynku Unii na podstawie Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie (zob. motywy 11–15) ⁽³³⁾.
- (145) Współpraca między Chinami a Marokiem sięga 1995 r., kiedy to 27 marca 1995 r. oba kraje podpisały „Umowę o wspieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a rządem Królestwa Marokańskiego”. Chiny zachęcały chińskie przedsiębiorstwa o silnej pozycji i dobrej reputacji do zakładania działalności w Maroku. Maroko zapewniało różne formy wsparcia i ułatwień dla chińskich przedsiębiorstw w prowadzeniu działalności gospodarczej na rynku marokańskim.
- (146) W listopadzie 2014 r. w Pekinie odbyło się Forum Gospodarcze Chiny-Maroko, podczas którego podpisano szereg umów i protokołów ustaleń obejmujących wiele dziedzin gospodarki.

⁽³²⁾ Do celów niniejszego dokumentu „CITIC Group Corporation” oznacza spółkę dominującą najwyższego szczebla, a „grupa CITIC” oznacza grupę przedsiębiorstw kontrolowanych przez CITIC Group Corporation.

⁽³³⁾ Zob. np. Dlaczego Maroko. Informacje dostępne pod adresem <https://www.morocconow.com/why-morocco/> oraz <https://www.morocconow.com/wp-content/uploads/2021/11/PitchGeneraliste.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 stycznia 2025 r.). Maroko: Hub Afryki. Informacje dostępne pod adresem: <https://millermagazine.com/blog/morocco-hub-of-africa-2650> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Maroko. Morze możliwości wykraczające poza Morze Śródziemne. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.roncucciandpartners.com/en/2024/05/28/morocco-a-sea-of-opportunity-beyond-the-mediterranean/> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Maroko stało się globalnym hubem w kilku zaawansowanych sektorach, mówi szef rządu. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.maroc.ma/en/news/morocco-has-become-global-hub-several-advanced-sectors-says-govt-head> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Misja produkcyjna Maroka. Informacje dostępne pod adresem: <https://sponsored.bloomberg.com/article/morocco-now/morocco-s-manufacturing-mission> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Maroko staje się kluczowym światowym ośrodkiem produkcji. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.business-sweden.com/insights/blog/morocco-emerging-as-key-global-production-hub/> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Poznaj Maroko. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.tangermedzones.com/en/discover-morocco/> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Maroko: ośrodek handlu dla Afryki i Europy. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.meed.com/morocco-a-trade-hub-for-africa-and-europe/> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.). Maroko przechodzi na produkcję zaawansowaną technologicznie. Informacje dostępne pod adresem: <https://african.business/2022/04/energy-resources/morocco-turns-to-hi-tech-manufacturing> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

- (147) W styczniu 2016 r. Chiny wydały dokument „Kilka opinii Rady Państwa w sprawie promowania innowacyjnego rozwoju handlu przetwórczego”⁽³⁴⁾, który zawiera wytyczne dla przedsiębiorstw dotyczące prowadzenia międzynarodowej współpracy w zakresie zdolności produkcyjnych i promowania pozytywnych interakcji między współpracą międzynarodową a krajową transformacją przemysłową i modernizacją. W pkt 17 tego dokumentu przewidziano pogłębienie współpracy przemysłowej z krajami położonymi wzdłuż „Pasa i Szlaku”, a w pkt 18 wezwano do zacieśnienia współpracy w zakresie uprzemysłowienia między Chinami a Afryką, aby skoncentrować się na współpracy w zakresie zdolności produkcyjnych w handlu przetwórczym.
- (148) W maju 2016 r. król Maroka Mohammed VI odbył wizytę państwową w Chinach. Głowy obu państw podpisały „Wspólne oświadczenie w sprawie ustanowienia strategicznego partnerstwa między oboma krajami”. Następnie, w 2016 r., podpisano Deklarację w sprawie ustanowienia strategicznej współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka, co jeszcze bardziej wzmocniło narzędzia współpracy między obydwojema rządami. Najważniejsze elementy tej współpracy przedstawiono w części 2 Deklaracji, zatytułowanej „Gospodarka, handel i inwestycje” i można je podsumować w następujący sposób: (i) potrzeba wzmocnienia partnerstwa gospodarczego i handlowego między obydwojema krajami oraz pełne wykorzystanie roli Wspólnego Komitetu Chiny-Maroko ds. Handlu, Współpracy Gospodarczej i Technicznej, a także ogólne rozszerzenie skali handlu między obydwojema krajami; (ii) rozwijanie partnerstwa w dziedzinie przemysłu; (iii) aktywne wdrażanie treści porozumienia z 1995 r. oraz memorandumów i umów podpisanych w listopadzie 2014 r.; (iv) zachęcanie organów nadzoru finansowego obu krajów do ustanowienia mechanizmu współpracy w zakresie nadzoru; (v) wzmocnienie współpracy w zakresie rozwoju zasobów ludzkich między obydwojema krajami; (vi) kontynuacja pomocy Chin, w ramach ich możliwości, na rzecz rozwoju gospodarczego Królestwa Marokańskiego oraz obietnica rządu Maroka dotycząca stworzenia korzystnych warunków dla chińskich przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w Maroku.
- (149) Współpracę dodatkowo ułatwiło otwarcie biura Banku Chin w Maroku w 2016 r. W listopadzie 2017 r. na oficjalnej stronie internetowej bazy danych Pasa i Szlaku rządu ChRL poinformowano, że minister spraw zagranicznych rządu ChRL Wang Yi przeprowadził rozmowy z ministrem spraw zagranicznych i współpracy międzynarodowej rządu Maroka w Pekinie. Po rozmowach ministrowie spraw zagranicznych obu krajów wspólnie podpisali „Protokół ustaleń między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a rządem Królestwa Marokańskiego w sprawie wspólnego promowania Ekonomicznego Pasa Jedwabnego Szlaku i Morskiego Jedwabnego Szlaku morskiego XXI w.” („protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku”). Informacja ta pojawiła się również na stronie internetowej rządu ChRL poświęconej inicjatywy Pasa i Szlaku. Jak wspomniano w sekcji 3.2.1 powyżej, Komisja nie miała dostępu do szczegółowej treści tej umowy, ponieważ rząd Maroka nie przekazał jej w trakcie dochodzenia.
- (150) Jak wynika z artykułu opublikowanego na chińskiej stronie internetowej dotyczącej inicjatywy Pasa i Szlaku, w 2017 r. utworzono fundusz mający na celu przyciągnięcie chińskich przedsiębiorstw do Maroka. W artykule przytacza się następującą wypowiedź: „Mamy nadzieję, że więcej producentów z Chin rozpocznie działalność w Maroku, a także liczymy na szerszą współpracę gospodarczą i handlową, więcej inwestycji i powstawanie nowych fabryk. Maroko ma do zaoferowania m.in. niskie koszty pracy, duże zaplecze rynkowe, preferencyjne opodatkowanie itp. – powiedział w wywiadzie marokański urzędnik ds. gospodarki i handlu. Obecnie Maroko ma podpisane umowy o wolnym handlu m.in. z Unią Europejską, Stanami Zjednoczonymi, Turcją itp., a umowy o wolnym handlu i uzgodnienie preferencyjne obejmują 56 krajów. Maroko obsługuje rynek o populacji liczącej ponad 1 mld osób. Aby przyciągnąć chiński kapitał, Maroko nie tylko utworzyło fundusz rządowy o wartości 2 mld USD przeznaczony specjalnie na inwestycje chińskich przedsiębiorstw, ale także obiecało zapewnić chińskim przedsiębiorstwom „trampolinę” do wejścia do Europy i Stanów Zjednoczonych. Ponadto Maroko rozpoczęło również realizację pięcioletniego planu rozwoju przemysłu”.
- (151) W marcu 2018 r. stowarzyszenia przedsiębiorców reprezentujące oba kraje podpisały protokół ustaleń w sprawie utworzenia Rady Biznesowej ds. Jedwabnego Szlaku („Conseil d'affaires de la route de la soie”). Przewodniczący chińskiego stowarzyszenia, pan Zengwei, oświadczył, co następuje: „[...] Myślę, że Maroka nie należy postrzegać jako rynku 35 mln konsumentów, ale raczej jako skrzyżowanie kilku rynków obsługujących obecnie 1 mld konsumentów [...]”. Pan Zengwei potwierdził, że jego kraj jest zdeterminowany, aby pomóc Maroku w zapewnieniu rozwoju gospodarczego, w szczególności poprzez zwiększenie inwestycji w różnych sektorach działalności gospodarczej. Na mocy tego porozumienia oba kraje stworzyły niezbędne mechanizmy do organizowania regularnych spotkań w celu zbadania i oceny współpracy dwustronnej⁽³⁵⁾. Ta deklaracja jasno wskazuje na zamiar rządu ChRL rozszerzenia inicjatywy Pasa i Szlaku w Maroku w celu uzyskania dostępu do całego rynku Unii, a także stworzenia mechanizmu wdrażania w celu monitorowania i oceny dwustronnej współpracy w ramach tej inicjatywy.

⁽³⁴⁾ „Kilka opinii Rady Państwa w sprawie promowania innowacyjnego rozwoju handlu przetwórczego” z 2016 r., NDRC [2016] nr 4. Dokument dostępny pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/content/2016-01/18/content_5033735.htm (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽³⁵⁾ Maroko, Chiny ustanowią Radę Biznesową ds. Jedwabnego Szlaku. Informacje dostępne pod adresem: <https://eng.yidaiyilu.gov.cn/p/51195.html> (ostatnie wyświetlenie 17 stycznia 2025 r.).

- (152) Jeżeli chodzi o finansowanie preferencyjne, w 2019 r. podpisano umowę między chińską oficjalną agencją kredytów eksportowych Sinosure a marokańskim Bankiem Handlu Zagranicznego. W ramach tej umowy Sinosure aktywnie prowadzi ogólną współpracę z marokańskim Bankiem Handlu Zagranicznego polegającą na zapewnianiu finansowania i wsparcia ubezpieczeniowego dla przedsiębiorstw finansowanych przez Chiny w celu wejścia na rynek marokański oraz na zapewnianiu pomocy w rozwoju gospodarczym i handlowym Chin i Maroka ⁽³⁶⁾.
- (153) Ponadto 5 stycznia 2022 r. ⁽³⁷⁾ rząd ChRL i rząd Maroka jeszcze bardziej zacieśniły współpracę poprzez podpisanie „Planu wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku między rządem Królestwa Marokańskiego a rządem Chińskiej Republiki Ludowej” („plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku”), który to plan opiera się na protokole ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku z 2017 r. i ma na celu dalsze wdrażanie tego protokołu. W umowie tej uwzględniono w szczególności protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku oraz wspólne oświadczenie z 2016 r.
- (154) Na podstawie porozumienia osiągniętego w protokole ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku obie strony zidentyfikowały następnie w planie wdrażania tej inicjatywy sektory przemysłowe i działania, które są przedmiotem wspólnego zainteresowania i synergii między strategią przemysłową Maroka a chińską inicjatywą Pasa i Szlaku. W tym kontekście wymieniono priorytety współpracy przemysłowej ⁽³⁸⁾. W istocie w chińskim portalu poświęconym inicjatywie Pasa i Szlaku podkreślono wręcz, że „w ramach tej umowy chiński rząd zobowiązuje się zachęcać duże chińskie przedsiębiorstwa do zakładania siedziby i inwestowania na terytorium Maroka”, np. przedsiębiorstwa działające w przemyśle motoryzacyjnym. Co ciekawe, ten sam portal wykorzystuje obraz projektu przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, aby to zilustrować ⁽³⁹⁾.
- (155) Ponadto z dostępnych publicznie informacji wynika, że zgodnie z umową potencjalni inwestorzy będą wspierani przez ramy finansowe dostępne w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku. W rzeczywistości minister spraw zagranicznych Maroka zauważył, że „konwencja ta ma na celu wspieranie dostępu do chińskiego finansowania zapewnianego w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku w celu ustanowienia dużych projektów w Maroku, ułatwienia handlu i wspólnych przedsięwzięć w różnych dziedzinach, takich jak przemysł...” ⁽⁴⁰⁾.
- (156) Odpowiednie dokumenty prawne szczegółowo opisujące projekt inwestycyjny grupy Dicastal potwierdzają, że to preferencyjne otoczenie prawne i polityczne wynikające z polityki krajowej wdrażanej przez Maroko, a następnie dwustronna współpraca z Chinami stanowi ramy, w których grupa Dicastal dokonała inwestycji w Maroku (zob. m.in. sekcja 3.4.3).

3.4.3. Szczegółowe informacje na temat projektu inwestycyjnego grupy Dicastal

- (157) Projekt inwestycyjny grupy Dicastal w Maroku w pełni wpisuje się w dwustronne projekty współpracy przemysłowej, których dotyczy protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku i plan wdrożenia tej inicjatywy. Protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku zawarty między obydwojema krajami, wynegocjowany i podpisany równolegle z protokołem ustaleń, oraz umowa inwestycyjna zostały podpisane odpowiednio w grudniu 2017 r. i lipcu 2018 r. między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a rządem Maroka w celu uruchomienia projektu przemysłowego w sektorze motoryzacyjnym w zakresie produkcji kół aluminiowych.
- (158) Projekt obejmował inwestycję w wysokości 350 mln EUR przeznaczonych na uruchomienie dwóch zakładów produkcyjnych o mocy produkcyjnej 6 milionów sztuk rocznie, z czego 90 % przeznaczonych jest na wywóz. Wdrożenie odbyło się w dwóch fazach, pierwszy zakład uruchomiono w czerwcu 2019 r., a drugi pod koniec 2019 r.

⁽³⁶⁾ Sinosure i marokański Bank Handlu Zagranicznego podpisały ramową umowę o współpracy. Dostępna pod adresem https://www.sohu.com/a/311265067_264447 oraz <https://www.sinosure.com.cn/mobile/xbdt/195980.shtml> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽³⁷⁾ Chiny i Maroko podpisały plan współpracy na rzecz wspólnego rozwijania inicjatywy Pasa i Szlaku. Informacje dostępne pod adresem: https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/wld/njz/lddt/202201/t20220105_1311482.html (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽³⁸⁾ Tamże.

⁽³⁹⁾ Chiny i Maroko podpisują plan wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://eng.yidaiyilu.gov.cn/p/212818.html> (ostatnie wyświetlenie 6 lutego 2025 r.).

⁽⁴⁰⁾ Maroko i Chiny podpisują plan wspólnego wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://diplomatie.ma/en/morocco-and-china-sign-joint-belt-and-road-implementation-plan> (ostatnie wyświetlenie 5 lutego 2025 r.).

- (159) Ten projekt motoryzacyjny wyraźnie wpisuje się w priorytety współpracy przemysłowej obu krajów, tj. z jednej strony w założenia planu rozwoju przemysłu opracowanego przez rząd Maroka, a z drugiej – w założenia inicjatywy Pasa i Szlaku rządu ChRL i „Made in China 2025”, i co do których osiągnięto porozumienie w ramach protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku oraz w ramach planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku, jak wynika z dostępnych faktów. W umowie inwestycyjnej potwierdzono, że rząd Maroka zainicjował aktywną politykę rozwoju sektora przemysłowego w ramach planu rozwoju przemysłu oraz przyciągania inwestorów w sektorze motoryzacyjnym.
- (160) Cel ten znajduje również potwierdzenie w publicznych oświadczeniach urzędników rządu Maroka. Na przykład podczas ceremonii inauguracji drugiego zakładu grupy Dicastal w Kenitrze, która odbyła się 25 listopada 2019 r., marokański minister handlu i przemysłu Moulay Hafid Elalami powiedział, że zakład ten „jest przykładem udanej współpracy marokańsko-chińskiej w dziedzinie przemysłu i stanowi część realizacji inicjatywy chińskiego rządu o nazwie »Jedna droga, jeden pas«,” podkreślając, że chiński inwestor jest jedną z „największych państwowych grup przemysłowych w Chinach”.
- (161) Fakt, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal realizowało politykę rządu ChRL za pośrednictwem tego projektu, w tym inicjatywy Pasa i Szlaku i „Made in China 2025”, potwierdzają dalsze elementy znajdujące się w aktach sprawy. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal należy do CITIC Group Corporation, państwowej autoryzowanej instytucji inwestycyjnej (sekcja 1.1. załącznika 3 - Biznesplan załączony do umowy inwestycyjnej). Chińskie przedsiębiorstwo państwowe CITIC Group Corporation i powiązane z nim przedsiębiorstwa mają udokumentowane doświadczenie we wspieraniu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku za pomocą finansowania i inwestycji ⁽⁴¹⁾. Ponadto, chociaż umowa inwestycyjna nie została podpisana bezpośrednio między rządem ChRL a rządem Maroka, lecz między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a rządem Maroka, z tekstu umowy jasno wynika, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało w tym przypadku jako pełnomocnik rządu chińskiego. Wyraźnie pokazuje to, że rząd ChRL wybrał przedsiębiorstwo CITIC Dicastal do realizacji swojej polityki w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku w Maroku poprzez podpisanie umowy inwestycyjnej.
- (162) W tym sensie na podstawie dostępnych informacji Komisja uznała, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało w imieniu rządu ChRL jako przedsiębiorstwo publiczne. Jak wyjaśniono w sekcji 3.5.2.1.3, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal podlega bowiem kontroli rządu ChRL i Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) i realizuje cele polityki, w tym w kontekście ekspansji zagranicznej przewidzianej w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku. Jak wyjaśniono w szczególności w motywach 328 i 329, umowa przedsiębiorstwa CITIC Dicastal i obecność urzędników KPCh podkreślają, że KPCh jest nie tylko obecna w odpowiednich organach decyzyjnych przedsiębiorstwa, ale także aktywnie uczestniczy w podejmowaniu decyzji biznesowych przedsiębiorstwa, między innymi w celu zapewnienia zgodności z różnymi krajowymi politykami gospodarczymi w Chinach, które obejmują inicjatywę Pasa i Szlaku i projekt marokański. W biznesplanie załączonym do umowy inwestycyjnej potwierdzono, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal kieruje się planem „Made in China 2025”. Kontekst projektu odnosi się do planu działania w Maroku i inicjatywy Pasa i Szlaku wraz z wizytą w listopadzie 2016 r. oraz protokołem ustaleń wyszczególnionym w sekcji 3.4.2. Potwierdzono w nim, że przedsiębiorstwo DMA zostało założone w ramach chińskiej inicjatywy Pasa i Szlaku i działa zgodnie z „13. planem pięcioletnim” przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, prawdopodobnie w ramach wdrażania przez przedsiębiorstwo ogólnego dokumentu programowego rządu ChRL „13. planu pięcioletniego” na szczeblu centralnym, na szczeblu prowincji i gmin. Podczas inauguracji trzeciego zakładu CITIC Dicastal produkującego odlewy aluminiowe w lutym 2022 r. obecny był marokański minister przemysłu i handlu oraz chiński ambasador w Maroku, który powiedział, że „projekt jest największą inwestycją Chin w Maroku i tym samym ważnym osiągnięciem współpracy w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku” ⁽⁴²⁾.
- (163) W zamian umowa inwestycyjna uprawniała DMA, spółkę operacyjną utworzoną w celu realizacji projektu związanego z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, do otrzymania marokańskiego wsparcia inwestycyjnego w ramach Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji (IDIF) oraz do zachęt wynikających z posiadania siedziby w strefie rozwoju przemysłu, jak podano w sekcji „Cel umowy inwestycyjnej”.

⁽⁴¹⁾ 113 mld USD finansowania od CITIC na realizację inicjatywy Pasa i Szlaku. Informacje dostępne pod adresem: http://english.www.gov.cn/news/top_news/2015/06/26/content_281475134729436.htm (ostatnie wyświetlenie 6 grudnia 2024 r.).

⁽⁴²⁾ Chiński producent części samochodowych CITIC otwiera trzeci zakład w Maroku, 17 lutego 2022 r. Informacje dostępne pod adresem: <https://eng.yidaiyilu.gov.cn/p/222859.html> (ostatnie wyświetlenie 17 stycznia 2025 r.). Dicastal Morocco Africa renforce sa présence au Maroc. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.mcinet.gov.ma/fr/actualites/discatal-morocco-africa-renforce-sa-presence-au-maroc> (ostatnie wyświetlenie 17 stycznia 2025 r.). Chiński producent części samochodowych CITIC otwiera trzeci zakład w Maroku. Informacje dostępne pod adresem: <https://english.news.cn/africa/20220217/fbad9addfab64c918ad17863e5c0b13/c.html> (ostatnie wyświetlenie 17 stycznia 2025 r.).

- (164) Elementy te znajdują również potwierdzenie w protokole ustaleń podpisanym przez rząd Maroka i przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w dniu 11 grudnia 2017 r. We wstępie do tego dokumentu odniesiono się do preferencyjnego otoczenia politycznego stworzonego przez Maroko jako podstawy projektu inwestycyjnego. Ponadto wymieniono w nim szczególne zachęty inwestycyjne przyznane przez rząd Maroka.

3.5. Subsydia przyznane w kontekście dwustronnej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL

3.5.1. Ocena prawna

- (165) W dochodzeniach dotyczących materiałów z włókna szklanego⁽⁴³⁾, produktów z włókien ciągłych szklanych („GFR”) ⁽⁴⁴⁾ i płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno ⁽⁴⁵⁾ Komisja ustaliła, że rozporządzenie podstawowe obejmuje również sytuacje, w których wkład finansowy nie jest wnoszony bezpośrednio przez rząd kraju pochodzenia lub wywozu, lecz przez rząd państwa trzeciego. Należy ustalić możliwy do wykazania związek między działaniami podejmowanymi przez rząd kraju pochodzenia lub wywozu a postępowaniem i działaniami rządu państwa trzeciego (takimi jak udzielanie wsparcia finansowego niektórym przedsiębiorstwom, które ostatecznie przeznaczone jest na działalność produkcyjną w kraju pochodzenia lub wywozu). Na przykład, gdy rząd ubiega się o wkład finansowy ze strony rządu państwa trzeciego lub nakłania rząd państwa trzeciego do wniesienia wkładu finansowego w jego imieniu na rzecz produktów wytwarzanych przez taki rząd, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego wkład finansowy należy przypisać rządowi państwa pochodzenia lub wywozu.
- (166) W sprawach połączonych C-269/23 P i C-272/23 P ⁽⁴⁶⁾ Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że pojęcie „wkładu finansowego” obejmuje sytuacje, w których wykazano, że wkład finansowy pochodzący w całości lub w części od władz publicznych państwa trzeciego innego niż kraj pochodzenia lub wywozu danego produktu można uznać za przyznany przez władze publiczne tego kraju pochodzenia lub wywozu ze względu na własne zachowanie tych władz.
- (167) W takich sytuacjach należy wykazać, w świetle zachowania władz publicznych państwa pochodzenia lub wywozu, że można uznać, iż władze te przyznały ten wkład finansowy. Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że subsydlum może przybrać formę inwestycji zagranicznej dokonanej przez władze publiczne danego państwa trzeciego w przedsiębiorstwie lub kilku przedsiębiorstwach mających siedzibę w innym państwie trzecim, pod warunkiem że zachowanie tych ostatnich pozwala na uznanie, iż owe władze przyznały ten wkład finansowy temu przedsiębiorstwu lub tym przedsiębiorstwom w sposób formalny lub poprzez umożliwienie im w praktyce korzystania z niego ⁽⁴⁷⁾. Może tak być w szczególności w przypadku, gdy ustanowienie przepisów, przyjęcie decyzji, udzielenie zezwolenia lub zastosowanie jakiegokolwiek innego środka przez członka WTO jest konieczne w celu umożliwienia temu przedsiębiorstwu lub tym przedsiębiorstwom uzyskania na jego terytorium wkładu finansowego od tego innego członka, niezależnie od tego, czy konieczność ta jest zgodna z prawem, czy też wynika z faktu, że ten inny członek w praktyce uzależnił prawo do tego wkładu finansowego od takich przepisów, decyzji, zezwolenia lub innego środka.

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1.

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/870 z dnia 24 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu oraz stanowiące o pobraniu ostatecznego cła wyrównawczego z tytułu zarejestrowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu, Dz.U. L 201 z 25.6.2020, s. 10.

⁽⁴⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji, Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24.

⁽⁴⁶⁾ Wyrok z dnia 28 listopada 2024 r., Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, sprawy połączone C-269/23P i C-272/23P, ECLI:EU:C:2024:984, pkt 74–110.

⁽⁴⁷⁾ W sprawie T-480/20 Sąd doszedł do tego samego wniosku: „Chińskie i egipskie władze publiczne w ścisłej współpracy stworzyły więc strefę SETC jako strefę charakteryzującą się szczególnymi cechami prawnymi i gospodarczymi pozwalającymi chińskim władzom publicznym na bezpośrednio przyznawanie wszystkich ułatwień związanych z chińską inicjatywą „jeden pas i jeden szlak” przedsiębiorstwom chińskim mającym siedzibę w tej strefie” (pkt 91) (wyróżnienie dodane).

- (168) Po przypisaniu wkładu finansowego władz publicznych państwa trzeciego władzom publicznym państwa pochodzenia lub wywozu, władza publiczna państwa pochodzenia lub wywozu staje się „organem przyznającym” do celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest odpowiedzialna za dane zachowanie.
- (169) W związku z tym w niniejszym dochodzeniu Komisja zbada, na podstawie dostępnych dowodów, czy w świetle art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego wkład finansowy wniesiony przez rząd ChRL na rzecz działalności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku należy przypisać rządowi Maroka.
- (170) Wszystkie dokumenty, w tym dowody dotyczące strategii przemysłowej rządu Maroka wyszczególnione w sekcji 3.3 powyżej, a także umowy dotyczące dwustronnej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL wyszczególnione w sekcji 3.4.2 powyżej, pokazują, że rząd Maroka aktywnie dążył do zapewnienia korzystnej polityki krajowej, otoczenia legislacyjnego i preferencyjnego finansowania w celu rozwoju szeregu konkretnych sektorów, w tym sektora motoryzacyjnego. Koła aluminiowe, jako część podsektora układów napędowych objętego planem rozwoju przemysłu opracowanego przez rząd Maroka, wyraźnie należą do tego sektora, a zatem są beneficjentem tego preferencyjnego otoczenia.
- (171) W ramach tych polityk rząd Maroka ustanowił ramy ścisłej współpracy z rządem ChRL, aby umożliwić przedsiębiorstwom mającym siedzibę w Maroku korzystanie z preferencyjnego finansowania dostępnego w ramach chińskiej inicjatywy Pasa i Szlaku, a w szczególności w celu sfinansowania konkretnego chińsko-marokańskiego projektu prowadzącego do utworzenia i rozwoju działalności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku za pośrednictwem powiązanego z nim przedsiębiorstwa DMA.
- (172) Inicjatywa Pasa i Szlaku jest strategicznym programem rządowym, dużym programem infrastrukturalnym i inwestycyjnym o zasięgu międzynarodowym. Chociaż plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku nie pozostawia wątpliwości, że inicjatywa ta jest ściśle związana ze strategią Chin na rzecz internacjonalizacji i ich dążeniem do zostania światowym liderem przemysłowym.
- (173) Rząd ChRL koncentruje się na wspieraniu chińskiego przemysłu w ekspansji zagranicznej, zgodnie z polityką tworzenia szeregu konkurencyjnych na arenie międzynarodowej liderów krajowych i „wchodzenia na rynek globalny”. Potwierdza to treść centralnych planów pięcioletnich (które zawierają specjalną sekcję poświęconą inicjatywie Pasa i Szlaku): „Będziemy dążyć do tego, by więcej sprzętu, technologii, standardów i usług z Chin trafiło na rynek globalny, i w tym celu będziemy angażować się we współpracę międzynarodową w zakresie zdolności produkcyjnych i produkcji sprzętu poprzez inwestycje zagraniczne, pozyskiwanie kontraktów na projekty, współpracę technologiczną, eksport sprzętu i inne środki, koncentrując się na branżach takich jak stal, metale nieżelazne, materiały budowlane, koleje, energia elektryczna, inżynieria chemiczna, tekstylia, **motoryzacja**, komunikacja, maszyny inżynieryjne, lotnictwo i kosmonautyka, przemysł stoczniowy i inżynieria oceaniczna”.
- (174) Renoma biznesowa i wiedza fachowa grupy Dicastal w Chinach, w połączeniu z potrzebą grupy związaną z ekspansją zagraniczną, między innymi w celu uniknięcia cel antydumpingowych nałożonych na ten produkt przez Unię, a także potrzeba wzrostu organicznego⁽⁴⁸⁾, wyraźnie odpowiadały celom polityki rządu Maroka w sektorze motoryzacyjnym. Cele te, jak również cel polegający na wdrażaniu przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal polityki „Made in China” poprzez wywóz projektu układu, planu budowy, podstawowego sprzętu, procesu produkcyjnego i trybu zarządzania z Chin do Maroka, znajdują potwierdzenie w innych źródłach prasowych⁽⁴⁹⁾. Jednocześnie, jak wspomniano powyżej, sektor motoryzacyjny jest również jednym z obszarów priorytetowych globalnej strategii Chin w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku. W rezultacie zgodnie z planem wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku, opartym na protokole ustaleń w sprawie tej inicjatywy, sektor motoryzacyjny ma priorytetowe znaczenie dla dwustronnych projektów współpracy przemysłowej w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku.
- (175) W związku z tym, po wizycie najwyższego przedstawiciela Maroka w 2016 r., jak wyszczególniono w motywie 148, oraz po podpisaniu protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku, rząd Maroka przystąpił do realizacji swoich celów polityki krajowej z pomocą ram umów dwustronnych. Udało się to osiągnąć za pośrednictwem umowy inwestycyjnej podpisanej między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a rządem Maroka, która doprowadziła do uzyskania przez CITIC Dicastal prawa do otrzymania od rządu Maroka wsparcia krajowego na realizację projektu w Maroku w zamian za preferencyjne wsparcie w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku ze strony rządu ChRL.

⁽⁴⁸⁾ Economic Herald. CITIC Dicastal, A new force for Chinese production to take off Overseas [Nowa siła napędowa dla chińskiej produkcji za granicą], 15 lipca 2019 r. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.jingjidaokan.com> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.).

⁽⁴⁹⁾ Economic Herald. CITIC Dicastal, A new force for Chinese production to take off Overseas [Nowa siła napędowa dla chińskiej produkcji za granicą], 15 lipca 2019 r. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.jingjidaokan.com> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.). Aktualności dotyczące metali nieżelaznych w Chinach. Nowy etap praktycznej współpracy między Chinami a Afryką – fabryka Citic Dicastal w Afryce Północnej, 2023. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.chinania.org.cn/html/hangyexinwen/guoneixinwen/2023/0602/53398.html> oraz <http://world.people.com.cn/n1/2023/0522/c1002-32691419.html> (ostatnie wyświetlenie w dniu 10 stycznia 2025 r.).

- (176) W szczególności rząd Maroka zażądał listów intencyjnych od chińskich banków potwierdzających chińskie finansowanie jako warunek wstępny inwestycji w Maroku, w kontekście pkt 7.4 lit. c) umowy inwestycyjnej. Spełnienie tego warunku przewidziano w ramach gwarancji i zobowiązań przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w pkt 7.6 lit. b) umowy inwestycyjnej. Nieprzestrzeganie tych zobowiązań przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal skutkowałoby rozwiązaniem umowy z powodu niedotrzymania warunków zgodnie z pkt 22.1 tej umowy. Biorąc pod uwagę znaczenie tego warunku wstępnego, rząd Maroka dokładnie sprawdził, czy warunek ten został spełniony, jak wykazano w sprawozdaniu oceniającym. W tym względzie rząd Maroka zażądał dodatkowych informacji na temat listów intencyjnych pierwotnie dostarczonych do celów oceny, aby potwierdzić, że rząd ChRL zobowiązał się do zapewnienia niezbędnego finansowania projektu inwestycyjnego. Fakt, że projekt został ostatecznie zrealizowany, potwierdza, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wywiązało się ze swoich zobowiązań do zapewnienia chińskiego finansowania, jak określono w umowie inwestycyjnej i załącznikach do niej. Istnieje zatem wyraźny związek między działaniami rządu Maroka a wsparciem finansowym udzielonym przez rząd ChRL na rzecz inwestycji w Maroku: gdyby rząd ChRL nie udzielił wsparcia finansowego, rząd Maroka nie zezwoliłby na inwestycję w Maroku. Te działania rządu Maroka jednoznacznie wskazują, że rząd Maroka jedynie zezwolił na realizację projektu inwestycyjnego i udzielił niezbędnego upoważnienia na realizację projektu inwestycyjnego przedsiębiorstwa CITIC Dicastal przy wymaganym wsparciu finansowym zapewnionym przez instytucje finansowe rządu ChRL. Bez takiego zezwolenia rządu Maroka nie byłoby możliwe zrealizowanie projektu inwestycyjnego CITIC Dicastal przy wsparciu finansowym rządu ChRL.
- (177) Jak podkreślono w motywie 97, ponieważ rząd Maroka nie przedstawił protokołu ustaleń z 2017 r., planu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku ani kilku innych dokumentów dotyczących współpracy dwustronnej, Komisja wykorzystała szereg istotnych publicznie dostępnych elementów na poparcie swojej oceny na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego. Komisja zauważyła, że plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku jest powiązany z protokołem ustaleń w sprawie tej inicjatywy z 2017 r., a także ze wspólnym oświadczeniem z 2016 r. w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego między Marokiem a Chinami.
- (178) Po pierwsze, plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku stanowi potwierdzenie, że protokół ustaleń w sprawie tej inicjatywy oraz dwustronne stosunki między krajami ustanowiono między innymi w kontekście planu dynamicznego rozwoju gospodarki i strategii przemysłowej po stronie marokańskiej oraz w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku po stronie chińskiej, jak podkreślono w motywie 154. Pokazuje to, że celem rządu Maroka było nakłonienie Chin do inwestycji w zamian za wsparcie.
- (179) Po drugie, z dostępnych faktów wynika, że plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku odnosi się również konkretnie do przemysłu motoryzacyjnego⁽⁵⁰⁾.
- (180) Po trzecie, jeżeli chodzi o wsparcie finansowe, plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku służy zapewnieniu dostępu do chińskich ram finansowania w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku, jak już stwierdzono w motywie 155. Ramy te obejmują „zasady przewodnie dotyczące finansowania rozwoju inicjatywy Pasa i Szlaku”⁽⁵¹⁾. Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami kraje, które zdecydowały się przestrzegać tych zasad przewodnich, powinny „wspólnie wysłać pozytywny sygnał przez wspieranie i finansowanie rozwoju Pasa i Szlaku”. Kraje te „wspierają przekazywanie środków finansowych na rzecz gospodarki realnej zaangażowanych krajów i regionów, przy czym priorytetowo traktowane są takie obszary, jak [...] współpraca w zakresie zdolności przemysłowych, [...]” oraz zachęca się je do „koordynowania swoich polityk wspierających i ustaleń finansowych”. Kraje te „doceniają kluczową rolę funduszy publicznych w planowaniu i realizacji dużych projektów” oraz „zachęcają instytucje finansowe i agencje kredytów eksportowych zaangażowanych krajów do dalszego oferowania politycznego wsparcia finansowego na rzecz rozwoju inicjatywy Pasa i Szlaku”. Ponadto przewidują one, że „banki komercyjne, fundusze kapitałowe, a także przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, leasingowe i gwarancyjne będą oferowały fundusze i świadczyły inne usługi finansowe na rzecz rozwoju inicjatywy Pasa i Szlaku”. Rząd Maroka formalnie poparł preferencyjne wsparcie finansowe udzielone przez rząd ChRL na rzecz chińsko-marokańskiego projektu w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku.
- (181) Jak wyjaśniono w motywach 91 i 92 powyżej, chociaż Komisja zwróciła się do rządu Maroka o więcej informacji na temat konkretnych stosowanych mechanizmów monitorowania, rząd Maroka nie dostarczył żadnych informacji w tym zakresie.

⁽⁵⁰⁾ MAROKO: Pierwsza północnoafrykańska umowa w sprawie Pasa i Szlaku podpisana z Chinami. Dostępne pod adresem: <https://research.hktdc.com/en/article/OTYyNTgwNjYx> (ostatnie wyświetlenie 5 lutego 2025 r.).

⁽⁵¹⁾ Zasady przewodnie dotyczące finansowania rozwoju inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://eng.yidaiyilu.gov.cn/p/13757.html> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

- (182) Komisja uznała, że fakty dostępne w aktach sprawy, na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego, potwierdzają, że dwustronną współpracę między Marokiem a Chinami, w szczególności usankcjonowaną protokołem ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku z 2017 r., planem wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku oraz wspólnym oświadczeniem podpisanym przy tej okazji przez przywódców obu krajów, nawiązano w celu wdrożenia preferencyjnych polityk przemysłowych i rozwojowych Maroka oraz odpowiadających im chińskich polityk preferencyjnych wdrażanych w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku oraz strategii „Made in China”. Sektor motoryzacyjny, w tym produkcja kół aluminiowych, był szczególnym beneficjentem tych preferencyjnych polityk. Dostępne fakty potwierdzają ponadto, że rząd Maroka zamierzał przyciągnąć chińskich producentów do dużych projektów przemysłowych w sektorze motoryzacyjnym oraz że preferencyjne finansowanie zarówno ze strony Maroka, jak i Chin zostanie wykorzystane do pomyślnej realizacji wspólnych projektów. Zgodnie z dowodami zgromadzonymi w dochodzeniach dotyczących materiałów z włókna szklanego i płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno Komisja stwierdziła, że rząd Maroka i rząd ChRL ustanowiły również aparat administracyjny ułatwiający skuteczną realizację projektów wchodzących w zakres współpracy dwustronnej poprzez wypłaty subsydiów i ułatwienia w handlu, w tym inwestycje przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. W związku z tym rząd Maroka i rząd ChRL ściśle ze sobą współpracowały w celu ustanowienia specjalnych rozwiązań prawnych i ekonomicznych, które umożliwiły władzom publicznym Chin bezpośrednie zapewnienie wszystkich udogodnień związanych z chińską inicjatywą Pasa i Szlaku na rzecz działalności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w wolnych obszarach celnych utworzonych w celu przyciągnięcia tych projektów inwestycyjnych.
- (183) Następnie rząd Maroka wprowadził w życie ramy współpracy dwustronnej poprzez podpisanie umowy inwestycyjnej między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, działającym w imieniu rządu ChRL, a rządem Maroka. Jak już wspomniano powyżej w motywie 161, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zawarło tę umowę z rządem Maroka w imieniu rządu chińskiego. W zamian za wniesienie kapitału przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku rząd Maroka upoważnił jednostkę powiązaną przedsiębiorstwa CITIC Dicastal – przedsiębiorstwo DMA – do uzyskania marokańskiego wsparcia inwestycyjnego w ramach Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji, a także do skorzystania z dalszych zachęt. W tym kontekście Komisja zauważyła również, że w biznesplanie przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, załączonym do umowy inwestycyjnej i tym samym zatwierdzonym przez rząd Maroka, wyraźnie odniesiono się do ram współpracy dwustronnej oraz do komplementarnego charakteru marokańskiej i chińskiej polityki wsparcia. W rozdziale dotyczącym kontekstu projektu stwierdzono, że projekt jest zgodny z krajową polityką rządu Maroka w ramach planu rozwoju przemysłu, mającą na celu przyciągnięcie inwestycji zagranicznych w przemyśle motoryzacyjnym, a jednocześnie projekt jest zgodny z chińską strategią krajową dotyczącą inicjatywy Pasa i Szlaku oraz strategią „Made in China 2025”. Odniesiono się również wyraźnie do wspólnego oświadczenia z 2016 r. i protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku z 2017 r.
- (184) Następnie, w uzupełnieniu do elementów wymienionych w motywie 176, Komisja skupiła się na szczegółowych ustaleniach dotyczących finansowania projektu inwestycyjnego CITIC Dicastal. W pkt 7.4 umowy inwestycyjnej przewidziano szczegółowy plan kapitalizacji nowej marokańskiej jednostki zależnej, w tym warunki płatności, harmonogram podwyższenia kapitału zakładowego w określonych ramach czasowych oraz możliwość sfinansowania pozostałej części potrzeb inwestycyjnych za pomocą innych metod finansowania, takich jak kredyty bankowe. W pkt 7.6 wyjaśniono, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jest związane artykułem dotyczącym kapitalizacji spółki operacyjnej oraz warunków podwyższania i obniżania kapitału zakładowego tej spółki operacyjnej. Zgodnie z tymi samymi postanowieniami obniżenie kapitału zakładowego jest możliwe wyłącznie wtedy, gdy rząd Maroka nie wyrazi sprzeciwu, biorąc pod uwagę jego uprawnienia do monitorowania „zgodności” z warunkami określonymi w umowie inwestycyjnej (w szczególności w jej pkt 7.4 lit. b)). Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zobowiązało się również do dostarczenia rządowi Maroka aktów prawnych i dokumentów uzasadniających podwyższenie i wpłatę kapitału zakładowego. W pkt 25 przewidziano powołanie przez rząd Maroka komitetu sterującego, który miał nadzorować realizację projektu. W dniu oddania do użytku przemysłowego, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal musiało przedstawić temu komitetowi raport poświadczony przez zewnętrznego audytora i podsumowujący elementy finansowe potwierdzające ukończenie odpowiedniej inwestycji w moce produkcyjne. Dalsze obowiązki sprawozdawcze określono w umowie.
- (185) Ponadto w planie inwestycyjnym załączonym do umowy wyjaśniono, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal sfinansuje projekt przez połączenie kredytów bankowych i samofinansowania. Rząd Maroka przeanalizował i ocenił również te aspekty finansowe, o czym świadczą sprawozdania z oceny i zatwierdzenia projektu dostarczone przez rząd Maroka w celu zatwierdzenia projektu inwestycyjnego. Rząd Maroka był zatem w pełni zaangażowany we wszystkie etapy inwestycji kapitałowej i zatwierdził aspekty finansowe inwestycji przedstawione przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal.

- (186) W tym kontekście rząd Maroka zachęcał rząd ChRL i przedsiębiorstwo CITIC Dicastal do inwestowania w Maroku, między innymi oferując dotacje krajowe. W zamian rząd Maroka oczekiwał od rządu ChRL zapewnienia technicznej wiedzy fachowej i preferencyjnego finansowania w formie inwestycji kapitałowych objętych finansowaniem w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku oraz nawiązał ścisłą współpracę dwustronną z rządem ChRL. W rezultacie rządowi Maroka udało się zabezpieczyć konkretny projekt w sektorze motoryzacyjnym dotyczący produkcji kół aluminiowych poprzez inwestycję w jednostkę powiązaną przedsiębiorstwa CITIC Dicastal – przedsiębiorstwo DMA, korzystając w ten sposób z preferencyjnego finansowania ze strony rządu ChRL, a także z wiedzy fachowej wniesionej przez to przedsiębiorstwo. Rządowi Maroka udało się przyciągnąć tę inwestycję również ze względu na zadeklarowany przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal cel, jakim było uniknięcie środków antydumpingowych nałożonych przez UE na wywóz aluminiowych kół jezdnych⁽⁵²⁾, a także ze względu na potrzebę osiągnięcia przez to przedsiębiorstwo organicznego wzrostu na rynku zagranicznym (zob. również motyw 174).
- (187) Wszystkie powyższe elementy wskazują na możliwy do wykazania związek między potrzebą przyciągnięcia przez rząd Maroka inwestycji i kapitału z Chin w celu realizacji krajowej polityki rozwoju sektora motoryzacyjnego, a zapewnieniem wkładu finansowego przez rząd ChRL w postaci preferencyjnego finansowania w zamian za dostęp do korzyści w tych specjalnych strefach ekonomicznych utworzonych przez rząd Maroka i ostatecznie możliwość eksportu na rynek unijny poprzez uniknięcie cel antydumpingowych na aluminiowe koła jezdne pochodzące z ChRL obowiązujących już od stycznia 2023 r., przy jednoczesnym osiągnięciu wzrostu za granicą.
- (188) Na podstawie wszystkich tych elementów, jak również na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła zatem, że poprzez swoje działania rząd Maroka umożliwił przedsiębiorstwu CITIC Dicastal skorzystanie z preferencyjnego finansowania zapewnionego przez rząd ChRL w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku. Jak zauważył Trybunał Sprawiedliwości, „subsydium może przybrać formę inwestycji zagranicznej dokonanej przez władze publiczne państwa trzeciego w przedsiębiorstwie lub kilku przedsiębiorstwach mających siedzibę w innym państwie trzecim, pod warunkiem że zachowanie tych ostatnich pozwala na uznanie, iż owe władze przyznały ten wkład finansowy temu przedsiębiorstwu lub tym przedsiębiorstwom w sposób formalny lub poprzez umożliwienie im w praktyce korzystanie z niego”⁽⁵³⁾. Ze względu na ustanowione ramy współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL, przyjęcie wymaganych zezwoleń na realizację projektu inwestycyjnego w Maroku, w szczególności w odniesieniu do przyznania dostępu do specjalnych stref ekonomicznych utworzonych w tym celu przez rząd Maroka, mechanizmy zapewniające udzielenie wsparcia finansowego przez rząd ChRL, uprawnienia do monitorowania zgodności z umową inwestycyjną w odniesieniu do zmian w kapitale zakładowym przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, należy przypisać rządowi Maroka udzielenie takiego wsparcia finansowego na rzecz działalności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku.
- (189) Jak wyjaśniono w szczególności w motywie 176, rząd Maroka dokładnie ocenił, że zobowiązania i obowiązki przedsiębiorstwa CITIC Dicastal zostały spełnione, w tym w zakresie finansowania. Świadczy o tym zatwierdzenie przez rząd Maroka wspólnej komisji oceniającej odpowiedzialnej za ostateczne zatwierdzenie projektu w lipcu 2018 r., ponieważ sprawozdanie oceniające, o którym mowa w motywie 176, zostało przedstawione i stanowiło ono integralną część decyzji o zatwierdzeniu. Wśród wniosków w protokole wyraźnie potwierdza się, że do celów realizacji projektu zostanie wykorzystana przemysłowa wiedza fachowa grupy Dicastal oraz że projekt wniesie „udowodniony wkład w krajową strategię przyjętą w sektorze motoryzacyjnym, a w szczególności w ekosystemie układów napędowych”. Wniosek ten potwierdza zatem, że projekt przedsiębiorstwa CITIC Dicastal kwalifikował się do wsparcia ze strony państwa, również ze źródeł rządu ChRL, przy wyraźnym uznaniu ze strony rządu Maroka. Rząd Maroka zastrzegł sobie dalsze prawa do stałego monitorowania, czy projekt jest prawidłowo realizowany, aby osiągnąć cele krajowe. W szczególności w pkt 25 umowy inwestycyjnej przewidziano utworzenie „komitetu sterującego” złożonego z przedstawicieli rządu Maroka w celu monitorowania projektu przemysłowego i realizacji warunków umowy inwestycyjnej. Te konkretne działania podjęte przez rząd Maroka lub te prawa do podjęcia konkretnych działań przez rząd Maroka w celu zapewnienia prawidłowej realizacji projektu inwestycyjnego, w tym zapewnienia chińskiego finansowania preferencyjnego w celu sfinansowania rozwoju i projektu, wyraźnie przemawiają za przypisaniem tych wkładów finansowych otrzymanych przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal lub DMA na rzecz tego projektu rządowi Maroka.

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/99 z dnia 11 stycznia 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/99/oj (Dz.U. L 10 z 12.1.2023, s. 1).

⁽⁵³⁾ Wyrok z dnia 28 listopada 2024 r., Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, sprawy połączone C-269/23P i C-272/23P, ECLI:EU:C:2024:984, pkt 84.

3.5.1.1. Komentarze otrzymane po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (190) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka stwierdził, że w Porozumieniu SCM nie przewidziano możliwości zrównoważenia subsydiów transnarodowych, ponieważ wdraża ono art. VI ust. 3 GATT, który odnosi się do subsydiów przyznawanych „w kraju pochodzenia lub wywozu”. Rząd Maroka wskazał również na Raport Grupy Ekspertów w sprawie Ceł Antydumpingowych i Wyrównawczych z 1959 r., w którym wspomina się o „przepisie art. VI, który umożliwia nałożenie ceł wyrównawczych w celu zrównoważenia skutków subsydiów, niezależnie od tego, czy zostały one przyznane w kraju produkującym czy wywożącym”⁽⁵⁴⁾.
- (191) Rząd Maroka stwierdził również, że art. 1.1 lit. a) pkt 1 Porozumienia SCM stanowi, iż subsydium istnieje, jeżeli rząd lub jakakolwiek instytucja publiczna na terytorium członka wnieśli wkład finansowy. Poza terminami „rząd” i „instytucja publiczna” art. 1.1 lit. a) ust. 1 ppkt (iv) stanowi, że subsydia mogą być również przyznawane przez podmioty prywatne, którym rząd członka powierzył lub wyznaczył pewne funkcje. Rząd Maroka stwierdził, że art. 1.1 lit. a) pkt 1 zawiera wyczerpujący wykaz, ponieważ tylko te trzy rodzaje podmiotów mogą wносить wkłady finansowe stanowiące subsydium.
- (192) Na poparcie tej teorii rząd Maroka twierdził, że art. 2.1 i 2.2 Porozumienia SCM również wskazują, iż subsydium można uznać za „szczególne”, jeżeli jest ono przyznawane przedsiębiorstwom „podlegającym jurysdykcji organu przyznającego pomoc”. Zgodnie z prawem międzynarodowym „jurysdykcja” jest co do zasady rozumiana jako terytorialna, co oznacza, że zasadniczo nie może być wykonywana przez państwo poza jego terytorium, chyba że na mocy wyraźnej normy zezwalającej stanowiącej inaczej. W związku z tym Porozumienie SCM nie obejmuje subsydiów przyznawanych przez członka poza jego terytorium przedsiębiorstwom znajdującym się poza jego jurysdykcją, a w każdym razie nie jest to subsydium szczególne.
- (193) Komisja zauważyła, że interpretacja zaproponowana przez rząd Maroka została odrzucona przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-269/23P i C-272/23P. W związku z tym Komisja odrzuciła te twierdzenia.
- (194) Komisja zauważyła ponadto, że rząd Maroka konsekwentnie odnosił się do „subsydiów transnarodowych”. Komisja przypominała, że nie istnieje pojęcie subsydiów transnarodowych, o których wielokrotnie wspomina rząd Maroka. Przedmiotowe subsydia to subsydia, w ramach których rząd zagraniczny, tj. rząd ChRL, wnosi wkłady finansowe na rzecz podmiotów mających siedzibę w innym państwie, w którym odbywa się produkcja i wywóz produktu objętego postępowaniem, tj. w Maroku. Wsparcie finansowe udzielone przez rząd ChRL jest przypisane rządowi Maroka jako rządowi kraju wywozu. Takie wsparcie staje się w niniejszej sprawie wkładem finansowym rządu Maroka. Zgodnie z motywem 167 te wkłady finansowe, gdy zostaną już przypisane rządowi Maroka, są następnie oceniane w świetle pozostałych istotnych elementów w celu ustalenia, czy w tym kraju wywozu istnieje subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, dające korzyść przedsiębiorstwu produkującemu na jego terytorium. Ten błędny termin „subsydia transnarodowe” podchwytliwie wykorzystywany przez rząd Maroka nieprawidłowo określa kwalifikację prawną i ocenę wkładów finansowych przeprowadzoną przez Komisję w kontekście współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. Ten termin i koncepcja są nieprawidłowe i nie istnieją oraz nie odzwierciedlają tego, co Komisja zastosowała w dochodzeniu. W związku z tym każdy argument rządu Maroka oparty na tej błędnej kwalifikacji odpowiedniego pojęcia prawnego jest błędny pod względem prawnym i może zostać odrzucony wyłącznie na tej podstawie. W każdym razie argumenty te zostają odrzucone na podstawie wniosku zawartego w motywie 193.
- (195) Rząd Maroka argumentował ponadto, że Komisja przyjęła dyskryminujące domniemanie, zgodnie z którym państwa zaangażowane w inicjatywę Pasa i Szlaku nie mogą pomijać cech charakterystycznych inicjatywy Pasa i Szlaku, takich jak preferencyjne wsparcie finansowe i inne formy pomocy. Zdaniem rządu Maroka Komisja uważa, że każdy kraj uczestniczący w inicjatywie Pasa i Szlaku jest świadomy, iż współpraca z Chinami będzie wiązała się z finansowaniem ze strony chińskich instytucji na warunkach nierynkowych. W związku z tym Komisja systematycznie uznaje chińskie projekty zagraniczne za wchodzące w zakres jej teorii przejściowej, nawet jeżeli brak jest konkretnej współpracy związanej z przedmiotowym projektem, jak ma to miejsce w przypadku przedsiębiorstwa DMA. Zasadniczo upoważnia to Komisję do przeciwdziałania jakimkolwiek chińskiemu finansowaniu w państwie wywozu, pod warunkiem że można wykazać, iż kraj wywozu jest zaangażowany w inicjatywę Pasa i Szlaku.

⁽⁵⁴⁾ Dokument L/978, przyjęty dnia 13 maja 1959 r. (załącznik A.4), pkt 11.

- (196) Przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że Komisja zastosowała niekorzystne wnioski, gdy stwierdziła istnienie współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL w odniesieniu do przedsiębiorstwa DMA.
- (197) Rząd Maroka podkreślił również, że nie skłonił Chin do inwestycji w tym kraju w zamian za wsparcie. W tym sensie, według rządu Maroka, sytuacja różni się znacznie od poprzednich dochodzeń Komisji dotyczących subsydiów transnarodowych.
- (198) W sprawie dotyczącej przywozu GFR z Egiptu Komisja ustaliła istnienie szczegółowej umowy o współpracy między Egiptem a Chinami („umowa w sprawie sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej”) wyraźnie przewidującej chińskie preferencyjne finansowanie przedmiotowego projektu inwestycyjnego w Egipcie. W sprawie dotyczącej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Indonezji Komisja stwierdziła, że Indonezja zatwierdziła umowę inwestycyjną i finansową z China-ASEAN Investment Cooperation Fund („CAF”) w celu opracowania przedmiotowego projektu inwestycyjnego w Indonezji. W przedmiotowej sprawie nie zawarto ustaleń dotyczących bezpośredniego transferu środków finansowych z chińskich banków lub innych instytucji finansowych, ani też nic nie wskazuje na to, że rząd Maroka uczestniczył w jakimkolwiek przekazaniu środków przedsiębiorstwu DMA ani nie wyraził na nie zgody. Rząd Maroka nigdy nie przywołał inicjatywy Pasa i Szlaku jako warunku lub powodu inwestycji realizowanej przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w Maroku. Ponadto rząd Maroka nie wyraził chęci uzyskania chińskich subsydiów w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku w celu wsparcia inwestycji przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w tym kraju.
- (199) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniami, że nałożenie środków antysubsydyjnych w odniesieniu do finansowania zapewnianego w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku jest dyskryminujące, ponieważ nie spełniono odpowiedniego standardu dowodowego. Wymogi i standardy dowodowe uzasadniające przypisanie wkładu finansowego rządu zagranicznego rządowi kraju pochodzenia lub wywozu zostały określone przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-269/23P i C-272/23P, jak wyszczególniono w motywach 166–167. W tym celu Trybunał stwierdził, że wykazanie, iż wkład finansowy wniesiony przez obcy rząd (w tym przypadku ChRL) można przypisać rządowi kraju pochodzenia lub kraju wywozu (w tym przypadku Maroka), można oprzeć na zachowaniu tego drugiego kraju⁽⁵⁵⁾. Trybunał potwierdził ponadto, że subsydyum może przyjąć formę inwestycji zagranicznej dokonywanej przez rząd państwa trzeciego w przedsiębiorstwa zlokalizowane w innym państwie trzecim. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszym postępowaniu, w którym rząd ChRL przekazywał środki w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku bezpośrednio lub pośrednio na inwestycje zagraniczne w Maroku podjęte przez CITIC Dicastal za pośrednictwem przedsiębiorstwa DMA. W odniesieniu do standardu dowodowego Trybunał orzekł, że zachowanie rządu państwa trzeciego, a mianowicie Chin, pozwala uznać, że w ramach uzgodnionej współpracy z rządem Maroka przyznały one wkłady finansowe przedsiębiorstwu dokonującemu inwestycji w jurysdykcji zagranicznej, tj. przedsiębiorstwom CITIC Dicastal i DMA⁽⁵⁶⁾. Wyraźnie spełniono ten standard na podstawie wszystkich argumentów i dowodów wyszczególnionych w sekcjach 3.4 i 3.5. W tym względzie, wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa DMA, Komisja nie wyciągnęła „niekorzystnych wniosków”, lecz oparła się na wszystkich dowodach zawartych w aktach sprawy i wypełniła pozostałe luki również na podstawie wniosków wynikających z art. 28 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę powszechny brak współpracy ze strony rządu Maroka w tych kwestiach.
- (200) Odniesienie rządu Maroka do spraw dotyczących GFR z Egiptu i płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Indonezji nie ma decydującego znaczenia, ponieważ odnośne fakty są różne, a warunki współpracy między rządem ChRL a odpowiednim państwem wywozu również nie są jednakowe. Ustalenia Komisji w każdym przypadku opierają się na konkretnych faktach i okolicznościach. Jak wykazała Komisja, fakty i dowody w tej sprawie wyraźnie wskazują, że warunki i ramy dwustronne między rządem Maroka a rządem ChRL, a także odpowiednio krajowe polityki preferencyjne tych państw, służyły przyznaniu rządowi Maroka wsparcia finansowego ze strony rządu ChRL na rzecz projektu przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku, co jest w pełni zgodne ze standardem określonym przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-269/23P i C-272/23P.
- (201) Rząd Maroka i DMA twierdziły ponadto, że Komisja nie udowodniła, iż projekt przedsiębiorstwa DMA był wynikiem dwustronnej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. Rząd Maroka zwrócił uwagę na fakt, że w momencie zakładania i kapitalizacji przedsiębiorstwa DMA nie istniała dwustronna współpraca między Marokiem a Chinami w zakresie przemysłu motoryzacyjnego lub inicjatywy Pasa i Szlaku, a rząd ChRL nie rozszerzył żadnego preferencyjnego finansowania na przedsiębiorstwo DMA, podczas gdy umowy dwustronne, o których mowa w motywie 142, mają charakter ogólny i nie upoważniają konkretnie do utworzenia przedsiębiorstwa DMA. Przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że w protokole ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku, który podpisano w listopadzie 2017 r., tj. po podpisaniu memorandum ustanawiającego przedsiębiorstwo we wrześniu 2017 r. i które przedsiębiorstwo przedstawiło w załączniku do swoich uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia, nie zawarto żadnego odniesienia do samego przedsiębiorstwa ani do projektów dotyczących aluminiowych kół jezdnych w ogóle.

⁽⁵⁵⁾ Zob. C-269/23P, pkt 77.

⁽⁵⁶⁾ Zob. C-269/23P, pkt 84.

- (202) Rząd Maroka argumentował ponadto, porównując odpowiednie umowy inwestycyjne zawarte z przedsiębiorstwami CITIC Dicastal i Hands 8, że są one zasadniczo identyczne i że w rzeczywistości przedsiębiorstwo Hands8 skorzystało z dotacji inwestycyjnej udzielonej przez rząd Maroka, podczas gdy przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie otrzymało tej dotacji przewidzianej w umowie inwestycyjnej. W tym względzie przedsiębiorstwo DMA dodało, że następujące stwierdzenie zawarte w umowie inwestycyjnej: „Chińska Republika Ludowa, za pośrednictwem Grupy CITIC Dicastal, zamierza nadać nowy impuls swojej globalnej działalności poprzez realizację projektu przemysłowego w Królestwie Marokańskim” zostało błędnie zinterpretowane. Przedsiębiorstwo twierdziło, że decyzje przedsiębiorstwa CITIC Dicastal dotyczące inwestycji w Maroku były motywowane względami handlowymi i strategicznymi celami biznesowymi.
- (203) Rząd Maroka i DMA twierdziły ponadto, że w toku dochodzenia wykazano, iż żadne chińskie banki, inne instytucje finansowe ani chińskie organy administracji państwowej nie poparły prowadzenia przedsiębiorstwa DMA w Maroku. W ustaleniu tym podkreślono, że DMA jest wyłącznie prywatną inwestycją przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, bez udziału lub wsparcia ze strony jakichkolwiek podmiotów sektora publicznego.
- (204) W umowie inwestycyjnej nie odniesiono się do żadnych zobowiązań finansowych rządu ChRL. W tym względzie przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że listy intencyjne, o których mowa w motywie 175, nie zawierały żadnych zobowiązań finansowych rządu ChRL ani chińskich banków lub instytucji finansowych. Przedłożyło oświadczenie z mocą przysięgi złożone przez dyrektora generalnego przedsiębiorstwa DMA, który rzekomo był zaznajomiony z treścią tych dokumentów.
- (205) Szczególne mechanizmy finansowania określone w umowie inwestycyjnej, o których mowa w motywie 183, również nie świadczyły o żadnym wsparciu ze strony rządu ChRL. W tym względzie przedsiębiorstwo DMA powtórzyło, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jedynie przejęło własność przedsiębiorstwa DMA dopiero pod koniec 2023 r.
- (206) Finansowanie inwestycji przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal poprzez połączenie pożyczek bankowych i samofinansowania wyjaśnione w planie inwestycyjnym załączonym do umowy inwestycyjnej rzekomo odnosi się do banków marokańskich, a nie chińskich.
- (207) Rząd Maroka i DMA stwierdziły również, że oświadczenia urzędników, takie jak oświadczenia złożone podczas inauguracji przedsiębiorstwa DMA, są uroczyste i mają na celu promowanie stosunków dwustronnych i nie stanowią konkretnego dowodu na bezpośrednią współpracę rządową w tworzeniu zakładu.
- (208) Ponadto rząd Maroka zauważył, że Komisja zastosowała dostępne fakty w sposób niezgodny z art. 12.7 Porozumienia SCM. Według rządu Maroka Komisja arbitralnie wybrała fakty o charakterze represyjnym i oparła swoje ustalenia na nieopartych na faktach założeniach i spekulacjach.
- (209) Ponadto przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że fakt, iż rząd Maroka nie rozszerzył dotacji inwestycyjnej w ramach Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji na przedsiębiorstwo DMA, był sprzeczny z wszelkimi zarzutami dotyczącymi istnienia współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL oraz że fakt, iż przedsiębiorstwo CITIC Dicastal stało się właścicielem przedsiębiorstwa DMA dopiero pod koniec 2023 r., oznacza, że nie mógł on wdrożyć w Maroku żadnej polityki w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku.
- (210) Komisja nie zgadza się z argumentami rządu Maroka i przedsiębiorstwa DMA, jakoby nie było dowodów na to, że rząd Maroka wykorzystywał finansowanie z inicjatywy Pasa i Szlaku konkretnie na potrzeby przedmiotowego projektu oraz że umowa inwestycyjna została błędnie zinterpretowana i była niemal identyczna z umową podpisaną z pozostałym producentem eksportującym Hands 8. Ponownie dowody wyszczególnione w sekcjach 3.4 i 3.5 wskazują, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal miało prawo do otrzymania od rządu ChRL wkładów finansowych w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku oraz innych chińskich polityk na rzecz inwestycji zagranicznych w Maroku w kontekście współpracy dwustronnej między tymi dwoma rządami, tym samym w pełni spełniając standard określony przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-269/23P i C-272/23P. Argument rządu Maroka można zatem odrzucić już na tej podstawie.

- (211) Należy ponadto zauważyć, że rozległy brak współpracy ze strony rządu Maroka, który odmówił przedłożenia praktycznie wszystkich dokumentów zawierających szczegóły współpracy dwustronnej, skłonił Komisję do wniosku, że współpraca ta wyraźnie utrudniła dochodzenie w tej kwestii. Niemniej jednak wszystkie dowody i wnioski zawarte w sekcjach 3.4 i 3.5 wskazują również, że twierdzenie to jest bezpodstawne, ponieważ rząd Maroka był w pełni świadomy preferencyjnego finansowania w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku jako kluczowego środka finansowania polityki preferencyjnej rządu Maroka, w tym w sektorze motoryzacyjnym, w którym projekt przedsiębiorstwa CITIC Dicastal był największą chińską inwestycją podjętą w Maroku. W każdym razie Komisja zauważyła, że wśród dowodów w postaci dokumentów, na których opiera się współpraca między rządem ChRL a rządem Maroka, protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku i plan wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku mają w swoich tytułach słowa „Pasa i Szlaku”, co pokazuje, że był to ich główny przedmiot, a finansowanie inicjatywy Pasa i Szlaku miało zasadnicze znaczenie dla realizacji polityki sektorowej i rozwojowej przez rząd Maroka. Wszystkie te ustalenia zostały dodatkowo potwierdzone *ex post* w tekście faktycznego protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku, który został przedłożony przez przedsiębiorstwo DMA w kontekście jego uwag po ostatecznym ujawnieniu (zob. również motywy 212 i 215). Fakt, że dostęp do chińskiego finansowania był w pełni częścią umowy i rząd Maroka miał na ten temat wiedzę, został potwierdzony przez dwóch różnych marokańskich ministrów handlu i spraw zagranicznych, jak szczegółowo opisano w motywach 155 i 160, przy czym ten ostatni motyw w szczególności odnosi się do projektu przedsiębiorstwa DMA, a także przez chiński portal poświęcony inicjatywie Pasa i Szlaku, jak określono w motywie 154.
- (212) Ponadto Komisja uznała za dość wymowny fakt, że to samo przedsiębiorstwo DMA, a nie rząd Maroka, ostatecznie przedłożyło protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku do akt dochodzenia jako nowy dowód w kontekście swoich uwag na temat ostatecznego ujawnienia. Protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku to umowa międzyrządowa, w której szczegółowo opisano współpracę między rządem Maroka a rządem ChRL m.in. w celu wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku w Maroku. Rząd Maroka w szczególności odmówił przedłożenia go Komisji, uzasadniając to tym, że zawierało ono poufne informacje rządowe oraz że rząd Maroka potrzebował zgody rządu ChRL na jego przedłożenie, której rzekomo brakowało. Fakt, że przedsiębiorstwo DMA było w posiadaniu protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku i ostatecznie przedstawiło je, ponownie dowodzi, że musiało je uzyskać, ponieważ jego projekt został zrealizowany w kontekście ścisłej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku, co również wynika z odniesienia w biznesplanie załączonym do umowy inwestycyjnej (zob. również motyw 215). Innym wnioskiem płynącym z faktu, że przedsiębiorstwo DMA posiadało protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku, jest to, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal rzeczywiście działało jako organ publiczny we wdrażaniu inicjatywy Pasa i Szlaku w odniesieniu do projektu marokańskiego, ponieważ podpisało ją również w imieniu rządu ChRL. Gdyby CITIC Dicastal, przedsiębiorstwo powiązane z przedsiębiorstwem DMA, nie było organem publicznym i znajdowało się pod bezpośrednią kontrolą rządu ChRL, nie posiadałoby ani nie miałoby dostępu do takiej poufnej umowy międzyrządowej jak protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku. Wszystkie te elementy potwierdzają, wbrew twierdzeniom rządu Maroka i przedsiębiorstwa DMA, że marokański projekt przedsiębiorstwa DMA w pełni wchodzi w zakres współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka oraz w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku oraz polityki rządu Maroka, a także że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny odpowiedzialny za realizację projektu za pośrednictwem powiązanego z nim podmiotu DMA.
- (213) Jeżeli chodzi o porównanie umów inwestycyjnych zawartych między przedsiębiorstwami DMA i Hands 8, istnieją dwie zasadnicze różnice, o których rząd Maroka i DMA nie wspominają, argumentując, że ich brzmienie jest zasadniczo takie samo lub błędnie zinterpretowane. Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywie 161, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal podpisało umowę inwestycyjną jako pełnomocnik rządu ChRL, który miał wyraźny wpływ na umowę. Konkretnie brzmienie umowy zawartej z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, tj. „ChRL, poprzez Grupę CITIC Dicastal...”, nie widnieje w żadnym miejscu w umowie z przedsiębiorstwem Hands 8, które podpisało umowę we własnym imieniu, a nie w imieniu swojego rządu.
- (214) Po drugie, o ile prawdą jest, że umowa inwestycyjna przedsiębiorstwa CITIC Dicastal nie odnosi się do głównej części inicjatywy Pasa i Szlaku, o tyle załączony do niej biznesplan, który stanowi integralną część umowy, zawiera specjalną sekcję dotyczącą wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku i strategii „Made in China 2025”, w przeciwieństwie do umowy inwestycyjnej przedsiębiorstwa Hands 8 i załączników do niej. Załącznik ten odnosi się również w szczególności do protokołu ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku z listopada 2017 r. oraz do wizyty państwowej króla Maroka w 2016 r., a także do wynikającej z niej deklaracji w sprawie ustanowienia współpracy strategicznej między rządem ChRL a rządem Maroka. Komisja zauważyła również, że wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa DMA istnieją dwie wersje protokołu ustaleń między rządem Maroka a przedsiębiorstwem CITIC Dicastal: pierwsza została podpisana we wrześniu 2017 r., a druga (ostateczna) w listopadzie 2017 r., tj. dokładnie w tym samym czasie co protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku. Nie istnieje zatem rozdział czasowy między protokołem ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku a dowodami w postaci dokumentów dotyczącymi inwestycji w przedsiębiorstwie DMA.

- (215) Po trzecie, fakt, że protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku jest w istocie katalizatorem wsparcia finansowego, a nie tylko ogólnym oświadczeniem w sprawie współpracy dwustronnej, można obecnie potwierdzić również za pomocą samej treści dokumentu. Protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku został ostatecznie przekazany do akt przez przedsiębiorstwo DMA w jego uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia. W protokole ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku podkreślono bowiem, że jednym z celów protokołu ustaleń jest wspieranie projektów związanych z inwestycjami w dodatkowe chińskie moce produkcyjne w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku oraz że instytucje finansowe w krajach współpracujących zachęca się do udzielania wsparcia finansowego takim projektom. Ze względu na poufność konkretne cytaty tekstu wykorzystanego jako podstawa niniejszego motywu przedstawiono przedsiębiorstwu DMA i rządowi Maroka w konkretnym ujawnieniu.
- (216) Po czwarte, bardziej szczegółowe ustalenia i dowody wskazujące, w jaki sposób chińskie banki działające jako organy publiczne i rząd ChRL zapewniły finansowanie w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku konkretnie na rzecz projektu przedsiębiorstwa DMA, zostały szczegółowo opisane w sekcjach 3.4 i 3.5, a następnie omówione w niniejszej sekcji. W odniesieniu w szczególności do listów intencyjnych, o których mowa w motywie 176 powyżej, Komisja zauważa, że przedsiębiorstwo nie przedłożyło żadnego z pierwotnych pism oraz że informacje dostarczone przez rząd Maroka wyraźnie odnosiły się do finansowania przez banki chińskie (a nie banki marokańskie), podczas gdy oświadczenie złożone pod przysięgą przez przedsiębiorstwo DMA odnosi się do niektórych przedsiębiorstw uczestniczących w podwyższeniu kapitału przedsiębiorstwa DMA, a zatem nie jest istotne. Komisja pragnie również podkreślić, że jedyny kredyt udzielony przez bank marokański przyznano dopiero w 2023 r., tj. pięć lat po pierwotnym ustanowieniu przedsiębiorstwa DMA.
- (217) Po piąte, jeśli chodzi o oświadczenia urzędników publicznych, również zawarte w tych samych sekcjach i w niniejszej sekcji, nie mają one charakteru jedynie uroczystego i są uważane za istotne dowody na to, że osoby te pełnią funkcję urzędników rządu Maroka. W związku z tym, uwzględniając pozostałe dowody badane przez Komisję, są one istotne dla ustaleń dotyczących tych kwestii, tym bardziej na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego w kontekście całkowitego braku współpracy ze strony rządu Maroka w tym aspekcie dochodzenia.
- (218) Wreszcie, jeśli chodzi o twierdzenie, że rząd Maroka faktycznie wypłacił dotację inwestycyjną przewidzianą w umowie inwestycyjnej jedynie na rzecz przedsiębiorstwa Hands 8, a nie na rzecz przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, jedynym powodem tego jest fakt, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie spełniało pewnych warunków związanych z uzyskaniem takiej dotacji. Jeśli w ogóle, okoliczność ta wskazuje na to, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie potrzebowało faktycznie dotacji inwestycyjnej rządu Maroka, przypuszczalnie dlatego, że znaczne finansowanie preferencyjne otrzymane w Chinach w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku było już wystarczające do pokrycia potrzeb inwestycyjnych. Elementy te pokazują również, że rząd ChRL był uzupełniającym partnerem w zakresie pomyślanej realizacji krajowej polityki przemysłowej rządu Maroka ze względu na finansowanie dostępne w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku, w przeciwieństwie do Korei Południowej, która nie oferowała takiego podobnego finansowania preferencyjnego. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (219) Rząd Maroka zakwestionował również wnioski Komisji dotyczące wspólnego nadzoru rządu Maroka i rządu ChRL nad założeniem i rozwojem przedsiębiorstwa DMA, na przykład za pośrednictwem komitetu sterującego ustanowionego przez rząd Maroka do nadzorowania realizacji projektu, a także roli przedsiębiorstwa CITIC Dicastal jako pełnomocnika rządu ChRL i uznania przedsiębiorstwa za organ publiczny.
- (220) Wobec braku współpracy ze strony rządu Maroka Komisja oparła się na odpowiednich dowodach zawartych w aktach sprawy na podstawie art. 28 rozporządzenia podstawowego. Komitet sterujący, o którym mowa w umowie inwestycyjnej, jest jednym z takich wspólnych organów powołanych do nadzorowania prawidłowej realizacji projektu inwestycyjnego, co pokazuje, że współpraca dwustronna była aktywnie kontynuowana i realizowana pod nadzorem rządu. Ponadto protokół ustaleń w sprawie inicjatywy Pasa i Szlaku odnosi się również do mechanizmów współpracy dwustronnej do monitorowania i koordynowania realizacji wspólnych programów objętych tym protokołem ustaleń. Fakt ten, wraz z pozostałymi dostępnymi faktami, na których oparła się Komisja, stanowił istotny element ustaleń wobec braku dalszej współpracy. Argument ten został zatem odrzucony.

3.5.2. *Preferencyjne finansowanie zapewnione przez rząd lub podmiot publiczny w kontekście współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL*

3.5.2.1. *Preferencyjne finansowanie dla przedsiębiorstwa DMA na rzecz projektu inwestycyjnego w Maroku*

(221) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal w Maroku skorzystało ze wsparcia rządu ChRL przy realizacji swojego projektu. Z dowodów wynika, że w latach 2017-2023 przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało dotacje udzielone przez rząd ChRL, a także preferencyjne pożyczki udzielone przez chińskie instytucje finansowe (w tym powiązane banki) działające jako organy publiczne. Środki te przeznaczono (przynajmniej częściowo) na realizację projektu przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku. Komisja znalazła niezbite dowody na to, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, działając jako organ publiczny, zamiast przekazać środki bezpośrednio przedsiębiorstwu DMA, które było uzgodnionym wykonawcą marokańskiego projektu dla CITIC Dicastal, przekazało środki otrzymane przez rząd ChRL za pośrednictwem kilku powiązanych podmiotów. W szczególności przedsiębiorstwo CITIC Dicastal udzieliło pożyczek przedsiębiorstwu Dicastal HK, które następnie udzieliło pożyczek w wysokości 100 mln EUR przedsiębiorstwu DMA. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zwiększyło również przepływy środków pieniężnych w latach 2018-2020 ⁽⁵⁷⁾ spółki Changsha Dicastal, partnera biznesowego i tym samym jednostki powiązanej z CITIC Dicastal, która bezpośrednio wsparła działalność przedsiębiorstwa DMA poprzez dostarczenie sprzętu lub pośrednio poprzez inny podmiot powiązany z CITIC Dicastal (Dicastal Asia) i właściciela DMA, który udzielił DMA kilku pożyczek i zastrzyków kapitałowych. Ponadto przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wykorzystało przedsiębiorstwo Wisdom, aby udzielić przedsiębiorstwu DMA dalszych pożyczek i tanich materiałów do produkcji. W styczniu 2024 r., gdy projekt marokański zakończył się sukcesem, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przejęło na własność przedsiębiorstwo Dicastal Asia, stając się tym samym jedynym udziałowcem przedsiębiorstwa DMA. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo DMA skorzystało z wkładów finansowych wniesionych przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal za pośrednictwem powiązanych z nim jednostek.

3.5.2.1.1. *Dotacje i preferencyjne finansowanie udzielone przedsiębiorstwu CITIC Dicastal przez rząd ChRL oraz chińskie banki i instytucje finansowe*

a) **Źródła funduszy zewnętrznych**

(222) Jak wyjaśniono w sekcji 3.5.1., z odpowiednich dokumentów dotyczących projektu inwestycyjnego jasno wynika, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało finansowanie niezbędne do realizacji projektu marokańskiego w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku oraz innych preferencyjnych polityk wdrażanych przez rząd ChRL. W szczególności z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy wynika, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało w latach 2017-2023 szereg dotacji od różnych podmiotów rządu ChRL, w tym na inwestycje i handel zagraniczny ⁽⁵⁸⁾. Z dowodów wynika ponadto, że w latach 2017-2023 przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało bezpośrednio lub pośrednio znaczne kwoty preferencyjnych pożyczek o bardzo niskim oprocentowaniu od zewnętrznych chińskich banków i innych instytucji finansowych, a także od jednostek powiązanych CITIC Bank i CITIC Finance ⁽⁵⁹⁾.

(223) Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało bezpośrednio lub pośrednio preferencyjne pożyczki od następujących niepowiązanych banków:

- Agricultural Bank of China,
- Bank of China,
- Bank of China (Hong Kong) Limited,
- Bank of Communications,
- China Construction Bank,
- China Development Bank,
- Industrial Bank (CIB),

⁽⁵⁷⁾ Sprawozdania z audytu przedsiębiorstwa Changsha Dicastal za lata 2018-2023 przedłożone w odpowiedzi na pismo w sprawie uchybienia nr 1 i zebrane jako dowód podczas weryfikacji na miejscu; wykazy zobowiązań i należności przedłożone przez przedsiębiorstwo Changsha Dicastal w odpowiedzi na pismo w sprawie uchybienia nr 4.

⁽⁵⁸⁾ Tabela E-2.2.1.c Pożyczki zgłoszone w odpowiedzi na pismo nr 3 w sprawie uzupełnienia braków i zweryfikowane podczas weryfikacji na miejscu oraz wykaz wszystkich pożyczek otrzymanych w latach 2017-2022, zgłoszonych w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków nr 4.

⁽⁵⁹⁾ Tamże.

- China Merchants Bank,
- Export-Import Bank of China,
- Industrial and Commercial Bank of China,
- China Minsheng Bank,
- Mizuho Bank,
- Oversea-Chinese Banking Corporation Bank (OCBC Bank),
- Standard Chartered Bank (Hong Kong) Limited,
- Westpac Bank.

(224) Ponadto przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało pożyczki od powiązanych banków/instytucji finansowych w ramach grupy CITIC:

- CITIC Bank,
- CITIC Finance Co., Ltd.

(225) Te banki i instytucje finansowe zapewniły wystarczające środki na pokrycie wielokrotności wartości inwestycji w Maroku określonej w umowie inwestycyjnej. Przybliżona łączna kwota tych pożyczek, które były denominowane w kilku walutach, wynosi kilka mld EUR w latach 2017–2023. Około jedna trzecia tych pożyczek była denominowana w EUR. Walutę tę przyjęto jako walutę referencyjną w umowie inwestycyjnej dotyczącej projektu inwestycyjnego w Maroku. Jak wykazano w sekcjach 3.4.3 i 3.5.1, inwestując w Maroku, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal realizowało inicjatywę Pasa i Szlaku. W okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przekazało co najmniej część tak znacznych środków zewnętrznych, otrzymanych od rządu ChRL i chińskich banków, na rzecz przedsiębiorstwa DMA za pośrednictwem powiązanych z nim jednostek w celu sfinansowania budowy zakładów i innych nakładów objętych projektem inwestycyjnym, a także kapitału obrotowego na potrzeby prowadzonej w Maroku działalności.

(226) W odniesieniu do tych preferencyjnych pożyczek otrzymanych przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal Komisja oceniła, czy wyżej wymienione chińskie banki i instytucje finansowe wniosły wkład finansowy na rzecz przedsiębiorstwa CITIC Dicastal działającego jako „organ publiczny” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, interpretowanych w świetle odpowiedniego orzecznictwa WTO.

b) **Norma prawna**

(227) Według odpowiedniego orzecznictwa WTO ⁽⁶⁰⁾ organ publiczny jest podmiotem, który „posiada, wykonuje lub któremu powierzono uprawnienia władzy publicznej”. Dochodzenie dotyczące organu publicznego należy prowadzić indywidualnie dla każdego przypadku z należyтым uwzględnieniem „podstawowych cech i funkcji danego podmiotu”, jego „związku z rządem” oraz „środowiska prawnego i gospodarczego panującego w państwie, w którym funkcjonuje podmiot objęty dochodzeniem”. W zależności od szczególnych okoliczności każdej sprawy istotne dowody mogą obejmować: (i) dowód świadczący o tym, że „dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe”, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód „wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę”; (ii) dowód dotyczący „zakresu i treści polityk rządowych dotyczących sektora, w którym prowadzi działalność podmiot objęty dochodzeniem”; oraz (iii) dowód na to, że rząd sprawuje „znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem”. Przeprowadzając dochodzenie dotyczące organu publicznego organ prowadzący dochodzenie musi „ocenić i należyście uwzględnić wszystkie istotne cechy charakterystyczne podmiotu” oraz zbadać wszystkie rodzaje dowodów, które mogą być istotne dla tej oceny; w ramach tego działania organ prowadzący dochodzenie powinien unikać „skupiania się wyłącznie lub nadmiernie na jednej cesze charakterystycznej, nie poświęcając należytej uwagi innym cechom, które mogą być istotne”.

⁽⁶⁰⁾ WT/DS379/AB/R (USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

- (228) W celu właściwego scharakteryzowania podmiotu jako organu publicznego w określonym przypadku, istotne może być rozważenie „czy funkcje lub postępowanie [podmiotu] należą do takich, które są zazwyczaj klasyfikowane jako rządowe w porządku prawnym danego członka”, oraz generalnie w ramach klasyfikacji i funkcji podmiotów na terytorium członków WTO. Rozważenie czy funkcje lub postępowanie są rodzaju, który jest zazwyczaj klasyfikowany jako rządowy w porządku prawnym danego członka, może być istotne w celu ustalenia, czy konkretny podmiot jest organem publicznym.
- (229) Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt nadania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę.
- (230) Dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem, może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, że podmiot ten posiada władzę publiczną i sprawuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych. Własność państwowa podmiotu, mimo że nie jest kryterium decydującym, może służyć jako dowód w połączeniu z innymi elementami. Jak jednak wynika z orzecznictwa WTO ⁽⁶¹⁾, istnienie jedynie formalnych powiązań między podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu „prawdopodobnie nie wystarczy” do ustanowienia władzy publicznej. Zatem, przykładowo, sam fakt, że rząd sam w sobie jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwiać stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”.
- (231) Głównym przedmiotem dochodzenia dotyczącego organu publicznego nie jest to, czy postępowanie, co do którego istnieje domniemanie, że prowadzi do przyznania wkładu finansowego, jest logicznie powiązane z określoną „funkcją rządową”. W tym względzie w normie prawnej dotyczącej ustaleń organu publicznego na podstawie art. 1.1 lit. a) pkt 1 Porozumienia SCM nie określono powiązania o szczególnym zakresie lub charakterze, które należy konieczności ustalić między określoną funkcją rządową a konkretnym przedmiotowym wkładem finansowym. Stosowne dochodzenie dotyczy raczej podmiotu, który dopuszcza się takiego postępowania, jego podstawowych cech oraz jego związku z rządem. To skupienie się na podmiocie, a nie na postępowaniu, co do którego istnieje domniemanie, że prowadzi do przyznania wkładu finansowego, odpowiada faktowi, że „rząd” (w wąskim znaczeniu) i „organ publiczny” charakteryzują się pewnym „stopniem uwspólnienia lub pokrywania się ich zasadniczych cech” – tj. oba te podmioty mają charakter „rządowy”.
- (232) Charakter postępowania lub praktyki danego podmiotu mogą z pewnością stanowić dowód istotny dla dochodzenia dotyczącego organu publicznego. W rzeczywistości postępowanie podmiotu – w szczególności gdy wskazuje na „stałą i regularną praktykę” – stanowi jeden z rozmaitych rodzajów dowodów, które, w zależności od okoliczności każdego dochodzenia, mogą dostarczyć informacji dotyczących podstawowych cech podmiotu i jego związku z rządem w wąskim rozumieniu tego słowa. Ocena takich dowodów ma jednak na celu znalezienie odpowiedzi na zasadnicze pytanie, czy sam podmiot posiada podstawowe cechy i funkcje, które kwalifikowałyby go jako organ publiczny. Na przykład dla oceny, czy dany podmiot jest organem publicznym w kontekście chińskich banków komercyjnych będących własnością państwa w sprawie DS379, istotne były informacje, z których wynika, że: (i) „dyrektorzy generalni w siedzibach banków komercyjnych będących własnością państwa są powoływani przez rząd, a [KPCh] zachowuje znaczący wpływ na ich wybór”; oraz (ii) banki komercyjne będące własnością państwa „nadal nie mają odpowiednich umiejętności zarządzania ryzykiem i zdolności analitycznych”. Dowody te nie były ograniczone do działań kredytowych banków komercyjnych będących własnością państwa jako takich, ale dotyczyły raczej ich cech organizacyjnych, struktur organu decyzyjnego i ogólnego związku z rządem ChRL. Organ Apelacyjny zauważył więc w sprawie DS379, że chociaż Departament Handlu USA uwzględnił dowody dotyczące postępowania banków komercyjnych będących własnością państwa („udzielanie kredytów”), uczynił to w ramach dochodzenia w sprawie podstawowych cech tych podmiotów i ich związku z rządem ChRL. Te banki komercyjne będące własnością państwa pełniły funkcje rządowe w imieniu rządu chińskiego.

⁽⁶¹⁾ WT/DS379/AB/R (USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318.

- (233) Ponadto Organ Apelacyjny zwrócił również uwagę na fakt, że przedmiotowy rząd nie współpracował w toku dochodzenia. W sprawie DS379 Organ Apelacyjny potwierdził ustalenie Departament Handlu USA, że banki komercyjne będące własnością państwa objęte dochodzeniem w sprawie papieru powlekanego bezdrzewnego stanowiły „organy publiczne” z następujących względów: (i) niemal całkowita własność państwowa sektora bankowego w Chinach; (ii) art. 34 ustawy o bankach komercyjnych stanowi, że banki są zobowiązane do „prowadzenia działalności kredytowej zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z wytycznymi polityki przemysłowej państwa”; (iii) udokumentowane dowody wskazujące na to, że banki komercyjne będące własnością państwa nadal nie posiadają odpowiednich umiejętności w zakresie zarządzania ryzykiem i zdolności analitycznych; oraz (iv) fakt, że „podczas [tego] dochodzenia [Departament Handlu USA] nie otrzymał dowodów niezbędnych do udokumentowania w kompleksowy sposób procesu, w ramach którego wnioskowano o przyznanie pożyczek dla przemysłu papierniczego, udzielano ich i je oceniano” ⁽⁶²⁾.
- (234) Ponadto, aby przedmiotowe przedsiębiorstwa państwowe można było uznać za organy publiczne, niekoniecznie musiały być kontrolowane przez rząd ChRL przy każdej sprzedaży materiałów do produkcji producentom na rynku niższego szczebla.

c) **Chińskie banki państwowe i instytucje finansowe działające jako organy publiczne**

- (235) Komisja oceniła, na podstawie odpowiednich zasad i orzecznictwa streszczonych powyżej, czy chińskie banki i instytucje finansowe zapewniające bezpośrednio lub pośrednio finansowanie przedsiębiorstwu CITIC Dicastal działały jako „organ publiczny”. W szczególności Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do tych banków. Następnie skupiono się na podstawowych cechach i funkcjach tych banków oraz ich relacjach z rządem ChRL, w tym dokonując analizy dowodów na sprawowanie pośredniej kontroli przez państwo, interwencji rządu ChRL na rynku w celu osiągnięcia określonych celów politycznych, tego, czy rząd ChRL sprawował znaczącą kontrolę w odniesieniu do ich polityki udzielania pożyczek i oceny ryzyka oraz tego, czy przedsiębiorstwa te pełniły funkcje rządowe w imieniu rządu ChRL.
- (236) Jak stwierdzono powyżej, rząd ChRL odmówił współpracy w dochodzeniu. W związku z tym Komisja oceniła, czy odpowiednie chińskie instytucje finansowe działały jako organy publiczne, opierając się na dostępnych informacjach i okolicznościach faktycznych. W tym celu Komisja wykorzystała swoje ustalenia poczynione w poprzednich dochodzeniach i inne istotne elementy.
- (237) Jak wspomniano w sekcjach 3.4.1.2–3.4.1.5 dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego materiałów z włókna szklanego, a także w sekcjach 3.3.1.2–3.3.1.4 dochodzenia dotyczącego GFR, Komisja wyraźnie wymieniła banki będące własnością państwa i inne instytucje finansowe, które uznano za organy publiczne. Wykaz ten zawiera większość banków i instytucji finansowych wymienionych w motywach 223 i 224, które bezpośrednio lub pośrednio zapewniły finansowanie grupie Dicastal, ponieważ są to chińskie banki państwowe lub istnieją formalne przesłanki świadczące o sprawowaniu przez rząd ChRL kontroli nad tymi bankami. Ponadto w tych samych sekcjach dochodzeń antysubsydyjnych dotyczących materiałów z włókna szklanego i GFR Komisja stwierdziła, że rząd ChRL stworzył ramy normatywne dla wszystkich banków i instytucji finansowych działających w Chinach, których muszą przestrzegać kadra kierownicza i organy nadzoru, wyznaczone przez rząd ChRL i odpowiedzialne przed rządem ChRL. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem wszystkich banków państwowych oraz innych banków i instytucji finansowych działających w Chinach.
- (238) Oprócz ogólnych ram prawnych określonych w dochodzeniach antysubsydyjnych dotyczących materiałów z włókna szklanego i GFR, preferencyjne finansowanie zapewnione przez te instytucje finansowe na rzecz przedsiębiorstwa CITIC Dicastal wpisywało się w cały kontekst prawny określony w ramach współpracy dwustronnej opisanej w sekcji 3.4, a także w szczególny kontekst prawny, polityczny i gospodarczy polityki preferencyjnej przyjętej przez Chiny w sektorze aluminiowych kół jezdnych, jak opisano w sekcji 3.5.2.1.3.
- (239) Na podstawie wszystkich powyższych faktów i dowodów Komisja ustaliła, że wszystkie polityki realizowane przez Chiny i odnośne banki państwowe, a także wszystkie inne chińskie banki i instytucje finansowe zapewniające finansowanie przedsiębiorstwu CITIC Dicastal wdrożyły ramy prawne określone powyżej, pełniąc funkcje rządowe w odniesieniu do sektora kół jezdnych aluminiowych. W związku z tym były one „organami publicznymi” w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁶²⁾ WT/DS379/AB/R (USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 349.

- (240) Dalsze szczegóły dotyczące tego finansowania zewnętrznego wyjaśniono w sekcjach 3.4.3, 3.5.1 i 3.5.2.1.3. Ponieważ przedsiębiorstwo CITIC Dicastal i ogólnie grupa CITIC realizowały projekt inwestycyjny w Maroku w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku oraz biorąc pod uwagę znaczne wymogi inwestycyjne tego projektu i szczególną sytuację przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, jak wyjaśniono w sekcji 3.5.2.1.2, uzasadnione jest stwierdzenie, że co najmniej część tego finansowania zewnętrznego przeznaczono na sfinansowanie projektu w Maroku. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wdrożyło wymogi finansowania zgodnie z umową inwestycyjną w kilku etapach. W szczególności finansowanie nie zostało zapewnione bezpośrednio na rzecz przedsiębiorstwa DMA, lecz pośrednio poprzez szereg przedsiębiorstw pośrednich kontrolowanych przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, jak określono poniżej w sekcji 3.5.2.1.2.

3.5.2.1.2. Zapewnienie preferencyjnego finansowania na rzecz przedsiębiorstwa DMA przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działające jako podmiot publiczny

a) **Zapewnienie preferencyjnego finansowania przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal za pośrednictwem jego podmiotów powiązanych**

- (241) Realizując umowę inwestycyjną z rządem Maroka, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal podjęło decyzję o przekazaniu preferencyjnego finansowania na rzecz przedsiębiorstwa DMA, spółki operacyjnej utworzonej w celu realizacji marokańskiego projektu, za pośrednictwem następujących czterech podmiotów powiązanych:

- Changsha Dicastal,
- Dicastal Asia,
- Dicastal HK,
- Wisdom.

- (242) Ze względu na szczególną sytuację w czasie realizacji umowy inwestycyjnej, jak określono w poniższych motywach, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie przekazało przedsiębiorstwu DMA bezpośrednio środków finansowych niezbędnych do realizacji projektu marokańskiego. Zamiast tego przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wybrało bardziej złożone rozwiązanie, wykorzystując do tego celu jednostki powiązane. Jednocześnie przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zapewniło ścisłą kontrolę nad przepływem tych środków przez te jednostki, jak określono poniżej.

- (243) Po podpisaniu umowy inwestycyjnej w lipcu 2018 r., w roku 2019 przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przeszło gruntowny przegląd swojej struktury udziałowców. Chociaż początkowo była to jednostka zależna (pośrednio) należąca w całości do CITIC Group Corporation, w 2019 r. prawie 60 % jej udziałów zostało przeniesionych na innych udziałowców. Przeniesienie udziałów zostało sfinalizowane dopiero pod koniec 2020 r., co znajduje potwierdzenie w najnowszym sprawozdaniu oceniającym kapitał przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Przedsiębiorstwo pozostało jednostką zależną niebędącą w całości własnością CITIC Group Corporation, a jego wyniki finansowe są nadal konsolidowane w sprawozdaniu finansowym CITIC Group Corporation.

- (244) Biorąc pod uwagę zmiany własnościowe, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie realizowało bezpośrednio projektu inwestycyjnego w Maroku. Zamiast tego nawiązało ono współpracę z kilkoma partnerami biznesowymi w celu uruchomienia projektu zgodnie z harmonogramem określonym w umowie inwestycyjnej.

- (245) DMA, producent eksportujący w Maroku, został początkowo założony przez Kerry Invest Pty Ltd, przedsiębiorstwo, które wniosło 99 % początkowego kapitału własnego. Jedynym udziałowcem Kerry Invest jest były członek zarządu/sekretarz przedsiębiorstwa CITIC Dicastal Australia Pty Ltd (rozwiązanego w 2018 r.).

- (246) W tym samym czasie przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zwróciło się do przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, swojego partnera biznesowego, jak wyjaśniono w sekcji 3.5.2.1.2 lit. b), z propozycją współpracy przy projekcie inwestycyjnym w Maroku. Na tej podstawie zawarto porozumienie biznesowe z przedsiębiorstwem Changsha Dicastal, co potwierdził przedstawiciel przedsiębiorstwa CITIC Dicastal podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie przedsiębiorstwa DMA. Tym samym przedsiębiorstwo DMA stało się jednostką pośrednio zależną od przedsiębiorstwa Changsha Dicastal za pośrednictwem swojej jednostki zależnej Dicastal Asia z siedzibą w Hongkongu, utworzonej w listopadzie 2018 r. w celu realizacji projektu inwestycyjnego w Maroku.

- (247) Pod koniec 2023 r., w ramach formalnego zakończenia pierwotnego projektu inwestycyjnego w Maroku, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal formalnie przejęło na własność przedsiębiorstwo Dicastal Asia (za pośrednictwem jednostki zależnej Dicastal HK z Hongkongu), stając się tym samym jedynym udziałowcem przedsiębiorstwa DMA⁽⁶³⁾. Na tej podstawie przedsiębiorstwo CITIC Dicastal „nabyło” również pozostałe długi przedsiębiorstwa DMA wobec Changsha Dicastal za dostarczone dobra inwestycyjne, jak wyjaśniono w sekcji 3.5.2.1.2 lit. b). Zmianę właściciela zarejestrowano 30 stycznia 2024 r.
- (248) Dowody w aktach sprawy wskazują, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było powiązane z przedsiębiorstwem DMA i uważane za inwestora i właściciela projektu inwestycyjnego w Maroku, nawet zanim ostatecznie stało się formalnie właścicielem przedsiębiorstwa DMA, jak wyjaśniono w poniższych motywach.
- (249) Po pierwsze, jak wyjaśniono w sekcji 3.4.3, przedsiębiorstwo DMA powstało w wyniku zawarcia umowy inwestycyjnej przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, w imieniu rządu ChRL, z rządem Maroka. W umowie inwestycyjnej wskazano przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jako inwestora i głównego partnera w projekcie inwestycyjnym. Jak wyjaśniono również w sekcjach 3.4.3 i 3.5.1., wymóg kapitałowy określony w pkt 7 umowy inwestycyjnej stanowi, że inwestor (CITIC Dicastal) zobowiązuje się do zapewnienia całego kapitału i praw głosu w spółce operacyjnej, a kapitał zakładowy i prawa głosu będą w bezpośrednim posiadaniu przedsiębiorstwa CITIC Dicastal oraz że okres zatrzymywania udziałów wynosi 15 lat, przy czym ewentualne wcześniejsze zbycie udziałów podlega specjalnej procedurze za zgodą rządu Maroka.
- (250) Po drugie, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było zawsze postrzegane przez podmioty zewnętrzne lub przedstawiało się jako rzeczywisty właściciel projektu. Świadczy o tym m.in. ocena wniosku kredytowego złożonego przez przedsiębiorstwo DMA do Attijari International Bank w 2021 r., a także analiza sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa CITIC Limited, w których mowa była o otwarciu w lipcu 2019 r. pierwszej części nowej fabryki w Maroku⁽⁶⁴⁾.
- (251) Po trzecie, faktyczny udziałowiec przedsiębiorstwa DMA w latach 2018-2023, Changsha Dicastal, porozumiał się z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal w sprawie inwestycji w Maroku, jak wyjaśniono w motywie 246. Ponadto przedsiębiorstwo Changsha Dicastal podpisało z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal umowę na wyłączną produkcję, jak wyjaśniono w motywach 256 i 259, co czyni je w pełni zależnym od przedsiębiorstwa CITIC Dicastal jako jedynego klienta.
- (252) Co więcej, przedsiębiorstwo DMA podpisało z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal umowę na wyłączną produkcję, w której zobowiązało się do zarezerwowania swoich pełnych mocy produkcyjnych dla produktów CITIC Dicastal. Ponadto przedsiębiorstwo DMA otrzymało prawo do używania i umieszczania logo CITIC Dicastal na produktach i w swoich obiektach. Na tej podstawie przedsiębiorstwo CITIC Dicastal stało się jedynym bezpośrednim klientem przedsiębiorstwa DMA. Jednocześnie, jako jedyny właściciel kół aluminiowych produkowanych przez przedsiębiorstwo DMA, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal kontrolowało proces przetargowy dotyczący sprzedaży kół producentom samochodów.
- (253) Na podstawie tych elementów Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo DMA było powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal od momentu jego utworzenia, co najmniej na podstawie art. 127 ust. 1 lit. b) lub art. 127 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. (akt wykonawczy do unijnego kodeksu celnego)⁽⁶⁵⁾. Po formalnym przejściu w listopadzie 2023 r., jak opisano powyżej, przedsiębiorstwo DMA stało się również formalnie powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal na mocy art. 127 ust. 1 lit. e) aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego.
- (254) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że nie jest ono powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal oraz że Komisja oparła się na niekorzystnym wniosku, gdy stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wniosło wkłady finansowe na rzecz przedsiębiorstwa DMA.

⁽⁶³⁾ Przejęcie przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal Co., Ltd. przedsiębiorstwa Dicastal (Asia) Investment Holding Co., Ltd. Informacje dostępne pod adresem: https://scjgj.beijing.gov.cn/ztzl/jyzjzajgs/jyzjzjyajgs/202311/t20231103_3294853.html (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁶⁴⁾ CITIC Limited. Sprawozdanie roczne za 2019 r. Dostępne pod adresem: <https://www.citic.com/uploadfile/2020/0421/20200421062822309.pdf> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁶⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

(255) Komisja zauważyła, że ten argument przedsiębiorstwa DMA był zwykłym twierdzeniem niepopartym żadnymi dowodami. Jak wykazano w niniejszej sekcji, ustalenia Komisji nie opierały się na niekorzystnych wnioskach, lecz na szeregu obiektywnych faktów i dowodów dostępnych w aktach sprawy zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

b) **Preferencyjne finansowanie zapewnione przedsiębiorstwu DMA za pośrednictwem przedsiębiorstwa Changsha Dicastal**

(256) Przedsiębiorstwo Changsha Dicastal nie posiada udziałów w przedsiębiorstwie CITIC Dicastal. Przedsiębiorstwo Changsha Dicastal podpisało jednak umowę na wyłączność produkcji z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, na podstawie której Changsha Dicastal wykorzystuje swoje pełne moce produkcyjne do produkcji aluminiowych kół jezdnych pod marką Dicastal. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jest z kolei zobowiązane do zakupu wyrobów produkowanych przez Changsha Dicastal w celu ich sprzedaży swoim klientom końcowym.

(257) Ponadto, jak wspomniano w motywie 246, przedsiębiorstwo Changsha Dicastal zawarło z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal porozumienie biznesowe w sprawie inwestycji w Maroku. W zamian za współpracę przy terminowej realizacji umowy inwestycyjnej z rządem Maroka, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zobowiązało się do „zwiększenia wsparcia dla Changsha Dicastal” na krajowym rynku chińskim. Przełożyło się to na wzrost przepływów środków pieniężnych Changsha Dicastal. Marża sprzedaży tego przedsiębiorstwa znacznie wzrosła w latach 2018–2020 w porównaniu z marżami osiągniętymi przed 2017 r. i po 2020 r. Przedsiębiorstwo Changsha Dicastal otrzymało w ten sposób dodatkowe środki na sfinansowanie działalności inwestycyjnej w Maroku. W 2018 r. przedsiębiorstwo Changsha Dicastal zaksięgowało należność wobec przedsiębiorstwa CITIC Dicastal na poziomie odpowiadającym w przybliżeniu wkładowi kapitałowemu przeniesionemu za pośrednictwem przedsiębiorstwa Dicastal Asia do przedsiębiorstwa DMA w 2019 r. ⁽⁶⁶⁾

(258) W związku z tym, mimo że przedsiębiorstwa nie były powiązane udziałami, Komisja stwierdziła, że były one powiązane co najmniej jako uznani partnerzy handlowi zgodnie z art. 127 ust. 1 lit. b) lub art. 127 ust. 2 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego.

(259) Będąc jedynym klientem przedsiębiorstwa na mocy umowy produkcyjnej, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było jedynym źródłem dochodu przedsiębiorstwa Changsha Dicastal. Dzięki opisanemu powyżej porozumieniu biznesowemu w sprawie projektu inwestycyjnego przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było w stanie kontrolować przepływy środków pieniężnych przedsiębiorstwa Changsha Dicastal oraz wpływać na ich kierunek i wykorzystanie.

(260) Przedsiębiorstwo Changsha Dicastal dostarczyło DMA większość sprzętu wykorzystywanego do produkcji aluminiowych kół jezdnych. Chociaż zakupy te miały miejsce w latach 2018–2022, a większość sprzętu została dostarczona w 2020 r., na początku OD ponad 90 % wartości nabycia nie zostało rozliczone. W związku z tym przedsiębiorstwo Changsha Dicastal zapewniło przedsiębiorstwu DMA preferencyjne, nieoprocenowane finansowanie w formie odroczonej płatności faktur za dostawę sprzętu.

(261) Ponadto przedsiębiorstwo Changsha Dicastal przeniosło za pośrednictwem swojej jednostki zależnej Dicastal Asia z siedzibą w Hongkongu dodatkowe środki finansowe na rzecz przedsiębiorstwa DMA, co zostało szerzej opisane poniżej.

c) **Preferencyjne finansowanie zapewnione przedsiębiorstwu DMA za pośrednictwem przedsiębiorstwa Dicastal Asia**

(262) Dicastal Asia jest bezpośrednią jednostką zależną należącą w całości do przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, utworzoną wyłącznie w celu realizacji inwestycji w Maroku. Chociaż przedsiębiorstwo to jest zarejestrowane w Hongkongu, nie zatrudnia ono żadnych pracowników w Hongkongu, a jego dokumentacja nie jest przechowywana w tej lokalizacji. Pracownicy i dokumentacja tego przedsiębiorstwa znajdują się w siedzibie przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Qinhuangdao (ChRL), co ustalono podczas wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej w 2024 r., tj. po przejęciu przedsiębiorstwa DMA przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal (za pośrednictwem przedsiębiorstw Dicastal HK i Dicastal Asia). Przedsiębiorstwo Dicastal Asia nie prowadziło żadnej innej działalności poza tym, że było narzędziem do realizacji projektu inwestycyjnego w Maroku, którego ostatecznym inwestorem było przedsiębiorstwo CITIC Dicastal. W związku z tym uznano, że działalność Dicastal Asia podlega kontroli związanej z celami biznesowymi przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku.

(263) Komisja uznała zatem, że przedsiębiorstwo Dicastal Asia było powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal jako jego uznany partner w interesach zgodnie z art. 127 ust. 1 lit. b) aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego, a także zostało zobowiązane przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal do zapewnienia preferencyjnego finansowania na rzecz przedsiębiorstwa DMA.

⁽⁶⁶⁾ Sprawozdania z audytu przedsiębiorstwa Changsha Dicastal za lata 2018–2023 przedłożone w odpowiedzi na pismo w sprawie uchybienia nr 1 i zebrane jako dowód podczas weryfikacji na miejscu; wykazy zobowiązań i należności przedłożone przez przedsiębiorstwo Changsha Dicastal w odpowiedzi na pismo w sprawie uchybienia nr 4.

- (264) Przedsiębiorstwo Dicastal Asia zapewniło przedsiębiorstwu DMA różne formy preferencyjnego finansowania, które ostatecznie zostały przekształcone w kapitał własny udziałowca.
- (265) Od momentu powstania przedsiębiorstwo DMA było finansowane z pożyczek zaciągniętych od sześciu przedsiębiorstw typu venture. Przedsiębiorstwo DMA ujęło te pożyczki jako zobowiązania w swojej dokumentacji księgowej. W 2021 r. zobowiązania te przejęło przedsiębiorstwo Dicastal Asia. Przedsiębiorstwo Dicastal Asia wykorzystało serię pożyczek od przedsiębiorstwa Wisdom w celu uregulowania należności początkowych inwestorów.
- (266) Oprócz środków otrzymanych od przedsiębiorstw typu venture, przedsiębiorstwo DMA otrzymało od początku swojego istnienia finansowanie w postaci łącznie sześciu pożyczek od przedsiębiorstwa Dicastal Asia. Dicastal Asia sfinansowało te pożyczki z podwyższenia wkładu kapitałowego przedsiębiorstwa Changsha Dicastal oraz z pożyczki udzielonej przez Changsha Dicastal.
- (267) Kiedy w 2021 r. przedsiębiorstwo Dicastal Asia stało się jedynym właścicielem zobowiązań przedsiębiorstwa DMA wynikających z transakcji opisanych w poprzednich motywach, przekształciło ono te zobowiązania, dokonując podwyższenia swojego wkładu kapitałowego w przedsiębiorstwo DMA.
- (268) Ponadto w 2021 r. Dicastal Asia udzieliło DMA pożyczki finansowej. Pożyczka była nieoprocentowana, a DMA spłaciło kapitał pożyczki dopiero pod koniec 2023 r. Jak wyjaśniono powyżej, pożyczka ta była zabezpieczona serią pożyczek, które przedsiębiorstwo Dicastal Asia otrzymało od przedsiębiorstwa Wisdom.

d) **Preferencyjne finansowanie zapewnione przedsiębiorstwu DMA za pośrednictwem przedsiębiorstwa Dicastal HK**

- (269) Dicastal HK jest jednostką zależną należącą w całości do przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, zarejestrowaną w Hongkongu. Podobnie jak w przypadku przedsiębiorstwa Dicastal Asia, podczas weryfikacji na miejscu potwierdzono, że przedsiębiorstwo to nie posiada żadnych pracowników ani dokumentacji w Hongkongu, lecz w Qinhuangdao, w siedzibie przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Przedsiębiorstwo Dicastal HK zostało założone, zanim przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zdecydowało się zainwestować w Maroku. Wcześniej przedsiębiorstwo Dicastal HK było wykorzystywane do inwestowania w jednostki zależne w Europie. Po uruchomieniu projektu marokańskiego jego celem było zapewnienie preferencyjnego finansowania dla przedsiębiorstwa DMA jako głównego dostawcy aluminiowych kół jezdnych dla europejskich producentów samochodów.
- (270) W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo Dicastal HK było powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal na podstawie art. 127 ust. 1 lit. e) aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego, podlegało kontroli przedsiębiorstwa CITIC Dicastal i zostało przez nie zobowiązane do zapewnienia preferencyjnego finansowania na rzecz przedsiębiorstwa DMA.
- (271) W 2020 r. przedsiębiorstwo Dicastal HK udzieliło przedsiębiorstwu DMA pożyczki finansowej denominowanej w EUR. Kwota główna została spłacona w całości w kilku ratach w okresie objętym dochodzeniem. Z kolei przedsiębiorstwo Dicastal HK otrzymało kilka pożyczek od przedsiębiorstwa CITIC Dicastal na pokrycie środków pożyczonych przedsiębiorstwu DMA.

e) **Preferencyjne finansowanie zapewnione przedsiębiorstwu DMA za pośrednictwem przedsiębiorstwa Wisdom**

- (272) Przedsiębiorstwo DMA nabywało zdecydowaną większość wlewków aluminiowych, głównego surowca wykorzystywanego do produkcji aluminiowych kół jezdnych, od przedsiębiorstwa Wisdom. Jak wyjaśniono w sekcji 3.2.2, w toku dochodzenia ujawniono nietypowe transakcje biznesowe między przedsiębiorstwem Wisdom a grupą Dicastal. W związku z tym Komisja przeanalizowała potencjalne powiązania między przedsiębiorstwem Wisdom a tą grupą. Jak stwierdzono poniżej, Komisja uznała, na podstawie dostępnych faktów, że przedsiębiorstwo Wisdom jest powiązane z grupą Dicastal.
- (273) Z tytułu dostarczania aluminium w postaci wlewków, przedsiębiorstwo Wisdom naliczało przedsiębiorstwu DMA cenę, która była znacznie niższa niż cena wlewków zakupionych od niepowiązanego dostawcy. Ponadto, pomimo uzgodnionego terminu płatności wynoszącego 90 dni, przedsiębiorstwo DMA nie zapłaciło za dostawy wlewków aluminiowych otrzymanych w 2023 r. W ten sposób przedsiębiorstwo Wisdom zapewniało przedsiębiorstwu DMA finansowanie, mianowicie naliczając preferencyjne ceny za wlewki aluminiowe i dopuszczając opóźnienia w pobieraniu płatności za odpowiednie dostawy.
- (274) Ponadto przedsiębiorstwo Wisdom udzieliło przedsiębiorstwu Dicastal Asia szeregu pożyczek o łącznej wartości kilkudziesięciu milionów EUR, które ostatecznie zostały wykorzystane do zwiększenia kapitału własnego przedsiębiorstwa DMA i udzielenia mu pożyczki finansowej, jak wyjaśniono powyżej w lit. c).
- (275) Na podstawie tych transakcji, dokumentów w aktach sprawy i dowodów zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych grupy Dicastal, jak wyjaśniono również w sekcji 3.2.2, Komisja miała powody, by uznać, że przedsiębiorstwo Wisdom jest podmiotem powiązanym z grupą Dicastal. W swojej ocenie Komisja wzięła pod uwagę następujące elementy.

- (276) Przedsiębiorstwo Wisdom zostało założone w Hongkongu w listopadzie 2019 r., a jego kapitał zakładowy wynosił 100 HKD (ok. 12,50 EUR). Przedsiębiorstwo to zostało założone przez jednego udziałowca, obywatela Chin.
- (277) Jak wskazano w sekcji 3.2.2, Komisja ustaliła, że obywatel ten działający jako jedyny udziałowiec przedsiębiorstwa Wisdom był zarejestrowany w Qinhuangdao, tym samym mieście co siedziba przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Ponadto okazało się, że siedziba przedsiębiorstwa Wisdom w Hongkongu znajduje się pod tym samym adresem prawnym co siedziby dwóch przedsiębiorstw grupy Dicastal z siedzibą w Hongkongu, czyli Dicastal Asia i Dicastal HK.
- (278) Pomimo podejmowanych przez Komisję wielokrotnych prób uzyskania dodatkowych informacji na temat działalności przedsiębiorstwa Wisdom oraz jego stosunków prawnych i gospodarczych z przedsiębiorstwem DMA i grupą Dicastal zarówno od samego przedsiębiorstwa Wisdom, jak i od grupy Dicastal, przedsiębiorstwo Wisdom odmówiło współpracy w ramach dochodzenia, a grupa Dicastal nie przedstawiła wszystkich informacji, o które zwróciła się Komisja.
- (279) W żadnym z przedstawionych argumentów przedsiębiorstwo CITIC Dicastal nie wyjaśniło, w jaki sposób i dlaczego rzekomo niepowiązane przedsiębiorstwo o skromnym kapitale własnym w wysokości 12,50 EUR miałyby finansować poprzez opóźnienia w płatnościach faktur za wlewki aluminiowe i niepobieranie odsetek od pożyczek o łącznej wartości liczonej w milionach EUR rzekomo niepowiązaną grupę, a także w jaki sposób tak duże przedsiębiorstwo jak CITIC Dicastal mogłoby zaufać temu dostawcy w zakresie tak dużych dostaw wlewków. Jeżeli chodzi o pytanie, dlaczego przedsiębiorstwo CITIC Dicastal poleciło przedsiębiorstwu Wisdom jako dostawcę wlewków dla DMA, stwierdziło ono po prostu, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal od dawna współpracuje z właścicielem Wisdom, który jest ekspertem w branży aluminium.
- (280) W kontekście procedury dotyczącej stosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego, o której mowa w sekcji 3.2.2, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal stwierdziło, że nie jest powiązane z przedsiębiorstwem Wisdom i że informacje wymagane przez Komisję w odniesieniu do przedsiębiorstwa Wisdom nie są konieczne.
- (281) Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal argumentowało, że okoliczności przywołane przez Komisję nie wykazały powiązania między grupą Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom na podstawie mającego zastosowanie prawa Unii, tj. art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Według przedsiębiorstwa CITIC Dicastal zbadane sprawozdania i dokumentacja księgowa przedsiębiorstw należących do grupy potwierdziły, że przedsiębiorstwo Wisdom nie figuruje w dokumentacji grupy jako jednostka powiązana.
- (282) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, jak słusznie podkreśliło przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, podstawą prawną do ustalenia powiązania na potrzeby niniejszego postępowania jest art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Fakt, że dane przedsiębiorstwo nie jest wskazane jako jednostka powiązana w zbadanych sprawozdaniach i dokumentacji finansowej grupy Dicastal, nie ma znaczenia, ponieważ podstawą prawną takiej sprawozdawczości i konsolidacji do celów rachunkowości są odpowiednie przepisy dotyczące rachunkowości i audytu w Hongkongu lub chińskim systemie prawnym, a nie art. 127 UCC IA. Ponadto to, czy i w jaki sposób te zasady audytu i rachunkowości są faktycznie wdrażane i egzekwowane w Hongkongu lub Chinach, jeżeli przedsiębiorstwo nie zgłosi jednostki jako powiązanej, może również odgrywać rolę w praktyce w odniesieniu do tego argumentu.
- (283) Komisja zauważyła ponadto, że ustaliła związek między dwiema częściami grupy Dicastal (jedna część powiązana kapitałowo z CITIC Dicastal, druga – z Changsha Dicastal) na podstawie istnienia umowy produkcyjnej między CITIC Dicastal i Changsha Dicastal. Transakcje przedsiębiorstwa Changsha Dicastal z jego jednostkami zależnymi, z jednej strony, oraz z przedsiębiorstwami powiązanymi z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, z drugiej strony, nie zostały zgłoszone w zbadanych sprawozdaniach przedsiębiorstw ani w dokumentacji księgowej jako transakcje z podmiotami powiązanymi.
- (284) Ponadto Komisja dysponuje jedynie informacjami na temat transakcji między przedsiębiorstwem Wisdom a przedsiębiorstwem Changsha Dicastal należącym do grupy Dicastal. W związku z tym nie można wykluczyć, że przedsiębiorstwo Wisdom jest powiązane z częścią przedsiębiorstwa CITIC Dicastal należącą do grupy Dicastal poprzez relacje oparte na wspólnej strukturze udziałowców, wspólnym zarządzaniu lub powiązaniach rodzinnych między menedżerami lub właścicielami Wisdom a częścią przedsiębiorstwa CITIC Dicastal należącą do grupy Dicastal. Na podstawie powyższych ustaleń Komisja odrzuciła te argumenty.

- (285) W odniesieniu do punktów faktycznych dotyczących podstawy, na której oparła się Komisja, zakładając istnienie powiązania, grupa Dicastal przedstawiła dodatkowe informacje w celu odparcia zarzutów dotyczących bezpłatnego dostarczania surowców i pożyczek grupie Dicastal przez przedsiębiorstwo Wisdom. W szczególności grupa Dicastal wyjaśniła, że zakupy aluminium od przedsiębiorstwa Wisdom przez przedsiębiorstwo DMA zostały częściowo spłacone po okresie objętym dochodzeniem w 2024 r. oraz że pożyczka udzielona przedsiębiorstwu Dicastal Asia również została spłacona po okresie objętym dochodzeniem w 2024 r. Ponadto grupa Dicastal argumentowała, że fakt, iż wiele przedsiębiorstw zarejestrowanych w Hongkongu ma wspólny adres, jest powszechną praktyką, a zatem nie potwierdza to teorii o istniejącym powiązaniu między grupą Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom.
- (286) Komisja uznała istnienie transakcji opisanych powyżej oraz wspólny adres siedziby z innymi przedsiębiorstwami za wystarczające elementy wskazujące na powiązanie między przedsiębiorstwem Wisdom a grupą Dicastal. Takie elementy w pełni uzasadniały zwrócenie się przez Komisję do grupy Dicastal i przedsiębiorstwa Wisdom o dodatkowe informacje w celu ustalenia, czy takie elementy znajdą potwierdzenie w dalszych informacjach, ponieważ bez współpracy ze strony przedsiębiorstwa Wisdom nie można było ich zbadać. Na tej podstawie argumenty te zostały odrzucone. Treść tych argumentów omówiono poniżej w niniejszej sekcji.
- (287) Grupa Dicastal twierdziła również, że dołożyła wszelkich starań, aby przekazać kwestionariusz antysubsydyczny przedsiębiorstwu Wisdom. Przedsiębiorstwo to jednak nie ustosunkowało się do tych starań. Podobnie wszelka komunikacja między grupą Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom nie mogła zostać ujawniona ze względu na tajemnicę handlową i ochronę prywatności.
- (288) Komisja uznała, że posiada w aktach wystarczające informacje potwierdzające, że przedsiębiorstwa te były ze sobą powiązane. Obawy związane z tajemnicą handlową i ochroną prywatności nie stanowią ważnego powodu odmowy udostępnienia Komisji dokumentów i informacji istotnych dla dochodzenia, ponieważ są one w pełni chronione na mocy art. 29 rozporządzenia podstawowego dotyczącego ochrony informacji poufnych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (289) W odniesieniu do kwestii, czy informacje, o które zwróciła się Komisja, były konieczne, grupa Dicastal argumentowała, że biorąc pod uwagę kraj, w którym zarejestrowano przedsiębiorstwo Wisdom, a także kraj pochodzenia surowca dostarczanego do przedsiębiorstwa DMA, informacje dotyczące przedsiębiorstwa Wisdom, o które zwróciła się Komisja, nie były konieczne, ponieważ dochodzenie ograniczało się do domniemanej współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL. W związku z tym wszelkie potencjalne wkłady finansowe wykraczające poza terytorium Maroka lub współpraca między rządem Maroka a rządem ChRL były poza zakresem niniejszego dochodzenia.
- (290) Komisja nie zgodziła się z tym. Powszechną praktyką chińskich przedsiębiorstw jest zakładanie jednostek zależnych w Hongkongu, który ma korzystny klimat biznesowy dla handlu lub inwestycji za granicą, np. korzystniejsze stawki podatku dochodowego od osób prawnych, dostęp do rynków kapitałowych, swobodnie wymieniającą walutę. W wielu przypadkach przedsiębiorstwa zarejestrowane w Hongkongu faktycznie prowadzą działalność z siedziby swoich przedsiębiorstw macierzystych w Chinach. Taką praktykę można zaobserwować również w grupie Dicastal, gdzie zarówno CITIC Dicastal, jak i Changsha Dicastal założyły przedsiębiorstwa inwestycyjne w Hongkongu. Jak potwierdziły weryfikacje na miejscu, dokumentacja i pracownicy tych jednostek zależnych znajdowali się w siedzibie przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Qinhuangdao. Ponadto spółka CITIC Group Corporation (ostateczny właściciel CITIC Dicastal) sama założyła przedsiębiorstwo CITIC Limited w Hongkongu i wniosła swoje aktywa większościowe do tego przedsiębiorstwa zarejestrowanego w Hongkongu⁽⁶⁷⁾. Ponadto, chociaż pochodzenie dostarczanego surowca nie było ani chińskie, ani marokańskie, to przedsiębiorstwo Wisdom zapewniało finansowanie przedsiębiorstwu DMA poprzez dopuszczanie do znacznych opóźnień w pobieraniu płatności za dostawy wlewków aluminiowych oraz oferowanie znacznie niższych cen w porównaniu z cenami rynkowymi. Przedsiębiorstwo Wisdom miało siedzibę w Chinach i wdrażało chińską politykę preferencyjną na rzecz producentów aluminiowych kół jezdnych, jak wyjaśniono poniżej. W związku z tym Komisja uznała, że pochodzenie wlewków nie ma w tym względzie znaczenia. Na tej podstawie Komisja odrzuciła te argumenty.

⁽⁶⁷⁾ Informacje o przedsiębiorstwie CITIC. Krótkie wprowadzenie. Dostępne pod adresem: https://www.group.citic/en/About_CITIC/Brief_Introduction/ (ostatnie wyświetlenie 8 stycznia 2025 r.).

- (291) Nieustannie zaprzeczając istnieniu współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL w odniesieniu do przedsiębiorstwa DMA, rząd Maroka podtrzymał we własnych uwagach stanowisko grupy Dicastal w sprawie konieczności uzyskania wymaganych informacji. W tym względzie, odnosząc się do art. 12 ust. 7 Porozumienia SCM oraz art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, rząd Maroka argumentował, że dostępne fakty mogą mieć zastosowanie wyłącznie do informacji, które zostały określone przez organ prowadzący dochodzenie jako niezbędne. Ponadto rząd Maroka utrzymywał, że zgodnie ze sprawozdaniem zespołu orzekającego w sprawie Stany Zjednoczone – papier superkalandrowany⁽⁶⁸⁾ oraz wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)/Giant (China) Co. Ltd⁽⁶⁹⁾, ciężar udowodnienia, że pewne informacje były niezbędne, przed odwołaniem się do dostępnych faktów, spoczywa na Komisji. Rząd Maroka przypomniał ponadto, że zgodnie z motywem 7 załącznika II do Porozumienia antydumpingowego WTO („porozumienie antydumpingowe”) stosowanego przez analogię w kontekście dochodzeń antysubsydyjnych, Komisja powinna działać ze szczególną ostrożnością przy wyborze dostępnych źródeł faktów. W tym kontekście rząd Maroka podkreślił, że organ prowadzący dochodzenie powinien w miarę możliwości wykorzystywać jako dostępne fakty informacje pochodzące z innych niezależnych źródeł lub informacje uzyskane od innych zainteresowanych stron. Rząd Maroka podkreślił również, że grupa Dicastal udzieliła szeregu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, zgodziła się na wizyty weryfikacyjne i współpracowała również na etapie następującym po wizytach weryfikacyjnych. Ponadto rząd Maroka ostrzegł Komisję przed wykorzystywaniem niekorzystnych faktów dostępnych w kontekście domniemanego braku współpracy i przypomniał Komisji, że w przypadku jakichkolwiek nowych programów subsydiowania zidentyfikowanych przez Komisję powinna ona skonsultować je z rządem Maroka przed rozszerzeniem dochodzenia na takie programy.
- (292) Komisja w pełni uwzględniła te argumenty rządu Maroka. W świetle argumentów przedstawionych w motywach 286-290 Komisja odrzuciła te twierdzenia, ponieważ informacje, o które zwrócono się do przedsiębiorstwa Wisdom i grupy Dicastal, były niezbędne do przeprowadzenia dochodzenia zgodnie z przepisami i orzecznictwem WTO, na które powołuje się rząd Maroka. Jak określono poniżej, Komisja nie oparła się w swoich ustaleniach na „niekorzystnych” faktach, ale bardzo rozważnie wykorzystwała fakty dostępne w aktach sprawy. W związku z tym argumenty rządu Maroka zostały odrzucone.
- (293) W świetle wszystkich powyższych ustaleń i dowodów Komisja potwierdziła swój zamiar zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo Wisdom było powiązane z grupą Dicastal i jako takie z grupą CITIC zgodnie z art. 127 UCC IA. W tym celu Komisja oparła się na szeregu faktów dostępnych w trakcie oceny i musiała wyciągnąć pewne wnioski, aby wypełnić pozostałe luki, tam gdzie zaszła taka konieczność.
- (294) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Wisdom i dwa przedsiębiorstwa grupy Dicastal z siedzibą w Hongkongu zaangażowane w realizację projektu marokańskiego, tj. Dicastal Asia i Dicastal HK, były zarejestrowane pod tym samym adresem w Hongkongu.
- (295) Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, oprócz przedstawienia argumentów i kontrargumentów zawartych w sekcji 3.2.2 i we wcześniejszych motywach, utrzymywało, że powodem, dla którego przedsiębiorstwa Wisdom, Dicastal Asia i Dicastal HK mają ten sam adres siedziby w Hongkongu, jest fakt, że wszystkie trzy przedsiębiorstwa korzystały z usług tego samego agenta rejestracyjnego. Adres siedziby tych trzech przedsiębiorstw jest adresem agenta rejestracyjnego w Hongkongu.
- (296) Argument ten nie dowodzi, że przedsiębiorstwa nie są powiązane. Fakt posiadania tego samego agenta rejestracyjnego i tego samego adresu siedziby może być również postrzegany jako przesłanka wskazująca na istnienie powiązania w kontekście art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ korzystanie z usług tego samego agenta i adresu siedziby jest powszechne wśród podmiotów powiązanych w celu maksymalizacji skuteczności procedur administracyjnych, a jednocześnie minimalizacji związanych z nimi kosztów.
- (297) Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwa Dicastal Asia i Dicastal HK nie zatrudniały żadnych pracowników w Hongkongu, ponieważ ich pracownicy i dokumentacja znajdowały się raczej w siedzibie przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Qinguangdao w prowincji Hebei w ChRL. W związku z tym Komisja miała powody, by uznać, że przedsiębiorstwo Wisdom również nie prowadzi swojej działalności z Hongkongu. Biorąc pod uwagę, że adres właściciela i członka zarządu przedsiębiorstwa Wisdom również znajduje się w Qinguangdao, Komisja uznała, że miejsce prowadzenia działalności przez Wisdom również znajduje się w Qinguangdao, wobec braku współpracy ze strony Wisdom lub CITIC Dicastal w tym zakresie.

⁽⁶⁸⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Stany Zjednoczone – papier superkalandrowany, pkt 7.174 i 7.175.

⁽⁶⁹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 14 grudnia 2017 r., European Bicycle Manufacturers Association (EBMA)/Giant (China) Co. Ltd, sprawa C-61/16 P, pkt 65.

- (298) Dodatkowym istotnym elementem wskazującym na istnienie związku, jak również wyjaśniono powyżej, jest fakt, że pomimo nieznacznej kapitalizacji przedsiębiorstwa Wisdom, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal polegało na nim w zakresie dostaw znacznych ilości wlewków aluminiowych mających kluczowe znaczenie dla jego ciągłości działania w Maroku. Komisja uznała, że jest wysoce nieprawdopodobne, aby niepowiązane strony zawarły tak ważną umowę bez dodatkowych gwarancji. Umowa na dostawy wlewków aluminiowych pomiędzy przedsiębiorstwami Wisdom i DMA nie zawiera takich gwarancji ani kar, na przykład za niedostarczenie określonych uzgodnionych ilości, które są znaczące. W związku z tym również ten element wyraźnie wskazuje na powiązania między tymi podmiotami.
- (299) Ponadto, jak wspomniano powyżej i w sekcji 3.2.2 oraz jak szczegółowo opisano poniżej, przedsiębiorstwo Wisdom nie otrzymało żadnych płatności od przedsiębiorstwa DMA z tytułu znaczących dostaw wlewków aluminiowych do końca okresu objętego dochodzeniem, a cena naliczona przez Wisdom była znacznie niższa od ceny rynkowej tych wlewków. Ponadto przedsiębiorstwo to zapewniło przedsiębiorstwu Dicastal Asia znaczne finansowanie, które nie zostało spłacone do końca okresu objętego dochodzeniem.
- (300) Komisja uznała, że elementy te zdecydowanie wskazują na to, że między przedsiębiorstwami Wisdom i CITIC Dicastal istnieje związek o charakterze co najmniej prawnie uznanych partnerów w działalności gospodarczej lub osób powiązanych w działalności gospodarczej, zgodnie z art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Gdyby stosunki między Wisdom i CITIC Dicastal miały charakter rynkowy, CITIC Dicastal dążyłoby do zawarcia umowy przewidującej szczegółowe gwarancje zapewnienia dostaw materiału do produkcji, podczas gdy Wisdom aktywnie dążyłoby do uzyskania płatności za dostawy wlewków, zapłaty kar za opóźnienia w płatnościach oraz dodatkowych odszkodowań za naruszenie umowy. Zgodnie z umową na dostawy aluminium zawartą między przedsiębiorstwem Wisdom a przedsiębiorstwem DMA istnieje wyraźny termin płatności. Umowa zawiera również klauzulę dotyczącą rozstrzygania sporów. Ponadto umowa przewiduje jej rozwiązanie. Przedsiębiorstwo Wisdom nie podjęło żadnego z tych działań dozwolonych na mocy umowy z przedsiębiorstwem DMA w związku z niewywiązywaniem się z płatności za dostawy przez tak długi okres. Gdyby strony nie były ze sobą powiązane, zwłaszcza biorąc pod uwagę ogromne dostarczane ilości towarów i odpowiadające im kwoty, przedsiębiorstwo Wisdom podjęłoby odpowiednie środki zaradcze w celu wyegzekwowania warunków umowy, próbując odzyskać swoje płatności, ewentualnie rozwiązując umowę i występując o odszkodowanie od przedsiębiorstwa DMA.
- (301) Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal argumentowało, że należności za zakupy aluminium dokonywane przez DMA od Wisdom zostały częściowo uregulowane w 2024 r. po okresie objętym dochodzeniem, a pożyczka udzielona przedsiębiorstwu Dicastal Asia również została spłacona w 2024 r. Komisja uznała jednak, że okoliczności te nie zmieniają faktu, że przedsiębiorstwo Wisdom i grupa Dicastal nie zachowywały się jak niezależne podmioty prowadzące transakcje na warunkach rynkowych. Sama spłata po okresie objętym dochodzeniem, bez domagania się i wypłacenia jakichkolwiek innych kar i odszkodowań, po latach naruszania umowy w żaden sposób nie zmienia sytuacji faktycznej opisanej w poprzednim motywie, wyraźnie potwierdzającej związek między stronami.
- (302) Ponadto, jak wyjaśniono szczegółowo poniżej, cena za wlewki aluminiowe pobierana przez Wisdom od DMA była znacznie niższa niż cena pobierana przez niepowiązanych dostawców za bezpośrednie dostawy wlewków aluminiowych. Wobec braku współpracy Komisja wywnioskowała, że nie było innych powodów takiego zachowania przedsiębiorstwa Wisdom niż fakt, że było ono powiązane z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal. Niepowiązany dostawca dążyłby do maksymalizacji ceny i odpowiadających jej zysków ze sprzedaży wlewków aluminiowych. Ponieważ cena tego surowca jest powiązana z międzynarodową ceną na Londyńskiej Giełdzie Metali i jest przedmiotem obrotu na całym świecie jako towar, na podstawie akt sprawy nie można znaleźć innego wiarygodnego wyjaśnienia takich różnic cenowych niż związek między tymi podmiotami.
- (303) Dodatkowym elementem potwierdzającym istnienie związku jest fakt, że umowa dostawy wlewków aluminiowych między Wisdom a DMA jest dokładnie taka sama jak umowa między CITIC Dicastal a DMA. Obie umowy zawierają dokładnie te same postanowienia i niemal identyczne warunki (z wyjątkiem mechanizmu ustalania cen), a nawet mają takie samo formatowanie. Komisja porównała te umowy z umową dotyczącą wlewków aluminiowych zawartą z faktycznie niepowiązanym dostawcą przedsiębiorstwa DMA, która była zupełnie inna pod względem warunków, a także sposobu formatowania. Dlatego też również ten element potwierdził związek między przedsiębiorstwami Wisdom i CITIC Dicastal.

- (304) Biorąc pod uwagę wszystkie fakty dostępne w aktach sprawy, Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo Wisdom jest podmiotem powiązanym z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal zgodnie z art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Przedsiębiorstwo Wisdom jest powiązane co najmniej jako prawnie uznany wspólnik w działalności gospodarczej zgodnie z art. 127 ust. 1 lit. b) aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego lub jako podmiot powiązany w działalności gospodarczej zgodnie z art. 127 ust. 2 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Na podstawie powyższych faktów Komisja wyciągnęła również wnioski, że istnieje również stosunek prawny zgodnie z art. 127 ust. 1 lit. d), e), f) lub g) aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego.
- (305) Biorąc pod uwagę powyższe elementy, Komisja stwierdziła, że jako podmiot powiązany z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, bardzo ściśle zaangażowany w pomyślne ukończenie projektu marokańskiego, przedsiębiorstwo Wisdom pełniło rolę narzędzia służącego do pośredniego zapewnienia wkładu finansowego, podobnie jak pozostałe trzy podmioty powiązane wykorzystywane przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal do kierowania preferencyjnego finansowania do przedsiębiorstwa DMA.
- (306) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że Komisja zastosowała niekorzystne wnioski, formułując konkluzje dotyczące związku między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom. Powtórzyła ponadto swoje argumenty dotyczące związku między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom opisanego w motywach 281, 285, 287 i 289. Przedsiębiorstwo DMA argumentowało ponadto, że konkluzje Komisji dotyczące istnienia nietypowej transakcji handlowej, powiązania między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal i przedsiębiorstwem Wisdom oraz wykorzystania dostępnych faktów w tym zakresie były nieuzasadnione i niesłuszne.
- (307) Według przedsiębiorstwa DMA utworzenie przedsiębiorstwa Wisdom w listopadzie 2019 r. i zawarcie w marcu 2020 r. umowy sprzedaży, w wyniku której przedsiębiorstwo Wisdom stało się głównym dostawcą wlewków aluminiowych dla przedsiębiorstwa DMA, były zgodne ze standardowymi praktykami biznesowymi.
- (308) W odniesieniu do niezapłaconych faktur za dostawę wlewków aluminiowych przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że wykazano, iż był to wynik sporu dotyczącego ceny wlewków. Spór został rzekomo rozstrzygnięty pod koniec 2023 r. Po podpisaniu nowej umowy opartej na rozstrzygniętym sporze w 2024 r. przedsiębiorstwo DMA zasadniczo spłaciło cały dług. W odniesieniu do cen wlewków poniżej poziomu rynkowego przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że jego dostawca przyjął pewną formułę ustalania ceny. Po zdaniu sobie sprawy, że formuła nie działała, przedsiębiorstwo Wisdom wystąpiło z wnioskiem o renegocjację umowy sprzedaży, o której mowa powyżej. Przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że Komisja zignorowała fakty opisane w tym motywie.
- (309) Przedsiębiorstwo DMA powtórzyło, że wspólny adres rejestrowy z dwoma innymi przedsiębiorstwami grupy Dicastal niekoniecznie wskazuje na powiązanie, ponieważ wiele przedsiębiorstw ma ten sam adres. Podobnie przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że fakt, iż właściciel przedsiębiorstwa Wisdom ma adres w tym samym mieście, w którym znajduje się siedziba CITIC Dicastal, nie oznacza bezpośredniego powiązania między tymi dwoma przedsiębiorstwami. Ponadto strona ta twierdziła, że nie wiedziała o adresie właściciela, a argument Komisji nie został poparty żadnymi informacjami zawartymi w aktach dochodzenia. Przedsiębiorstwo DMA nie zakwestionowało faktu, że rzeczywisty adres, pod którym przedsiębiorstwo Wisdom prowadzi działalność, różnił się od adresu zarejestrowanego.
- (310) Przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że zalecenie przedsiębiorstwa Wisdom wydane przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jako dostawcę wlewków aluminiowych dla przedsiębiorstwa DMA w oparciu o wiedzę fachową właściciela przedsiębiorstwa Wisdom w zakresie branży aluminium i jego historię długoterminowej współpracy były powszechne w działalności gospodarczej. Według przedsiębiorstwa DMA takie zachowanie nie naruszyło niezależności przedsiębiorstw.
- (311) Wreszcie odmowa ujawnienia przez grupę Dicastal dodatkowych informacji na temat przedsiębiorstwa Wisdom i jej relacji z przedsiębiorstwem lub jego właścicielem nie powinna być rozumiana jako dopuszczenie się jakichkolwiek naruszeń. Zdaniem przedsiębiorstwa DMA odmowa współpracy w zakresie transakcji grupy z przedsiębiorstwem Wisdom wynika z prawa spółek do ochrony szczególnie chronionych informacji handlowych i informacji finansowych.
- (312) Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 306–311. Po pierwsze, Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem o zastosowaniu niekorzystnego wniosku. Wobec braku współpracy ze strony przedsiębiorstwa Wisdom i grupy Dicastal w odniesieniu do jej stosunków z przedsiębiorstwem Wisdom Komisja po prostu przeanalizowała dostępne fakty i wyciągnęła wnioski na ich podstawie. Chociaż poszczególne ustalenia, rozpatrywane oddzielnie, mogą nie służyć jako dowód na istnienie związku między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal oraz przedsiębiorstwem Wisdom, łącznie doprowadziły do wniosków opisanych w motywie 304. Ponadto Komisja odniosła się już do większości poszczególnych argumentów w motywach 275–303.

- (313) Bardziej szczegółowo, nieuzasadnione wyjaśnienia dotyczące niezapłaconych faktur za wlewki aluminiowe przedstawione w motywie 308 nie są poparte dowodami zawartymi w aktach sprawy. Umowa uzupełniająca podpisana rzekomo w celu rozstrzygnięcia sporu cenowego dotyczyła jedynie zamówień złożonych w okresie od października do grudnia 2023 r., które odpowiadały fakturom wystawionym w listopadzie i grudniu 2023 r. W związku z tym nie wyjaśniono, dlaczego faktury wystawione już we wrześniu 2022 r. również nie zostały zapłacone. Ponadto twierdzenia, zgodnie z którymi podpisanie umowy na większość wlewków z przedsiębiorstwem, które zostało utworzone zaledwie kilka miesięcy wcześniej, stanowią powszechną praktykę handlową oraz że umowa ta była zgodna z zaleceniami przedsiębiorstwa CITIC Dicastal opartymi na długoterminowej współpracy z właścicielem przedsiębiorstwa Wisdom, nie mogły zostać poparte żadnymi istotnymi dowodami w aktach sprawy, ponieważ przedsiębiorstwo Wisdom w ogóle nie współpracowało, a grupa Dicastal odmówiła ujawnienia jakichkolwiek informacji na temat charakteru i czasu trwania jej kontaktów z właścicielem przedsiębiorstwa Wisdom. W każdym razie, jeżeli można założyć, że stwierdzenie zawarte w motywie 310 powyżej było prawidłowe pod względem faktycznym, potwierdza ono jedynie dalsze ustalenia dotyczące bliskich powiązań między przedsiębiorstwem Wisdom a grupą Dicastal. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 79, adres właściciela przedsiębiorstwa Wisdom był publicznie dostępny w rejestrze spółek Hongkongu.

f) **Wnioski**

- (314) Powyższe dowody i elementy wskazują, że od 2017 r. przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymywało wsparcie ze strony rządu ChRL w Chinach w postaci dotacji i preferencyjnych pożyczek od rządu ChRL oraz od chińskich banków i instytucji finansowych działających jako podmiot publiczny. To zewnętrzne finansowanie zostało zapewnione w kontekście preferencyjnych polityk rządu ChRL, w tym inicjatywy Pasa i Szlaku. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal podpisało w 2018 r. umowę inwestycyjną z rządem Maroka w imieniu rządu ChRL w celu realizacji projektu budowy zakładu produkcji kół aluminiowych w kontekście ścisłej współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka. Przedsiębiorstwo DMA było jednostką operacyjną utworzoną w Maroku na potrzeby realizacji projektu. Ze względu na swoją szczególną sytuację w momencie realizacji przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zapewniło przedsiębiorstwu DMA środki wymagane na mocy umowy inwestycyjnej na realizację projektu marokańskiego za pośrednictwem jednostek pośredniczących Changsha Dicastal, Dicastal Asia, Dicastal HK i Wisdom, kontrolując, czy podmioty te rzeczywiście będą przekazywać środki przedsiębiorstwu DMA. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było od momentu podpisania umowy inwestycyjnej liderem projektu i gwarantem finansowania, mimo że nie stało się od razu formalnym właścicielem przedsiębiorstwa DMA poprzez nabycie jego udziałów. CITIC Dicastal zdecydowało się sfinansować projekt za pośrednictwem tych jednostek pośredniczących, wykorzystując co najmniej częściowo finansowanie otrzymane bezpośrednio lub pośrednio od chińskich banków i instytucji finansowych. W związku z tym przedsiębiorstwo CITIC Dicastal pełniło rolę podmiotu wnoszącego wkład finansowy, ponieważ w trakcie realizacji projektu zawsze kontrolowało, czy środki przekazane podmiotom pośredniczącym zostaną ostatecznie przeniesione na przedsiębiorstwo DMA w celu pomyślnego zakończenia projektu. Ostatnim krokiem, jaki nastąpił po przekazaniu tych środków finansowych, było formalne nabycie przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal udziałów w przedsiębiorstwie DMA na początku 2024 r., co pozwoliło mu wywiązać się ze zobowiązań wobec rządu Maroka jako właściciela projektu na mocy umowy inwestycyjnej.
- (315) Chociaż konkretne transakcje, w ramach których przyznano preferencyjne finansowanie, opisano szczegółowo poniżej w sekcji 3.5.2.2, w dochodzeniu należało ustalić, czy przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zapewniając pośrednio (za pośrednictwem swoich jednostek powiązanych) wkłady finansowe na rzecz DMA.
- (316) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że w toku dochodzenia grupa Dicastal przedstawiła wiele dowodów wskazujących, że żadne finansowanie zapewnione przez rząd ChRL chińskim podmiotom należącym do grupy Dicastal nie było, a nawet nie mogło być przeznaczone dla inicjatywy Pasa i Szlaku, Maroka ani przedsiębiorstwa DMA.
- (317) W tym względzie przedsiębiorstwo powołało się na a) oświadczenie przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, w którym wyjaśniono, że wykorzystało środki własne na realizację inwestycji w Maroku, b) dowody weryfikacji zebrane podczas weryfikacji na miejscu w przedsiębiorstwie DMA, wyjaśniające ustalenia między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a przedsiębiorstwem Changsha Dicastal dotyczące projektu marokańskiego, c) umowy pożyczki z przedsiębiorstwem Changsha Dicastal zweryfikowane na miejscu, potwierdzające, że pożyczkobiorca nie był uprawniony do wykorzystania środków na inwestycję za granicą.
- (318) Według przedsiębiorstwa DMA Komisja niesłusznie twierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przekazywało przedsiębiorstwu DMA środki otrzymane od rządu ChRL za pośrednictwem szeregu podmiotów powiązanych. Przedsiębiorstwo to twierdziło ponadto, że wniosek, zgodnie z którym przedsiębiorstwo CITIC Dicastal sfinansowało przedsiębiorstwo Changsha Dicastal poprzez zwiększenie przychodów ze sprzedaży, nie ma podstaw w protokole dochodzenia. Przedsiębiorstwo DMA określiło ponadto jako spekulację ustalenia Komisji dotyczące zapewniania finansowania preferencyjnego za pomocą tanich pożyczek i materiałów dostarczanych przez przedsiębiorstwo Wisdom.

- (319) Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 316–318. Jak wyjaśniono w motywie 81, Komisja uwzględniła uwagi przedsiębiorstwa Changsha Dicastal dotyczące źródeł środków finansowych wykorzystanych na inwestycję w Maroku. Podobnie wzięła pod uwagę informacje przedstawione w odpowiednich dowodach weryfikacji oraz w umowach pożyczki z przedsiębiorstwem Changsha Dicastal. W tym względzie Komisja nigdy nie twierdziła, że przedsiębiorstwo Changsha Dicastal skorzystało bezpośrednio z jakichkolwiek pożyczek otrzymanych na inwestycję w Maroku. Jak wyjaśniono w motywach 221, 257, 259 i 371, inwestycja była pośrednio finansowana przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal poprzez zwiększenie przychodów ze sprzedaży. Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa DMA takie wnioski wyciągnięto na podstawie informacji zawartych w zbadanych sprawozdaniach przedsiębiorstwa Changsha Dicastal oraz na wykazach zobowiązań i należności zarówno przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, jak i przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, jak wyjaśniono w motywie 221, w którym zawarto również odniesienia do dokumentów wykorzystanych przez Komisję.

3.5.2.1.3. Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działające jako organ publiczny

- (320) Jak wyjaśniono w sekcji 3.5.2.1.1, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymywało zewnętrzne preferencyjne finansowanie od rządu ChRL lub innych chińskich instytucji finansowych. Następnie przekazywało takie wsparcie finansowe do przedsiębiorstwa DMA za pośrednictwem powiązanych z nim podmiotów prawnych Changsha Dicastal, Dicastal Asia, Dicastal HK i Wisdom, kontrolując, czy strumień środków finansowych zostanie wykorzystany na realizację projektu inwestycyjnego w Maroku. W związku z tym, jako podmiot inicjujący projekt inwestycyjny z rządem Maroka, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako podmiot wnoszący wkład finansowy na rzecz przedsiębiorstwa DMA. W toku dochodzenia oceniono zatem, czy przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, zapewniając przedsiębiorstwu DMA finansowanie jego marokańskiej działalności za pośrednictwem powiązanych podmiotów prawnych. Odpowiednie przepisy i orzecznictwo dotyczące tej oceny podsumowano w sekcji 3.5.2.1.1 lit. b).
- (321) W pierwszej kolejności Komisja przeanalizowała własność państwową i inne formalne przesłanki świadczące o kontroli rządowej nad przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, a także jego związek prawny z przedsiębiorstwem DMA.
- (322) Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal należy do grupy CITIC. Kontrolę wyższego szczebla w grupie CITIC sprawuje CITIC Group Corporation, chińskie przedsiębiorstwo państwowe utworzone za zgodą Rady Państwa i finansowane przez Ministerstwo Finansów w imieniu Rady Państwa⁽⁷⁰⁾. Jest to podmiot sprawujący ostateczną kontrolę nad dużą liczbą powiązanych podmiotów⁽⁷¹⁾ (zwanymi dalej „grupą CITIC”). Jego głównym składnikiem aktywów jest 58,13 % udziałów w przedsiębiorstwie CITIC Limited. Od czasu utworzenia w 1979 r. grupa CITIC jest pionierem chińskiej reformy gospodarczej. Dokonuje inwestycji w obszarach o długoterminowym potencjale, jak również w obszarach dostosowanych do priorytetów krajowych⁽⁷²⁾.
- (323) Przedsiębiorstwo CITIC Limited posiada 42 % udziałów w CITIC Dicastal za pośrednictwem CITIC Industrial Investment Group Corp., Ltd („CIIG”).
- (324) Ponadto CITIC Dicastal posiada 26 % udziałów w Aluminum Alliances Limited, przedsiębiorstwie zarejestrowanym w HK. Zgodnie z zapisami w rejestrze przedsiębiorstw w Hongkongu, członkami zarządu CITIC Dicastal są LIU Erh Fei i Asia Capital Investment Limited. LIU Erh Fei jest założycielem i dyrektorem generalnym Asia Investment Capital, instytucji zarządzającej Asia Investment Fund. Asia Investment Fund jest funduszem inwestycyjnym w dolarach typu private equity z siedzibą w Hongkongu, założonym przez chińskie Ministerstwo Finansów za zgodą Rady Państwa oraz innych wykwalifikowanych krajowych i zagranicznych inwestorów instytucjonalnych. Fundusz przestrzega zasad „zorientowanej na rynek, umiędzynarodowionej i profesjonalnej działalności, z siedzibą w Chinach, zwróconej w stronę Azji i patrzącej na świat”⁽⁷³⁾.

⁽⁷⁰⁾ CITIC. Ład korporacyjny i zarządzanie ryzykiem. Informacje dostępne pod adresem: https://www.group.citic/en/About_CITIC/Governance_Risk/ (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁷¹⁾ Według stanu na wrzesień 2024 r. przedsiębiorstwo CITIC Group Corporation posiadało ponad 2 000 jednostek zależnych. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.group.citic/uploadfile/2022/1121/子公司名单.pdf> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽⁷²⁾ Ogłoszenie o kontynuowaniu powiązanych transakcji z 20 listopada 2023 r., s. 13. Dostępne pod adresem: <https://tools.euroland.com/tools/Pressreleases/GetPressRelease/?ID=4425436&lang=en-GB&companycode=hk-cpf&v=> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁷³⁾ Dostępne pod adresem: <http://www.cvca.org.cn/home/rwx/rwx.html?page=liuerfei> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

- (325) Wizją CITIC Group Corporation jest zbudowanie wyjątkowego konglomeratu o trwałej reputacji, jednocześnie „dostosowując swoją misję do celów narodowych i przyczyniając się do ożywienia gospodarczego kraju” ⁽⁷⁴⁾.
- (326) Przedsiębiorstwo CITIC Group Corporation i różne przedsiębiorstwa należące do grupy aktywnie reagują na krajowe polityki i cele bezpośrednio związane z produkcją aluminiowych kół jezdnych. Przedstawiciele grupy z zadowoleniem przyjęli nowe idee i cele przedstawione przez sekretarza generalnego Xi Jinpinga w jego sprawozdaniu dla 20. Kongresu Narodowego KPCh w imieniu 19. Komitetu Centralnego. Zgodzili się, że grupa powinna „wnieść swój silny wkład w budowę nowoczesnego kraju socjalistycznego we wszechstronny sposób i promować wielkie ożywienie narodu chińskiego poprzez modernizację w chińskim stylu”, ponieważ „zawsze działała solidarnie z Partią i nadal angażuje się w działania na rzecz dobra kraju”. Przedstawiciel oddziału w Myanmarze podkreślił, że „wspólna realizacja inicjatywy Pasa i Szlaku stała się popularnym międzynarodowym produktem publicznym i platformą współpracy międzynarodowej”. Inny przedstawiciel oddziału partyjnego w jednym z przedsiębiorstw należących do grupy oświadczył, że „konieczne jest zintegrowanie nowych wymogów i ustaleń XX Narodowego Kongresu Komunistycznej Partii Chin ze strategią rozwoju przedsiębiorstwa, pełne wykorzystanie roli branży ubezpieczeniowej jako »amortyzatora« gospodarczego i »stabilizatora« społecznego oraz wykazanie się nową odpowiedzialnością i nowymi działaniami na rzecz wspólnego dobrobytu” ⁽⁷⁵⁾.
- (327) Dochodzenie wykazało, że KPCh sprawowała kontrolę i wpływała na decyzje przedsiębiorstw za pośrednictwem kilku obecnych lub byłych członków zarządu w różnych przedsiębiorstwach grupy CITIC, w tym CITIC Dicastal. Prezes CITIC Dicastal, ZHU Zhihua, pełnił również funkcję sekretarza partii w przedsiębiorstwie ⁽⁷⁶⁾. Były zastępca dyrektora generalnego, GAO Xiuying, reprezentował Stały Komitet KPCh w zarządzie CITIC Dicastal ⁽⁷⁷⁾. Inny członek zarządu przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, ZHANG Jian, który reprezentował przedsiębiorstwo CIIG będące udziałowcem CITIC Dicastal, był również sekretarzem komitetu partii w CIIG ⁽⁷⁸⁾. Sekretarz komitetu partii w CITIC Bank, FANG He Ying, pełnił funkcję prezesa i dyrektora wykonawczego banku, a także zastępcy dyrektora generalnego CITIC Group Corporation ⁽⁷⁹⁾.
- (328) Wpływ KPCh w przedsiębiorstwach grupy CITIC wynika również z postanowień zawartych w ich umowach założycielskich i przekłada się na ich działalność gospodarczą.
- (329) Umowę założycielską przedsiębiorstwa CITIC Dicastal sporządzono w celu zapewnienia zgodności działalności przedsiębiorstwa między innymi z postanowieniami umowy założycielskiej KPCh. Umowa założycielska przedsiębiorstwa CITIC Dicastal wymaga utworzenia struktury organizacyjnej KPCh w spółce w celu wzmocnienia ogólnego przywództwa KPCh, nadania kierunku i zarządzania ogólną sytuacją w spółce. Ponadto w umowie założycielskiej przewidziano utworzenie w przedsiębiorstwie komitetu partii, którego członkowie mogą wchodzić do rady dyrektorów, rady nadzorczej i kierownictwa spółki. Jedną z ról komitetu partii jest analizowanie najważniejszych kwestii dotyczących zarządzania działalnością przedsiębiorstwa i prowadzenie dyskusji na ich temat. Takie badania i dyskusje służą jako prace przygotowawcze dla rady dyrektorów i kierownictwa do podejmowania decyzji w najważniejszych kwestiach. W umowach założycielskich wymaga się, aby członkowie rady dyrektorów wysłuchiwali opinii komitetu partii na temat najważniejszych decyzji i kwestii biznesowych. Członkowie zarządu wykonują prawa przyznane im przez przedsiębiorstwo z należytymi uprawnieniami dyskrecyjnymi, ostrożnością i starannością, aby zapewnić zgodność działalności przedsiębiorstwa z krajowymi przepisami prawa, regulacjami i różnymi krajowymi politykami gospodarczymi.

⁽⁷⁴⁾ CITIC. Krótkie wprowadzenie. Dostępne pod adresem: https://www.group.citic/en/About_CITIC/Brief_Introduction/ (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁷⁵⁾ Z odwagą zmierzajcie nową drogą wielkiego ożywienia – sprawozdanie XX Kongresu Narodowego Komunistycznej Partii Chin wywołało ciepłą reakcję w grupie CITIC. Dostępne pod adresem: https://www.citic.com/html/2022/News_1021/2589.html (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁷⁶⁾ Przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przeprowadziło strategiczne rozmowy z przedsiębiorstwem BYD i zostało zaproszone do udziału w konferencji BYD dotyczącej głównych dostawców pojazdów napędzanych nowymi źródłami energii. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.dicastal.com/Index/Detail/index/cid/070213/id/338> (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.).

⁽⁷⁷⁾ Gao Xiuying, były członek Stałego Komitetu KPCh w przedsiębiorstwie CITIC Dicastal Co., Ltd., został wydalony z partii i usunięty ze stanowiska. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.chinanews.com.cn/gn/2024/12-13/10335966.shtml> (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.).

⁽⁷⁸⁾ Zhang Jian – profil osobisty. Dostępny pod adresem: https://vip.stock.finance.sina.com.cn/corp/view/vCI_CorpManagerInfo.php?stockid=000998&Pcode=30383454&Name=%D5%C5%BC%E1 (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.).

⁽⁷⁹⁾ China CITIC Bank – członkowie zarządu. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.citicbank.com/about/survey/directorate/> (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.). Grupa CITIC – kierownictwo grupy – komitet partii w grupie. Informacje dostępne pod adresem: https://www.group.citic/html/About_CITIC/Directors_Senior/ (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.). Grupa CITIC – kierownictwo grupy – kadra kierownicza najwyższego szczebla. Informacje dostępne pod adresem: https://www.group.citic/html/About_CITIC/Directors_Senior/ (ostatnie wyświetlenie 19 stycznia 2025 r.).

- (330) Sprawozdanie Xi Jinpinga znalazło oddźwięk również w przedsiębiorstwie CITIC Dicastal: „Liu Xinghua, członek komitetu propagandowego Oddziału Partii »Fabryki Latarni« i Linii 6 Kół Aluminiowych, powiedział, że [CITIC Dicastal] powinno przyjąć myśl Xi Jinpinga o socjalizmie o chińskiej specyfice dla nowej ery jako »latarnię myśli«, systematycznie studiować i pogłębiać [jej] zrozumienie oraz prowadzić »Fabrykę Latarnię« do budowania wysokiej jakości rozwoju. Towarzysz Dai Wenhui, sekretarz Oddziału Partyjnego Biura Departamentu Linii 2 Kół Aluminiowych, powiedział podczas wymiany poglądów na temat »siły produkcyjnej i siły jakości«, że produkcja jest fundamentem gospodarki narodowej. [Przedsiębiorstwo] musi podtrzymywać koncepcję »jakość jest siłą napędową Dicastal« i pomagać w budowaniu potęgi produkcyjnej i potęgi jakości poprzez intensyfikację badań nad kluczowymi technologiami produkcji sprzętu i kompleksowe promowanie inteligentnej produkcji»⁽⁸⁰⁾.
- (331) Jednym z powiązanych dostawców środków finansowych na rzecz CITIC Dicastal był CITIC Bank. Jednostką sprawującą ostateczną kontrolę nad tym podmiotem jest również CITIC Group Corporation za pośrednictwem CITIC Corporation Limited, CITIC Limited i CITIC Financial Holdings, jej bezpośredniego akcjonariusza kontrolującego, który w 2023 r. posiadał 64 % udziałów w CITIC Bank⁽⁸¹⁾.
- (332) Zgodnie z umową założycielską⁽⁸²⁾ CITIC Bank ustanawia strukturę organizacyjną KPCh, prowadzi działania dotyczące KPCh, uznaje ogólne przywództwo KPCh i je wzmacnia, a także w pełni wykorzystuje przywódczą rolę komitetu partii w wyznaczaniu kierunku działań, zarządzaniu ogólną sytuacją i zapewnianiu wdrażania polityki KPCh. Członkowie zarządu zobowiązani są do rozsądnego, sumiennego i starannego korzystania z praw przyznanych przez Bank w celu zapewnienia zgodności działalności Banku z wymogami krajowych przepisów ustawowych, administracyjnych i różnych krajowych polityk gospodarczych, w tym również dotyczących produkcji aluminiowych kół jezdnych.
- (333) Powyższe dowody wskazują na przekonujący przypadek formalnych przesłanek świadczących o sprawowaniu kontroli przez rząd ChRL nad przedsiębiorstwem CITIC Dicastal, w tym za pośrednictwem ścisłych formalnych przesłanek świadczących o sprawowaniu kontroli nad innymi podmiotami z grupy CITIC zaangażowanymi w realizację projektu inwestycyjnego w Maroku. Kontrola ta jest sprawowana za pośrednictwem struktury własności oraz struktury i procesu decyzyjnego rządu ChRL lub obecności KPCh w działalności tych różnych przedsiębiorstw w celu zapewnienia właściwej realizacji polityki rządu bezpośrednio związanej z produkcją aluminiowych kół jezdnych. Na tej podstawie można stwierdzić, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal realizuje politykę prowadzoną przez rząd ChRL.
- (334) Oprócz własności państwowej i innych formalnych przesłanek świadczących o sprawowaniu kontroli przez rząd ChRL Komisja przeanalizowała, czy przedsiębiorstwo CITIC Dicastal posiada władzę publiczną, sprawuje ją lub czy władza ta została mu powierzona. W tym względzie w dochodzeniu skoncentrowano się na związku przedsiębiorstwa CITIC Dicastal z rządem ChRL, na otoczeniu prawnym i gospodarczym panującym w Chinach oraz na tym, czy podmiot ten faktycznie pełni funkcje rządowe, mając na uwadze wszystkie fakty i okoliczności, a w szczególności zakres i treść polityki rządu ChRL w sektorze kół aluminiowych.
- (335) Jeżeli chodzi o dominujące chińskie otoczenie prawne, polityczne i gospodarcze, w którym działa przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, Komisja zebrała dowody wskazujące na wszechobecny wpływ rządu ChRL na główne aspekty prawne i ekonomiczne gospodarki tego kraju⁽⁸³⁾. W szczególności w odniesieniu do sektora aluminiowych kół jezdnych Komisja stwierdziła, że podlega on znacznej interwencji rządowej za pośrednictwem licznych preferencyjnych polityk zawartych w planach, wytycznych, dyrektywach i innych dokumentach programowych wydanych na wszystkich szczeblach administracji, a także że rząd ChRL utrzymuje znaczny stopień własności i kontroli w przedsiębiorstwach działających w tym sektorze⁽⁸⁴⁾.

⁽⁸⁰⁾ Tamże.

⁽⁸¹⁾ China CITIC Bank. Sprawozdanie roczne za 2023 r., s. 176 i 178. Dostępne pod adresem: https://www.citicbank.com/about/investor_1011/financialaffairs/report/2023/202404/P020240429732182698660.pdf (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁸²⁾ Umowa spółki China CITIC Bank Co., Ltd. Dostępna pod adresem: <https://www.citicbank.com/about/survey/regulation/202110/P020240730610518853121.pdf> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

⁽⁸³⁾ Zob. dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej, SWD(2017) 483 final/2 z 20.12.2017. Dostępny na stronie: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

⁽⁸⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/99 z dnia 11 stycznia 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 18 z 19.1.2023, s. 66, w szczególności sekcja 3.3.1, motywy 41–70).

- (336) Za tym, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal pełni funkcje rządowe, przemawiają trzy dodatkowe elementy.
- (337) Pierwszy z nich zawarty jest w umowie inwestycyjnej podpisanej z rządem Maroka 26 lipca 2018 r. Jak już wspomniano w motywach 159–161 i 183, umowa ta zawiera odniesienia do dwustronnej współpracy między Marokiem a Chinami. Co więcej, w lit. d) preambuły umowa zawiera odniesienie do „grupy CITIC Dicastal” jako wiodącego producenta aluminiowych kół jezdnych, a w dalszej części stwierdzenie, że ChRL działała za pośrednictwem grupy CITIC Dicastal. Świadczy to wyraźnie o tym, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal i cała jego grupa, ze względu na posiadaną wiedzę fachową w zakresie produkcji kół aluminiowych, zostały specjalnie wybrane przez rząd ChRL do realizacji nadrzędnych celów polityki rządu w zakresie inicjatywy Pasa i Szlaku poprzez tę inwestycję w Maroku w szczególnym kontekście dwustronnej współpracy między tymi dwoma krajami.
- (338) Drugim elementem jest to, że grupa CITIC, w skład której wchodzi przedsiębiorstwa CITIC Dicastal i DMA, została formalnie uznana przez rząd ChRL za podmiot wdrażający inicjatywę Pasa i Szlaku i strategię otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. going out), a umowa inwestycyjna podpisana przez nią z rządem Maroka 26 lipca 2018 r., zwana „projektem marokańskim”, została uznana za „zgodną” z inicjatywą Pasa i Szlaku. Już w 2017 r. grupa CITIC podkreślała⁽⁸⁵⁾, że wdraża „strategię otwarcia na pozyskanie nowych rynków” i że dokonała inwestycji na dużą skalę zgodnych z inicjatywą Pasa i Szlaku. Grupa CITIC zadeklarowała, że będzie nadal aktywnie uczestniczyć w realizacji inicjatywy Pasa i Szlaku, wnosząc większy wkład w promowanie wspólnego rozwoju Chin oraz krajów i regionów położonych wzdłuż tego szlaku. Wśród „siedmiu kręgów współpracy,” które mają służyć wdrożeniu inicjatywy Pasa i Szlaku, grupa CITIC wymieniła krąg synergii z kilkoma krajowymi ministerstwami i komisjami, z przedsiębiorstwami państwowymi, a także z władzami lokalnymi i przedsiębiorstwami państwowymi. W tym kontekście CITIC Bank już w 2017 r. wspierał inicjatywę Pasa i Szlaku poprzez jednoczesne inwestowanie i finansowanie, przekazując znaczne kwoty w formie wsparcia finansowego i za pośrednictwem dedykowanego funduszu Pasa i Szlaku.
- (339) Ponadto w artykule przedsiębiorstwa CITIC Dicastal opublikowanym w lipcu 2019 r. (zob. również motyw 174)⁽⁸⁶⁾ przedsiębiorstwo odnosi się do polityki rządu aktywnie promującej dostosowanie i unowocześnienie strategii przemysłowej, stwierdzając, że CITIC Dicastal dalej promuje strategię otwarcia na pozyskanie nowych rynków i buduje bazy produkcyjne za granicą. Źródło to pokazuje również bliskie powiązania i zaangażowanie między najwyższym kierownictwem CITIC Group Corporation (a mianowicie prezesem i dyrektorem generalnym) a rozwojem i działalnością przedsiębiorstwa CITIC Dicastal. Jeżeli chodzi o projekt marokański, kierownictwo CITIC Group Corporation zachęcało przedsiębiorstwo CITIC Dicastal do powielenia krajowego modelu biznesowego w Maroku, w tym „kontrolowanych zasobów rynkowych w celu napędzania inwestycji kapitału społecznego”. Model ten zostanie zastosowany za granicą w Maroku po raz pierwszy na podstawie zobowiązania Maroka, że projekt ten stanie się krajowym projektem „Pasa i Szlaku”.
- (340) Trzeci element świadczący o tym, że na działalność przedsiębiorstwa CITIC Dicastal ma wpływ władza rządowa, opiera się na fakcie, że w wielu chińskich planach i dokumentach programowych wyraźnie wymienia się CITIC Dicastal jako jedno z przedsiębiorstw wybranych do wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku oraz promowania rozbudowy międzynarodowych zdolności produkcyjnych. Jednym z takich dokumentów jest plan wdrażania 2020 Qinhuangdao, w którym w sekcji 6 dotyczącej produkcji sprzętu w kontekście inicjatywy Pasa i Szlaku wyraźnie wspomniano o promowaniu projektu inwestycyjnego przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w Maroku⁽⁸⁷⁾.
- (341) Jeżeli chodzi o preferencyjne finansowanie, oprócz wszystkich elementów wyszczególnionych w sekcji 3.5.1, w obwieszczeniu prowincji Hebei z 2018 r. w sprawie wdrożenia inicjatywy Pasa i Szlaku oraz promowania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych, w sekcji 6 dotyczącej promowania produkcji sprzętu wymieniono w szczególności przedsiębiorstwo CITIC Dicastal i Maroko jako beneficjentów promocji inwestycji⁽⁸⁸⁾.

⁽⁸⁵⁾ Grupa CITIC: Wdrażanie strategii krajowych i kompleksowe wdrażanie inicjatywy Pasa i Szlaku. Dostępne pod adresem: <https://www.foundation.citic/icms/null/null/ns:LHQ6LGY6LGM6MmM5Y2Q1OGU1ZWM2ODE4YzAxNWY1MTU3YzUyMDAwY2lscDosYTosbTo=/show.vsm1> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽⁸⁶⁾ CITIC Dicastal, A new force for Chinese manufacturing to start off Overseas [Nowa siła dla chińskiej produkcji za granicą], Departament redakcyjny tego Dziennika, 15.07.2019. Dostępny na stronie <https://www.jingjidaokan.com>.

⁽⁸⁷⁾ Zob. plan wdrażania Qinhuangdao 2020 w sprawie aktywnego uczestnictwa w rozwijaniu inicjatywy Pasa i Szlaku oraz promowania międzynarodowej współpracy w zakresie zdolności produkcyjnych. Dostępne pod adresem: <http://fgw.qhd.gov.cn/home/details?code=MTk0MTkzNmM4Mzk2&pcode=MA%CE%B3%CE%B3&id=461926> (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽⁸⁸⁾ Obwieszczenie Biura Generalnego Ludowego Rządu Prowincji Hebei w sprawie publikacji planu wdrożenia dotyczącego aktywnego udziału w rozwijaniu inicjatywy Pasa i Szlaku oraz promowania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych, 2018/110. Dostępne pod adresem <http://fgcx.bjcourt.gov.cn:4601/law?fn=lar1478s159.txt> i <https://law.esnai.com/mview/189605> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.).

- (342) Ponadto w styczniu 2020 r. podpisano umowę o współpracy strategicznej⁽⁸⁹⁾ między grupą CITIC a Sinosure, w której uczestniczyli sekretarz i przewodniczący komitetu partii w CITIC Bank, a także członek komitetu partii i zastępca dyrektora generalnego w Sinosure. CITIC Bank był pierwszym bankiem, który jako spółka akcyjna podpisał taką umowę z Sinosure, biorąc pod uwagę ich długoterminowe relacje. Skala finansowania przekroczyła 20 mld USD. Umowa ta pokazała determinację tych przedsiębiorstw do wspólnego wdrażania strategii krajowej i wspierania przedsiębiorstw w dążeniu do „globalnego rozwoju”. Współpraca ta została odzwierciedlona przez oddział Sinosure w Hebei, który wyraźnie wspominał o wsparciu dla inicjatywy Pasa i Szlaku w ramach projektu CITIC Dicastal⁽⁹⁰⁾. Również oddział chińskiego Export-Import Bank w Hebei wyraźnie zapewnił o swoim wsparciu i finansowaniu dla przedsiębiorstwa CITIC Dicastal⁽⁹¹⁾.
- (343) W każdym razie, w odniesieniu do CITIC Bank i CITIC Finance, w analizie dotyczącej podmiotu publicznego Komisja oparła się na ustaleniach dotyczących innych chińskich banków i instytucji finansowych zapewniających bezpośrednio lub pośrednio finansowanie na rzecz CITIC Dicastal, jak wyszczególniono w sekcji 3.5.2.1.1., ponieważ mają one takie samo zastosowanie do CITIC Bank i CITIC Finance. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że CITIC Bank i CITIC Finance, udzielając finansowania CITIC Dicastal, działały jako organ publiczny w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (344) Podsumowując, na podstawie dowodów omówionych w niniejszej sekcji Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) w związku z art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, przekazując wkłady finansowe na rzecz przedsiębiorstwa DMA za pośrednictwem jednostek powiązanych. Z istotnych dowodów wynika, że istnieją formalne oznaki własności i kontroli państwa w przedsiębiorstwie CITIC Dicastal w postaci bezpośredniego lub pośredniego udziału rządu chińskiego lub KPCh w kapitale zakładowym lub w radzie dyrektorów podejmującej odpowiednie decyzje gospodarcze, oraz że CITIC Dicastal realizowało politykę rządu ChRL w ramach projektu marokańskiego, w tym inicjatywę Pasa i Szlaku. Ze wspomnianych powyżej dowodów wynika ponadto, że odpowiednie otoczenie prawne, polityczne i gospodarcze w Chinach, w którym działa przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w szczególności w sektorze aluminiowych kół jezdnych, charakteryzuje się znaczącą obecnością rządu za pośrednictwem preferencyjnych polityk i planów znacząco ingerujących w normalne mechanizmy rynkowe. Co więcej, z odpowiednich dowodów jasno wynika, że CITIC Dicastal posiada uprawnienia organów rządowych, ponieważ pełni funkcje rządowe, jako że CITIC Dicastal i inne podmioty należące do tej samej grupy w przeszłości wdrażały preferencyjną politykę przyjętą przez chiński rząd. Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo CITIC Dicastal i jego projekt inwestycyjny w Maroku, nie ulega wątpliwości, że jest to realizacja chińskiej inicjatywy Pasa i Szlaku, strategii otwarcia na pozyskanie nowych rynków oraz polityki Made in China, a także innych chińskich polityk preferencyjnych wspierających sektor kół aluminiowych, w tym w kontekście współpracy między rządem Maroka i rządem ChRL.
- (345) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka stwierdził, że nie jest uprawniony do zgłaszania uwag na temat przedsiębiorstw z państw trzecich i ich organów zarządzających, niemniej jednak przedstawił uwagi dotyczące ustaleń Komisji. Rząd Maroka stwierdził po prostu, że na podstawie swojego doświadczenia utworzenie marokańskiego zakładu przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal zostało przeprowadzone jako inwestycja prywatna niezwiązana z rządem ChRL, ponownie podkreślając brak dowodów na potrzeby ram współpracy dwustronnej poprzez podpisanie umowy inwestycyjnej między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal działającym w imieniu rządu ChRL a rządem Maroka.
- (346) Komisja zauważyła, że argument ten jest zwykłym twierdzeniem wynikającym z faktu, że rząd Maroka przyznał, iż nie jest w stanie przedstawić uwag dotyczących zagranicznego przedsiębiorstwa. W związku z tym Komisja nie musiała się do niego ustosunkować, również w świetle merytorycznych kontrargumentów w tej kwestii, które opisano powyżej.
- (347) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że ustalenia Komisji nie dostarczyły wystarczających dowodów na to, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jest organem publicznym.

⁽⁸⁹⁾ Porozumienie strategiczne z 2020 r. między CITIC a SINOSURE. Dostępne pod adresem: https://www.group.citic/html/2020/News_1123/2317.html (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

⁽⁹⁰⁾ Ubezpieczenie kredytu eksportowego oparte na strategii politycznej zdecydowanie wspiera działania w zakresie „sześciu stabilizacji” i „sześciu gwarancji” naszej prowincji w 2021 r. Informacje dostępne pod adresem: <https://dfjr.hebei.gov.cn> (ostatnie wyświetlenie 18 stycznia 2025 r.).

⁽⁹¹⁾ Oddział Eksportowo-Importowy Banku Chińskiego w Hebei dokłada wszelkich starań, aby wdrożyć specjalny plan pożyczkowy, aby pomóc w ustabilizowaniu podstawowej sytuacji w zakresie handlu zagranicznego. Informacje dostępne pod adresem: http://www.eximbank.gov.cn/info/jgdt/202102/t20210208_25738.html (ostatnie wyświetlenie 10 stycznia 2025 r.).

- (348) Podobnie jak w motywach 345 i 346 Komisja zauważyła, że nie musiały odnosić się do przedstawionych przez przedsiębiorstwo DMA uwag dotyczących ustaleń przedsiębiorstwa CITIC Dicastal jako organu publicznego, ponieważ było to zwykłe stwierdzenie bez żadnych merytorycznych argumentów.

3.5.2.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (349) W świetle powyższych wniosków, zgodnie z którymi, po pierwsze, przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymywało wsparcie finansowe od rządu ChRL bezpośrednio i za pośrednictwem chińskich instytucji finansowych działających jako organy publiczne, a po drugie, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny, przekazując wsparcie finansowe rządu ChRL na rzecz realizacji projektu w Maroku przez przedsiębiorstwo DMA, Komisja zbadała następujące konkretne transakcje związane z finansowaniem projektu i przekazane przedsiębiorstwu DMA:

- podwyższenie kapitału,
- pożyczki finansowe,
- faktyczne pożyczki związane z nabyciem dóbr inwestycyjnych,
- faktyczne pożyczki związane z zakupem surowców,
- dostarczanie surowców po cenach preferencyjnych.

a) **Podwyższenie kapitału**

- (350) Jak opisano w motywach 264–266, w listopadzie 2021 r. zarejestrowany kapitał własny przedsiębiorstwa DMA znacznie wzrósł. Wzrost ten został sfinansowany w następujący sposób:

- W 2019 r. przedsiębiorstwo DMA otrzymało sześć pożyczek od swojej chińskiej spółki dominującej Dicastal Asia. Przedsiębiorstwo DMA nigdy nie spłaciło tych pożyczek ani nie zapłaciło należnych odsetek. W 2021 r. pożyczki te zostały skapitalizowane.
- Jednocześnie przedsiębiorstwo Dicastal Asia przejęło zobowiązania przedsiębiorstwa DMA związane z sześcioma chińskimi przedsiębiorstwami typu venture i dodało je do kapitału własnego przedsiębiorstwa DMA.

- (351) Przedsiębiorstwo Dicastal Asia wykorzystało środki finansowe zapewnione przez jego jedynego udziałowca, Changsha Dicastal, w formie zwiększenia kapitału własnego i pożyczki, oraz przez powiązane przedsiębiorstwo Wisdom w formie pożyczki, jak wskazano w motywach 261, 265, 266 i 274. Ostatecznym chińskim źródłem tego finansowania, przekazanego za pośrednictwem przedsiębiorstw Changsha Dicastal, Wisdom i Dicastal Asia, było przedsiębiorstwo CITIC Dicastal. W momencie utworzenia marokańskiej jednostki zależnej i w późniejszym okresie samo przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymywało środki finansowe od powiązanych z nim podmiotów finansowych należących do grupy, a także od różnych innych chińskich banków państwowych i instytucji finansowych, jak określono w motywach od 222 do 226.

1) **Wkład finansowy**

- (352) Na podstawie ustaleń przedstawionych w sekcji 3.5.2.1 powyżej Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i) i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, przekazując określone powyżej wkłady finansowe za pośrednictwem powiązanych podmiotów na rzecz przedsiębiorstwa DMA.

- (353) W związku z tym program ten stanowi wkład finansowy rządu ChRL w formie bezpośredniego przekazania środków finansowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i), który to wkład można przypisać rządowi Maroka w kontekście współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka.

- (354) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że w odniesieniu do podwyższenia kapitału rząd ChRL ani organ publiczny nie wniosły żadnego wkładu finansowego. Przedsiębiorstwo twierdziło, że po prostu przeniosło środki z jednego rachunku na drugi.

- (355) Przedsiębiorstwo podkreśliło również, że Komisja błędnie ustaliła fakty, ponieważ nie skapitalizowano jedynie funduszy otrzymanych od przedsiębiorstwa Dicastal Asia, ale również te otrzymane od sześciu niepowiązanych spółek offshore, a w aktach sprawy nie było dowodów na to, że te sześć spółek uczestniczyło w inicjatywie Pasa i Szlaku. Ponadto przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że Komisja nie wykazała, iż ta pożyczka udzielona przez przedsiębiorstwo Dicastal Asia pochodziła od rządu ChRL lub od przedsiębiorstwa CITIC Dicastal.

- (356) Komisja nie zgodziła się z argumentami przedstawionymi w motywach 354 i 355. Podejście księgowe do tych transakcji (zaklasyfikowanie z kredytów i pożyczek/rachunków do zapłacenia do kapitału własnego udziałowca) nie zmieniło zasadniczo tego, że przedsiębiorstwo DMA zostało zwolnione z obowiązku rozliczenia pozostającego do spłaty salda należności i spłaty pożyczki. Zamiast tego długi te przekształcono w kapitał własny spółki.
- (357) Ponadto kwestia, czy sześć spółek offshore uczestniczyło w inicjatywie Pasa i Szlaku, nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. To nie one umorzyły dług przedsiębiorstwa DMA, ale bezpośredni jedyny udziałowiec przedsiębiorstwa DMA, Dicastal Asia. Jak wyjaśniono w motywach 350 i 351, przedsiębiorstwo Dicastal Asia najpierw spłaciło dług przedsiębiorstwa DMA wobec spółek offshore, wykorzystując środki przedsiębiorstwa CITIC Dicastal przekazywane za pośrednictwem przedsiębiorstw Changsha Dicastal i Wisdom. Przedsiębiorstwo, po tym gdy stało się właścicielem tych długów, zamiast zażądać środków od przedsiębiorstwa DMA, wykorzystało je do zwiększenia swojego wkładu kapitałowego w przedsiębiorstwie marokańskim.

2) *Korzyść*

- (358) Zobowiązania przedsiębiorstwa DMA z tytułu pożyczek od przedsiębiorstwa Dicastal Asia oraz z tytułu zobowiązań wobec sześciu wierzycieli zostały przekształcone w kapitał własny, ale nigdy nie zostały spłacone bezpośrednio ani pośrednio w drodze dywidendy. W związku z tym Komisja uznała, że skapitalizowane zobowiązania zostały umorzone przez grupę CITIC na rzecz przedsiębiorstwa DMA.
- (359) Program ten przynosi korzyść w wysokości równej kwocie umorzonego zobowiązania. Ponieważ jednak umorzone zobowiązanie miało formę wkładu kapitałowego, korzyść musi być rozłożona na dłuższy okres. W związku z tym Komisja przypisała do okresu objętego dochodzeniem część całkowitej korzyści odpowiadającą udziałowi amortyzacji w całkowitej wartości głównych aktywów przedsiębiorstwa, tj. jego sprzętu, w okresie objętym dochodzeniem.
- (360) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA skarżyło się, że nie jest jasne, w jakiej formie otrzymano wkład finansowy lub korzyść, ponieważ Komisja odniosła się do bezpośredniego transferu środków finansowych w motywie 353, darowania długu w motywie 358 oraz umorzenia długu w motywie 359.
- (361) W odniesieniu do obliczenia korzyści przedsiębiorstwo twierdziło, że nie umorzono żadnego długu, ponieważ został on skapitalizowany, w związku z czym przypisanie korzyści do okresu objętego dochodzeniem w oparciu o amortyzację urządzeń jest błędne.
- (362) Komisja zauważyła, że niezależnie od tego, czy transakcje opisano jako darowanie długu czy umorzenie długu, stanowiły one bezpośredni transfer środków finansowych, co potwierdził zespół orzekający w sprawie Korea – Statki handlowe⁽⁹²⁾. Jak wyjaśniono w motywie 356, dług przedsiębiorstwa DMA definitywnie umorzono, ponieważ poprzez jego kapitalizację przedsiębiorstwo zostało zwolnione z obowiązku jego spłaty. W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 360 i 361.

3) *Szczególny charakter*

- (363) Wkłady te są szczególne, ponieważ wchodzą w zakres dwustronnych umów inwestycyjnych zawartych przez rząd ChRL i rząd Maroka, jak wyszczególniono w sekcji 3.4. W szczególności program ten jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczony do określonego przedsiębiorstwa należącego do sektora motoryzacyjnego zgodnie z marokańską polityką preferencyjną opisaną w sekcji 3.3, a także jest szczególny pod względem regionalnym, ponieważ znajduje się w strefie rozwoju przemysłu, o której mowa między innymi w sekcji 3.3.
- (364) Po ujawnieniu konkretnych ustaleń DMA stwierdził, że nie ma dowodów na to, że wkłady finansowe były specyficzne dla DMA lub sektora motoryzacyjnego lub zostały dokonane w kontekście współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL.
- (365) Komisja zwróciła uwagę, że argument ten jest nieuzasadniony. Jak określono w motywie 363, Komisja dokonała ustaleń na podstawie konkretnych dowodów wskazujących na specyfikę sektorową i regionalną. W związku z tym Komisja odrzuciła te twierdzenia.

⁽⁹²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Korea – Statki handlowe, pkt 7.411–7.413.

4) Wnioski

- (366) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu subsydiowania dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Podwyższenie kapitału w ramach współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL

Nazwa przedsiębiorstwa	Wsparcie finansowe	Stopa subsydiowania
DMA	Skapitalizowane pożyczki	1,29 %
DMA	Skapitalizowane zobowiązania	1,10 %

b) **Faktyczna pożyczka związana z dobrami kapitałowymi i innymi pożyczkami**

- (367) Przedsiębiorstwo DMA otrzymało dwie pożyczki finansowe w 2020 i 2021 r. od przedsiębiorstw powiązanych, jak wyszczególniono w motywach 268 i 271.
- (368) W 2020 r. przedsiębiorstwo Dicastal HK udzieliło DMA pożyczki, która została w pełni spłacona pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Samo przedsiębiorstwo Dicastal HK było finansowane z pożyczek od swojego jedyne go udziałowca, przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, jak opisano w motywie 271. Wartość tych pożyczek znacznie przekraczała wartość pożyczki udzielonej DMA przez Dicastal HK.
- (369) W 2021 r. przedsiębiorstwo Dicastal Asia udzieliło przedsiębiorstwu DMA pożyczki, która została w pełni spłacona pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w motywach 268 i 274, w celu sfinansowania pożyczki przedsiębiorstwo Dicastal Asia otrzymało szereg pożyczek od przedsiębiorstwa Wisdom, których wartość pokryła kwotę pożyczoną przedsiębiorstwu DMA.
- (370) Ponadto, jak opisano w motywie 260, przedsiębiorstwo DMA otrzymało de facto jedną pożyczkę, ponieważ przedsiębiorstwo Changsha Dicastal dostarczyło przedsiębiorstwu DMA sprzęt produkcyjny o wartości przekraczającej 90 % łącznej wartości zakupionego sprzętu. Dostawy miały miejsce w latach 2018–2022. Przedsiębiorstwo DMA nie spłaciło jednak tego sprzętu w terminie. Na początku okresu objętego dochodzeniem przedsiębiorstwo DMA nadal miało pozostały dług z tytułu tych transakcji w wysokości 70 % ich całkowitej wartości. Zapłaciło za część dostarczonego sprzętu w okresie objętym dochodzeniem, zmniejszając w ten sposób kwotę pozostającą do spłaty do 50 % całkowitej wartości aktywów nabytych od przedsiębiorstwa Changsha Dicastal na koniec okresu objętego dochodzeniem.
- (371) Jak opisano w motywie 257, przedsiębiorstwo Changsha Dicastal było w stanie sfinansować swój wkład w projekt inwestycyjny w Maroku dzięki zwiększonym przepływom środków pieniężnych z transakcji zawieranych z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal.
- (372) W związku z tym wszystkie te przepływy finansowe można prześledzić wstecz do chińskiego właściciela rzeczywistego, przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, które samo otrzymało środki od powiązanych z nim podmiotów finansowych należących do grupy, a także od różnych innych chińskich banków i instytucji finansowych będących własnością państwa, jak stwierdzono w motywach od 222 do 226.

1) *Wkład finansowy*

- (373) Na podstawie ustaleń przedstawionych w sekcji 3.5.2.1 powyżej Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny, przekazując przedsiębiorstwu DMA wkład finansowy za pośrednictwem powiązanych z nim podmiotów. Stwierdzono również, że instytucje finansowe należące do grupy CITIC oraz państwowe banki i instytucje finansowe działały jako organ publiczny, gdy udzielały pożyczek przedsiębiorstwu CITIC Dicastal.
- (374) Wkład finansowy wniesiono w formie bezpośredniego przekazania środków finansowych poprzez zapewnienie preferencyjnego finansowania w formie pożyczek i faktycznej pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa DMA w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i).
- (375) Te wkłady finansowe przekazane przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal jako podmiot publiczny za pośrednictwem powiązanych z nim podmiotów można przypisać rządowi Maroka w kontekście jego dwustronnej współpracy z rządem ChRL, jak przedstawiono w ustaleniach w sekcji 3.4.

- (376) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że pojęcie „faktycznych pożyczek” nie istniało ani w rozporządzeniu podstawowym, ani w Porozumieniu SCM. W każdym razie przedsiębiorstwo Changsha Dicastal wykazało podczas weryfikacji na miejscu, że przedsiębiorstwo DMA nie miało żadnego długu wobec przedsiębiorstwa Changsha Dicastal. Zamiast tego przedsiębiorstwo Changsha Dicastal działało jako agent, a saldo należności stanowiło kredyt udzielony przez rzeczywistych dostawców sprzętu. W tym kontekście przedsiębiorstwo powtórzyło, że nie zgodziło się ze stosowaniem art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ odmowa dostarczenia fizycznego wykazu pierwotnych dostawców sprzętu jako dowodu w trakcie weryfikacji na miejscu nie uniemożliwiła Komisji zweryfikowania informacji niezbędnych do niniejszego dochodzenia (zob. również motywy 112, 116 i 118).
- (377) Ponadto przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że nie ma dowodów na to, że rząd ChRL lub przedsiębiorstwo CITIC Dicastal udzieliły pożyczek przedsiębiorstwom Dicastal Asia i Dicastal HK. Według przedsiębiorstwa DMA z dokumentacji księgowej i sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa CITIC Dicastal wyraźnie wynika, że nie udzieliło ono żadnych pożyczek na rzecz przedsiębiorstw Changsha Dicastal, Dicastal Asia ani Dicastal HK, a ponadto nie dokonało żadnych płatności na rzecz przedsiębiorstwa Dicastal Asia.
- (378) W odniesieniu do pojęcia „faktycznych pożyczek” Komisja zauważyła, że stosuje tę terminologię wyłącznie w celu odróżnienia tych odpowiednich transakcji od kredytów finansowych, w przypadku gdy na podstawie umowy pożyczki pożyczkodawca przenosi rzeczywiste środki finansowe na rachunek bankowy pożyczkobiorcy. W niniejszej sprawie faktyczna pożyczka stanowi równoważną sytuację, w której dostawca sprzętu poprzez niepobranie lub opóźnione pobranie płatności przekazał przedsiębiorstwu DMA środki finansowe, które w przeciwnym razie nie byłyby dostępne dla przedsiębiorstwa.
- (379) W odniesieniu do pożyczki, której przedsiębiorstwo Changsha Dicastal nie udzieliło, Komisja przypomniiała, że ze względu na odmowę przedłożenia przez przedsiębiorstwo Changsha Dicastal wykazu domniemyanych dostawców maszyn dostarczonych do przedsiębiorstwa DMA Komisja nie była w stanie zbadać, które podmioty ponosiły ciężar pozostałego długu i na jakich warunkach termin spłaty takiej rzekomej pożyczki miałby zostać przedłużony. W przeciwieństwie do informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo Changsha Dicastal podczas weryfikacji na miejscu w umowach zakupu sprzętu przedłożonych przez przedsiębiorstwo DMA wyraźnie wskazano przedsiębiorstwo Changsha Dicastal jako sprzedawcę i określono jego obowiązki w zakresie projektowania, produkcji, dostarczania, instalowania i sprzedaży sprzętu na rzecz przedsiębiorstwa DMA, a także prowadzenia szkoleń na miejscu. Przedsiębiorstwo Changsha Dicastal jako sprzedawca udziela również wszystkich gwarancji na podstawie umów.
- (380) W odniesieniu do rządu ChRL lub przedsiębiorstwa CITIC Dicastal zapewniających finansowanie na rzecz przedsiębiorstw Changsha Dicastal, Dicastal Asia lub Dicastal HK Komisja odniosła się do transakcji określonych w motywach 257, 268, 271 i 274, które wykazały, w jaki sposób przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przekazywało środki finansowe w odniesieniu do transakcji opisanych w motywach 367–370 za pośrednictwem swoich podmiotów powiązanych z przedsiębiorstwem DMA. W szczególności Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal udzieliło pożyczek przedsiębiorstwu Dicastal HK wbrew uwagom dotyczącym ostatecznego ujawnienia przedstawionym przez przedsiębiorstwo DMA. Informacje te zostały dostarczone przez samo przedsiębiorstwo Dicastal HK i zweryfikowane na miejscu.
- (381) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 376 i 377.
- 2) *Korzyść*
- (382) Praktyki te przynoszą korzyść równą różnicy między odsetkami zapłaconymi przez DMA od pożyczki a kwotą, która zostałaby zapłacona od porównywalnej pożyczki komercyjnej.
- (383) Aby określić referencyjną stopę procentową, Komisja wzięła pod uwagę datę uruchomienia pożyczki, czas jej trwania, walutę i zdolność kredytową przedsiębiorstwa.
- (384) Obie pożyczki finansowe były denominowane w EUR. Chociaż faktury za sprzęt dostarczony przez przedsiębiorstwo Changsha Dicastal zostały wystawione w CNY, płatności dokonano w EUR. W związku z tym Komisja uznała, że faktyczna pożyczka była denominowana w EUR.
- (385) Aby ocenić zdolność kredytową i długoterminowe ryzyko wypłacalności przedsiębiorstwa, Komisja wykorzystała wskaźnik bieżącej płynności i stosunek kapitału obcego do kapitału własnego.

- (386) Wskaźnik bieżącej płynności mierzy zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych i stanowi stosunek aktywów obrotowych do zobowiązań krótkoterminowych. W latach 2019, 2020 i 2023 wskaźnik płynności bieżącej przedsiębiorstwa DMA utrzymywał się na poziomie poniżej 1, co oznacza, że w tych latach przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie wywiązać się ze swoich krótkoterminowych obowiązków, upłynniając aktywa obrotowe. Korzystniejsza sytuacja miała miejsce w latach 2021 i 2022, kiedy to wskaźnik płynności bieżącej wzrósł powyżej 1. Pomijając jednak zapasy przy obliczaniu płynności krótkoterminowej (wskaźnik płynności szybkiej), ponieważ nie można ich natychmiast zamienić na gotówkę, wskaźnik płynności bieżącej utrzymywał się poniżej 1 również w 2021 r., a w 2022 r. nieznacznie przekroczył 1.
- (387) stosunek kapitału obcego do kapitału własnego służy do pomiaru zdolności przedsiębiorstwa do wywiązania się z długoterminowych zobowiązań dłużnych. Wskaźnik ten przedstawiał dramatyczny obraz. W 2019 i 2020 r., tj. zanim duża część zadłużenia przedsiębiorstwa została skapitalizowana (zob. motywy 264–266 i 350), stosunek kapitału obcego do kapitału własnego osiągnął wartość ponad 2 000. Po podwyższeniu kapitału długoterminowe zobowiązania finansowe nadal przekraczały kapitał własny udziałowca. W latach 2021–2022 stosunek kapitału obcego do kapitału własnego utrzymywał się na poziomie powyżej 5, a w 2023 r. – powyżej 3.
- (388) Biorąc pod uwagę problemy z płynnością i wypłacalnością opisane w motywach 385–387, Komisja uznała, że sytuacja finansowa przedsiębiorstwa była niestabilna, a z punktu widzenia potencjalnych kredytodawców i inwestorów posiadało profil wysokiego ryzyka.
- (389) Na tej podstawie Komisja wykorzystała indeks obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofA, za pomocą którego można śledzić wyniki dotyczące denominowanego w EUR zadłużenia przedsiębiorstw poniżej poziomu inwestycyjnego, emitowanego publicznie na rynkach krajowych stosujących EUR lub rynkach euroobligacji. Ponieważ pożyczki i faktyczna pożyczka zostały udzielone przez chińskie podmioty na realizację zagranicznego projektu zlokalizowanego w Maroku, Komisja uznała, że należy również uwzględnić ryzyko kraju. W związku z tym Komisja skorygowała stopę procentową na podstawie indeksu obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofA o ryzyko kraju zgodne z oceną OECD.
- (390) Przy określaniu referencyjnej stopy procentowej uwzględniono datę uruchomienia dwóch pożyczek finansowych, ponieważ obie pożyczki miały stałą stopę procentową. Czas trwania pożyczek uwzględniono przy obliczaniu premii na podstawie oceny ryzyka kraju.
- (391) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że Komisja nie wyjaśniła w odpowiedni sposób obliczenia korzyści i nie wyjaśniła w zrozumiały sposób podstawy obliczenia korzyści z tytułu faktycznej pożyczki.
- (392) Przedsiębiorstwo DMA twierdziło ponadto, że Komisja nie uwzględniła warunków płatności uzgodnionych w umowach na zakup przedmiotowego sprzętu. W szczególności Komisja nie wzięła pod uwagę, że płatności zostały uzgodnione w kilku ratach, przy czym znaczna część wartości nabycia była należna dopiero w terminie 270 dni od zakończenia instalacji urządzeń i oddania do użytku. W związku z tym Komisja powinna zapewnić, aby przy obliczaniu korzyści uwzględniano wyłącznie sprzęt, którego termin wymagalności już upłynął.
- (393) Jeżeli chodzi o poziom odniesienia, przedsiębiorstwo argumentowało, że poziom odniesienia zastosowany przez Komisję nie dotyczył pożyczek i jako taki nie spełniał wymogów określonych w art. 14 lit. b) Porozumienia SCM. Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że nie było w stanie uzyskać dostępu do danych źródłowych, a tym samym potwierdzić ich dokładności. Przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że Komisja powinna zastosować dla Maroka stopy rynku pieniężnego MFW, które rzekomo dokładnie odzwierciedlają stopy procentowe marokańskich instytucji handlowych.
- (394) Przedsiębiorstwo to stwierdziło ponadto, że ustalenia Komisji dotyczące stosunku kapitału obcego do kapitału własnego przedsiębiorstwa DMA i ryzyka kraju w Maroku były nieuzasadnione. Przedsiębiorstwo twierdziło, że obliczenia stosunku kapitału obcego do kapitału własnego nie zostały ujawnione i są niezrozumiałe. Według przedsiębiorstwa DMA rating ryzyka kraju OECD jest nieistotny dla pożyczek, ponieważ odnosi się do „Klasyfikacji ryzyka krajowego uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych”.
- (395) Ponadto przedsiębiorstwo stwierdziło, że korzyść wynikająca z nieuregulowanych zobowiązań za sprzęt nie powinna być rozliczana tylko w okresie objętym dochodzeniem, ale rozłożona na średni okres użytkowania sprzętu.
- (396) Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 391–395.

- (397) Po pierwsze, obliczenie korzyści z tytułu faktycznej pożyczki wyjaśniono ogólnie w motywach 382–384, a szczegółowe obliczenia ujawniono przedsiębiorstwu DMA w załączniku 2-3.3.2 do ujawnienia dotyczącego konkretnego przedsiębiorstwa.
- (398) Po drugie, skutki warunków płatności nie były istotne w niniejszej sprawie. Z wyjątkiem jednej transakcji przywozu stanowiącej mniej niż 0,9 % salda należności na początku okresu objętego dochodzeniem wszystkie maszyny zostały dostarczone w takich okresach, że termin płatności ostatniej raty upłynął przed rozpoczęciem okresu dochodzeniem.
- (399) Po trzecie, Komisja nie zgodziła się z oceną przedsiębiorstwa DMA dotyczącą zgodności wybranego poziomu odniesienia z wymogami art. 14 lit. b) Porozumienia SCM. Poziom odniesienia odpowiadał rentowności długu przedsiębiorstw wysokiego ryzyka, tj. kwoty uzyskanej przez pożyczkodawcę pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa o takim profilu ryzyka, denominowanej w EUR, co odzwierciedlało walutę długu przedsiębiorstwa DMA i jego profil ryzyka inwestycyjnego. Komisja potwierdziła, że powiązanie ze źródłem danych dotyczących poziomów odniesienia przedstawione w ramach ujawnienia dotyczącego konkretnego przedsiębiorstwa działało prawidłowo. Doprowadziło to do powstania strony głównej Banku Federalnego St. Louis ⁽⁹³⁾, na której przedsiębiorstwo mogło wyszukać konkretny poziom odniesienia przy użyciu kodu podanego w załączniku 2 (arkusz „Poziomy odniesienia pożyczek w EUR”) do ujawnienia informacji dotyczących danego przedsiębiorstwa. Komisja przeanalizowała również stopy rynku pieniężnego MFW dla Maroka zaproponowane przez przedsiębiorstwo DMA jako bardziej odpowiedni poziom odniesienia. Komisja stwierdziła, że stopa rynku pieniężnego odpowiada oprocentowaniu kredytów międzybankowych ⁽⁹⁴⁾, a zatem nie jest odpowiednia jako referencyjna stopa procentowa.
- (400) Po czwarte, Komisja zauważyła, że obliczenia wskaźników zdolności kredytowej zostały ujawnione przedsiębiorstwu DMA w załączniku 2-3.2 do ujawnienia dotyczącego konkretnego przedsiębiorstwa. Arkusz kalkulacyjny zawiera wzory do obliczania każdego wskaźnika, tabelę z danymi wykorzystanymi do obliczeń, źródłami tych danych (sprawozdaniami poddanymi audytowi i deklaracjami podatkowymi). Wyniki dla każdego wskaźnika zostały również przedstawione w takiej formie, że umożliwiły przedsiębiorstwu realizację każdego etapu obliczeń. W odniesieniu do premii z tytułu ryzyka kraju Komisja uznała, że podobnie jak w przypadku kredytów eksportowych, pożyczki zostały udzielone na projekt zlokalizowany za granicą.
- (401) Ponadto Komisja wyjaśniła, że korzyść z tytułu salda należności za sprzęt nie została objęta środkami wyrównawczymi w pełnej wartości nabycia sprzętu. Zamiast tego za korzyść w ramach tego programu uznano jedynie odsetki, które powinny być zostać zapłacone w okresie objętym dochodzeniem od takiej pożyczki udzielonej w formie opóźnionego pobrania płatności. Korzyść była zatem specyficzna dla okresu objętego dochodzeniem i nie wymagała dalszego przypisania w dłuższym okresie.

3) *Szczególny charakter*

- (402) Wkłady te mają również szczególny charakter, ponieważ wchodzą w zakres dwustronnej umowy inwestycyjnej zawartej przez rząd ChRL i rząd Maroka, jak wyszczególniono w sekcji 3.4. W szczególności programy te mają szczególny charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ pożyczki i faktyczna pożyczka są ograniczone do określonego przedsiębiorstwa należącego do sektora motoryzacyjnego zgodnie z marokańską polityką preferencyjną opisaną szczegółowo w sekcji 3.3, a ponadto program ten ma również szczególny charakter w ujęciu regionalnym, ponieważ jest zlokalizowany w strefie rozwoju przemysłu, o której mowa między innymi w sekcji 3.3.
- (403) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że przeprowadzona przez Komisję analiza szczególnego charakteru nie była wystarczająca.
- (404) Komisja zauważyła, że argument ten był jedynie twierdzeniem niepopartym żadnymi dowodami. Na podstawie elementów wykazujących specyfikę sektorową i regionalną, jak pokazano w motywie 402, Komisja potwierdziła swoje ustalenia.

⁽⁹³⁾ Bank Federalny St. Louis. Dostępne pod adresem: <https://fred.stlouisfed.org> (ostatnie wyświetlenie 7 lutego 2025 r.).

⁽⁹⁴⁾ Międzynarodowe Statystyki Finansowe. Uwagi dotyczące poszczególnych krajów, s. 113. Dostępne pod adresem: <https://www.elibrary.imf.org/display/book/9781455217588/9781455217588.xml> (ostatnie wyświetlenie 7 lutego 2025 r.).

4) Wnioski

- (405) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu subsydiowania dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Faktyczna pożyczka powiązana z dobrami kapitałowymi i pożyczkami w ramach współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL

Nazwa przedsiębiorstwa	Wsparcie finansowe	Stopa subsydiowania
DMA	Faktyczna pożyczka powiązana z dobrami kapitałowymi	5,44 %
DMA	Pożyczki udzielone przez Dicastal Asia i Dicastal HK	0,51 %

- (406) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka poparł argumenty przedstawione przez przedsiębiorstwo DMA, odnotowując, że przedsiębiorstwo DMA i jego podmioty powiązane wykazały, że żaden wkład finansowy przyznany przez rząd ChRL chińskim podmiotom powiązanym w Chinach nie był przeznaczony dla inicjatywy Pasa i Szlaku, Maroka ani przedsiębiorstwa DMA, o czym świadczy również twierdzenie przedsiębiorstwa Changsha Dicastal, że zainwestowało ono swoje fundusze własne w kapitał przedsiębiorstwa DMA. Następnie stwierdził, że Komisja popełniła oczywisty błąd, uznając, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal, działając jako organ publiczny, przekazywało środki finansowe rządu ChRL za pośrednictwem kilku podmiotów powiązanych. Ponadto rząd Maroka stwierdził, że w aktach sprawy nie ma dowodów na to, że wzrost sprzedaży na rzecz przedsiębiorstwa Changsha Dicastal służył wsparciu przedsiębiorstwa DMA, oraz że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal wykorzystywało przedsiębiorstwo Wisdom do udzielania przedsiębiorstwu DMA dalszych pożyczek i tanich materiałów.
- (407) Komisja zauważyła, że argumenty rządu Maroka były zwykłymi twierdzeniami pozbawionymi jakiegokolwiek uzasadnienia. W związku z tym Komisja nie musiała się do nich odnieść. W każdym razie Komisja odniosła się co do istoty do wszystkich argumentów wysuniętych przez przedsiębiorstwo DMA w tych kwestiach i odrzuciła je.

c) **Bezpośrednie przekazanie środków finansowych związane z dostawą wlewków aluminiowych**

- (408) Przedsiębiorstwo DMA zaopatrywało się we wlewki aluminiowe, główny surowiec wykorzystywany do produkcji aluminiowych kół jezdnych, u niewielkiej liczby powiązanych i niepowiązanych dostawców. Jak omówiono szczegółowo w motywach 105, 106, 272 i 273, Wisdom, przedsiębiorstwo uznane za powiązane z grupą Dicastal (zob. sekcja 3.5.2.1), było głównym dostawcą DMA, a około 75 % wszystkich wlewków aluminiowych zakupiono od tego przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo DMA podpisało umowę z przedsiębiorstwem Wisdom na tak znaczne ilości wlewków aluminiowych w marcu 2020 r., zaledwie cztery miesiące po założeniu Wisdom.
- (409) Preferencyjne warunki, na jakich Wisdom dostarczało DMA wlewki aluminiowe, były dwojakie.
- (410) Po pierwsze, pomimo terminu płatności wynoszącego dziewięćdziesiąt dni, wyraźnie określonego w umowie między Wisdom a DMA, do końca okresu objętego dochodzeniem DMA nie zapłaciło Wisdom za żaden z wlewków zakupionych między grudniem 2022 r. a końcem okresu objętego dochodzeniem. Co więcej, Wisdom nigdy nie podjęło żadnych działań w ramach postanowień umowy dotyczących rozstrzygnięcia sporów w celu otrzymania takich płatności ani nie rozwiązało umowy.
- (411) Po drugie, cena naliczana DMA przez Wisdom była sztucznie i znacząco zaniżona w porównaniu z ceną naliczaną bezpośrednio przez innych niepowiązanych zagranicznych dostawców wlewków aluminiowych, którzy byli również producentami surowca i dostarczali DMA znaczne ilości. Komisja uznała, że taka różnica w cenie była wyraźnie spowodowana związkiem z Wisdom, a tych znaczących różnic w stosunku do cen pozostałych niepowiązanych dostawców nie można było wyjaśnić innymi elementami, takimi jak czas trwania umowy lub dostarczane ilości.

1) Wkład finansowy

- (412) W świetle ustaleń przedstawionych w motywie 305 Komisja stwierdziła, że grupa CITIC Dicastal wykorzystwała przedsiębiorstwo Wisdom jako narzędzie do kierowania preferencyjnego wsparcia udzielanego przez rząd ChRL na rzecz projektu marokańskiego.

- (413) Z kolei przedsiębiorstwo CITIC Dicastal otrzymało środki finansowe od powiązanych z nim podmiotów finansowych należących do grupy, a także od różnych innych chińskich banków i instytucji finansowych będących własnością państwa, jak stwierdzono w motywach 153–158.
- (414) Na podstawie ustaleń przedstawionych w sekcji 3.5.2.1 powyżej Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal działało jako organ publiczny, przekazując przedsiębiorstwu DMA wkład finansowy za pośrednictwem powiązanych z nim podmiotów. Stwierdzono również, że instytucje finansowe należące do grupy CITIC oraz państwowe banki i instytucje finansowe działały jako organ publiczny, gdy udzielały pożyczek przedsiębiorstwu CITIC Dicastal.
- (415) Wkład finansowy przyjął formę bezpośredniego przekazania środków finansowych poprzez zapewnienie preferencyjnego finansowania w formie faktycznej pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa DMA za pośrednictwem spółki Wisdom w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i). Kwota wkładu finansowego była równa pozostałemu długowi z tytułu niezapłaconych faktur za wlewki aluminiowe po terminie ich wymagalności. Ponadto przedsiębiorstwo Wisdom dostarczyło przedsiębiorstwu DMA wlewki aluminiowe, naliczając za nie znacznie niższą cenę.
- (416) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że nie otrzymało żadnego wkładu finansowego w formie bezpośredniego transferu środków finansowych, a jedynie wlewki aluminiowe.
- (417) Podniosło ono ponadto, że nie istniał żaden związek między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal a przedsiębiorstwem Wisdom. W związku z tym nie było dowodów na wkład finansowy i szczególnie charakter.
- (418) Przedsiębiorstwo DMA twierdziło również, że przedsiębiorstwo Wisdom nie rozszerzyło na nie żadnych preferencyjnych warunków w odniesieniu do dostarczanych wlewków. Przedsiębiorstwo DMA rzekomo wykorzystało niezapłacone faktury, aby uniemożliwić przedsiębiorstwu Wisdom podwyższenie ceny uzgodnionej w umowie. W tym względzie przedsiębiorstwo DMA wskazało, że zgodnie z renegocjowaną umową cena wzrosła w listopadzie i grudniu 2023 r. W tym okresie była ona wyższa niż cena zapłacona za wlewki aluminiowe dostarczane przez przedsiębiorstwo ALBA. Ponadto przedsiębiorstwo DMA utrzymywało, że w 2024 r. zapłaciło prawie wszystkie zaległe faktury.
- (419) Co więcej, przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że nie ma dowodów na to, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal przekazało przedsiębiorstwu DMA preferencyjne wsparcie udzielone przez rząd ChRL. W szczególności przedsiębiorstwo argumentowało, że Komisja zweryfikowała wszystkie zobowiązania i należności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w latach 2017–2023, a zatem mogła potwierdzić, że żadne środki nie zostały przekazane przedsiębiorstwu Wisdom. Ponadto według przedsiębiorstwa DMA nie ma dowodów na to, że przedsiębiorstwo Wisdom otrzymało finansowanie preferencyjne od rządu ChRL.
- (420) W odniesieniu do formy finansowania preferencyjnego objętego środkami wyrównawczymi w ramach tego programu subsydiowania przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że pojęcie „faktycznej pożyczki” nie istniało ani w rozporządzeniu podstawowym, ani w Porozumieniu SCM, w związku z czym Komisja powinna była stwierdzić brak wkładu finansowego.
- (421) Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 416–420.
- (422) Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywach 409–411, wkład finansowy w formie bezpośredniego transferu środków finansowych polegał na dostarczaniu przez przedsiębiorstwo Wisdom preferencyjnych cen wlewków aluminiowych oraz opóźnionym pobieraniu przez przedsiębiorstwo Wisdom płatności w okresie znacznie późniejszym niż termin płatności uzgodniony w umowie.
- (423) Po drugie, ustalenia i wnioski dotyczące powiązania między przedsiębiorstwem CITIC Dicastal i przedsiębiorstwem Wisdom, a także uwagi grupy Dicastal dotyczące tej kwestii, omówiono w motywach 275–313.
- (424) Po trzecie, w motywie 313 Komisja odniosła się do wyjaśnienia niższych cen stosowanych przez przedsiębiorstwo Wisdom.
- (425) Po czwarte, Komisja odniosła się już do powodów, dla których przedsiębiorstwo Wisdom nie jest wymienione w zbadanych sprawozdaniach i dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa CITIC Dicastal w motywach 274–313, w szczególności w motywach 283 i 284. Ponadto Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że zweryfikowała wszystkie zobowiązania i należności przedsiębiorstwa CITIC Dicastal za lata 2017–2023. W związku z tym Komisja zwróciła się do przedsiębiorstwa CITIC Dicastal o przedstawienie zobowiązań i wykazów należności związanych z transakcjami realizowanymi z przedsiębiorstwem Changsha Dicastal i je otrzymała.
- (426) Ponadto Komisja odniosła się do pojęcia „faktycznej pożyczki” w motywie 378.

2) Korzyść

(427) Praktyki opisane w motywach 408–411 przynoszą korzyść równą:

- różnicy między odsetkami zapłaconymi przez DMA od faktycznej pożyczki a kwotą, która zostałaby zapłacona od porównywalnej pożyczki komercyjnej, oraz
- różnicy między ceną zapłaconą przez przedsiębiorstwo DMA za wlewki aluminiowe zakupione od przedsiębiorstwa Wisdom a ceną rynkową porównywalnego surowca dostarczonego przez niepowiązanego dostawcę.

(428) Jeżeli chodzi o faktyczną pożyczkę, w celu ustalenia referencyjnej stopy procentowej do obliczenia korzyści Komisja wzięła pod uwagę okres trwania pożyczki, jej walutę oraz zdolność kredytową przedsiębiorstwa.

(429) Przy obliczaniu korzyści Komisja uwzględniła transakcje zakupu dokonane w 2022 r. z zaległymi płatnościami w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku tych transakcji okres kredytowania określono jako jeden pełny rok. W przypadku zakupów zafakturowanych w 2023 r. uwzględniono tylko te, których termin płatności przypadał w 2023 r. Czas trwania pożyczki w przypadku tych transakcji obliczono jako różnicę między terminem płatności a końcem roku. Pomimo faktu, że tylko część tych pożyczek została spłacona po okresie objętym dochodzeniem, kwoty, w odniesieniu do których nie przedstawiono dowodów spłaty po okresie objętym dochodzeniem, Komisja potraktowała również jako faktyczną pożyczkę, a nie jako bezpośrednie przekazanie pełnej kwoty w formie umorzenia długu.

(430) Cena naliczana przez przedsiębiorstwo Wisdom za dostawę wlewków aluminiowych była wyrażona w dolarach amerykańskich. W związku z tym Komisja uznała, że faktyczna pożyczka była denominowana w USD.

(431) Jak wyjaśniono w motywach 385–388, z punktu widzenia potencjalnych pożyczkodawców i inwestorów przedsiębiorstwo DMA miało profil wysokiego ryzyka. W związku z tym Komisja wykorzystała jako punkt odniesienia stopę procentową oczekiwaną od obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa o ratingu B (dostępną w serwisie Bloomberg). Z powodów wyjaśnionych w motywie 389 Komisja skorygowała dodatkowo referencyjną stopę procentową o ryzyko kraju, zgodnie z oceną OECD.

(432) Ponieważ faktyczna pożyczka została rozłożona na dwa lata, przy określaniu referencyjnej stopy procentowej i obliczaniu premii z tytułu ryzyka kraju Komisja uwzględniła dwuletni okres pożyczki.

(433) Jeżeli chodzi o różnicę w cenie zakupu w celu obliczenia korzyści, Komisja porównała średnią cenę zakupu płaconą przez przedsiębiorstwo DMA za wlewki aluminiowe dostarczane przez przedsiębiorstwo Wisdom w okresie objętym dochodzeniem ze średnią ceną zakupu płaconą przez DMA za wlewki aluminiowe dostarczane przez innego największego niepowiązanego dostawcę w okresie objętym dochodzeniem.

(434) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że referencyjna stopa procentowa zastosowana w odniesieniu do faktycznej pożyczki była sprzeczna z art. 14 lit. b) Porozumienia SCM i odniosło się do swojej argumentacji na temat „faktycznej pożyczki powiązanej z dobrami inwestycyjnymi i pożyczkami”, jak opisano w motywie 393.

(435) Co do metodologii obliczania korzyści w przypadku ceny preferencyjnej wlewków aluminiowych, przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja powinna wykluczyć dostawy otrzymane w listopadzie i grudniu 2023 r., gdyż wykazano, że ceny pobierane przez Wisdom były wyższe niż ceny pobierane przez przedsiębiorstwo ALBA.

(436) Co się tyczy referencyjnych cen wlewków aluminiowych, przedsiębiorstwo DMA stwierdziło, że Komisja stosując cenę przywozu wlewków aluminiowych dostarczanych przez przedsiębiorstwo ALBA, naruszyła art. 14 lit. d) Porozumienia SCM, który wprowadza wymóg, że „właściwość wynagrodzenia będzie ustalana w stosunku do dominujących warunków rynku danego towaru czy usługi w kraju, w którym się je dostarcza lub zakupuje”. Zdaniem przedsiębiorstwa Komisja nie wykazała, że ceny przywożonego aluminium odpowiadają panującym warunkom w Maroku.

(437) Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że korzyść ustalona dla tego programu nie powinna być w pełni przypisana do łącznego obrotu przedsiębiorstwa. Wleki aluminiowe zakupione przez przedsiębiorstwo Wisdom stanowiły tylko część wszystkich wlewków zakupionych w okresie dochodzenia, dlatego Komisja powinna była przypisać jedynie odpowiednią część obliczonej korzyści.

- (438) Komisja odrzuciła argumenty przedstawione w motywach 434–437.
- (439) Po pierwsze, Komisja odniosła się do argumentów przedsiębiorstwa dotyczących referencyjnej stopy procentowej w motywie 399. Również w przypadku referencyjnej stopy procentowej zastosowanej w odniesieniu do pożyczek denominowanych w USD Komisja ujawniła przedsiębiorstwu dane źródłowe w załączniku 2 (arkusz „referencyjne pożyczki w USD”) do ujawnienia dotyczącego konkretnego przedsiębiorstwa. Oczekiwana stopa procentowa obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z ratingiem B jest odpowiednim wskaźnikiem zastępczym dla stopy procentowej, którą przedsiębiorstwo o wysokim profilu ryzyka musiałoby zapłacić, gdyby chciało pożyczyć środki denominowane w USD.
- (440) Po drugie, Komisja określiła subsydiowanie w odniesieniu do konkretnego okresu objętego dochodzeniem. W tym okresie Komisja zbadała średnie ceny ważone stosowane przez przedsiębiorstwa Wisdom i ALBA. Komisja uznała wniosek przedsiębiorstwa o przeprowadzenie porównania na podstawie krótszego okresu za nieuzasadniony.
- (441) Po trzecie, Komisja uznała, że cena importowa wlewków aluminiowych dostarczanych przez przedsiębiorstwo ALBA była odpowiednim wskaźnikiem zastępczym dla krajowych, marokańskich cen wlewków, ponieważ przywożone wlewki musiały konkurować pod względem ceny z surowcem pozyskiwanym na rynku krajowym.
- (442) Ponadto Komisja uznała, że przyjęła zachowawcze podejście, przypisując korzyść do łącznego obrotu przedsiębiorstwa. Nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorstwo DMA korzystało z pełnej wartości korzyści określonej dla tego programu, a nie tylko z części odpowiadającej udziałowi wlewków aluminiowych dostarczanych przez przedsiębiorstwo Wisdom w całkowitej liczbie wlewków zakupionych w okresie objętym dochodzeniem. Wręcz przeciwnie, można argumentować, że ponieważ wlewki były wykorzystywane do produkcji jedynie części całkowitej liczby aluminiowych kół jezdnych wyprodukowanych w OD, całkowita wartość powinna być zostać przypisana jedynie do odpowiedniego udziału w łącznym obrocie.

3) *Szczególny charakter*

- (443) Wkłady te mają również szczególny charakter, ponieważ wchodzą w zakres dwustronnej umowy inwestycyjnej zawartej przez rząd ChRL i rząd Maroka, jak wyszczególniono w sekcji 3.4. W szczególności programy te mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ faktyczna pożyczka i bezpośrednie przekazanie środków finansowych poprzez preferencyjne ustalanie cen wlewków aluminiowych są ograniczone do jednego konkretnego przedsiębiorstwa należącego do sektora motoryzacyjnego zgodnie z marokańską polityką preferencyjną opisaną szczegółowo w sekcji 3.3, a także mają charakter regionalny, ponieważ znajduje się ono w strefie rozwoju przemysłu, o czym również mowa między innymi w sekcji 3.3. W szczególności, za pośrednictwem podmiotu Dicastal Asia, przedsiębiorstwo Wisdom udzieliło przedsiębiorstwu DMA pożyczek w celu wykorzystania ich jako inwestycji w tym drugim przedsiębiorstwie.

4) *Wnioski*

- (444) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu subsydiowania dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Bezpośrednie przekazanie środków finansowych związane z dostarczaniem wlewków aluminiowych w ramach współpracy między rządem Maroka a rządem ChRL

Nazwa przedsiębiorstwa	Wsparcie finansowe	Stopa subsydiowania
DMA	Faktyczna pożyczka związana z dostarczaniem materiałów do produkcji	2,03 %
DMA	Preferencyjna cena materiałów do produkcji	15,65 %

3.6. **Bezpośrednie przekazanie środków finansowych przez rząd Maroka**

3.6.1. *Dotacje udzielane w ramach Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji*

- (445) Skarżący twierdził, że marokańscy producenci eksportujący korzystali z dotacji udzielanych przez Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji w ramach umów inwestycyjnych podpisanych przez wspomniane przedsiębiorstwa i rząd Maroka.

a) **Podstawa prawna**

- (446) Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji jest publicznym funduszem inwestycyjnym zapewniającym dotacje swoim beneficjentom, pierwotnie utworzonym przez rząd Maroka na mocy ustawy ramowej nr 18-95 ustanawiającej kartę inwestycji ⁽⁹⁵⁾ i nazwanym „Fonds de promotion des investissements” na mocy ustawy finansowej z 1995 r. i jej późniejszych zmian ⁽⁹⁶⁾. W 2015 r. nazwę funduszu zmieniono na „Fonds de Développement Industriel et des Investissements”, aby podkreślić jego ukierunkowanie na przemysł. Celem Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji jest konsolidacja działalności przemysłowej kraju, modernizacja i rozwój jego zdolności do zastępowania produktów przywożonych.
- (447) Funduszem Rozwoju Przemysłu i Inwestycji zarządza bezpośrednio rząd Maroka, a mianowicie szef rządu, minister finansów i minister przemysłu, jak stanowi art. 1 dekretu nr 2-14-715 wdrażającego ustawę finansową z 2015 r. ⁽⁹⁷⁾

b) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

- (448) Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji jest instrumentem rządowym, który zapewnia wsparcie inwestycyjne w formie dotacji przyznawanych inwestorom. Rodzaje operacji wchodzących w zakres działalności funduszu określa się jako „finansowanie rozwoju przemysłowego”, „ponoszenie przez państwo kosztów korzyści przyznawanych inwestorom w ramach systemu umów inwestycyjnych” oraz „wydatki niezbędne do promowania i wspierania inwestycji”.
- (449) Aby uzyskać wsparcie z funduszu, projekt musi zostać sklasyfikowany przez rząd Maroka jako „projekt strategiczny” lub „projekt dot. strukturyzacji” w ramach planu rozwoju przemysłu (2014–2020). Jak podkreślono w sekcji 3.3 powyżej, sektor motoryzacyjny jest jednym ze strategicznych sektorów przemysłowych wspieranych w ramach planu rozwoju przemysłu. Korzyść ta jest również uwarunkowana podpisaniem umowy inwestycyjnej między rządem Maroka a inwestorem w ramach ustawy o karcie inwestycji. Ponadto aby kwalifikować się do wsparcia, projekty inwestycyjne muszą spełniać co najmniej jedno z następujących pięciu kryteriów określonych w karcie inwestycji: (i) wartość projektu opiewa na kwotę większą lub równą 200 mln MAD (tj. 18,5 mln EUR) w okresie 3 lat; (ii) projekt jest realizowany w jednej z prowincji lub prefektur wymienionych w dekreście nr 2-98-520 (z dnia 30 czerwca 1998 r.) ⁽⁹⁸⁾; (iii) projekt przewiduje utworzenie co najmniej 250 stabilnych miejsc pracy w ciągu 3 lat; (iv) projekt zapewnia transfer technologii; (v) projekt przyczynia się do ochrony środowiska.
- (450) Fundusz Rozwoju Przemysłu i Inwestycji zapewnia wkłady finansowe w formie dotacji przyznawanych wybranym inwestorom, przy czym roczny budżet wynosi 3 mld MAD (tj. 280 mln EUR). W ramach funduszu dostępne są następujące korzyści:
- dotacje na inwestycje materialne i niematerialne, za pomocą których można pokryć do 30 % całkowitej kwoty inwestycji bez podatków (w tym nabycie dzierżawy gruntu w granicach 20 % kosztu gruntu; koszty pomocy technicznej; wydatki związane z badaniami i rozwojem, innowacjami itp.).
 - Premia z tytułu wzrostu wywozu w wysokości do 10 % dodatkowego obrotu uzyskanego ze sprzedaży eksportowej.
 - Roczna premia z tytułu substytucji przywozu: przedsiębiorstwa będące częścią ekosystemu, które przeniosły co najmniej 60 % zakupów swoich materiałów do produkcji, dokonywanych pierwotnie za granicą, na rzecz dostawców przemysłowych zlokalizowanych w Maroku, mogą skorzystać z rocznej premii za zastąpienie przywozu w wysokości do 2 % tych zakupów.

⁽⁹⁵⁾ Dahir n° 1-95-213 du 14 jourmada II 1416 (8 novembre 1995) portant promulgation de la loi-cadre n° 18-95 formant charte de l'investissement.

⁽⁹⁶⁾ Décret n° 2-00-895 du 6 kaada 1421 (31 janvier 2001) pris pour l'application des articles 17 et 19 de la loi-cadre no 18-95 formant charte de l'investissement; Décret n°2-15-625 modifiant le décret n° 2-00-895 du 6 kaada 1421 (31 janvier 2001) pris pour l'application des articles 17 et 19 de la loi-cadre n°18-95 formant charte de l'investissement; Décret n° 2-04-847 du 8 ramadan 1425 (22 octobre 2004) complétant le décret n° 2-00-895 du 6 kaada 1421 (31 janvier 2001) pris pour l'application des articles 17 et 19 de la loi-cadre n° 18-95 formant charte de l'investissement.

⁽⁹⁷⁾ Dekret nr 1-14-195 z dnia 24 grudnia 2014 r. w sprawie ogłoszenia ustawy finansowej nr 100-14 na rok budżetowy 2015.

⁽⁹⁸⁾ Al Hociema, Berkane, Jerada, Nador, Oujda-Amgad, Taounate, taourirt, Taza, Tétouan, Chefchaouen, Larache, Tanger Assilah, Beni Makada, Tata, Smara, Boujdour, Guelmim, Oued Dahab, Tan Tan.

(451) Oba badani producenci eksportujący aluminiowe koła jezdne podpisali dwustronną umowę inwestycyjną z władzami państwowymi Maroka. Oba projekty zostały również określone przez rząd Maroka jako „strategiczne” dla kraju w kontekście realizacji planu rozwoju przemysłu i przyczyniły się do stworzenia około 1 200 miejsc pracy w przedsiębiorstwie DMA i 1 300 miejsc pracy w przedsiębiorstwie Hands ⁽⁹⁹⁾.

(452) Umowy inwestycyjne dla obu przedsiębiorstw obejmowały jedynie część programu dotyczącą dotacji inwestycyjnych. Producenci eksportujący nie ubiegali się o premie z tytułu wzrostu wywozu i zastąpienia przywozu. Ponadto ustalono, że chociaż oba przedsiębiorstwa kwalifikowały się do dotacji, przedsiębiorstwo DMA nie spełniło pewnych kryteriów formalnych określonych w umowie i dlatego w OD nie złożyło jeszcze wniosku o wsparcie inwestycyjne. Jedynie przedsiębiorstwo Hands 8 otrzymało już część wsparcia inwestycyjnego zgodnie z warunkami określonymi w umowie inwestycyjnej podpisanej między Hands Corporation (jednostka dominująca) a rządem Maroka.

c) **Wkład finansowy**

(453) Ten program dotacji stanowi wkład finansowy w formie bezpośredniego przekazania środków finansowych przez rząd Maroka w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Rząd Maroka wypłacił przedsiębiorstwu Hands 8 wkład finansowy związany z fazą 1 projektu inwestycyjnego równy 30 % całkowitych inwestycji zgodnie ze zmienioną umową inwestycyjną; wypłata ta obejmowała okres od 2020 r. do 2023 r. łącznie.

d) **Korzyść**

(454) Wkład finansowy stanowi korzyść równą kwocie dotacji.

(455) Ponieważ powiązane korzyści wynikające z umowy inwestycyjnej odnoszą się do aktywów, korzyść w OD została obliczona poprzez przypisanie kwoty dotacji zgodnie z okresem amortyzacji aktywów, w odniesieniu do których dokonano inwestycji, mianowicie 30 lat w przypadku gruntów i budynków oraz od 7 do 10 lat w przypadku maszyn.

e) **Szczególny charakter**

(456) Program ma charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczony do wybranych inwestorów prowadzących działalność przemysłową w przedsiębiorstwie będącym beneficjentem końcowym należącym do sektora motoryzacyjnego zgodnie z marokańską polityką preferencyjną opisaną szczegółowo w sekcji 3.3. Program ma charakter szczególny również pod względem regionalnym, ponieważ znajduje się w strefie rozwoju przemysłu, o czym mowa m.in. w sekcji 3.3.

f) **Wnioski**

(457) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Dotacje udzielane w ramach Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Hands 8	1,57 %

3.6.2. *Dotacje udzielane w ramach funduszu Hassana II*

(458) Fundusz na rzecz Rozwoju Gospodarczego i Społecznego Hassana II („HIIF” lub „fundusz Hassana II”) został utworzony w 1999 r. i był finansowany z prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. W 2002 r. na mocy ustawy nr 36-01 HIIF przekształcono w instytucję publiczną („établissement public”), w wyniku czego stał się on odrębną osobą prawną. Fundusz nie posiada kapitału zakładowego, ale jest w pełni finansowany z budżetu państwa Maroka.

⁽⁹⁹⁾ Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Chińska grupa CITIC Dicastal i władze Maroka podpisują umowę inwestycyjną dotyczącą projektu przemysłowego w sektorze motoryzacyjnym, lipiec 2018 r. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.mcinet.gov.ma/en/content/chinese-group-citic-dicastal-and-moroccan-state-sign-investment-agreement-industrial-project> (ostatnie wyświetlenie 17 grudnia 2024 r.).

- (459) Art. 1 ustawy nr 36-01 stanowi, że państwo Maroko ma uprawnienia nadzorcze nad działalnością Funduszu i jego ogólnym zarządzaniem. Ponadto premier rządu Maroka przewodniczy najwyższemu organowi zarządzającemu funduszem, czyli Radzie Administracyjnej, która nadzoruje wszystkie działania funduszu, i ma w niej największą wagę głosu. W skład Rady Administracyjnej wchodzi również władze rządowe oraz członek zarządu krajowego banku centralnego Maroka, Bank Al-Maghrib. Zgodnie z art. 6 Rada Administracyjna sprawuje ostateczną kontrolę i nadzór m.in. nad kryteriami kwalifikacji projektów oraz faktycznymi decyzjami o finansowaniu i wypłacie środków.
- (460) Celem HIIF jest zapewnienie pomocy finansowej (w formie inwestycji kapitałowych, zaliczek lub zwrotnych pożyczek, lub bezzwrotnych wkładów finansowych) na rzecz programów rozwoju gospodarczego i finansowego, promocji zatrudnienia poprzez mikrokredyty oraz wszelkich projektów przyczyniających się do promocji inwestycji i zatrudnienia.
- (461) W ramach krajowego paktu na rzecz rozwoju przemysłu, który później zastąpiono planem rozwoju przemysłu, fundusz Hassana II oferuje wsparcie dla trzech sektorów (motoryzacja, aeronautyka i elektronika). Jeżeli chodzi o sektor motoryzacyjny, fundusz był zaangażowany w udzielanie dotacji na rozpoczęcie działalności, finansowanie szkoleń zawodowych oraz tworzenie zintegrowanej platformy przemysłowej, tj. stref rozwoju przemysłu, w których siedzibę mają współpracujący eksporterzy. Stwierdzono, że fundusz Hassana II posiada udziały kapitałowe w dwóch strefach rozwoju przemysłu, a także udzielał dotacji na rozwój infrastruktury w tych wolnych obszarach celnych.
- (462) Biorąc pod uwagę fakt, że fundusz Hassana II wdraża politykę rządu Maroka na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego, że jego finansowanie zapewnia ostatecznie rząd Maroka, a jego proces decyzyjny podlega ostatecznej kontroli sprawowanej przez rząd Maroka, Komisja stwierdziła, że fundusz Hassana II jest organem publicznym w rozumieniu orzecznictwa WTO ⁽¹⁰⁰⁾.
- (463) Fakt, że za pośrednictwem funduszu Hassana II rząd Maroka kontrolował cenę gruntów pobieraną w strefach rozwoju przemysłu oraz że fundusz Hassana II zapewniał dotacje na rozwój infrastruktury, przełożył się na preferencyjną cenę płaconą za grunty przez współpracujących producentów eksportujących. Transakcje te zostały przeanalizowane w sekcji 3.8 w kontekście programu subsydiowania dotyczącego udostępniania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.6.3. Finansowanie preferencyjne

- (464) Skarżący twierdzi, że sektor bankowy zapewnia zintegrowaną i konkurencyjną ofertę finansowania w ramach umowy partnerstwa zawartej między państwem a sektorem bankowym, który zobowiązuje się do wspierania przedsiębiorstw przemysłowych (konkurencyjne stawki, wsparcie restrukturyzacji, wsparcie umiędzynarodowienia itp.) Treść umowy partnerstwa między państwem a sektorem bankowym nie jest jawna, ale wiodąca instytucja bankowa w kraju – AttijariWafa Bank – wspomina o jej istnieniu na swojej stronie internetowej ⁽¹⁰¹⁾. Oferta bankowa o nazwie „Plan motoryzacyjny” odnosi się do „rozwiązań finansowych, a także mechanizmów towarzyszących we współpracy z »Caisse Centrale de Garantie«, »Maroc PME« oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu”. Według skarżącego istnienie tego „Planu motoryzacyjnego” świadczy o tym, że środki finansowe i usługi, takie jak pożyczki lub gwarancje, udostępnia się odbiorcy na określonych warunkach, na które wpływ ma państwo, jako oznaczona strona umowy partnerstwa.

a) Podstawa prawna

- (465) Podstawą prawną preferencyjnego finansowania jednego ze współpracujących producentów eksportujących jest umowa partnerstwa z 14 lipca 2015 r. zawarta pomiędzy Ministerstwem Przemysłu i Handlu, Marokańskim Stowarzyszeniem Przemysłu i Handlu Samochodowego („AMICA”) oraz Grupą AttijariWafa Bank („grupa AWB”) („umowa partnerstwa”). Umowę tę podpisano w kontekście planu rozwoju przemysłu na lata 2014–2020 oraz odpowiednich umów dotyczących efektywności sektora motoryzacyjnego.

⁽¹⁰⁰⁾ WT/DS379/AB/R (USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

⁽¹⁰¹⁾ Attijariwafa Bank, Offre dédiée. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.attijariwafabank.com/fr/profil/grande-entreprise-pme/plans-dedies> (ostatnie wyświetlenie 17 grudnia 2024 r.).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (466) Umowa dotycząca efektywności sektora motoryzacyjnego podpisana w ramach planu rozwoju przemysłu na lata 2014-2020 odnosi się do umowy podpisanej w dniu 14 lipca 2015 r. między Ministerstwem Gospodarki i Finansów, Ministerstwem Przemysłu i Handlu, grupą AWB, Banque Centrale Populaire i Banque Marocaine du Commerce Extérieur w celu zapewnienia wsparcia i pomocy podmiotom w sektorze motoryzacyjnym. Treść umów nie jest jawna, a rząd Maroka nie udostępnił tego dokumentu Komisji w swoich odpowiedziach i w procesie weryfikacji.
- (467) Wobec braku wymaganych informacji Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych i niezbędnych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia. W związku z tym Komisja poinformowała rząd Maroka o możliwości zastosowania art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i wykorzystania dostępnych faktów w odniesieniu do tych kwestii.
- (468) W odpowiedzi rząd Maroka przedłożył jedynie umowę partnerstwa z dnia 14 lipca 2015 r. podpisaną z grupą AWB. Umowa ta wyraźnie odnosi się do planu rozwoju przemysłu rządu Maroka i związanych z nim projektów rozwojowych na rzecz ekosystemu motoryzacyjnego. Podkreślono w niej również zaangażowanie grupy AWB we wspieranie przedsiębiorstw działających w sektorze motoryzacyjnym poprzez odpowiednie oferty finansowania i inicjatywy wsparcia, a także odniesiono się do celów politycznych umowy, a mianowicie „wspólnej ambicji stron do wspólnego działania na rzecz wzmocnienia bazy przemysłowej kraju i powstania konkurencyjnych ekosystemów motoryzacyjnych”. Celem umowy jest bowiem „wspieranie przedsiębiorstw prowadzących działalność w ekosystemach motoryzacyjnych poprzez zapewnienie im kompleksowej oferty wsparcia i finansowania ukierunkowanej na przyspieszenie ich rozwoju i poprawę konkurencyjności”.
- (469) Zgodnie z pkt 4 umowy partnerstwa grupa AWB zobowiązuje się do zapewnienia jak najlepszego wsparcia przedsiębiorstwom działającym w sektorze motoryzacyjnym, w postaci finansowania wszystkich potrzeb takich przedsiębiorstw, a także zorganizowanego wsparcia rozwoju ekosystemów. Warunki preferencyjne szczegółowo wymieniono w odniesieniu do każdego konkretnego narzędzia finansowania. Te preferencyjne warunki obejmują krótkie terminy rozpatrywania wniosków kredytowych, rabaty lub zwolnienie z opłat za rozpatrzenie wniosku, gwarancje związane z projektem, minimalne preferencyjne stopy procentowe określone w umowie specjalnie dla przemysłu motoryzacyjnego, w tym preferencyjne stopy procentowe dla kredytów denominowanych w walucie obcej, preferencyjne opłaty leasingowe w przypadku umów leasingu.
- (470) Rząd Maroka twierdzi, że powyższą umowę partnerstwa podpisano w kontekście planu rozwoju przemysłu na lata 2014–2020, który wygaś już w momencie podpisania umowy pożyczki pomiędzy jednostką zależną grupy AWB a przedsiębiorstwem DMA, co miało miejsce w 2023 r.
- (471) Jednak, jak podkreślono w motywie 141, zachęty ustanowione w ramach planu rozwoju przemysłu na lata 2014–2020 zostały objęte parasolem nowej karty inwestycji, a rząd Maroka nadal wspiera sektor motoryzacyjny za pośrednictwem specjalnych umów finansowych (na przykład nadal podpisuje się umowy partnerstwa z kolejnymi bankami podobne do umowy podpisanej z grupą AWB ⁽¹⁰²⁾). Ponadto umowa partnerstwa nie zawiera żadnej daty wygaśnięcia. Na stronie internetowej grupy AWB nadal wspomina się również o dostępności finansowania w ramach „Planu motoryzacyjnego” ⁽¹⁰³⁾.
- (472) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja stwierdziła, że umowa partnerstwa zawarta z grupą AWB zawierała preferencyjne warunki kredytowania dla sektora. Wobec braku informacji na temat wszystkich innych umów podpisanych między rządem Maroka a innymi bankami, Komisja wywnioskowała, że przewidziano w nich również preferencyjne warunki udzielania pożyczek dla tego sektora.
- (473) Przedsiębiorstwo DMA otrzymało pożyczkę od Attijari International Bank („bank AIB”). Bank AIB jest specjalnym marokańskim podmiotem offshore, który należy do grupy AWB. W związku z tym prowadzi on działalność w walucie obcej i udziela pożyczek wyłącznie przedsiębiorstwom prowadzącym tak zwane „projekty off-shore”, tj. przedsiębiorstwom będącym własnością zagraniczną i zlokalizowanym w specjalnych strefach ekonomicznych Maroka lub strefach rozwoju przemysłu, co do których uważa się, że znajdują się poza krajowym marokańskim rynkiem finansowym. Rzeczywiście istnieją ograniczenia dotyczące pożyczek w walucie obcej dla krajowych podmiotów na krajowym rynku finansowym.

⁽¹⁰²⁾ Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Signature d'une convention de partenariat pour la mise en place d'un dispositif financier pour accompagner les opérateurs du secteur automobile, 15 juin 2023. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.mcinet.gov.ma/fr/actualites/signature-dune-convention-de-partenariat-pour-la-mise-en-place-dun-dispositif-financier> (ostatnie wyświetlenie 18 grudnia 2024 r.).

⁽¹⁰³⁾ AttijariWafa Bank, Offre dédiée. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.attijariwafabank.com/fr/profil/grande-entreprise-pme/plans-dedies> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

- (474) Potwierdza to strona internetowa banku, na której widnieje informacja, że jego celem jest „wspieranie inicjatyw promujących inwestycje zagraniczne, które doprowadziły do utworzenia wolnej strefy eksportowej w Tangerze. Grupa bankowa AttijariWafa dąży do rozszerzenia swojej oferty produktów i usług bankowych dla przedsiębiorstw międzynarodowych działających w różnych strefach wolnego handlu w Maroku, a także dla podmiotów międzynarodowych. AIB cieszy się dobrą renomą jako wiodący bank w strefie finansowej offshore Tangeru.
- (475) W 2017 r. grupa bankowa AttijariWafa uruchomiła „Plan Offshore”, nową ofertę opartą na usługach świadczonych przez Offshore Attijari International Bank (AIB), w ramach której można uzyskać wsparcie ekspertów z międzynarodowego rynku finansowego, a także codziennie korzystać z usług banku oferującego preferencyjne warunki dla rachunków.
- (476) Dzięki tej ofercie grupa bankowa AttijariWafa aktywnie uczestniczy we wspieraniu inwestorów zagranicznych w realizacji ich projektów i rozwoju ich działalności. AIB jest głównym bankiem offshore pod względem udziału w rynku zarówno depozytów (51 %), jak i zobowiązań (35 %). Wspomniany Plan Offshore nadal obowiązuje, ponieważ jego oferta finansowania jest nadal dostępna na stronie internetowej banku ⁽¹⁰⁴⁾.
- (477) Bank AIB jest jednostką zależną należącą w całości do AWB. Udziałowcem większościowym (46,5 %) AWB jest Al Mada. Al Mada jest funduszem inwestycyjnym należącym do marokańskiej rodziny królewskiej, którego misją jest działanie na rzecz powstania nowoczesnej gospodarki i poprawy warunków życia na terytoriach i społeczności, z którymi współpracuje.
- (478) Biorąc pod uwagę własność banku, który udzielił pożyczki przedsiębiorstwu DMA, fakt, że jego jedynymi klientami są przedsiębiorstwa zlokalizowane w strefach rozwoju przemysłu, które są wspierane przez rząd Maroka w ramach planu rozwoju przemysłu, oraz istnienie umowy między rządem Maroka a grupą AWB dotyczącej preferencyjnego wsparcia sektora motoryzacyjnego, Komisja stwierdziła, że przedmiotowemu bankowi rząd Maroka powierzył i nakazał udzielenie pożyczki zgodnie z polityką państwa.
- (479) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka i przedsiębiorstwo DMA wskazały, że ustalenia Komisji, zgodnie z którymi instytucjom finansowym powierzono/nakazano zapewnienie finansowania producentom aluminiowych kół jezdnych, są niezgodne z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego i art. 1.1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) Porozumienia SCM. Ich zdaniem Komisja nie spełniła normy prawnej dotyczącej powierzenia/nakazania, tj. nie wykazała, że rząd Maroka powierzył prywatnym instytucjom finansowym, lub wykonywał swoje uprawnienia w stosunku do prywatnych instytucji finansowych, obowiązek wniesienia wkładu finansowego na rzecz przedsiębiorstwa DMA.
- (480) Rząd Maroka i przedsiębiorstwo DMA argumentowały w szczególności, że: i) nie sprawowano kontroli rządowej nad prywatnym sektorem bankowym w Maroku oraz że rynek finansowy Maroka był w pełni konkurencyjny, a banki prywatne udzielały pożyczek wszystkim przedsiębiorstwom na podstawie stóp procentowych opracowanych na wolnym i konkurencyjnym rynku, ii) AIB był bankiem prywatnym, a umowa partnerstwa z 2015 r. nie miała wpływu na jego działalność gospodarczą, iii) umowa partnerstwa dotyczyła jedynie pożyczek w walucie obcej do 12 mln MAD, chociaż pożyczka otrzymana przez przedsiębiorstwo DMA miała znacznie wyższą wartość, iv) baza klientów AIB nie ograniczała się do przedsiębiorstw z siedzibą w strefie rozwoju przemysłu, v) AIB nie zawarł z przedsiębiorstwem DMA umowy pożyczki na podstawie umowy zawartej między rządem Maroka a grupą AWB dotyczącej preferencyjnego wsparcia dla sektora motoryzacyjnego, vi) umowa pożyczki nie została zawarta automatycznie, lecz wyłącznie na podstawie względów handlowych, które potwierdzają wnioski kredytowy i jego analiza przez AIB, oraz vii) AIB miał swobodę wyboru swoich klientów i określenia oferowanych przez nich warunków finansowania. Doskonałym przykładem tej niezależności jest decyzja AIB o odmowie pożyczki dodatkowej dla przedsiębiorstwa Hands 8.
- (481) Komisja odrzuciła ten argument. Po pierwsze, pułap 12 mln MAD dla pożyczki określony w umowie partnerstwa odnosi się do pożyczek krótkoterminowych (lub raczej linii kredytowych na finansowanie kapitału obrotowego), dlatego też wskazano to w art. 4.1.2 umowy. Pożyczka udzielona przedsiębiorstwu DMA, która dotyczyła sprzętu, wchodziłaby raczej w zakres art. 4.1.1 układu (finansowanie inwestycji), który nie ma takiego pułapu i który nie odnosi się konkretnie do żadnej waluty. Ponadto w art. 4.1.2.6 umowy partnerstwa przewidziano możliwość przyznawania specjalnych (tj. dostosowanych do potrzeb) kredytów dla sektora motoryzacyjnego, takich jak np. konkretne oferty dla pionierskich przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw posiadających szczególną wiedzę fachową lub specjalistyczną. Przykłady przedstawione w tym artykule dotyczą finansowania zarówno w dirhamach, jak i w walucie obcej, a artykuł ten nie zawiera żadnych pułapów.

⁽¹⁰⁴⁾ AttijariWafa Bank, Offre dédiée. Informacje dostępne pod adresem: <https://www.attijariwafabank.com/fr/profil/grande-entreprise-pme/plans-dedies> (ostatnie wyświetlenie 9 stycznia 2025 r.).

- (482) Po drugie, pożyczka otrzymana przez przedsiębiorstwo DMA została udzielona z preferencyjną stopą procentową przewidzianą w umowie partnerstwa pomimo niskiej zdolności kredytowej przedsiębiorstwa, co potwierdzono w motywach 385–388 powyżej, oraz niskiego wewnętrznego ratingu kredytowego przyznanego przedsiębiorstwu DMA przez AIB, o którym to ratingu informacje uzyskano podczas wizyty weryfikacyjnej rządu Maroka⁽¹⁰⁵⁾. Ponadto we wniosku o pożyczkę przedsiębiorstwa DMA⁽¹⁰⁶⁾ wspomniano o potrzebie sfinansowania sprzętu w ramach projektu, który to sprzęt został już zainstalowany, ale jeszcze nie został opłacony, ponieważ „obecne zasoby przedsiębiorstwa nie pozwalają na finansowanie”.
- (483) Po trzecie, w odniesieniu do bazy klientów banku i kredytów udzielonych innym przedsiębiorstwom Komisja zauważyła w dodatkowych informacjach dostarczonych przez bank po ostatecznym ujawnieniu, że 78 % przekazanych środków dotyczyło zagranicznych przedsiębiorstw działających w sektorze motoryzacyjnym, które znajdują się w strefie rozwoju przemysłu lub w specjalnych strefach ekonomicznych (w przypadku przedsiębiorstw utworzonych przed wejściem w życie przepisów dotyczących strefy rozwoju przemysłu), a także dodatkowych 6 % związanych z udoskonalaniem strefy rozwoju przemysłu (tj. 84 % jego funduszu przekazano sektorowi motoryzacyjnemu i przedsiębiorstwom znajdującym się w strefie objętej planem rozwoju przemysłu). Pokazuje to, że finansowanie banku jest w dużym stopniu skierowane do podmiotów zagranicznych poprzez inwestycje w sektorze motoryzacyjnym objęte umową partnerstwa i powiązane z planem rozwoju przemysłu, a także z ulepszaniem strefy rozwoju przemysłu.
- (484) Ponadto nie można było zweryfikować twierdzenia dotyczącego domniemanej odmowy udzielenia przez AIB pożyczki dodatkowej przedsiębiorstwu Hands 8, ponieważ informacje te udostępniono dopiero po ujawnieniu, nie poparto żadnymi dokumentami ani odniesieniami i wbrew twierdzeniu rządu Maroka zawartemu w uwagach przedstawionych po ujawnieniu, nie omawiano ich podczas wizyty weryfikacyjnej. Jednak nawet gdyby twierdzenie to było prawidłowe, fakt, że AIB odrzucił wniosek o udzielenie pożyczki dodatkowej na rzecz przedsiębiorstwa Hands 8, nie dowodzi sam w sobie, że AIB działał swobodnie jako podmiot gospodarczy bez żadnego określonego celu ze strony rządu Maroka. Nie zmienia to faktu, że AIB udzielił pożyczki o preferencyjnej stopie procentowej przedsiębiorstwu, któremu przyznał niski rating wewnętrzny (zob. motyw 482 powyżej), a proces decyzyjny AIB został zniekształcony wobec przedsiębiorstw zagranicznych objętych planem rozwoju przemysłu i przedsiębiorstw z siedzibą w strefie rozwoju przemysłu, jak wyjaśniono w motywie 483.
- (485) Podsumowując, wszystkie powyższe elementy potwierdzają, że AIB działa jako instytucja finansowa, której powierzono/nakazano pewne funkcje, i jako taka zapewnia finansowanie promowanego przemysłu motoryzacyjnego bez należytego uwzględnienia względów handlowych.

c) **Wkład finansowy**

- (486) Pożyczka otrzymana przez przedsiębiorstwo DMA od banku AIB (i pośrednio od grupy AWB) stanowiła wkład finansowy w formie bezpośredniego przekazania środków, ponieważ rząd Maroka powierzył i nakazał tej instytucji finansowej zapewnienie preferencyjnego finansowania na rzecz sektora motoryzacyjnego. Rząd Maroka zobowiązał się do finansowania rozwoju przemysłu motoryzacyjnego w kilku dokumentach programowych, takich jak Pakt Krajowy Rozwoju Przemysłu czy plan rozwoju przemysłu. Jak wyjaśniono w motywach 136 i 137, w umowie o wykonanie prac podpisanej w ramach planu rozwoju przemysłu dotyczącej ekosystemu układów napędowych, do którego należy produkcja aluminiowych kół jezdnych, rząd Maroka zobowiązał się do zmobilizowania banków inwestycyjnych w celu wsparcia inwestorów zagranicznych. Następnie utworzył specjalną funkcję polegającą na zapewnieniu wsparcia finansowego dla sektora motoryzacyjnego. Umowa o wykonanie prac bezpośrednio nawiązuje do umowy partnerstwa podpisanej pomiędzy rządem Maroka a grupą AWB. Z drugiej strony również w umowie inwestycyjnej podpisanej między rządem Maroka a przedsiębiorstwem CITIC Dicastal opisano główne strategie przyjęte przez rząd Maroka w celu rozwoju sektora przemysłu motoryzacyjnego, w tym plan rozwoju przemysłu i umowę o wykonanie prac dotyczącą ekosystemu układów napędowych. W związku z tym Komisja uznała, że bank AIB działał zgodnie z instrukcjami rządu Maroka, aby wypełnić zobowiązanie rządu Maroka do zapewnienia finansowania sektora motoryzacyjnego i wykonać konkretne zadanie stworzone w tym celu przez rząd Maroka.
- (487) Komisja przeanalizowała również, czy udzielanie pożyczek na preferencyjnych warunkach jest funkcją, która pod żadnym względem nie różni się od funkcji rządowych. Kryterium to zakłada potwierdzenie, że zapewnianie dostaw towarów przez jednostkę prywatną, której powierzono wykonywanie takiego zadania, nie różni się pod żadnym względem od sytuacji, w której rząd sam zapewniałby dostawy takich towarów. Komisja uznała, że tak jest w omawianym przypadku. Zamiast udzielać preferencyjnych pożyczek bezpośrednio, aby osiągnąć cele polityki publicznej rządu Maroka w zakresie stymulowania rozwoju przemysłu motoryzacyjnego, rząd Maroka polecił podmiotom prywatnym, aby robiły to w jego imieniu. Ponadto w zakresie, w jakim takie udzielanie pożyczek wiąże się z pewnymi wydatkami po stronie dochodów (takimi jak poświadczenie zysków rynkowych przez podmioty prywatne), takie działanie należy rozumieć jako typowe funkcje zazwyczaj powierzone rządowi⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Załącznik 4a dotyczący weryfikacji rządu Maroka.

⁽¹⁰⁶⁾ Załącznik 43 odpowiedzi rząd Maroka na pismo w sprawie uzupełnienia braków.

⁽¹⁰⁷⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1344 z dnia 12 sierpnia 2019 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji (Dz.U. L 212 z 13.8.2019, s. 1), motyw 117.

d) **Korzyść**

- (488) Przedmiotowa pożyczka przynosi korzyść równą różnicy między odsetkami zapłaconymi przez odbiorcę pożyczki a kwotą, która zostałaby zapłacona od porównywalnej pożyczki komercyjnej.
- (489) Aby określić referencyjną stopę procentową, Komisja wzięła pod uwagę czas trwania pożyczki, jej walutę oraz zdolność kredytową przedsiębiorstwa mierzoną jego krótkoterminową płynnością i stosunkiem kapitału obcego do kapitału własnego. Jak wyjaśniono w motywach 385-388, Komisja uznała, że z perspektywy potencjalnych pożyczkodawców i inwestorów przedsiębiorstwo DMA charakteryzuje się profilem wysokiego ryzyka. Na tej podstawie Komisja wykorzystwała indeks obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofA, za pomocą którego można śledzić wyniki dotyczące denominowanego w EUR zadłużenia przedsiębiorstw poniżej poziomu inwestycyjnego, emitowanego publicznie na rynkach krajowych stosujących EUR lub rynkach euroobligacji.
- (490) W swoich uwagach po ujawnieniu ustaleń rząd Maroka i DMA twierdziły, że Komisja błędnie stwierdziła, że przedsiębiorstwo DMA posiadało profil wysokiego ryzyka w odniesieniu do AIB. Pożyczka stanowiła minimalne ryzyko dla AIB, ponieważ budowa zakładu została już ukończona przed udzieleniem pożyczki. Ponadto przedsiębiorstwo DMA posiada stabilną bazę klientów, czego przykładem jest długoterminowa umowa z przedsiębiorstwem CITIC Dicastal.
- (491) Rząd Maroka twierdził również, że Komisja zastosowała nieodpowiedni poziom odniesienia do obliczenia korzyści. Rząd Maroka uznał, że ustalenie stawki przez Komisję było sprzeczne z art. 14 lit. b) Porozumienia SCM. Według rządu Maroka stosowany przez Komisję indeks obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofA, prowadzony przez Federalny Bank Rezerw St. Louis, nie odnosi się do pożyczek i nie ma nic wspólnego z kredytami komercyjnymi udzielonymi w Maroku.
- (492) Rząd Maroka argumentował, że Komisja powinna była raczej wykorzystać jako punkt odniesienia dane MFW dotyczące marokańskich stóp procentowych, zwłaszcza że dane MFW są regularnie wykorzystywane przez organy prowadzące dochodzenie w postępowaniach w sprawie ochrony handlu w innych krajach (tj. w Stanach Zjednoczonych). W przeciwieństwie do indeksu obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofA wartość odniesienia MFW określa stopy procentowe w podziale na kraje. Rząd Maroka zaproponował również jako możliwą alternatywę stopy procentowe, które AIB pobierał faktycznie od pożyczek denominowanych w EUR udzielonych marokańskim spółkom offshore.
- (493) Pierwszy argument dotyczący wyboru wartości odniesienia przez Komisję ma taki sam charakter jak twierdzenie przedsiębiorstwa DMA w odniesieniu do obliczania korzyści z pożyczek transgranicznych, które opisano w motywach 393-394 powyżej, a następnie omówiono i odrzucono w motywie 399, w którym Komisja podkreśliła, że wartość odniesienia odpowiada rentowności długu przedsiębiorstw wysokiego ryzyka denominowanego w EUR, tj. kwocie w EUR, jaką pożyczkodawca pożyczył przedsiębiorstwu o takim profilu ryzyka, odzwierciedlając tym samym rodzaj długu przedsiębiorstwa DMA, walutę jego długu i jego profil ryzyka inwestycyjnego. Komisja przeanalizowała również stopy rynku pieniężnego MFW dla Maroka zaproponowane przez rząd Maroka jako bardziej odpowiedni punkt odniesienia. Komisja stwierdziła, że proponowana stopa rynku pieniężnego MFW odpowiada stopie kredytów międzybankowych⁽¹⁰⁸⁾, a nie stopie udzielanej przez bank przedsiębiorstwu. W związku z tym nie odzwierciedla ona ryzyka kredytowego związanego z pożyczką w tym przypadku, a zatem nie jest odpowiednia jako poziom odniesienia.
- (494) Ponadto Komisja zauważyła, że arkusz Excel ze stopami procentowymi naliczanymi przez AIB od kredytów denominowanych w EUR wydaje się dotyczyć głównie przedsiębiorstw z sektora motoryzacyjnego lub zlokalizowanych w specjalnych strefach ekonomicznych. Aby był reprezentatywny jako poziom odniesienia, musiałby zawierać informacje na temat przedsiębiorstw, na które nie ma wpływu preferencyjna polityka rządu Maroka. Nieliczne wiersze, które mogłyby potencjalnie dotyczyć takich przedsiębiorstw, zostały jednak dodane dopiero po ostatecznym ujawnieniu i nie mogły zostać zweryfikowane. Przedstawione informacje są niewystarczające, aby stwierdzić z całą pewnością, że pożyczki te nie wchodzą w zakres polityki preferencyjnej rządu Maroka, a także nie wystarczają do określenia zdolności kredytowej beneficjentów udzielonych pożyczek.

⁽¹⁰⁸⁾ Międzynarodowe Statystyki Finansowe. Uwagi dotyczące poszczególnych krajów, s. 113. Dostępne pod adresem: <https://www.elibrary.imf.org/display/book/9781455217588/9781455217588.xml> (ostatnie wyświetlenie 7 lutego 2025 r.).

- (495) Poziom stopy procentowej jest bowiem powiązany nie tylko z walutą, w której jest ona emitowana, ale również z indywidualnym ryzykiem kredytowym przedsiębiorstwa. W tym względzie Komisja ustaliła już w motywach 385–388 powyżej, że przedsiębiorstwo nie znajdowało się w odpowiedniej sytuacji finansowej, a zastosowana wartość odniesienia odzwierciedla tę sytuację, ponieważ przedstawia dochód z długu przedsiębiorstw wysokiego ryzyka, tj. kwotę, jaką pożyczkodawca uzyskał, przyznając pożyczkę przedsiębiorstwu o takim profilu ryzyka, i jaka była denominowana w EUR, odzwierciedlając tym samym walutę długu przedsiębiorstwa DMA i jego profil ryzyka inwestycyjnego. W związku z tym Komisja zastosowała odpowiednią wartość odniesienia dostosowaną do specyfiki pożyczki udzielonej przedsiębiorstwu DMA.

e) **Szczególny charakter**

- (496) Program ten ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczony do konkretnego przedsiębiorstwa, do którego jest skierowana zachęta, jako że przedsiębiorstwo to działa w sektorze motoryzacyjnym zgodnie z marokańską polityką preferencyjną opisaną szczegółowo w sekcji 3.3, a także ma charakter szczególny pod względem regionalnym, ponieważ znajduje się w strefie rozwoju przemysłu, również opisanej m.in. w sekcji 3.3.
- (497) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Maroka i przedsiębiorstwo DMA zakwestionowały ustalenia Komisji dotyczące szczególnego charakteru programu. Według rządu Maroka zarówno wniosek przedsiębiorstwa DMA o pożyczkę, jak i wyniki jego analizy przez AIB wykazały, że przedmiotowa pożyczka nie została udzielona w oparciu o politykę rządu Maroka lub ze względu na lokalizację przedsiębiorstwa DMA w strefie rozwoju przemysłu. W szczególności rząd Maroka argumentował, że promowane gałęzie przemysłu jako całość nie stanowią wystarczająco odrębnego segmentu gospodarki, aby stanowić „niektóre gałęzie przemysłu” w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i art. 2 ust. 1 lit. a) Porozumienia SCM. Przedsiębiorstwo DMA podkreśliło również fakt, że pożyczki AIB nie ograniczały się do przemysłu motoryzacyjnego ani do przedsiębiorstw zlokalizowanych w strefie rozwoju przemysłu.
- (498) Komisja odrzuciła ten argument. Jak wyjaśniono w motywie 481, powyższa pożyczka jest powiązana z polityką rządu Maroka i umową partnerstwa, a zatem stanowi mechanizm wsparcia dla sektora motoryzacyjnego. Jest ona również związana z ulepszaniem strefy rozwoju przemysłu. Przedstawione – po ujawnieniu – przez rząd Maroka i przedsiębiorstwo DMA argumenty, że przedmiotowa pożyczka nie została udzielona na podstawie żadnej polityki rządu Maroka lub ze względu na lokalizację przedsiębiorstwa DMA w strefie rozwoju przemysłu, były twierdzeniami nieopartymi na żadnych dowodach.

f) **Wnioski**

- (499) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Finansowanie preferencyjne zapewniane przez rząd Maroka

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
DMA	0,53 %

3.7. **dochody władz publicznych utracone lub niepobrane;**

- (500) Skarżący twierdzi, że przedsiębiorstwa zlokalizowane w strefach rozwoju przemysłu korzystają z subsydiów w postaci zwolnień z szeregu środków fiskalnych, celnych i administracyjnych. Aby przedsiębiorstwa mogły korzystać z tych środków fiskalnych, celnych i administracyjnych, należy zezwolić na ich zakładanie w strefach rozwoju przemysłu.

a) **Podstawa prawna**

- (501) Na mocy ustawy nr 19-94 i Dahir nr 1-95-1 z dnia 26 stycznia 1995 r. ustanowiono w Maroku strefy wolnego handlu. Zgodnie z art. 21 ustawy nr 19-94 towary przywożone do stref wolnego handlu są zwolnione z należności celnych przywozowych.
- (502) Zgodnie z art. 6 ogólnego kodeksu podatkowego Maroka, wydanie z 2023 r. oraz z rozdziałem I noty okólnej nr 733 w sprawie przepisów podatkowych ustawy finansowej nr 50-22 na rok budżetowy 2023 przedsiębiorstwa prowadzące działalność w strefach rozwoju przemysłu są całkowicie zwolnione z podatku dochodowego przez pierwsze pięć kolejnych lat.

- (503) Zgodnie z art. 6 ustawy nr 47-06, zmienionej następnie ustawą nr 07-20, przedsiębiorstwa prowadzące działalność w strefach rozwoju przemysłu są zwolnione z podatku od działalności gospodarczej.

b) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

- (504) Strefy rozwoju przemysłu zostały ustanowione na mocy ustawodawstwa marokańskiego ustawą nr 19-94 i ustawą Dahir nr 1-95-1 z dnia 26 stycznia 1995 r. (poprzednio zwane „strefami wolnymi do celów wywozu”). Strefy rozwoju przemysłu są określonymi obszarami terytorium przeznaczonymi na przemysłową działalność eksportową i związaną z nią działalność usługową. Strefy rozwoju przemysłu są zwolnione ze wspólnych przepisów dotyczących handlu zagranicznego i kontroli dewizowej. Każdą strefę rozwoju przemysłu ustanawia się i wyznacza na mocy dekrety, który określa charakter i działalność przedsiębiorstw, które mogą być w niej zakładane.
- (505) Aby założyć strefę rozwoju przemysłu na mocy ustawy nr 19-94, przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek i uzyskać zezwolenie od lokalnej komisji stref przetwórstwa eksportowego pod przewodnictwem gubernatora regionu i realizować co najmniej 70 % swoich obrotów z wywozu.
- (506) Przedsiębiorstwa obu współpracujących producentów eksportujących zostały założone w strefach rozwoju przemysłu. Komisja uznała, że odniosły one korzyści wynikające ze:
- zwolnienia z należności celnych przywózowych od przywozu surowców i dóbr inwestycyjnych;
 - zwolnienia lub obniżenia podatku dochodowego od osób prawnych;
 - zwolnienia z podatku od działalności zawodowej (zobowiązanie podatkowe opiera się na wartości aktywów przedsiębiorstwa).
- (507) W odniesieniu do dóbr inwestycyjnych przedsiębiorstwo DMA nie zgłosiło również kodów towarów, pod którymi sprzęt został przywieziony, lub zgłosiło nieprawidłowe kody, w odniesieniu do znacznej liczby transakcji. Jednocześnie przedsiębiorstwo to nie zgłosiło kodu mającej zastosowanie stawki należności celnych przywózowych w odniesieniu do żadnej ze zgłoszonych transakcji.
- (508) Wobec braku wymaganych informacji Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych i niezbędnych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia. W związku z tym Komisja zastosowała art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i wykorzystała dostępne fakty w odniesieniu do tych punktów.

c) **Wkład finansowy**

- (509) Takie praktyki stanowią wkład finansowy w postaci utraconych dochodów rządowych (należności celne przywózowe, podatek dochodowy od osób prawnych, podatek od działalności gospodarczej), które zostałyby pobrane, gdyby rząd nie przyznał zwolnienia.

d) **Korzyść**

- (510) Korzyść dla odbiorcy wynikająca z tych zwolnień jest równa kwocie zaoszczędzonych należności celnych przywózowych i podatku (kwota co do zasady należna, ale niepobrana).
- (511) Korzyść finansowa przyznana przedsiębiorstwom wynikająca ze zwolnienia z należności celnych przywózowych jest równa kwocie zaoszczędzonych należności celnych przywózowych. Należności celne przywózowe w wysokości od 2,5 % do 40 % ad valorem zostałyby pobrane, gdyby rząd nie przyznał zwolnienia.
- (512) W odniesieniu do kwestii częściowej odmowy współpracy ze strony przedsiębiorstwa DMA, jak opisano w motywach 113 i 117, Komisja wykorzystała – na podstawie dostępnych faktów w odniesieniu do błędnie zgłoszonych lub niezgłoszonych kodów towarów dotyczących dóbr kapitałowych – stawki należności celnych przywózowych ustalone w MacMap⁽¹⁰⁹⁾. W przypadku gdy nie można było określić kodów towarów, zastosowano najbardziej reprezentatywne stawki celne dla przywożonych dóbr kapitałowych.

⁽¹⁰⁹⁾ Dostępne pod adresem: <https://www.macmap.org/en/download> (ostatnie wyświetlenie 4 grudnia 2024 r.).

- (513) W odniesieniu do dóbr inwestycyjnych Komisja przypisała do OD część całkowitej korzyści odpowiadającą udziałowi amortyzacji w wartości przywożonych aktywów przedsiębiorstwa. W odniesieniu do materiałów i części zamiennych Komisja uznała, że korzyść polegała na całkowitej kwocie cel przywozowych utraconych w OD.
- (514) Korzyść finansowa przyznana przedsiębiorstwom z tytułu zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych jest równa niepobranemu podatkowi, który wyniósłby 32 % dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza strefą rozwoju przemysłu i niekorzystających z tego samego zwolnienia.
- (515) Korzyści finansowe przyznane przedsiębiorstwom, wynikające ze zwolnienia z podatku od działalności gospodarczej polegają na uniknięciu wydatkowania środków finansowych w wysokości 0,25 % łącznego obrotu w okresie objętym dochodzeniem i 0,003 % całkowitej wartości aktywów w roku obrotowym poprzedzającym okres objęty dochodzeniem.

e) **Szczególny charakter**

- (516) Korzyści związane ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych i podatków mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ są one jednoznacznie zastrzeżone przepisami prawa dla przedsiębiorstw mających siedzibę w specjalnych strefach ekonomicznych, zaś przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek o ich przyznanie, a następnie muszą zostać wybrane i uzyskać zezwolenie od państwa.
- (517) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka oraz przedsiębiorstwa DMA i Hands 8 przedstawiły szereg uwag dotyczących różnych subsydiów przyznanych w formie utraconych lub niepobraných dochodów sektora instytucji rządowych i samorządowych.
- (518) Rząd Maroka i DMA zauważyły, że Komisja była zobowiązana do przeprowadzenia oceny szczególnego charakteru w odniesieniu do każdego domniemanego programu lub instrumentu, który zamierza zastosować jako środek wyrównawczy, zamiast opierać się na jednym zdaniu dotyczącym szczególnego charakteru w odniesieniu do czterech różnych domniemanych programów, jak miało to miejsce w motywie 516 powyżej.
- (519) W szczególności w odniesieniu do obniżenia podatku dochodowego rząd Maroka i DMA twierdziły, że były one stosowane do bardzo szerokiej i zróżnicowanej gamy branży i sektorów, a zatem domniemany program nie ograniczał się do wystarczająco wyodrębnionego segmentu gospodarki marokańskiej, aby można go było zakwalifikować jako „szczególny” w rozumieniu art. 2.1 lit. a) Porozumienia SCM. W szczególności twierdzono, że wszystkie przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy prowadzą działalność w strefie rozwoju przemysłu, czy nie, korzystają z pięcioletniego zwolnienia w odniesieniu do działalności przemysłowej, na którą wydano zezwolenie. W przypadku przedsiębiorstw spoza strefy dekret nr 2-17-743 z dnia 19 czerwca 2018 r. zawiera wykaz sektorów, który jest bardzo szeroki i obejmuje praktycznie cały sektor przemysłu w Maroku. W związku z tym charakter warunków przewidzianych w programie (obiektywny, neutralny, horyzontalny pod względem zastosowania) sprawia, że nie jest on szczególny.
- (520) W odniesieniu do zwolnienia z podatku od działalności zawodowej rząd Maroka oraz przedsiębiorstwa DMA i Hands 8 wskazały, że wszelka nowo utworzona działalność zawodowa czerpie korzyści z pięcioletniego całkowitego zwolnienia z podatku od działalności zawodowej i dotyczy to również przedsiębiorstw spoza strefy rozwoju przemysłu.
- (521) W odniesieniu do domniemanej korzyści wynikającej z zawieszenia cel na surowce rząd Maroka oraz przedsiębiorstwa DMA i Hands 8 zauważyły, że każde przedsiębiorstwo z siedzibą poza strefą rozwoju przemysłu również kwalifikowało się do zwrotu opłat przywozowych na podstawie art. 101–103 (Potrącenie i zwrot) marokańskiego kodeksu podatkowego oraz art. 159 (zwrot opłat przywozowych) marokańskiego kodeksu celnego, jeżeli uiszczyły należności celne przywozowe od surowców, a następnie wywoziły wyroby gotowe zawierające te składniki.
- (522) Według rządu Maroka to samo rzekomo dotyczy zwolnienia z cła na dobra inwestycyjne: zwolnienie to ma powszechne zastosowanie we wszystkich sektorach, niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo jest zlokalizowane w strefie rozwoju przemysłu. Zwolnienie to przyznaje się na podstawie art. 164-1-p kodeksu podatków pośrednich w odniesieniu do sprzętu przeznaczonego do realizacji projektów w ramach programów inwestycyjnych o wartości 50 mln DH lub większej.
- (523) Komisja odrzuciła te argumenty. Opisane powyżej korzyści wynikające z preferencyjnego traktowania podatkowego i celnego są związane z lokalizacją przedsiębiorstwa w strefie rozwoju przemysłu.

- (524) Zwolnienia z podatku dochodowego i z podatku od działalności zawodowej dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza strefą rozwoju przemysłu są ograniczone do pierwszych pięciu lat działalności przedsiębiorstw. Zarówno DMA, jak i Hands 8 prowadziły działalność w OD od ponad pięciu lat. Pod względem korzyści i szczególnego charakteru należy dokonać porównania między przedsiębiorstwami znajdującymi się w tej samej sytuacji w OD, tj. między przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność przez ponad pięć lat i mającymi siedzibę w strefie rozwoju przemysłu a przedsiębiorstwami działającymi przez ponad pięć lat i zlokalizowanymi poza strefą rozwoju przemysłu. W przypadku dokonania takiego porównania można z łatwością stwierdzić, że przedsiębiorstwa DMA i Hands 8 mogły korzystać z tych zwolnień z podatku dochodowego i podatku od działalności zawodowej jedynie w OD, ponieważ znajdowały się w strefie rozwoju przemysłu. Ponadto nawet w ciągu pierwszych pięciu lat działalności przedsiębiorstwa zwolnienia są ograniczone do zamkniętej listy sektorów przemysłowych, które zostały szczegółowo wymienione w dekrete nr 2-17-743 z dnia 19 czerwca 2018 r. i w odniesieniu do których rząd Maroka nie przedstawił żadnych obiektywnych kryteriów kwalifikacji.
- (525) W odniesieniu do systemu zwrotu ceł przywózowych a następnie zwolnienia z należności celnych przywózowych od surowców, przedsiębiorstwa spoza strefy rozwoju przemysłu potencjalnie mogą podlegać zwrotowi tych ceł. Aby program ten można było uznać za właściwy system zwrotu ceł przywózowych, powinien on podlegać weryfikacji zużycia przywożonych surowców w produkcji wywożonych towarów. Jest wręcz przeciwnie, przedsiębiorstwa zlokalizowane w strefie rozwoju przemysłu są zwolnione z płatności tych należności celnych przywózowych przed produkcją i wywozem, a zwolnienie to jest automatyczne. Ponadto kodeks celny ogranicza system zwrotu ceł przywózowych zapłaconych poza strefą rozwoju przemysłu jedynie do niektórych produktów przywożonych, zwykle związanych z określonym przeznaczeniem końcowym⁽¹¹⁰⁾. Surowce przywożone przez producentów aluminiowych kół jezdnych nie są zawarte w tym wykazie. W związku z tym, gdyby przedsiębiorstwa znajdowały się poza strefą rozwoju przemysłu, nie mogłyby w ogóle czerpać korzyści z systemu zwrotu ceł przywózowych.
- (526) Ponadto zwolnienie z należności celnych przywózowych od dóbr inwestycyjnych poza strefą rozwoju przemysłu jest również ograniczone do niektórych sektorów, tj. do przedsiębiorstw, które podpisały umowę inwestycyjną, i tylko na okres trzech lat od założenia przedsiębiorstwa, z możliwością przedłużenia o kolejne dwa lata⁽¹¹¹⁾. Jak już wyjaśniono w motywie 524 powyżej, w OD zarówno przedsiębiorstwo DMA, jak i przedsiębiorstwo Hands 8 działały od ponad pięciu lat. W związku z tym w sytuacji panującej w OD oba przedsiębiorstwa mogły korzystać z tych zwolnień z należności celnych przywózowych tylko dlatego, że znajdowały się w strefie rozwoju przemysłu. Ponadto nawet w ciągu pierwszych pięciu lat działalności przedsiębiorstwa art. 164 ust. 1 kodeksu celnego ogranicza zwolnienie z należności celnych przywózowych od dóbr inwestycyjnych do przedsiębiorstw, które podpisały umowę inwestycyjną z rządem Maroka. Jak podkreślono w ogólnym kontekście polityki przemysłowej Maroka w sekcji 3.3, w wyjaśnieniu projektu inwestycyjnego przedsiębiorstwa DMA w sekcji 3.4.3 oraz w ramach funkcjonowania Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji w sekcji 3.6.1 powyżej, umowy inwestycyjne są nierozdzielnie związane z preferencyjną polityką rządu Maroka dotyczącą promowanych sektorów przemysłowych, takich jak te w ramach planu rozwoju przemysłu. Zatwierdzenie i podpisanie umowy inwestycyjnej z rządem Maroka jest na przykład warunkiem wstępnym otrzymania dotacji z Funduszu Rozwoju Przemysłu i Inwestycji lub otrzymania tanich gruntów w strefie rozwoju przemysłu. W związku z tym zwolnienia z należności celnych przywózowych od dóbr inwestycyjnych są ograniczone do sektorów promowanych przez rząd Maroka w ramach planu rozwoju przemysłu nawet podczas pierwszego pięcioletniego okresu działalności.

(2) Wnioski

- (527) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienie z podatków i należności celnych przywózowych mające zastosowanie w strefach rozwoju przemysłu

Nazwa przedsiębiorstwa	Opis	Stopa subsydiowania
DMA	Należności celne przywózowe od surowców	1,33 %
DMA	Należności celne przywózowe od dóbr inwestycyjnych	1,74 %

⁽¹¹⁰⁾ Zob. art. 159 ust. 2, art. 173 ust. 1 i dodatek III do kodeksu celnego. Zgodnie z art. 173-1 kodeksu celnego „Towarami kwalifikującymi się do systemu zwrotu ceł przywózowych ustanowionego w art. 159 wspomnianego kodeksu celnego są towary wymienione w załączniku III do niniejszego dekretu”.

⁽¹¹¹⁾ Art. 164 ust. 1 kodeksu celnego.

Nazwa przedsiębiorstwa	Opis	Stopa subsydiowania
DMA	Podatek dochodowy od podmiotów zbiorowych	0,99 %
DMA	Podatek od działalności gospodarczej	0,47 %
Hands 8	Należności celne przywozowe od surowców	1,87 %
Hands 8	Należności celne przywozowe od dóbr inwestycyjnych	0,25 %
Hands 8	Podatek dochodowy od podmiotów zbiorowych	0,28 %
Hands 8	Podatek od działalności gospodarczej	0,49 %

3.8. Udostępnianie gruntów przez rząd Maroka za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (528) Skarżący wskazuje, że na podstawie planu rozwoju przemysłu władze państwowe Maroka zobowiązały się do zapewnienia 1 000 hektarów pod budowę nowych terenów przemysłowych gotowych do użytku na żądanie i po „atrakcyjnych cenach”. Ponadto zintegrowane sektorowe platformy przemysłowe często korzystają ze statusu wolnej strefy i obejmują grunty, budynki, logistykę, usługi i szkolenia na miejscu ⁽¹¹²⁾. Państwo Maroko co roku publikuje wniosek o wyrażenie zainteresowania w celu wybrania projektów dotyczących utworzenia lub rekultywacji terenów przemysłowych, które kwalifikują się do dotacji finansowej z rządu Maroka.
- (529) Odnosząc się do lat poprzedzających okres objęty dochodzeniem, skarżący powołał się na fakt, że w 2018 r. marokański Trybunał Obrachunkowy („Cour des Comptes”) podkreślił, że w celu zminimalizowania kosztów wyboru gruntów pod budowę nowych terenów przemysłowych dokonuje się na podstawie statusu prawnego gruntu (państwowy, wspólny). W rezultacie większość nowych gruntów przemysłowych to grunty państwowe lub grunty wspólne ⁽¹¹³⁾. Całkowite koszty prac dotyczących nowych kompleksów przemysłowych i ich rozwoju finansuje państwo. W 2016 r. wyniosły one 11,87 mld MAD (1,1 mld EUR) w przypadku zintegrowanych kompleksów przemysłowych i 3,86 mld MAD (360 mln EUR) w przypadku kompleksów przemysłowych. Oprócz prac na miejscu podmioty publiczne sfinansowały również prace poza terenem (zaopatrzenie w wodę i energię elektryczną, kanalizacja i infrastruktura dostępu do terenu) na kwotę sięgającą 1,12 mld MAD (100 mln EUR).

a) Podstawa prawna

- (530) Udostępnianie gruntów na preferencyjnych warunkach odbywa się na podstawie:

- Paktu Krajowego Rozwoju Przemysłu na lata 2009–2015;
- Planu rozwoju przemysłu na lata 2014–2020;
- umowy wykonawczej z listopada 2010 r. w sprawie planowania, rozwoju, promocji, marketingu zintegrowanej platformy przemysłowej w Kenitrze i zarządzania nią, podpisanej między Ministerstwem Gospodarki i Finansów, Ministerstwem Przemysłu i Handlu, funduszem Hassana II i MEDZ Group CDG;
- umowy wykonawczej z sierpnia 2012 r. w sprawie planowania, rozwoju, promocji, marketingu zintegrowanej platformy przemysłowej w Tangerze-Jouamaa i zarządzania nią, podpisanej między Ministerstwem Gospodarki i Finansów, Ministerstwem Przemysłu i Handlu, funduszem Hassana II i specjalną agencją śródziemnomorską w Tangerze;
- umowy inwestycyjnej z 26 lipca 2018 r. dotyczącej utworzenia projektu przemysłowego w zakresie produkcji kół aluminiowych w Królestwie Marokańskim zawartej pomiędzy Królestwem Marokańskim a przedsiębiorstwem CITIC Dicastal;

⁽¹¹²⁾ Zob. „Loi n° 19-94 Relative aux Zones Franches d'Exportation”, Bulletin Officiel, 15.02.1995, nr 4294, s. 117–121, zmieniona następnie ustawą 14.21, którą zmieniono określenie „zone franche” na „zone d'accélération industrielle”. Zob. również „Code des douanes et impôts indirects relevant de l'administration des douanes et impôts indirects approuvé par le dahir portant loi n° 1-77-339 du 25 chaoual 1397 (9 octobre 1977), tel. qu'il a été modifié et complété”.

⁽¹¹³⁾ Cour des Comptes. Espaces d'accueil industriels. Dostępne pod adresem: <https://www.courdescomptes.ma/wp-content/uploads/2023/01/9.-Espaces-dacceuil-industriels.pdf> (ostatnie wyświetlenie 17 grudnia 2024 r.).

- umowy inwestycyjnej z 19 lutego 2018 r. dotyczącej realizacji projektu przemysłowego w zakresie produkcji kół aluminiowych w Królestwie Marokańskim zawartej pomiędzy Królestwem Marokańskim, przedsiębiorstwem Hands Corporation Ltd. oraz przedsiębiorstwem Hands 8.

b) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

- (531) Obaj współpracujący producenci eksportujący mają siedzibę w strefach rozwoju przemysłu. Przedsiębiorstwo DMA jest zlokalizowane w wolnej strefie ekonomicznej Atlantyku w Kenitrze („strefa AFZ”), a przedsiębiorstwo Hands 8 w Tanger Automotive City/wolnej strefie ekonomicznej w Tangerze („strefa TAC/TFZ”). Strefy rozwoju przemysłu należą do przedsiębiorstw zarządzających i są przez nie eksploatowane:
- MEDZ Group CDG („grupa MEDZ”) jest właścicielem i operatorem strefy AFZ;
 - Tanger Med Grup („grupa TMG”) jest właścicielem i operatorem strefy TAC/TFZ.
- (532) Obaj współpracujący producenci eksportujący zakupili grunty od przedsiębiorstw zarządzających odpowiednimi strefami rozwoju przemysłu. Przedsiębiorstwo musi uzyskać zezwolenie rządu Maroka na prowadzenie działalności w strefach rozwoju przemysłu na podstawie umowy inwestycyjnej.
- (533) Grupa MEDZ niemal w całości należy do przedsiębiorstwa CDG Développement („CDGD”) (7 osób fizycznych posiada po jednym udziale w porównaniu z 21,5 tys. udziałów należących do CDGD i jednym udziałem należącym do Caisse de Dépôt et de Gestion („CDG”). CDGD jest jednostką zależną należącą w całości do przedsiębiorstwa państwowego CDG, organu publicznego ustanowionego i zarządzanego na mocy ustawy (DAHIR nr 1-59-074 z dnia 10 lutego 1959 r.), którego misją jest mobilizowanie zasobów w celu wspierania polityki publicznej w służbie rozwoju gospodarczego Maroka.
- (534) Grupa TMG jest przedsiębiorstwem państwowym. Jej głównym udziałowcem jest fundusz Hassana II posiadający 87,5 % udziałów, a za nim plasują się udziałowcy mniejszościowi: rząd Maroka (12,38 %) i grupa CDG (0,12 %). Jak ustalono w motywie 462, fundusz Hassana II jest podmiotem publicznym.
- (535) Niezagospodarowane grunty nabyte przez przedsiębiorstwa zarządzające były w większości własnością państwa, ponieważ były to plemienne, wspólne grunty administrowane przez Ministerstwo Rolnictwa. Cenę tych gruntów ustalała komisja rządowa. Prace infrastrukturalne niezbędne do dostosowania gruntów do potrzeb inwestorów przemysłowych zostały przeprowadzone przez przedsiębiorstwa zarządzające zgodnie z biznesplanem zatwierdzonym przez państwo. Ponadto część tych prac infrastrukturalnych zrealizowano dzięki dotacjom z funduszu Hassana II przekazanym przedsiębiorstwom zarządzającym. Ponadto przedsiębiorstwa zarządzające są zobowiązane na mocy umowy podpisanej z rządem Maroka do naliczania ceny za zagospodarowane grunty po zakończeniu prac infrastrukturalnych, ustalonej przez rząd w wyżej wymienionej umowie. Te odpowiednie ceny preferencyjne zostały wcześniej ustalone przez rząd Maroka w załącznikach do umów wykonawczych, o których mowa w motywie 344 powyżej, zawartych między funduszem Hassana II, ministerstwami rządu Maroka i przedsiębiorstwami zarządzającymi strefami rozwoju przemysłu, o których mowa w lit. a). W ramach tych umów przedsiębiorstwa zarządzające strefami rozwoju przemysłu zobowiązują się do przestrzegania tych ustalonych cen. Podczas wizyty weryfikacyjnej rząd Maroka przyznał, że cena ta jest niższa od normalnej ceny rynkowej, ponieważ wiąże się z marżą zysku poniżej normalnego zysku wymaganego przez podmiot prywatny. Ponadto rząd Maroka potwierdził, że zapewnił przedsiębiorstwom zarządzającym dotacje finansowane z funduszu Hassana II na rozwój infrastruktury, co dodatkowo obniża cenę sprzedaży takich gruntów. Ponadto umowa podpisana między przedsiębiorstwem zarządzającym a rządem Maroka nakłada na przedsiębiorstwo zarządzające obowiązek obniżenia ceny sprzedaży ustalonej przez rząd Maroka, jeżeli poniesie ono mniejsze koszty przewidziane na prace związane z infrastrukturą. Przedsiębiorstwa zarządzające były zatem zobowiązane do ustalania ceny gruntów sprzedawanych przedsiębiorstwom mającym siedzibę w strefach rozwoju przemysłu na poziomie niższym od normalnej ceny rynkowej.
- (536) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka stwierdził, że ustalenia Komisji dotyczące „organu publicznego” w odniesieniu do Funduszu Hassana II na rzecz Rozwoju Gospodarczego i Społecznego („HIIF”) są niezgodne z art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i art. 1.1 lit. a) pkt 1 Porozumienia SCM. Ustalenia, zgodnie z którymi rząd Maroka sprawował znaczącą kontrolę nad HIIF, były błędne, ponieważ Komisja uznała jedynie wyznaczenie kierownictwa do podmiotu za dowód znaczącej kontroli. Rząd Maroka zwrócił uwagę na fakt, że HIIF jest zobowiązany do niezależnego działania zgodnie z decyzjami rady dyrektorów. Rada dyrektorów składa się z trzech członków niezależnych od rządu. Zgodnie z art. 10 ustawy nr 36.01 rada dyrektorów, a nie zarząd, sprawuje kontrolę operacyjną nad decyzjami HIIF.

- (537) Komisja odrzuciła ten argument. Jak wyjaśniono w motywach 458–463, HIIF jest w pełni finansowany z budżetu państwa Maroka, państwo Maroka posiada uprawnienia nadzorcze nad działalnością Funduszu i jego ogólnym zarządzaniem, a także posiada ostateczne uprawnienia kontrolne i nadzorcze w odniesieniu m.in. do kryteriów kwalifikacji projektów oraz faktycznych decyzji o finansowaniu i wypłaty środków finansowych. Ponadto, zgodnie z odpowiedzią HIIF na pytania zawarte w kwestionariuszu, radzie dyrektorów funduszu przewodniczy prezes, a jej członkami jest kilku wysokich rangą urzędników rządowych, natomiast zarząd funduszu (w rzeczywistości składający się z trzech członków) nie został jeszcze powołany, z wyjątkiem jego prezesa. Prezes zarządu HIIF powinien być zostać powołany na mocy art. 49 Konstytucji, zgodnie z przepisami ustawy nr 08-21 ⁽¹¹⁴⁾. Załącznik nr 1 do tej ustawy („Wykaz strategicznych zakładów publicznych i przedsiębiorstw”) wyraźnie wskazuje HIIF. Art. 49 Konstytucji ⁽¹¹⁵⁾ odnosi się do mianowania „na wniosek szefa rządu i z inicjatywy zainteresowanego ministra, [...] jak również szefów strategicznych instytucji publicznych i przedsiębiorstw. W ustawie organicznej zawarto wykaz tych strategicznych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw”.

c) **Wkład finansowy**

- (538) Takie praktyki stanowią wkład finansowy w postaci udostępniania gruntów będących własnością podmiotów kierowanych przez rząd Maroka za wynagrodzeniem niższym niż adekwatne. Grupy MEDZ i TMG, pośrednio należące do państwa, są zobowiązane na mocy umów wykonawczych do dostarczania tanich gruntów, tym samym pełniąc funkcję publiczną polegającą na realizacji celów rządu Maroka w zakresie rozwoju przemysłu motoryzacyjnego.

d) **Korzyść**

- (539) Korzyść w ramach tego programu oblicza się jako różnicę między tym, co beneficjenci faktycznie zapłacili, a tym, co musieliby zapłacić, gdyby nabyli towary lub usługi na warunkach rynkowych.
- (540) Ponieważ wszystkie ceny ustalone w podobnych strefach są preferencyjne i wobec braku informacji na temat ceny rynkowej gruntów zabudowanych w Maroku w okresie objętym dochodzeniem, Komisja wykorzystwała umowę hipoteczną przedsiębiorstwa DMA, w której bank niezależnie ocenił rzeczywistą wartość rynkową gruntów dostarczonych przez DMA jako zabezpieczenie, jako punkt odniesienia dla ceny rynkowej gruntów. Ponieważ umowę kredytu hipotecznego zawarto w 2023 r., ale współpracujący producenci eksportujący nabyli grunty w 2018 i 2019 r., Komisja dostosowała poziom odniesienia zgodnie ze zmianami indeksu cen nieruchomości przemysłowych w Maroku. Ponieważ oczekuje się, że grunt będzie użytkowany przez dłuższy czas, Komisja przypisała 1/30 całkowitej korzyści do okresu objętego dochodzeniem.
- (541) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Maroka i DMA argumentowały, że Komisja nie mogła wykorzystać umowy kredytu hipotecznego przedsiębiorstwa DMA z 2023 r., w tym oceny wartości gruntów jako wartości odniesienia dla ceny rynkowej gruntów zakupionych w 2018 i 2019 r. Według rządu Maroka i przedsiębiorstwa DMA, chociaż Komisja dostosowała wartość odniesienia do zmiany wskaźnika cen nieruchomości przemysłowych dla Maroka, ta wartość referencyjna dla ceny gruntów nie była reprezentatywna dla gruntów w różnych częściach Maroka, które nie są porównywalne.
- (542) Komisja odrzuciła ten argument. Wartością odniesienia zastosowaną do obliczenia korzyści była w rzeczywistości wartość rynkowa gruntów przedsiębiorstwa DMA skorygowana o inflację w okresie objętym dochodzeniem.
- (543) Ponadto przedsiębiorstwo Hands 8 w swoich uwagach po ujawnieniu stwierdziło, że wartość odniesienia zastosowana do określenia wartości rynkowej gruntów była niewłaściwa. Przedsiębiorstwo wskazało, że miało siedzibę w Tangerze, podczas gdy wartość odniesienia zastosowana przez Komisję odnosiła się do gruntów znajdujących się w Kenitrze. Przedsiębiorstwo Hands 8 argumentowało, że istnieją znaczne różnice w cenie gruntów w zależności od ich lokalizacji. W tym względzie strona przedstawiła niezależne sprawozdanie oceniające, w którym oszacowano wartość rynkową gruntów należących do przedsiębiorstwa Hands 8 na podstawie cen gruntów położonych w pobliżu strefy TAC i poza nią, zarejestrowanych w rejestrze nieruchomości w Tangerze (Conservation Foncière de Tanger).

⁽¹¹⁴⁾ Ustawa organiczna nr 08-21 zmieniająca i uzupełniająca ustawę organiczną nr 02-12 dotyczącą mianowania na wyższe stanowiska zgodnie z art. 49 i 92 Konstytucji. Dostępne pod adresem: <https://courconstitutionnelle.ma/Documents/LoisOrganique/08-21-fr.pdf> (ostatnie wyświetlenie 13 lutego 2025 r.).

⁽¹¹⁵⁾ Konstytucja Maroka. Dostępne pod adresem: <https://www.bladi.net/img/pdf/Constitution-maroc-2011.pdf> (ostatnie wyświetlenie 13 lutego 2025 r.).

- (544) Komisja odrzuciła ten argument. Po pierwsze, sprawozdanie oceniające pochodzi ze stycznia 2024 r., a przedsiębiorstwo przedłożyło je dopiero po ostatecznym ujawnieniu. W związku z tym nie można wykluczyć, że przedsiębiorstwo zamówiło sprawozdanie wyłącznie do celów niniejszego dochodzenia w celu dostarczenia Komisji rzekomo rynkowej wartości gruntów. Co ważniejsze, do informacji przedstawionych w sprawozdaniu oceniającym nie dołączono dokumentów bazowych wykorzystanych do określenia wartości gruntów. Na przykład na podstawie sprawozdania Komisja nie mogła potwierdzić lokalizacji działek, porównywalności gruntów z gruntami będącymi własnością przedsiębiorstwa Hands 8, a także dokładności całkowitej ceny i wielkości uwzględnionych działek.

e) **Szczególny charakter**

- (545) Korzyści związane z udostępnianiem gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ do ich uzyskania kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa wybrane przez rząd Maroka i mające siedzibę w specjalnych strefach ekonomicznych, tj. wyznaczonych regionach geograficznych podlegających jurysdykcji organu przyznającego pomoc (zob. motyw 535).
- (546) Jak wspomniano w motywach 124–127, w Pakcie Krajowym Rozwoju Przemysłu, który został później zastąpiony przez plan rozwoju przemysłu, wyraźnie wskazano przemysł motoryzacyjny jako jedną z kluczowych gałęzi przemysłu, której rozwój będzie wspierany między innymi poprzez ustanowienie zintegrowanych platform przemysłowych. Rząd Maroka przeznaczył dwie takie platformy, jedną w Kenitrze i jedną w Tangerze, na potrzeby przemysłu motoryzacyjnego i nadał im status strefy rozwoju przemysłu.
- (547) Umowy inwestycyjne podpisane między rządem Maroka a inwestorami dwóch współpracujących producentów eksportujących potwierdzają, że rząd Maroka wyraźnie zapewnił przedsiębiorstwom możliwość założenia działalności w odpowiednich strefach rozwoju przemysłu. Umowy te odnoszą się również do faktu, że odpowiednie strefy, w których zlokalizowane są inwestycje, czerpią korzyści wynikające ze specjalnych programów Maroka dotyczących tych stref, w tym zgodnie z ustawą 19/94, jak opisano w motywach 124–127. Rząd Maroka zobowiązał się również do zapewnienia przedsiębiorstwom pomocy przy nabywaniu gruntów w tych strefach.

f) **Wnioski**

- (548) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Udostępnianie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
DMA	0,38 %
Hands 8	1,14 %

3.9. **Programy, które nie zostały objęte środkami wyrównawczymi**

- (549) Nie znaleziono dowodów na subsydiowanie w odniesieniu do następujących programów:

- ubezpieczenie kredytów eksportowych zapewniane w kontekście współpracy między rządem ChRL a rządem Maroka;
- zwolnienie z VAT od przywożonych dóbr inwestycyjnych;
- wsparcie w zakresie szkolenia zawodowego.

3.10. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (550) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych dla przedsiębiorstw współpracujących zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, badając poszczególne subsydia lub programy subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Aby obliczyć ogólną kwotę subsydiów, Komisja najpierw obliczyła odsetek subsydiowania: kwotę subsydiów wyrażoną jako odsetek obrotów przedsiębiorstwa w OD. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Tę kwotę subsydium wyrażono później jako odsetek wartości kosztów, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu.
- (551) Ponieważ nie przeprowadzono kontroli wyrzykowej, a tym samym nie było innych współpracujących producentów eksportujących, nie obliczono średniej ważonej stopy subsydiowania.
- (552) Z uwagi na to, że poziom współpracy był wysoki, Komisja uznała za właściwe ustalenie rezydualnej stopy subsydiowania na poziomie współpracującego przedsiębiorstwa o najwyższej stopie subsydiowania.
- (553) Jako że sytuacja przedsiębiorstwa DMA była raczej nietypowa (Komisja nie znalazła dowodów na podobne subsydiowanie przez rząd Maroka we współpracy z rządem ChRL lub rządami innych państw trzecich w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hands 8), Komisja uznała za właściwe odliczenie kwot subsydiów związanych ze współpracą rządu Maroka z rządem ChRL. Wynik był nieco niższy niż kwota subsydium ustalona dla przedsiębiorstwa Hands 8 (5,05 %), dlatego jako stopę rezydualną należy przyjąć stopę ustaloną dla przedsiębiorstwa Hands 8.
- (554) Przy takich założeniach kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Nazwa przedsiębiorstwa	Ogólna stopa subsydiowania
DMA	31,45 %
Hands 8	5,60 %
Rezydualny margines dumpingu	5,60 %

- (555) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że zgodnie z art. 19 ust. 3 Porozumienia SCM ostateczną stopę subsydiowania należy dostosować do takiej części subsydiowania, która została już objęta środkami antydumpingowymi wprowadzonymi równolegle. Odniosło się ono do sytuacji, w których cło wyrównawcze stanowi pełną kwotę subsydiowania i w których cła antydumpingowe, obliczone przynajmniej w pewnym stopniu na podstawie tego samego subsydiowania, są nakładane jednocześnie. Jest to prawdopodobne, jeżeli marginesy dumpingu oblicza się na podstawie metodyki gospodarki nierynkowej zgodnie z orzecznictwem WTO, na którym opiera się DMA⁽¹¹⁶⁾. W szczególności przedsiębiorstwo DMA wskazało, że w odrębnym postępowaniu antydumpingowym margines dumpingu przedsiębiorstwa DMA opierał się na najwyższym marginesie dumpingu ustalonym dla rodzajów produktu sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach przez współpracującego producenta eksportującego Hands 8. Ponadto przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego przedsiębiorstwo Hands 8 nie czerpało korzyści z dostarczania dóbr inwestycyjnych lub surowców za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W tym kontekście przedsiębiorstwo DMA zwróciło się co najmniej o dostosowanie marginesu dumpingu do kwoty faktycznej pożyczki związanej z dobrami inwestycyjnymi i preferencyjnej ceny materiałów do produkcji dla przedsiębiorstwa DMA zgodnie z art. 19 ust. 3 Porozumienia SCM.

⁽¹¹⁶⁾ WTO DS379/AB/R USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., pkt 582.

- (556) Komisja nie zgodziła się z tym. Na wstępie Komisja zauważyła, że odpowiednim przepisem art. 19 ust. 3 Porozumienia SCM jest art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Argument przedsiębiorstwa DMA opiera się na błędnym zrozumieniu metodyki zastosowanej w postępowaniu antydumpingowym w wyniku całkowitego braku współpracy ze strony przedsiębiorstwa DMA. W szczególności argument ten opiera się na błędnym założeniu, że Komisja wykorzystała wartość normalną przedsiębiorstwa Hands 8 do porównania z cenami eksportowymi przedsiębiorstwa DMA. Takie stwierdzenie jest niezgodne z prawdą. Faktycznie, w wyniku całkowitego braku współpracy ze strony przedsiębiorstwa DMA w postępowaniu antydumpingowym, przedsiębiorstwo to zostało objęte cłem rezydualnym mającym zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw niewspółpracujących w Maroku. To cło ogólnokrajowe ustalono na podstawie podzbioru marginesów dumpingu dla rodzajów produktu sprzedawanych w reprezentatywnych ilościach przez jedyne współpracującego producenta eksportującego w dochodzeniu antydumpingowym, tj. przedsiębiorstwo Hands 8. Marginesy dumpingu były wynikiem zarówno wartości normalnej, jak i ceny eksportowej obliczonej dla przedsiębiorstwa Hands 8, na które w równym stopniu wpłynęło subsydiowanie (o ile w ogóle). W związku z tym taka metodyka nie może prowadzić do potencjalnego podwójnego liczenia w rozumieniu art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Metodyka zastosowana do obliczenia wartości normalnej dla przedsiębiorstwa Hands 8 była standardową metodyką dla gospodarek rynkowych, a nie metodyką gospodarki nierynkowej, która była przedmiotem orzecznictwa WTO, na które powołuje się przedsiębiorstwo DMA. W przypadku standardowej metodyki podwójne liczenie może nastąpić jedynie w przypadku subsydiowania wywozu, co bezpośrednio obniża cenę eksportową. Nie ma to miejsca w niniejszej sprawie, ponieważ w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hands 8 nie doszło do podwójnego liczenia wynikającego z art. 15 ust. 2 lub art. 24 ust. 1. W tym względzie, zgodnie z twierdzeniem przedsiębiorstwa DMA, doszłoby również do paradoksalnej sytuacji, w której chociaż nie doszło do podwójnego liczenia ani odliczenia dla przedsiębiorstwa Hands8, przedsiębiorstwo DMA skorzystałoby z takiego odliczenia na podstawie domniemanego i nieuzasadnionego podwójnego liczenia. Fakt, że przedsiębiorstwo Hands 8 nie skorzystało z dostarczania materiałów do produkcji za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia ani z faktycznej pożyczki, nie ma znaczenia z prawnego punktu widzenia i nie zmienia tego wniosku. W każdym razie Komisja zauważyła, że obliczony w ten sposób margines dumpingu został wybrany jako wskaźnik zastępczy, w kontekście zastosowania dostępnych faktów, w celu określenia rezydualnego marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów, w tym przedsiębiorstwa DMA, w celu zastąpienia marginesu, który zostałby obliczony, gdyby przedsiębiorstwo DMA współpracowało. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument. .
- (557) Ponadto po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo DMA odniosło się do art. 19.1, 19.4 i 21.1 Porozumienia SCM oraz art. VI ust. 3 GATT 1994, wskazując, że w celu ustalenia, czy cła wyrównawcze są nadal potrzebne, organ prowadzący dochodzenie musi ustalić, czy subsydlum nadal istnieje.
- (558) W tym względzie przedsiębiorstwo DMA powołało się na fakt, że zmieniła się jego własność pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w motywach 247 i 262, przedsiębiorstwo Dicastal Asia sprzedało swój udział w przedsiębiorstwie DMA przedsiębiorstwu CITIC Dicastal. Przedsiębiorstwo DMA argumentowało, że Komisja powinna była uwzględnić ustalenia zespołu orzekającego WTO w sprawie US – Lead i Bismuth II. Zgodnie z pkt 6.81 sprawozdania zespołu orzekającego zmiana własności według godziwej wartości rynkowej, jednorazowy wkład finansowy przyznany wcześniejszemu przedsiębiorstwu powoduje wygaśnięcie wkładu finansowego i korzyści przyznanej pośrednio przedsiębiorstwu będącemu następcą prawnym.
- (559) W tym kontekście przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że przedstawiło wystarczające dowody na to, że w okresie objętym dochodzeniem nastąpiła zmiana własności według godziwej wartości rynkowej. Zdaniem przedsiębiorstwa DMA Komisja nie przeanalizowała jednak dalszego istnienia wkładu finansowego i korzyści po nabyciu przedsiębiorstwa DMA przez przedsiębiorstwo CITIC Dicastal.
- (560) Komisja nie zgodziła się z tym. Argumenty te opierają się na błędnym założeniu, że przedsiębiorstwa CITIC Dicastal, Changsha Dicastal, Dicastal Asia, Dicastal HK i DMA były podmiotami niepowiązanymi oraz że transakcje leżące u podstaw rozliczeń były realizowane według godziwej wartości rynkowej. Jak szczegółowo wykazano w motywach 248–252, 256, 258, 262, 263, 269, 270 i 293–313, Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo CITIC Dicastal było powiązane z przedsiębiorstwem DMA, a wszystkie te podmioty były powiązane ze sobą od początku i przez cały okres realizacji projektu marokańskiego. Przedsiębiorstwo DMA nie przedstawiło dowodów na to, że podmioty były niepowiązane, a także że odnośne transakcje zostały przeprowadzone na warunkach rynkowych i odzwierciedlały godziwą wartość rynkową. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (561) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez ok. 27 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (562) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 46,8 mln sztuk. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak odpowiedź udzielona na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym przesłana przez skarżącego. Jak wskazano w motywie 49, objęci próbą producenci unijni reprezentowali 22 % szacowanej całkowitej wielkości unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (563) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie łącznej sprzedaży przemysłu Unii w Unii powiększonej o łączny przywóz z państw trzecich do Unii. Dane dotyczące sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym uzyskano ze skargi i skorygowano je w oparciu o dane zawarte w odpowiedziach przesłanych przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do przywozu Komisja oparła się na bazie danych Comext Eurostatu. Ponieważ jednak baza danych Comext Eurostatu zawiera jedynie informacje o wadze przywozu, a nie o liczbie przywiezionych sztuk aluminiowych kół jezdnych, konieczne było przeliczenie wagi na sztuki. Skarżący zastosował w skardze ten sam współczynnik przeliczeniowy, który zastosowano w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym tego samego produktu, tj. 11,3 kg na sztukę. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag w tym zakresie. W związku z tym współczynnik ten został potwierdzony i wykorzystany przy ustalaniu konsumpcji w Unii na sztukę.
- (564) Rynek unijny dzieli się na dwa kanały dystrybucji: rynek OEM i rynek części zamiennych i zapasowych. Większość sprzedaży dotyczy jednak rynku OEM, którego udział w rynku wynosi 90 %. Ponieważ marokańscy producenci sprzedawali wyłącznie na rynku OEM, a rynek części zamiennych i zapasowych stanowi niewielką część całego rynku unijnego, postanowiono nie dzielić konsumpcji między dwa kanały dystrybucji.
- (565) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii (w tys. szt.)	55 987	57 346	60 076	64 592
Indeks	100	102	107	115

Źródło: baza danych Comext Eurostatu, EUWA i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (566) Konsumpcja w Unii wzrosła o 15 % od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem. W roku 2020 wielkość konsumpcji była jednak początkowo niska ze względu na pandemię COVID-19. W 2020 r. produkcja przemysłu motoryzacyjnego znacznie spadła, co miało bezpośrednie oddziaływanie na dostawców aluminiowych kół jezdnych, ponieważ ich sprzedaż spadła z powodu przestojów w produkcji i zamykania zakładów. Sytuacja na rynku poprawiła się nieco w 2021 r., ale w okresie objętym dochodzeniem konsumpcja nadal utrzymywała się znacznie poniżej poziomów sprzed pandemii. W szczególności w 2019 r. konsumpcja wyniosła około 74 mln sztuk, tj. o 14 % więcej niż konsumpcja w okresie objętym dochodzeniem.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie.

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.

(567) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Comext Eurostatu. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie udziału tego przywozu w całkowitej konsumpcji w Unii.

(568) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tys. szt.) i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tys. szt.)	878	2 401	3 754	5 930
<i>Indeks</i>	100	273	428	675
Udział w rynku	2 %	4 %	6 %	9 %
<i>Indeks</i>	100	267	398	585

Źródło: baza danych Comext Eurostatu.

(569) W 2020 r. przywóz z Maroka wynosił ok. 878 tys. sztuk, a jego udział w rynku wynosił 2 %. W okresie badanym wielkość przywozu znacznie wzrosła, osiągając w okresie objętym dochodzeniem wielkość 5,9 mln sztuk i udział w rynku na poziomie 9 %. Wzrost ten miał miejsce pomimo ceł antydumpingowych, które zaczęły obowiązywać w lipcu 2022 r., po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych⁽¹¹⁷⁾. Przywóz ten dotyczył wyłącznie rynku OEM.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe i tłumienie cen

(570) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie bazy danych Comext Eurostatu. Podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu określono na podstawie danych pochodzących od współpracujących producentów eksportujących i współpracujących producentów unijnych.

(571) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/szt.)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Maroko	41,7	45,6	57,2	54,4
<i>Indeks</i>	100	109	137	130

Źródło: Baza danych Comext Eurostatu

⁽¹¹⁷⁾ ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/1221 z dnia 14 lipca 2022 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/1221/oj (Dz.U. L 188/144 z 15.07.2022).

- (572) Średnia cena importowa z Maroka wzrosła o 30 % w okresie badanym. Ta cena importowa jest jednak o około 16 % niższa od średniej ceny przemysłu Unii i o około 9 % niższa od najbardziej zbliżonej ceny importowej produktu podobnego z państwa trzeciego w okresie objętym dochodzeniem (zob. tabele 7 i 11 poniżej).
- (573) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą współpracujących marokańskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (574) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Nie stwierdzono konieczności dostosowania sprzedaży na rynku OEM/rynku części zamiennych i zapasowych, ponieważ kanał rynku części zamiennych i zapasowych, który stanowi około 10 % sprzedaży, ma ograniczony wpływ na ocenę ogólną rynku unijnego. W związku z tym Komisja postanowiła nie rozdzielać konsumpcji między te dwa kanały sprzedaży do celów niniejszego dochodzenia. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on margines podcięcia cenowego od 17,1 % do 46,5 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii.
- (575) Ponadto w okresie objętym dochodzeniem ceny importowe przywozu z Maroka spadły w porównaniu z 2022 r., przy jednoczesnym wzroście jego wielkości i udziału w rynku unijnym. Spowodowało to znaczne tłumienie cen przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ przemysł Unii musiał obniżyć swoje ceny poniżej kosztów produkcji i pochłoniąć straty, aby utrzymać pewien udział w rynku, pomimo utrzymujących się wysokich kosztów produkcji w porównaniu z 2022 r.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (576) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (577) Jak wspomniano w motywie 49, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrzykową.
- (578) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych otrzymanych od skarżącego w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym i dostosowała je na podstawie danych dostarczonych w odpowiedziach objętych próbą producentów unijnych za okres objęty dochodzeniem. W związku z tym dane makroekonomiczne dotyczą wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (579) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.

Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(580) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tys. szt.)	44 883	44 962	43 589	46 865
<i>Indeks</i>	100	100	97	104
Moce produkcyjne (w tys. szt.)	60 867	59 878	59 529	57 736
<i>Indeks</i>	100	98	98	95
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	74 %	75 %	73 %	81 %
<i>Indeks</i>	100	102	99	110

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez EUWA i producentów unijnych objętych próbą

(581) Wielkość produkcji przemysłu Unii zmniejszyła się o 3 % w latach 2020-2022. W 2020 r. wielkość produkcji była już na niskim poziomie ze względu na skutki pandemii COVID-19. W okresie objętym dochodzeniem odnotowano wzrost produkcji, co wynika głównie z ożywienia przemysłu po przestojach w produkcji podczas pandemii COVID-19 i zakłóceniach w globalnym łańcuchu dostaw. Wielkość produkcji osiągnięta w okresie objętym dochodzeniem jest jednak nadal o prawie 18 % niższa od wielkości sprzed pandemii (57 097 000 sztuk w 2019 r.). Ponadto produkcja rosła w znacznie mniejszym tempie w porównaniu ze wzrostem konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem (4 % w porównaniu z 15 %, zob. tabela 1).

(582) Podczas gdy moce produkcyjne przemysłu Unii zmniejszyły się o 5 % w okresie badanym, wykorzystanie mocy produkcyjnych wahało się między 74 % a 81 % (81 % w okresie objętym dochodzeniem).

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(583) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tys. szt.)	39 720	39 126	38 427	41 919
<i>Indeks</i>	100	99	97	106
Udział w rynku (w %)	71 %	68 %	64 %	65 %
<i>Indeks</i>	100	96	90	91

Źródło: EUWA i producenci unijni objęci próbą

- (584) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 3 % w latach 2020–2022, co wskazuje na spadek w tym okresie. W okresie objętym dochodzeniem odnotowano jednak ożywienie w przemyśle, ponieważ producenci zaczęli odrabiać straty spowodowane kryzysem związanym z COVID-19 i zakłóceniami w łańcuchu dostaw, które dotknęły producentów na całym świecie. Pomimo tego ożywienia wielkość sprzedaży pozostała na poziomie znacznie niższym niż przed pandemią (55 502 000 sztuk w 2019 r.) i rosła znacznie wolniej (6 %) w porównaniu z konsumpcją (15 %) w okresie objętym dochodzeniem.
- (585) Mimo że w OD wielkości sprzedaży przemysłu Unii wzrosły, w ujęciu ogólnym odnotowano spadek udziału w rynku, który w okresie badanym zmniejszył się o 6 pp.

4.4.2.3. Wzrost

- (586) Jak wyjaśniono w sekcji 4.4.2.1, moce produkcyjne przemysłu Unii zmniejszyły się o 5 %, natomiast wielkość produkcji wzrosła o 4 % w okresie badanym.
- (587) Mimo niewielkiego wzrostu cen sprzedaży przemysłu Unii jest on osłabiony ze względu na wyższe koszty produkcji związane z takimi czynnikami, jak ceny surowców, pracy i energii, jak wykazano w sekcji 4.3.2.
- (588) Wzrost wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych i wzrost kosztów produkcji, w ujęciu łącznym, zmniejszyły szansę na poprawę sytuacji pomimo pewnych pozytywnych zmian zaobserwowanych w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym pojawiły się ogólne zagrożenia dla perspektyw wzrostu przemysłu Unii, a także doszło do utraty udziału w rynku.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (589) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	16 797	16 620	16 026	16 654
Indeks	100	99	95	99
Wydajność (szt./pracownik)	2 672	2 705	2 720	2 814
Indeks	100	101	102	105

Źródło: EUWA i producenci unijni objęci próbą.

- (590) Liczba pracowników utrzymywała się na stałym poziomie, przy niewielkim spadku o 1 pp. w okresie badanym. Wydajność wzrosła jednak ze względu na wykorzystanie zasobów i większą wydajność przemysłu Unii.

4.4.2.5. Wielkość stóp subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości.

- (591) Wszystkie stopy subsydiowania znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych kwot subsydiowania na przemysł Unii nie był nieznaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (592) Jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego subsydiowania.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny.

- (593) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/szt.)	49	53	70	65
<i>Indeks</i>	100	108	142	133
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/szt.)	49	66	84	82
<i>Indeks</i>	100	135	171	167

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (594) Średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły o 42 % w latach 2020–2022, a następnie spadły o 9 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (595) W okresie badanym koszty produkcji wzrosły o 67 %. Wzrost ten wynikał przede wszystkim z wyższych kosztów surowców, zwłaszcza cen aluminium, które znacznie wzrosły w okresie badanym. Inne koszty produkcji również wzrosły, w tym koszty energii i pracy, ale w mniejszym stopniu. Ze względu na wyższe koszty produkcji podwyżka cen wprowadzona przez przemysł Unii nie przyniosła producentom żadnych korzyści. Z powodu taniego przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, przemysł Unii nie mógł podnieść cen w stopniu wystarczającym w celu zrekompensowania wzrostu kosztów produkcji. Chociaż jednostkowe koszty produkcji spadły o 4 % między 2022 r. a OD, ceny sprzedaży przemysłu Unii spadły o 9 %, aby utrzymać udział w rynku w związku z tanim przywozem towarów po cenach subsydiowanych.
- (596) Ten wzrost kosztów i ciągła presja cenowa ze strony przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, doprowadziły do spadku rentowności producentów unijnych (zob. tabela 10).

4.4.3.2. Koszty pracy

- (597) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	33 078	35 319	38 494	43 960
<i>Indeks</i>	100	107	116	133

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (598) Średnie koszty pracy na pracownika w przemyśle Unii w okresie badanym wzrosły znacznie (o 33 %) w okresie badanym.
- (599) Praca jest istotnym składnikiem ogólnych kosztów produkcji, a wzrost kosztów pracy powoduje wzrost kosztów produkcji. Oznacza to, że producenci muszą często podnosić ceny, aby pokryć ogólne koszty, co oznacza, że są mniej konkurencyjni w perspektywie długoterminowej.

4.4.3.3. Zapasy

- (600) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tys. szt.)	492	686	642	718
<i>Indeks</i>	100	139	130	146
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (w %)	1,1 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %
<i>Indeks</i>	100	136	136	136

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (601) W okresie badanym zapasy wzrosły o 46%. W latach 2021–2022 nastąpił spadek o 9 %, ale w okresie objętym dochodzeniem ponownie nastąpił wzrost o 12 %. Przemysł aluminiowych kół jezdnych w Unii charakteryzuje się wieloletnimi umowami ramowymi zawieranymi między producentami a klientami, w których to ci ostatni ustalają się ilości i ceny. Te umowy ramowe są wykonywane za pomocą zamówień składanych zgodnie z potrzebami klienta. Dzięki temu przemysł Unii może planować produkcję i zapasy. Zapasy nie są natomiast głównym wskaźnikiem oceny wyników przemysłu Unii.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

- (602) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	1 %	- 3 %	- 1 %	- 3 %
<i>Indeks</i>	100	- 322	- 108	- 334

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	39 937	11 100	19 529	- 1 041
<i>Indeks</i>	100	28	49	- 3
Inwestycje (w tys. EUR)	19 848	19 807	23 104	26 751
<i>Indeks</i>	100	100	116	135
Zwrot z inwestycji (w %)	4 %	- 1 %	- 1 %	- 2 %
<i>Indeks</i>	100	- 25	- 25	- 50

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (603) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (604) W okresie badanym rentowność przemysłu Unii znacznie spadła, co doprowadziło do strat. Mimo że ceny sprzedaży wzrosły w okresie objętym dochodzeniem, przemysł Unii nie był w stanie sprostać rosnącym kosztom i w związku z tym ponosił straty.
- (605) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym odnotowano gwałtowny spadek przepływów środków pieniężnych netto o 103 %. Ten znaczny spadek przepływów środków pieniężnych netto sygnalizuje, że przemysł Unii zmagają się ze znacznym obciążeniem finansowym, ponieważ zmniejszona rentowność skutkuje wyczerpywaniem się jego rezerw gotówkowych.
- (606) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak w przypadku rentowności i przepływów środków pieniężnych netto, w okresie badanym odnotowano negatywną tendencję w zakresie zwrotu z inwestycji. Inwestycje przemysłu Unii były stabilne w latach 2020–2021, a w okresie objętym dochodzeniem odnotowano ich wzrost. Pomimo wzrostu inwestycji, w szczególności w automatyzację i ulepszenia technologiczne, przemysł Unii nie był jednak w stanie uzyskać dodatniego zwrotu z inwestycji. Negatywna tendencja w zakresie zwrotu z inwestycji w okresie badanym świadczy o tym, że wyniki finansowe przemysłu Unii uległy znacznemu pogorszeniu.
- (607) Na zdolność objętych próbą producentów unijnych do pozyskania kapitału miała wpływ ich gorsza sytuacja finansowa. Niezdolność do pozyskania kapitału ograniczyła zdolność przemysłu Unii do inwestowania we wzrost lub ożywienie gospodarcze, pogłębiając jego trudności finansowe i podważając jego zdolność do reagowania na negatywny wpływ rynku.
- (608) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ACEA⁽¹¹⁸⁾, rząd Maroka⁽¹¹⁹⁾ i DMA⁽¹²⁰⁾ twierdzą, że istnieją rozbieżności z danymi liczbowymi ustalonymi w dochodzeniu antydumpingowym i obecnym dochodzeniu w sprawie środków wyrównawczych, które to dane liczbowe opierały się na makroekonomicznych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez EUWA. Oba obejmują rok 2020 i choć do określenia wskaźników makroekonomicznych wykorzystano podobne metodologie i dane liczbowe, Komisja ustaliła różne wartości. Zarówno przedsiębiorstwo DMA, jak i rząd Maroka twierdzą, że dowody te świadczą o tym, że nie przeprowadzono obiektywnej analizy pozytywnych dowodów, co stanowi naruszenie art. 15.1 Porozumienia SCM.

⁽¹¹⁸⁾ Numer TRON: t25:001776.

⁽¹¹⁹⁾ Numer TRON: t25:001772.

⁽¹²⁰⁾ Numer TRON: t25:001778.

- (609) EUWA⁽¹²¹⁾ nie zgodziła się z ich twierdzeniami i podkreśliła dwie kluczowe różnice między odrębnym dochodzeniem antydumpingowym a obecnym dochodzeniem. Po pierwsze, liczba producentów unijnych uczestniczących w dochodzeniu uległa zmianie. Po drugie, EUWA nie reprezentuje 100 % produkcji unijnej, w związku z czym musi opierać się na szacunkach w celu oceny części rynku UE. Ze względu na te zmiany w przemyśle Unii EUWA musiała dostosować zarówno dane gromadzone bezpośrednio, jak i szacunki dotyczące pozostałej części przemysłu Unii. W obecnym dochodzeniu EUWA oszacowała, że producenci unijni przekazujący dane reprezentują odsetek całkowitej produkcji unijnej. Aby obliczyć całkowitą produkcję unijną na podstawie danych dostarczonych przez wszystkich skarżących, zastosowano odpowiedni wskaźnik. Współczynnik stosowany do oszacowania danych i nazw uczestniczących przedsiębiorstw zachowano jako poufny, aby uniknąć ujawnienia stopnia poparcia skargi i zapobiec potencjalnym działaniom odwetowym. EUWA wskazała również, że różnice w danych dotyczących przywozu wynikają częściowo z faktu, że rejestry Eurostatu i TARIC są regularnie monitorowane i korygowane, co może prowadzić do rozbieżności w zależności od tego, kiedy dane są pobierane.
- (610) Komisja uznała kwestie poruszone przez EUWA i zgodziła się, że dane Eurostatu i TARIC są regularnie monitorowane i korygowane, co może prowadzić do zmian i rozbieżności w dostępnych danych. Komisja odrzuciła te argumenty.
- (611) ACEA, DMA i rząd Maroka twierdzą ponadto, że w ujęciu realnym sytuacja przemysłu Unii nie wskazuje na szkodę, lecz raczej na wyzwania stojące przed unijnymi producentami samochodów. Twierdzą, że przemysł Unii nie ponosi szkody w ujęciu realnym, lecz doświadcza trudności napotykaną przez producentów samochodów. Chociaż produkcja samochodów w Unii ma wpływ na wielkość produkcji aluminiowych kół jezdnych, w analizie wielkości nie uwzględniono problemów unijnych producentów samochodów podczas pandemii, przy czym ożywienie gospodarcze rozpoczęło się dopiero w 2022 r. Mimo to unijna produkcja samochodów pozostaje znacznie poniżej poziomów sprzed pandemii. Twierdzą również, że chociaż moce produkcyjne i udziały w rynku nie poprawiły się między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem, system dostaw „dokładnie na czas” świadczy o tym, że w tym względzie nie występuje żadna szkoda. Konsumpcja wzrosła, a przemysł Unii osiągnął poziom wykorzystania mocy produkcyjnych powyżej 80 %. W związku z tym uważają one, że wniosek, zgodnie z którym wskaźniki makroekonomiczne wskazują na istotną szkodę, jest niezgodny z art. 15.1 i 15.4 Porozumienia SCM.
- (612) Komisja przyznała, że chociaż na produkcję samochodów w UE mogły mieć wpływ kwestie związane z pandemią, należy podkreślić, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Maroka nadal zakłóca rynek. Przywóz ten często wycenia się poniżej kosztów, co wywiera dodatkową presję na producentów unijnych, którzy już teraz zmagają się z rosnącymi kosztami produkcji. Chociaż prawdą jest, że przemysł Unii osiągnął wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych powyżej 80 %, sam ten fakt nie dowodzi braku szkody. Wykorzystanie mocy produkcyjnych nie zawsze odzwierciedla dokładnie rentowność lub warunki rynkowe. Skupienie się wyłącznie na wykorzystaniu mocy produkcyjnych, przy jednoczesnym zignorowaniu tendencji w zakresie rentowności i utraty udziału w rynku, nie daje pełnego obrazu szkody. Pomimo skutków pandemii przemysł Unii nadal ponosi istotną szkodę ze względu na nieuczciwą konkurencję, jaką stwarza subsydiowany przywóz po cenach podcinających i tłumiących ceny przemysłu Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (613) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia ACEA, DMA i rząd Maroka twierdzą, że potencjalny wpływ przywozu z Maroka i czynników cenowych na rynek aluminiowych kół jezdnych jest błędnie scharakteryzowany. Twierdzą one, że chociaż porównania oparte na PCN i porównania statystyczne, na których opiera się Komisja, nie są odpowiednie, przeprowadzona przez Komisję analiza wskaźników mikroekonomicznych jest pod wieloma względami błędna. Po pierwsze, zauważają, że statystyczne ceny przywozu z Maroka nie są najniższe na rynku i że należy uwzględnić cła antydumpingowe w celu uzyskania prawidłowego obrazu sytuacji. Po drugie, utrzymują, że presja cenowa nie wynika z przywozu z Maroka, lecz z wahań cen aluminium. ACEA twierdzi ponadto, że wagę jednostkową przywozu z Turcji należy ustalić na poziomie 9,5 kg. Automatycznie doprowadziłoby to do zwiększenia wielkości przywozu z Turcji po niższych cenach jednostkowych. Rząd Maroka twierdzi, że analiza wskaźników mikroekonomicznych jest zatem niezgodna z art. 15.1 i 15.4 Porozumienia SCM.

⁽¹²¹⁾ Numer TRON: t25:001846.

- (614) W swoich uwagach EUWA przyznała, że ceny aluminium są ważne, zwłaszcza w kontekście umów wieloletnich. Twierdziła jednak, że nie wyklucza to negatywnego wpływu innych czynników, takich jak presja przywozu, na ceny przemysłu Unii. Jak wykazano w dokumencie ujawniającym ogólne ustalenia, przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen na tyle, aby zrekompensować wzrost kosztów produkcji spowodowany tanim przywozem subsydiowanym z Maroka. Napływ tego tańszego przywozu wywarł presję na obniżenie cen, niezależnie od kosztów surowców, i mógł wpłynąć na renegocjacje umów lub przyszłe przetargi. W związku z tym, chociaż ceny aluminium są jednym z czynników, ignorowanie wpływu zwiększonego przywozu z Maroka na zaniżanie cen nadmiernie upraszcza sytuację i nie jest przekonujące. EUWA twierdzi, że dowody wskazują na wyraźny związek między wzrostem przywozu z Maroka a tłumieniem cen, nawet przy wahaniach cen aluminium.
- (615) Komisja zauważyła, że ceny aluminium odgrywają rolę w ogólnych kosztach aluminiowych kół jezdnych. Jak jednak wykazano w dochodzeniu, subsydiowany przywóz z Maroka jest wyceniany poniżej kosztów produkcji, co wywiera bezpośrednią presję na obniżenie cen na rynku unijnym. Związek między przywozem z Maroka a tłumieniem cen pozostaje oczywisty niezależnie od zmian cen aluminium. Jeżeli chodzi o argument ACEA dotyczący wagi jednostkowej przywozu z Turcji, Komisja przyznaje, że kwestia ta została rozpatrzona w ramach odrębnego dochodzenia antydumpingowego, a obecne dochodzenie wykazało, że tendencja rynkowa zmierza w kierunku większych średnic kół, co doprowadziło do wzrostu masy na sztukę. Komisja jest zdania, że twierdzenie dotyczące analizy wskaźników niezgodnych z Porozumieniem SCM jest błędne. Analiza Komisji obejmuje kompleksową ocenę dynamiki rynku, w tym wpływu subsydiowanego przywozu na ceny, udział w rynku i rentowność. Dowody potwierdzają wniosek, że przemysł Unii ponosi istotną szkodę z powodu nieuczciwej konkurencji. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (616) Ponieważ większość wskaźników ekonomicznych przedstawia negatywny obraz, wyraźnie wskazują one, że przemysł Unii boryka się ze znacznymi trudnościami gospodarczymi.
- (617) Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie wzrosła w okresie badanym, a jego udział w rynku wzrósł z 2 % w 2020 r. do 9 % w okresie objętym dochodzeniem. Średnia cena produktu przywożonego jest o około 16 % niższa od ceny unijnej. Ten wzrost zarówno udziału w rynku, jak i wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest szczególnie istotny, biorąc pod uwagę, że przywóz ten podlega cłom antydumpingowym.
- (618) W okresie badanym, mimo że średnia cena sprzedaży w Unii wzrosła, średni koszt produkcji również wzrósł o 67 %, przewyższając korzyści wynikające ze wzrostu cen. Doprowadziło to do pogorszenia rentowności. Presja cenowa ze strony taniego przywozu towarów po cenach subsydiowanych doprowadziła do strat począwszy od 2021 r., które pogłębiały się przez cały okres objęty dochodzeniem. Przemysł Unii stracił udział w rynku, tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych i zwrot z inwestycji były ujemne, co ograniczyło zdolność przemysłu Unii do samofinansowania swojej działalności.
- (619) Jak wskazano powyżej, w okresie badanym odnotowano znaczne pogorszenie kluczowych wskaźników ekonomicznych, takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji i udział w rynku. Pogorszenie to uniemożliwiło przemysłowi Unii pozyskiwanie kapitału, co ostatecznie utrudniło jego wzrost, a nawet zagroziło jego przetrwaniu.
- (620) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (621) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: pandemia COVID-19, przywóz z państw trzecich, zmiany kosztów produkcji, wyniki wywozu i konsumpcja.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (622) Zgodnie z wymogami art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła zmiany zarówno wielkości przywozu, jak i cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz ich wpływ na przemysł Unii.
- (623) W całym okresie badanym przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie wzrósł. Chociaż konsumpcja w Unii również wzrosła w tym czasie, przemysł Unii nie skorzystał na tym wzroście, ponieważ jego udział w rynku zmniejszył się o 9 %. Natomiast udział w rynku państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym z 2 % do 9 %. Warto zauważyć, że ten gwałtowny wzrost przywozu nastąpił pomimo nałożenia ceł antydumpingowych na produkt objęty postępowaniem.
- (624) Między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem z Maroka wzrosła o 30 %. Pozostała ona jednak o 16 % niższa od średniej ceny unijnej. Znaczna wielkość przywozu po niskich cenach utrudniała przemysłowi Unii konkurowanie w sytuacji, w której rosnące koszty produkcji w Unii dodatkowo ograniczały jego zdolność do sprostania tym cenom.
- (625) Wzrost wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w połączeniu z niskimi średnimi cenami sprzedaży negatywnie wpłynął na wyniki gospodarcze przemysłu Unii. Mimo że przemysł Unii podniósł ceny sprzedaży, dostosowanie to umożliwiło mu jedynie pokrycie części kosztów, nie było więc możliwe osiągnięcie zysku i w rzeczywistości poniósł on straty.
- (626) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, zarówno pod względem wielkości, jak i cen.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (627) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Turcja.	Wielkość (w tys. sztuk)	7 131	8 054	10 337	10 342
	<i>Indeks</i>	100	113	145	145
	Udział w rynku (w %)	13 %	14 %	17 %	16 %
	<i>Indeks</i>	100	110	135	127
	Średnia cena (EUR/szt.)	50	53	67	66
	<i>Indeks</i>	100	106	134	132
Chiny	Wielkość (w tys. sztuk)	2 215	2 093	1 791	1 807
	<i>Indeks</i>	100	94	81	82
	Udział w rynku (w %)	4 %	4 %	3 %	3 %
	<i>Indeks</i>	100	94	75	71
	Średnia cena (EUR/szt.)	49	58	76	64
	<i>Indeks</i>	100	118	155	131

Państwo		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Tajlandia	Wielkość (w tys. sztuk)	1 532	1 410	1 553	1 513
	<i>Indeks</i>	100	92	101	99
	Udział w rynku (w %)	3 %	2 %	3 %	2 %
	<i>Indeks</i>	100	90	94	86
	Średnia cena (EUR/szt.)	49	53	66	60
	<i>Indeks</i>	100	108	135	122
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tys. sztuk)	4 511	4 261	4 213	3 080
	<i>Indeks</i>	100	94	93	68
	Udział w rynku (w %)	8 %	7 %	7 %	5 %
	<i>Indeks</i>	100	92	87	59
	Średnia cena (EUR/szt.)	63	75	97	95
	<i>Indeks</i>	100	119	154	151
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem Maroka	Wielkość (w tys. sztuk)	15 389	15 819	17 894	16 743
	<i>Indeks</i>	100	103	116	109
	Udział w rynku (w %)	27 %	28 %	30 %	26 %
	<i>Indeks</i>	100	100	108	94
	Średnia cena (EUR/szt.)	53	60	75	71
	<i>Indeks</i>	100	113	142	134

Źródło: baza danych Comext Eurostatu

- (628) Udział przywozu z innych państw trzecich w rynku wyniósł 27 % w 2020 r. i 26 % w okresie objętym dochodzeniem, co wskazuje na niewielki spadek zarówno wielkości, jak i udziału w rynku w okresie badanym. Średnia cena importowa tego przywozu wzrosła o 42 % w latach 2020–2022, prawdopodobnie z powodu ożywienia po kryzysie związanym z COVID-19. Wzrost ten był tymczasowy, ponieważ cena spadła następnie o 8 % w okresie objętym dochodzeniem. Pomimo tego spadku ogólna cena importowa pozostała o 9 % wyższa niż średnia cena przemysłu Unii i o około 31 % wyższa niż średnia cena importowa przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Turcja jest jedynym państwem trzecim, które zwiększyło swój udział w rynku w okresie badanym. Cena importowa z Turcji w okresie objętym dochodzeniem była jednak podobna do ceny przemysłu Unii, ale nadal o 21 % wyższa niż cena importowa państwa, którego dotyczy postępowanie.

- (629) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń ACEA, rząd Maroka i DMA twierdziły, że wszelka potencjalna szkoda wynika z czynników niezwiązanych z przywozem z Maroka. Stwierdzono w nich, że nie należy pomijać przywozu z innych państw, w szczególności z Turcji. Po pierwsze, brakuje kompleksowej oceny ogólnych tendencji w przywozie z państw innych niż Maroko. Przywóz z Turcji stale rósł i nieustannie był wprowadzany na rynek UE w większych ilościach niż przywóz z Maroka, wskutek czego jego udział w rynku utrzymywał się na poziomie znacznie wyższym niż udział przywozu z Maroka. Twierdzą one ponadto, że wielkość przywozu z Turcji jest osłabiona, a jego cena jednostkowa jest zawyżona przez zastosowanie nieprawidłowego przelicznika masy na sztukę wynoszącego 11,3 kg, podczas gdy aluminiowe koła jezdne w Turcji ważą średnio 9,5 kg. W związku z tym analiza przywozu z państw trzecich innych niż Maroko oraz szkody, jaką spowodował on dla przemysłu Unii, jest niezgodna z art. 15.1 i 15.5 Porozumienia SCM.
- (630) Twierdzenia ACEA, rządu Maroka i przedsiębiorstwa DMA, zgodnie z którymi ewentualna szkoda wynika z czynników niezwiązanych z przywozem z Maroka, nie odnoszą się do kluczowej kwestii. Chociaż przywóz z innych państw, w tym z Turcji, jest istotny, koncepcja, zgodnie z którą przywóz z Turcji powinien przeważać nad wpływem przywozu z Maroka, jest błędna. Twierdzenie, że przywóz z Turcji został wprowadzony na rynek UE w większych ilościach, nie stanowi wystarczającej podstawy do lekceważenia szczególnego wpływu przywozu z Maroka, a zatem argument ten został odrzucony. Twierdzenie, że przywóz z Turcji został wprowadzony na rynek UE w większych ilościach, nie jest wystarczającym dowodem, aby odrzucić szczególny wpływ przywozu z Maroka. Argument ten został odrzucony. Ponadto argument dotyczący przelicznika masy na sztukę w odniesieniu do aluminiowych kół jezdnych z Turcji został rozpatrzony w ramach odrębnego dochodzenia antydumpingowego, co doprowadziło Komisję do odrzucenia również tego argumentu. Argument, że szkoda wyrządzona przemysłowi Unii przez przywóz z państw innych niż Maroko jest niezgodny z art. 15.1 i art. 15.5 Porozumienia SCM, pomija fakt, że właściwa ocena wszystkich istotnych czynników, w tym przywozu z Maroka, ma zasadnicze znaczenie dla dokładnej i sprawiedliwej oceny sytuacji.
- (631) Komisja stwierdza zatem, iż przywóz z innych państw trzecich nie przyczynił się do szkody wyrządzonej przemysłowi Unii.

5.2.2. Pandemia COVID-19

- (632) W 2020 r. pandemia COVID-19 wywarła poważny negatywny wpływ na UE i rynki międzynarodowe. Od drugiego kwartału 2020 r. przemysł Unii stanął w obliczu poważnych wyzwań, ponieważ sprzedaż i produkcja znacznie spadły, a w niektórych przypadkach produkcja została tymczasowo wstrzymana. W porównaniu z poprzednimi latami konsumpcja w Unii spadła o 24 %. Sytuacja na rynku zaczęła się powoli poprawiać w 2021 i 2022 r., a w okresie objętym dochodzeniem konsumpcja wzrosła o 15 %. Wzrost ten jest jednak nadal znacznie niższy od poziomu sprzed pandemii.
- (633) Wzrost popytu, który nastąpił po pandemii COVID-19, nie przyniósł korzyści producentom unijnym, ale wpłynął korzystnie na przywóz z Maroka, który w okresie objętym dochodzeniem wzrósł do ponad 5 mln sztuk, a jego udział w rynku wyniósł 9 %. W połączeniu z faktem, że udział w rynku przywozu z innych państw był stabilny, oznaczało to, że utrata udziału w rynku przez producentów unijnych była całkowicie spowodowana wzrostem przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (634) Komisja stwierdziła, że pandemia COVID-19 nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (635) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tys. szt.)	3 960	4 632	4 236	4 501
Indeks	100	117	107	114

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena (EUR/szt.)	61	77	114	77
Indeks	100	126	187	126

Źródło: EUWA w odniesieniu do wielkości wywozu, zaś średnia cena ze zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (636) Sprzedaż eksportowa do klientów niepowiązanych stanowiła 9,6 % całkowitej produkcji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym wielkość wywozu wzrosła o 17 % z niskiego poziomu w latach 2020–2021, a następnie spadła o 3 % w okresie objętym dochodzeniem. W latach 2021–2022 odnotowano znaczny wzrost ceny sprzedaży eksportowej, głównie ze względu na ożywienie przemysłu po pandemii COVID-19. W okresie objętym dochodzeniem cena eksportowa spadła jednak do poziomu z 2021 r., chociaż pozostała wyższa w porównaniu z ceną na rynku unijnym w tym samym okresie.
- (637) Biorąc pod uwagę poziom cen wywozu przemysłu Unii do państw trzecich, Komisja stwierdziła, że wyniki wywozu nie przyczyniły się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.4. Konsumpcja

- (638) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 15 %, choć pozostała znacznie poniżej poziomu sprzed pandemii. Zazwyczaj wzrost konsumpcji byłby korzystny dla przemysłu Unii, ale w tym przypadku było odwrotnie – udział przemysłu Unii w rynku unijnym zmniejszył się o 9 %. Tymczasem przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, nadal rósł, osiągając w okresie objętym dochodzeniem ponad 5,9 mln sztuk, a jego udział w rynku wzrósł z 2 % w 2020 r. do 9 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (639) Pomimo wzrostu konsumpcji przemysł Unii poniósł szkodę spowodowaną głównie tłumieniem cen wynikającym z przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Chociaż konsumpcja wzrosła, udział przemysłu Unii w rynku unijnym zmniejszył się, co świadczy o tym, że to presja konkurencyjna ze strony przywozu po niskich cenach spowodowała szkodę.

5.2.5. Skutki umów wieloletnich i zmian kosztu produkcji

- (640) Sprzedaż produktu podobnego przez przemysł Unii na rynku unijnym odbywa się głównie na podstawie wieloletnich umów z producentami samochodów, w których to umowach ustala się ceny na okres produkcji konkretnego modelu samochodu. W związku z tym przemysł Unii ma ograniczoną elastyczność w zakresie podnoszenia cen sprzedaży w okresie obowiązywania tych umów rocznych, nawet gdy ceny surowców rosną. Należy zauważyć, że około 97 % sprzedaży producentów unijnych objętych próbą odbywa się na podstawie umów rocznych. Na ogół przemysł Unii ma możliwość dostosowania swoich cen podczas negocjowania umów na kolejny rok.
- (641) Chociaż ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły w tym okresie, wzrost ten nie był wystarczający, aby pokryć rosnące koszty produkcji. Jak wskazano w sekcji 4.4.3.1 powyżej, średni koszt produkcji przemysłu Unii wzrósł w okresie badanym o 67 %. Ponieważ przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, nadal rósł, przemysł Unii zmagał się z presją cenową ze strony tego przywozu po niskich cenach. W rezultacie przemysł Unii nie mógł już odpowiednio dostosowywać swoich cen sprzedaży, aby nadążyć za rosnącymi kosztami produkcji, co doprowadziło do problemów z rentownością i strat począwszy od 2021 r.
- (642) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu ACEA, DMA i rząd Maroka argumentowały, że szkoda wynika ze zmian kosztów producentów unijnych, a nie z przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Maroka. Twierdziły one, że rzekome problemy z rentownością nie są spowodowane presją cenową ze strony Maroka oraz że szkoda wynika z rosnących kosztów. Sprzedaż aluminiowych kół jezdnych opiera się na umowach wieloletnich, które są indeksowane do cen aluminium na Londyńskiej Giełdzie Metali. Nie ma jednak indeksacji kosztów stałych i zakłada się, że poprawa wydajności uzasadnia rabaty rozpoczynające się od roku następującego po rozpoczęciu produkcji. W rezultacie oczekuje się, że koszty stałe zmniejszą się. Mimo to w rozpatrywanym okresie istnieją istotne dowody na to, że koszty stałe producentów unijnych objętych próbą rosły, w szczególności ze względu na gwałtowny wzrost kosztów energii i pracy. W związku z tym, chociaż ceny sprzedaży podążały za cenami aluminium, koszty utrzymywały się na wysokim poziomie ze względu na koszty energii elektrycznej i pracy. Przywóz z Maroka nie ma wpływu na żaden z tych czynników.

- (643) Chociaż, jak wskazano w motywie 640, producenci objęci próbą opierają się na umowach rocznych, a nie na umowach wieloletnich, szkody nie można przypisać wyłącznie zmianom kosztów, zarówno stałym, jak i zmiennym, jeżeli wpływ subsydiowanego i taniego przywozu jest tak znaczący. Chociaż wzrost kosztów jest czynnikiem, główną przyczyną szkody jest nieuczciwa presja konkurencyjna ze strony subsydiowanego przywozu z Maroka, zarówno pod względem ilości, jak i niskich cen, co uniemożliwiło przemysłowi Unii podniesienie cen, tym samym szkodząc jego rentowności. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (644) W związku z tym Komisja stwierdziła, że praktyka ustalania cen sprzedaży w drodze umów rocznych nie osłabiła związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a stwierdzoną szkodą.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (645) Istnieje silny związek między pogorszeniem sytuacji gospodarczej przemysłu Unii a wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (646) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Żaden z pozostałych czynników nie odpowiadał za negatywne tendencje w przemyśle Unii, w tym utratę udziału w rynku, zmniejszoną rentowność lub poniesione straty oraz spadek zwrotu z inwestycji.
- (647) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą.
- (648) W swoich uwagach po ujawnieniu ustaleń. ACEA i DMA argumentowały, że nie ma związku między przywozem z Maroka a wyzwaniem stojącym przed przemysłem Unii. Twierdziły one, że pod względem cen przywóz z Maroka jest porównywalny z cenami przemysłu Unii, a wszelkie argumenty dotyczące zaniżania cen nie są poparte dowodami, co jest szczególnie niewystarczające. Wskazują one, że trudności napotymane przez przemysł Unii wynikają z takich czynników, jak wielkość przywozu z Turcji, problemy z rentownością wynikające ze struktury cen i kosztów producentów unijnych objętych próbą oraz brak inwestycji w odpowiednie moce produkcyjne.
- (649) Komisja nie zgodziła się z tym. Jak wyjaśniono w sekcji 5.2.1, przywóz z Turcji odbywał się po nieco wyższych cenach niż ceny przemysłu Unii, a w każdym razie znacznie wyższych niż ceny przywozu z Maroka. Ponadto, jak pokazano w tabeli 4 powyżej, przemysł Unii zwiększył wykorzystanie mocy produkcyjnych poprzez zmniejszenie swoich mocy produkcyjnych w okresie badanym. Jednocześnie, wbrew twierdzeniom dotyczącym niewystarczających mocy produkcyjnych, w okresie objętym dochodzeniem sam przemysł Unii, oprócz przywozu z Maroka i państw trzecich, był w stanie pokryć 89 % całkowitej konsumpcji w Unii. Argumenty dotyczące cen i struktury kosztów omówiono już w motywie 615 powyżej. W związku z tym Komisja stwierdziła, że czynniki wskazane przez zainteresowane strony nie przyczyniły się do stwierdzonego związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem z Maroka a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii ani nie osłabiły go. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (650) ACEA, rząd Maroka i DMA twierdziły również, że w analizie przypisania wystąpiły błędy oraz że Komisja ograniczyła swoją analizę przypisania do korelacji między punktami końcowymi. Twierdziły one, że analiza przypisania jest błędna w dziedzinie ustalania cen poprzez wykorzystanie porównań statystycznych i porównań opartych na PCN, które są bezzasadne. Wskazały one, że porównania są niedokładne, ponieważ Komisja nie uwzględniła ceł antydumpingowych i kosztów ponoszonych po przywozie, które po dodaniu oznaczają, że marokańskie ceny importowe były porównywalne z cenami przemysłu Unii w OD. Analiza przypisania jest zatem niezgodna z art. 15.1 i 15.5 Porozumienia SCM.
- (651) Przeprowadzona przez Komisję analiza przypisania nie ograniczała się do prostej korelacji między punktami końcowymi, lecz raczej do dogłębnej oceny uwzględniającej pełny zakres czynników wpływających na przemysł Unii. Analiza obejmowała wiele aspektów, takich jak tendencje rynkowe, presja cenowa i koszty produkcji, z których wszystkie wskazują na szkodliwy wpływ przywozu z Maroka. Przeprowadzona przez Komisję analiza przypisania była solidna, kompleksowa i zgodna z Porozumieniem SCM, a przedstawione twierdzenia nie uwzględniają w odpowiedni sposób pełnego zakresu analizy ani wyraźnych dowodów na istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z Maroka. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu Unii

- (652) W okresie objętym dochodzeniem w Unii działało 27 znanych producentów produktu podobnego. W przemyśle Unii bezpośrednio zatrudnionych jest ponad 16 500 pracowników, przy czym o wiele większa liczba pracowników jest od niego pośrednio zależna.
- (653) Chociaż wprowadzono środki w postaci cel antydumpingowych, nie zapobiegły one dalszemu wzrostowi przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (654) Jeśli sytuacja ta nie zostanie naprawiona, przemysł Unii nadal będzie ponosił istotną szkodę, a jego sytuacja finansowa, w szczególności pod względem rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływów środków pieniężnych, prawdopodobnie ulegnie dalszemu pogorszeniu. Ma to szczególne uzasadnienie, biorąc pod uwagę ciągły wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem, który nadal zagraża rentowności przemysłu Unii.
- (655) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że wprowadzenie środków leży w interesie przemysłu Unii.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników.

- (656) Po wszczęciu postępowania skontaktowano się z importerami i użytkownikami. Żaden importer nie współpracował jednak w ramach dochodzenia.
- (657) Współpracowało trzech użytkowników, jak wskazano w motywie 59, ale Komisja postanowiła zweryfikować tylko dwóch użytkowników, ponieważ przywóz od trzeciego użytkownika był bardzo ograniczony. W ramach dochodzenia współpracowało również stowarzyszenie producentów samochodów („ACEA”).
- (658) Producenci samochodów są klientami unijnego przemysłu aluminiowych kół jezdnych i już teraz zaspokajają część swojego zapotrzebowania na ten produkt u producentów unijnych. W okresie objętym dochodzeniem przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, stanowił 9 % udziału w rynku unijnym, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich miał 26 % udziału w rynku, przy wyższym poziomie cen niż w przypadku przemysłu Unii. W rezultacie producenci samochodów mają dostęp do wielu źródeł dostaw, w tym do przemysłu Unii, Maroka i innych państw trzecich. Potwierdza to również fakt, że zakupy aluminiowych kół jezdnych z Maroka stanowiły około 28 % łącznych zakupów tego produktu dokonanych przez dwóch zweryfikowanych użytkowników w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto z danych dostarczonych przez użytkowników w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że aluminiowe koła jezdne stanowiły około 0,71 % ich kosztów produkcji. W rezultacie Komisja stwierdziła, że wpływ środków na aluminiowe koła jezdne jest ograniczony w przypadku producentów samochodów.
- (659) ACEA przedstawiło uwagi na temat warunków konkurencji na rynku kół aluminiowych. Ponieważ aluminiowe koła jezdne są kupowane na zamówienie, ich projektowanie i produkcja wymagają dużo czasu. Minimalny czas realizacji między rozstrzygnięciem przetargu a faktyczną dostawą może wynosić około dwóch lat. W związku z tym konkurencję między dostawcami pod względem wielkości i cen należy oceniać na podstawie ich notowań i wyników w przetargach. Metodyka zastosowana w skardze, za pomocą której dokonano analizy wielkości faktycznie zrealizowanej sprzedaży i cen na fakturach na podstawie kryteriów PCN, jest w oczywisty sposób błędna. Renault, użytkownik aluminiowych kół jezdnych na rynku unijnym, również zauważył, że analizę szkody należy przeprowadzić na poziomie przetargów, ponieważ to właśnie tam występuje konkurencja cenowa. Negocjacje przetargowe odbywają się ponad rok przed faktyczną sprzedażą. Według Renault przetarg jest kluczowym punktem, w którym dochodzi do konkurencji, a zatem to na tym etapie należy ocenić dynamikę konkurencji i potencjalną szkodę.

EUWA nie zgodziło się z tym twierdzeniem i stwierdziło, że informacje z przetargów dają jedynie częściowy obraz rzeczywistych wielkości i cen późniejszej sprzedaży w Unii.

- (660) Komisja zbadała rzeczywiste wielkości dostaw i ceny zapłacone lub należne w Unii w okresie objętym dochodzeniem w celu ustalenia wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych i ich oddziaływania cenowego na przemysł Unii wytwarzający produkt podobny. Dane te, obejmujące wykazy sprzedaży transakcji i porównania cen w podziale na rodzaje produktu, przedstawione zarówno przez objętych próbą producentów unijnych, jak i eksportujących, dostarczyły informacji o rzeczywistych ilościach sprzedanych i zafakturowanych w okresie objętym dochodzeniem. Ustalono, że rzeczywiste dane dotyczące sprzedaży często różniły się od danych przedstawionych w warunkach przetargu, ponieważ w przeciwieństwie do danych przetargowych, rzeczywiste dane dotyczące sprzedaży obejmowały zniżki i rabaty – odroczone lub nie – które zostały zastosowane w okresie objętym dochodzeniem. Do każdego modelu samochodu można ponadto zaoferować kilka rodzajów aluminiowych kół jezdnych, a producenci samochodów nie mogą przewidzieć wartości całkowitej sprzedaży każdego rodzaju w całym okresie produkcji danego modelu samochodu. W zamówieniach zazwyczaj podaje się szacunkową liczbę kół, które mają zostać dostarczone, przy czym dokładną ilość zazwyczaj określa się dopiero na kilka tygodni przed dostawą. W związku z tym uznano, że analiza oparta na danych przetargowych nie odzwierciedlałaby dokładnie warunków konkurencji na rynku aluminiowych kół jezdnych. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (661) Po ostatecznym ujawnieniu ACEA powtórzyło swój wniosek o ocenę wielkości i konkurencji cenowej między dostawcami na podstawie ich ofert i wyników w przetargach. Ponieważ ACEA nie przedstawiło nowych elementów na poparcie tego wniosku, Komisja podtrzymała swoje stanowisko przedstawione w poprzednim motywie.
- (662) ACEA argumentowało, że aluminiowe koła jezdne pochodzące z Maroka nie odpowiadają pełnemu asortymentowi aluminiowych kół jezdnych oferowanemu przez producentów unijnych, a przywóz z Maroka zasadniczo dotyczy mniejszych aluminiowych kół jezdnych.
- (663) Jak stwierdzono w motywie 53, produkty wytwarzane w Maroku mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same zamierzone zastosowania co produkty wytwarzane przez przemysł Unii. Komisja zauważyła również, że marokańscy producenci dostarczają na rynek unijny szereg kół OEM, które muszą spełniać normy UE. W związku z tym Komisja uznała, że porównanie rodzajów produktów zapewnia dokładniejsze odzwierciedlenie konkurencji pod względem cen i wielkości między przywozem z Maroka a sprzedażą prowadzoną przez przemysł Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (664) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia ACEA ⁽¹²²⁾, rząd Maroka ⁽¹²³⁾ i DMA ⁽¹²⁴⁾ twierdzą, że aluminiowe koła jezdne z Maroka i UE odpowiadają różnym rodzajom aluminiowych kół jezdnych. Zauważając, że przywóz z Maroka odpowiada zazwyczaj mniejszym aluminiowym kołom jezdnych, w dolnym segmencie rynku, a nie droższymi większymi aluminiowymi kołom jezdnych, aluminiowym kołom jezdnych z wysokiej klasy/technicznymi wykończeniami lub kutymi aluminiowymi kołami jezdnych. Przedsiębiorstwo DMA twierdziło, że brak zbadania i uwzględnienia różnic w mieszankach produktów między aluminiowymi kołami jezdnych przywożonymi z Maroka a aluminiowymi kołami jezdnych produkowanymi przez przemysł Unii stanowi naruszenie art. 15.1, 15.2 i 15.4 Porozumienia SCM.
- (665) W swoich uwagach dotyczących obalenia argumentu EUWA ⁽¹²⁵⁾ stwierdziło, że chociaż aluminiowe koła jezdne mają różne rozmiary, obróbkę powierzchniową i rodzaje wykończeń, nie powoduje to automatycznie, że są one nieporównywalne do celów analizy cen. Twierdziło ono, że stosowanie przez Komisję PCN jest dobrym przykładem na to, w jaki sposób organ prowadzący dochodzenie może uwzględnić różnice w produktach w celu dokonania porównania cen.
- (666) Komisja powtórzyła swoje stanowisko, że produkty wytwarzane w Maroku mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same zamierzone zastosowania co produkty wytwarzane przez przemysł Unii. W związku z tym Komisja uznała, że porównanie rodzajów produktów zapewnia dokładniejsze odzwierciedlenie konkurencji pod względem cen i wielkości między przywozem z Maroka a sprzedażą prowadzoną przez przemysł Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (667) ACEA argumentowało, że nie ma związku przyczynowego między przywozem z Maroka a domniemaną istotną szkodą. Stowarzyszenie to wskazało na fakt, że pomimo zwiększenia sprzedaży i udziału w rynku przez Turcję skarżący nie wszczął postępowania przeciwko temu państwu. ACEA twierdziło również, że każde koło przywożone z Turcji i innych państw trzecich powodowało podcięcie i zniżenie cen przemysłu Unii, co zdaniem ACEA zrywa związek przyczynowy między domniemaną szkodą a znacznie mniejszym przywozem z Maroka.

⁽¹²²⁾ Numer TRON: t25:001776.

⁽¹²³⁾ Numer TRON: t25:001772.

⁽¹²⁴⁾ Numer TRON: t25:001778.

⁽¹²⁵⁾ Numer TRON: t25:001846.

- (668) EUWA nie zgodziło się z twierdzeniem ACEA i zauważyło, że zmiany sprzedaży producentów unijnych w UE, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i względnych, są bezsprzecznie negatywne. Powodem jest to, że przemysł Unii przegrywa konkurencję z nieuczciwym przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Maroka, a wielkość jego sprzedaży w UE spadła w szybszym tempie niż popyt, na który zwróciło uwagę ACEA. EUWA utrzymuje, że średnie ceny importowe potwierdzają, że związek przyczynowy można przypisać tylko Maroku. W przypadku przywozu z innych państw trzecich, w tym z Turcji, średnie ceny są znacznie wyższe niż w przypadku Maroka.
- (669) Jak wyjaśniono w sekcji 5.2.1 powyżej, udział w rynku innych państw trzecich łącznie wynosił 26 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza spadek o 4 pp. w porównaniu z 2022 r. Cena przywozu z tych państw trzecich pozostawała o około 9 % wyższa od ceny unijnej i znacznie wyższa od ceny przywozu z Maroka. Chociaż udział przywozu z Turcji w rynku wzrósł w okresie badanym o 3 pp., cena importowa z Turcji była podobna do ceny unijnej i o 21 % wyższa niż cena przywozu z Maroka. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (670) Zarówno Renault, jak i ACEA stwierdziły, że przemysł motoryzacyjny w UE stoi przed poważnym wyzwaniem ze względu na ograniczone moce produkcyjne producentów krajowych, co prowadzi do zależności od zewnętrznych źródeł w celu zaspokojenia popytu. Producenci unijni nie są w stanie polegać wyłącznie na lokalnych dostawcach, ponieważ brakuje im zdolności niezbędnych do zaspokojenia potrzeb przemysłu. W rezultacie około 20 % zapotrzebowania na aluminiowe koła jezdne trzeba zaspokajać z przywozu. Pozyskiwanie tego produktu z Maroka oferuje szereg korzyści, takich jak niższe koszty transportu w porównaniu z innymi regionami, co czyni go opłacalnym rozwiązaniem. Ponadto Maroko korzysta z preferencyjnego dostępu do rynku europejskiego, co może ułatwiać handel i zapewniać niższe cła, jeszcze bardziej zwiększając konkurencyjność aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka.
- (671) EUWA nie zgodziło się z tym twierdzeniem, wskazując, że moce produkcyjne europejskich zakładów nie są w pełni wykorzystywane. W zależności od otrzymanych zamówień, każdy zakład odpowiednio dostosowuje swoją siłę roboczą i liczbę zmian. EUWA zauważa, że istnieje zatem znaczna przestrzeń dla producentów aluminiowych kół jezdnych, aby zwiększyć wykorzystanie ich mocy produkcyjnych i przyjąć dodatkowe zamówienia.
- (672) Komisja zauważyła, że chociaż Maroko może rzeczywiście oferować korzyści pod względem kosztów, takie jak niższe koszty transportu i preferencyjny dostęp handlowy do UE, opinia ta nie uwzględnia w pełni szerszego ryzyka strategicznego związanego z outsourcingiem kluczowych komponentów. Pozyskiwanie aluminiowych kół jezdnych z Maroka lub od innych zewnętrznych dostawców wiąże się z podatnością łańcucha dostaw na zagrożenia, zwłaszcza biorąc pod uwagę globalną niepewność gospodarczą, wahania kosztów transportu i potencjalne napięcia geopolityczne. Zróżnicowanie łańcucha dostaw jest z pewnością ważne, ale nadmierne poleganie na dostawcach spoza UE może w dłuższej perspektywie zagrozić odporności UE.
- (673) Ponadto Komisja zauważyła, że w okresie objętym dochodzeniem konsumpcja w Unii wyniosła 64,6 mln sztuk. Całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii wyniosły 57,8 mln sztuk, podczas gdy rzeczywista produkcja osiągnęła poziom 46,9 mln sztuk. Nadal oznacza to niewykorzystane moce produkcyjne w przemyśle Unii. W związku z powyższym przemysł Unii dysponował już wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić prawie 90 % krajowego popytu na aluminiowe koła jezdne. Zarządzanie wykorzystaniem mocy produkcyjnych (takie jak dostosowanie siły roboczej i liczby zmian) różni się od teoretycznych mocy znamionowych zakładów w UE, które są znacznie wyższe. Wiele zakładów w UE nie pracuje na trzy zmiany, a w niektórych przypadkach nawet nie na dwie. Oznacza to, że istnieje znaczny potencjał dla producentów aluminiowych kół jezdnych, aby zwiększyć wykorzystanie swoich mocy produkcyjnych i przyjąć więcej zamówień, pod warunkiem że producenci OEM zdecydują się przydzielić te zamówienia europejskim producentom. W związku z powyższym argument dotyczący niewystarczających mocy produkcyjnych został odrzucony.
- (674) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu ACEA, DMA i rząd Maroka argumentowały, że jakkolwiek szkoda powstała z własnej winy ze względu na niewystarczające moce produkcyjne w UE, co sprawia, że konieczny jest przywóz. Jest to związane z polityką „dokładnie na czas”, która wymaga, aby dostawcy aluminiowych kół jezdnych byli elastyczni i reagowali na zmiany popytu. W tym kontekście zaopatrzenie z Maroka i Turcji oferuje wyraźne korzyści w stosunku do alternatywnych rozwiązań, takich jak Chiny lub Tajlandia, takie jak niższe koszty transportu i preferencyjny dostęp do rynku UE za pośrednictwem umów handlowych. Twierdzili oni, że przywóz z państw trzecich, w tym z Maroka, ma kluczowe znaczenie dla utrzymania systemu „dokładnie na czas”, biorąc pod uwagę znaczne niedobory mocy produkcyjnych w unijnym przemyśle aluminiowych kół jezdnych. Ponadto twierdzenie, że przemysł Unii może zwiększyć moce produkcyjne w razie potrzeby, nie jest poparte żadnymi dowodami i jest sprzeczne z danymi historycznymi. ACEA, DMA i rząd Maroka stwierdziły, że ciągły brak inwestowania przez przemysł Unii w wystarczające moce produkcyjne doprowadził do powstania szkody z własnej winy.

- (675) Komisja podkreśliła, że argument ten został już omówiony w motywie 673 i nie przedstawiono żadnych nowych dowodów na jego poparcie. Komisja przyznała, że w razie potrzeby unijny przemysł aluminiowych kół jezdnych mógłby zwiększyć swoje moce produkcyjne w krótkim terminie. Komisja podkreśliła jednak, że szkody poniesionej przez przemysł Unii nie można przypisać wyłącznie niewystarczającym mocom produkcyjnym ani polityce „dokładnie na czas”. Główną przyczyną jest zakłócenie na rynku spowodowane przez subsydiowany przywóz, co stawia producentów unijnych w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej i ogranicza ich zdolność do inwestowania w niezbędne moce produkcyjne. W związku z powyższym argument został odrzucony.
- (676) Zdaniem Renault producenci samochodów muszą nieustannie stawiać czoła wyzwaniom, takim jak rosnące koszty, regulacje i nieuczciwa konkurencja z zagranicy. Środki antysubsydjne utrudniłyby transformację energetyczną przemysłu motoryzacyjnego UE, a dodatkowe cła na aluminiowe koła jezdne z Maroka zniweczyłyby starania przemysłu Unii o obniżenie kosztów produkcji i zwiększenie skali produkcji pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym, co ostatecznie zaszkodziłoby rozwojowi tego sektora. ACEA stwierdziło również, że wprowadzenie środków antysubsydjnych nie leży w interesie Unii i pogorszy i tak już trudną sytuację unijnych producentów samochodów, szczególnie w segmencie BEV.
- (677) EUWA nie zgodziła się z tym stwierdzeniem i nie rozumie jego uzasadnienia. Co do zasady, wszystkie sektory gospodarki są traktowane jednakowo w ramach unijnej polityki handlu zagranicznego, jeżeli chodzi o ochronę handlu i przeciwdziałanie nieuczciwemu handlowi. Aluminiowe koła jezdne stanowią znikomą część ceny samochodu (0,5 %). W związku z tym strony te stwierdziły, że wpływ cła antysubsydjnego na producentów samochodów będzie minimalny.
- (678) Komisja zauważyła, że producenci samochodów stoją przed podobnymi wyzwaniami co producenci kół, takimi jak rosnące koszty i konkurencja z zagranicy. Producenci samochodów korzystają obecnie z ceł nałożonych na pojazdy elektryczne z Chin, co pomaga złagodzić niektóre z tych wyzwań. Pomimo zagranicznej konkurencji producenci samochodów pozostali rentowni, w przeciwieństwie do producentów aluminiowych kół jezdnych, których rentowność znacznie spadła w okresie badanym, jak omówiono szczegółowo w sekcji 4.4.3.4. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (679) Przedsiębiorstwo Renault argumentowało, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody. W skardze wskazuje się rok 2019 w odniesieniu do analizy szkody, jednak Renault podkreśliło, że sprawa koncentruje się na okresie od 2020 r. do 2023 r., w którym nie stwierdzono żadnej istotnej szkody. Wskaźniki pokazują pozytywne wyniki w tym okresie. Biorąc pod uwagę interes Unii, należy stwierdzić, że w tym przypadku nie ma potrzeby wprowadzania środków antysubsydjnych. Środki te skutecznie wsparłyby przemysł, który nie wykazuje znaczących oznak istotnej szkody i już korzysta z nadmiernej ochrony przed konkurencją ze strony importerów.
- (680) Komisja przyznała, że skarga odnosi się do 2019 r., ponieważ był to odpowiedni okres, obejmujący trzy lata poprzedzające okres objęty dochodzeniem. W samym dochodzeniu skupiono się jednak na okresie od 2020 r. do 2023 r., przy czym okres objęty dochodzeniem obejmował konkretnie rok kalendarzowy 2023. Jak zauważono w motywie 606, większość wskaźników ekonomicznych przedstawia negatywny obraz i wyraźnie wskazuje, że przemysł Unii boryka się ze znacznymi trudnościami finansowymi. Chociaż niektóre wskaźniki wykazują pozytywne tendencje, ogólna sytuacja przemysłu Unii nadal się pogarsza. Pogorszenie to ma miejsce pomimo wprowadzonych środków i jest spowodowane ciągłym wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. W związku z powyższym argument został odrzucony.
- (681) ACEA twierdziło, że Komisja powinna obliczyć odpowiedni margines szkody i zastosować zasadę niższego cła. ACEA podkreśliło, że połączone cła antydumpingowe i wyrównawcze nie powinny przekraczać marginesu szkody, który należało prawidłowo ustalić w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym na poziomie 3,7 %, bazując na ofertach przetargowych.
- (682) Komisja zauważyła, że ACEA nie wykazało, że ustalenie cła wyrównawczego na poziomie całkowitej kwoty subsydium nie leżało w interesie Unii. Ponadto marginesy szkody ustalone w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym wykraczają poza połączone cła antydumpingowe i wyrównawcze. Co więcej, z powodów szczegółowo wyjaśnionych w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym, porównania cen i margines szkody, na które powołuje się ACEA, nie mogły opierać się na ofertach przetargowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (683) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia ACEA, DMA i rząd Maroka stwierdziły, że odpowiednie porównania cen powinny obejmować określenie marginesu szkody i zastosowanie zasady niższego cła. Stwierdzili oni, że należy przeprowadzić odpowiednie porównania cen w oparciu o metody zgodne z zasadami WTO, umożliwiające określenie marginesu szkody i zastosowanie zasady niższego cła.
- (684) Komisja zauważyła, że w czerwcu 2018 r. wprowadzono nowe przepisy dotyczące środków antydumpingowych i antysubsydyjnych w celu modernizacji i wzmocnienia unijnych środków ochrony handlu. Jedną z kluczowych zmian było to, w jaki sposób UE stosuje zasadę niższego cła. Zgodnie z nowymi przepisami nie można już stosować zasady niższego cła w dochodzeniach antysubsydyjnych, chyba że można wyraźnie stwierdzić, że określenie środków w odniesieniu do ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych nie leży w interesie Unii. W niniejszym postępowaniu, ze względu na zakłócający handel charakter ustalonych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, Komisja nie może wyraźnie stwierdzić, że stosowanie zasady niższego cła leży w interesie Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (685) ACEA argumentowało, że nie należy wprowadzać żadnych potencjalnych środków antysubsydyjnych do czasu zakończenia dochodzenia prowadzonego przez niemiecki Federalny Urząd Kartelowy. Dochodzenie to dotyczy domniemych kwestii antymonopolowych na unijnym rynku aluminiowych kół jezdnych, które mogą ograniczać uczciwą konkurencję. ACEA uważa, że jeśli niemieckie organy antymonopolowe potwierdzą swoje obawy dotyczące zachowań antykonkurencyjnych, Komisja powinna niezwłocznie zakończyć obecne dochodzenie i znieść środki antydumpingowe na przywóz aluminiowych kół jezdnych z Chin i Maroka.
- (686) Komisja przyznaje, że niemiecki organ antymonopolowy prowadzi dochodzenie w sprawie potencjalnego naruszenia prawa konkurencji przez producentów kół aluminiowych do pojazdów lekkich. Szczegóły dochodzenia pozostają jednak niejasne, a informacji dostępnych publicznie jest bardzo niewiele. W związku z tym dochodzenie to ma niewielki wpływ na obecne dochodzenie prowadzone przez Komisję, zatem argument ten zostaje odrzucony.
- (687) ACEA twierdziło, że dystrybucja kół na rynku części zamiennych i zapasowych oraz rynku OEM odbywa się za pośrednictwem oddzielnych, niepokrywających się kanałów. Maroko wywozi wyłącznie koła OEM. Rentowność przemysłu Unii w segmencie rynku części zamiennych i zapasowych wynosi 35 %, co wskazuje, że nie jest on narażony na istotną szkodę ani zagrożenie wystąpienia szkody. ACEA zwróciło się do Komisji, aby najpierw przeprowadziła oddzielną analizę szkody w odniesieniu do segmentów rynku części zamiennych i zapasowych oraz OEM, ujawniając odpowiednio wyniki. Ponadto na podstawie niekwestionowanych dowodów przedstawionych przez skarżącego Komisja powinna stwierdzić, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody ani nie był zagrożony wystąpieniem szkody w związku z przywozem aluminiowych kół jezdnych z Maroka w segmencie rynku części zamiennych i zapasowych.
- (688) Komisja zauważyła, że chociaż koła aluminiowe na rynku OEM oraz na rynku części zamiennych i zapasowych są dystrybuowane za pośrednictwem różnych kanałów sprzedaży, mają one te same właściwości fizyczne i techniczne i mogą być stosowane zamiennie. W związku z tym kanały OEM i rynku części zamiennych i zapasowych należy traktować jako odrębne kanały sprzedaży, a nie oddzielne segmenty. Większość sprzedaży (około 90 %) odbywa się za pośrednictwem kanału OEM. W rezultacie kanał rynku części zamiennych i zapasowych, za pośrednictwem którego odbywa się około 10 % sprzedaży, ma ograniczony wpływ na ocenę ogólną rynku unijnego. Wpływ ten minimalizuje dodatkowo fakt, że marokańscy producenci prowadzili sprzedaż wyłącznie za pośrednictwem kanału OEM, podobnie jak trzej objęci próbą producenci unijni, którzy prawie całą swoją sprzedaż realizowali za pośrednictwem kanału OEM. W związku z powyższym kwestia kanałów OEM i AM nie miała wpływu na analizę porównawczą cen, którą przeprowadzono na poziomie mikroekonomicznym z wykorzystaniem danych dostarczonych przez producentów eksportujących i objętych próbą producentów unijnych. Na tej podstawie Komisja postanowiła nie rozdzielać konsumpcji między te dwa kanały sprzedaży do celów dochodzenia.
- (689) W swoich uwagach po ujawnieniu ustaleń ACEA powtórzyło swój argument, że segmenty rynku OEM oraz rynku części zamiennych i zapasowych należy analizować oddzielnie w celu oceny szkody i związku przyczynowego. Argument ten został poparty przez rząd Maroka i przedsiębiorstwo DMA. Twierdziły one, że Komisja nie dokonała rozróżnienia między segmentami rynku OEM i rynku części zamiennych i zapasowych, które postrzegają jako dwa różne segmenty rynku o kluczowych różnicach pod względem klientów, wielkości handlu, metod zakupów, cen i czynników napędzających zyski. Twierdziły one, że różnice te wpływają na sposób, w jaki Komisja ocenia wielkość, cenę i przyczynę, ponieważ przywóz z Maroka nie ma wpływu na segment rynku części zamiennych i zapasowych. Zwróciły się one do Komisji o traktowanie segmentów rynku OEM i rynku części zamiennych i zapasowych oddzielnie, co ich zdaniem prowadziłoby do wniosku, że nie występuje istotna szkoda lub zagrożenie dla segmentu rynku części zamiennych i zapasowych, co sprawia, że cła wyrównawcze są nieuzasadnione. Przedsiębiorstwo DMA twierdziło ponadto, że brak rozróżnienia między tymi segmentami jest niezgodny z art. 15.1, 15.2, 15.4 i 15.5 Porozumienia SCM.

- (690) Jak wskazano w motywie 688, Komisja zauważyła, że chociaż koła aluminiowe na rynku OEM i na rynku części zamiennych i zapasowych są sprzedawane za pośrednictwem różnych kanałów, mają one te same właściwości fizyczne i techniczne i mogą być stosowane zamiennie. W związku z tym oba segmenty sprzedają ten sam produkt o podobnym zastosowaniu końcowym. Komisja nie widzi potrzeby ich oddzielenia, a przeprowadzenie oceny szkody w odniesieniu do całego unijnego przemysłu aluminiowych kół jezdnych, obejmującego wszystkie kanały sprzedaży, stanowi sprawiedliwe i prawnie uzasadnione podejście. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (691) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu aluminiowych kół jezdnych pochodzących z Maroka nie leży w interesie Unii.
- (692) ACEA argumentowało w swoich uwagach dotyczących ujawnienia, że wprowadzenie środków nie leży w interesie przemysłu Unii. Twierdzi ono, że cła wyrównawcze nie doprowadzą do zwiększenia produkcji, ponieważ moce produkcyjne przemysłu Unii są już niewystarczające i przekroczyły limity zdolności buforowej. Ponadto twierdzą one, że Komisja błędnie zlekceważyła wpływ środków antydumpingowych, które zostały tymczasowo wprowadzone poczynawszy od lipca 2022 r.
- (693) Komisja podkreśliła, że kwestię niewystarczających mocy produkcyjnych omówiono w motywach 673 i 675 powyżej. Przemysł Unii nadal dysponuje niewykorzystanymi mocami produkcyjnymi, które można wykorzystać do zwiększenia produkcji. Nawet jeśli niektóre zakłady działają poniżej pełnych mocy produkcyjnych, mają one możliwość zwiększenia produkcji bez konieczności dokonywania nowych inwestycji lub znacznych dostosowań w celu zaspokojenia popytu. Chociaż ACEA sugeruje, że wprowadzenie środków nie doprowadziłoby do natychmiastowego wzrostu produkcji, długoterminowe korzyści płynące z takich działań są oczywiste. Dzięki rozwiązaniu problemu nieuczciwej konkurencji cła te pomagają stworzyć bardziej stabilny i przewidywalny rynek dla producentów unijnych, zachęcając do inwestycji i wzrostu w przemyśle Unii. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (694) ACEA twierdzi, że przywóz aluminiowych kół jezdnych ma kluczowe znaczenie ze względu na brak mocy produkcyjnych Unii i jej zależność od systemu „dokładnie na czas”. Ponieważ unijni producenci samochodów działają na poziomie zdolności buforowej lub wyższym i nie wykazują zainteresowania zwiększeniem produkcji, nie mogą pozyskiwać dodatkowych aluminiowych kół jezdnych z Unii. Ponadto ACEA twierdzi, że koncepcja zastąpienia przywozu z Maroka alternatywnymi dostawcami jest nierealna. Na całym świecie dostępnych jest jedynie 13,2 mln aluminiowych kół jezdnych, a wejście na rynek nowych dostawców wymagałoby długich procedur przetargowych, co wiązałoby się z ryzykiem niedoborów i przerw w produkcji. Ponadto globalne dostawy są dzielone z innymi regionami, a dostępne źródła są odległe, co stoi w sprzeczności z unijnym systemem „dokładnie na czas” i celami środowiskowymi. Unijni producenci samochodów muszą zdywersyfikować dostawców, a Maroko ma nadal zasadnicze znaczenie ze względu na jego bliskość, umowy handlowe i niezawodność dostaw. Twierdzenie, że pozyskiwanie z Maroka powoduje podatność na zagrożenia, jest błędne, ponieważ dywersyfikacja dzięki wiarygodnym, preferencyjnym partnerom handlowym, takim jak Maroko i Turcja, jest niezbędna do zapewnienia bezpiecznego łańcucha dostaw.
- (695) Komisja uznała, że kwestie dotyczące zdolności i systemu „dokładnie na czas” zostały omówione w motywie 675. Zauważyła, że chociaż ACEA podkreśla wyzwania logistyczne związane z zaopatrywaniem się w odległych regionach, nie uzasadnia to dalszej zależności od przywozu z Maroka. Komisja podkreśliła, że promowanie produkcji lokalnej pomogłoby ograniczyć ryzyko związane z podatnością zewnętrznych łańcuchów dostaw, zwłaszcza w świetle niepewności geopolitycznej. Dywersyfikacja nie powinna opierać się wyłącznie na konkretnych państwach trzecich, ale powinna koncentrować się na zapewnieniu uczciwej konkurencji i inwestowaniu w zdolności krajowe w celu przywrócenia równych warunków działania. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (696) ACEA twierdzi, że nałożenie celów wyrównawczych na przywóz aluminiowych kół jezdnych z Maroka miałoby negatywny wpływ na unijnych producentów samochodów, szkodząc konsumentom. Wskazuje ono szereg kluczowych czynników, w tym fakt, że aluminiowe koła jezdne stanowią niewielki odsetek (0,7 %) kosztów ponoszonych przez producentów samochodów, ale unijny sektor motoryzacyjny ma kluczowe znaczenie dla gospodarki, gdyż odpowiada za 6,8 % zatrudnienia w UE i 171,4 mld EUR w rocznym wywozie. Podkreśla ono również, że unijni producenci samochodów zmagają się z utrzymującymi się wyzwaniami, w tym z niedoborem półprzewodników, rosnącymi kosztami energii i zakłóceniami w łańcuchu dostaw spowodowanymi wojną w Ukrainie. Wszystkie te wyzwania osłabiły zdolności produkcyjne. Unijny przemysł samochodowy znajduje się już pod presją ze strony istniejących środków ochrony handlu, a cła wyrównawcze zaostrzyłyby tę sytuację. Biorąc pod uwagę te czynniki, ACEA podkreśla, że nałożenie celów wyrównawczych zwiększyłoby jedynie koszty ponoszone przez producentów z UE, w szczególności w sektorze BEV, bez korzyści dla przemysłu aluminiowych kół jezdnych i bez rozwiązania wyzwań stojących przed Unią.

- (697) Komisja zauważyła, że chociaż ACEA zwraca uwagę na szereg wyzwań stojących przed unijnym przemysłem motoryzacyjnym, jego argument pomija szerszy kontekst zakłóceń na rynku spowodowanych subsydiowanym przywozem z Maroka. Cła wyrównawcze mają zasadnicze znaczenie dla przywrócenia uczciwej konkurencji i zapewnienia długoterminowej stabilności unijnego przemysłu aluminiowych kół jezdnych. Chociaż aluminiowe koła jezdne stanowią niewielki odsetek kosztów ponoszonych przez producentów samochodów, ich łączny wpływ w połączeniu z innymi wyzwaniami wywiera znaczną presję na producentów z UE. Poleganie na przywozie towarów po cenach subsydiowanych osłabia konkurencyjność przemysłu Unii. Proponowane cła wyrównawcze pomogą wyrównać warunki działania, zachęcając do inwestycji, zwiększając zdolności produkcyjne i przynosząc korzyści zarówno konsumentom, jak i unijnemu sektorowi motoryzacyjnemu w perspektywie długoterminowej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (698) ACEA powtórzyło wcześniej przedstawiony argument, że cła wyrównawcze nie powinny być nakładane do czasu zakończenia trwającego dochodzenia prowadzonego przez niemiecki Federalny Urząd Ochrony Konkurencji. Stwierdziło ono, że Komisja powinna była podjąć dalsze kroki w celu zebrania dodatkowych informacji, potencjalnie zwracając się do Niemiec o współpracę. Zauważyło ono, że unijni producenci aluminiowych kół jezdnych próbują ograniczyć konkurencję, zarówno w UE, jak i z przywozu, co ostatecznie jest sprzeczne z najlepszym interesem Unii.
- (699) Komisja przyznała, że argument ten omówiono w motywie 686 powyżej. Komisja zauważyła, że dochodzenie jest nadal w toku i należy poczekać na oficjalny wynik przed wyciągnięciem jakichkolwiek wniosków w tym zakresie. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

7. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (700) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze.

7.1. Poziom ostatecznych środków wyrównawczych

- (701) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (702) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.
- (703) Jak już wyjaśniono w motywach 682 i 684 powyżej, poziom środków wyrównawczych zostanie ustalony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.
- (704) Komisja rozważała ponadto, czy niektóre z programów subsydiów mają charakter uwarunkowany wynikami wywozu, co ostatecznie obniża ceny eksportowe, tym samym odpowiednio zwiększając marginesy dumpingu, aby rozstrzygnąć, czy zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego należy obniżyć marginesy dumpingu o kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu. Jako że Komisja nie nałożyła cła wyrównawczego na żadne programy subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu, w konsekwencji – oprócz cła antydumpingowego ustanowionego w rozporządzeniu (UE) 2023/99 – nałożyła ona ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonej ostatecznej kwoty subsydiowania.
- (705) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze
DMA	31,4 %
Hands 8	5,6 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Maroka	5,6 %

- (706) Stawkę cła wyrównawczego określoną w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytwarzane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Maroka”.
- (707) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (708) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych celów wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Maroka”.
- (709) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, powinny żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (710) Jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (711) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽¹²⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (712) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

⁽¹²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L z 26.9.2024 ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz aluminiowych kół jezdnych do pojazdów silnikowych objętych pozycjami HS 8701 do 8705, nawet z akcesoriami oraz z oponami, obecnie objętych kodami CN ex 8708 70 10 i ex 8708 70 50 (kody TARIC: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 i 8708 70 50 50) i pochodzących z Maroka.

2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Dika Morocco Africa S.A.	31,4 %	C897
Hands 8 S.A.	5,6 %	C873
Cały pozostały przywóz pochodzący z Maroka	5,6 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celów wyrównawczych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: *Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] aluminiowych kół jezdnych sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Maroku. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Maroka.*

4. W przypadku przedstawienia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w ust. 1, niezależnie od jego pochodzenia, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę sztuk przywożonych produktów, bez uszczerbku dla jednostki uzupełniającej określonej w Nomenklaturze scalonej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN